

మూలము ముద్రణము

1,000 ప్రతులు

విశంబి సంపత్సరాశ్చయము

సర్వస్వామ్యములు

గ్రంథకర్తవి

మూలము
స్టార్ అండ్ కో.,
కాకినాడ.

ప్రకాశకుల తొలిపలుకు

దివ్యజ్ఞానసమాజము స్థాపించినతరువాత అనేకరహస్య విషయములను బోధించుచు హెచ్. పి. బ్లవట్స్కి, ఆనిఖినెంటు మొదలగువారు అనేకగ్రంథములు రచించిరి. ఆ గ్రంథములలోని బోధలకు (Theosophy) 'దివ్యజ్ఞాన'మని ప్రపంచములో ప్రసిద్ధికలిగినది. ఆ విషయములనే అధునిక భౌతికవాదులకు నచ్చునట్లు శ్రీ సి. తిలరాజదాసాగారు ఆంగ్లమున "First Principles of Theosophy" అనే ఉద్గ్రంథమును రచించిరి. ఆ గ్రంథము అనేకభాషలలోనికి అనువాదముచేయఁబడెను. మన దేశములో హిందీభాషలోనికి ఇదివఱకే తర్జుమాచేయఁబడెను. తెలుగులోనికి అనువాదముచేయుటకు సోదరులు శ్రీ తోపల్లె రఘుబ్రహ్మశాస్త్రిగారు పూనుకొని మిక్కిలిశ్రద్ధతో భౌతికశాస్త్ర పారిభాషికపదములను భావములును ఇంగ్లీషుతెలియనివారికందరికి బోధపడునట్లు చక్కటికైతిలో "బ్రహ్మవిద్యా ప్రాథమికసూత్రములు" అను పేరున రచించి కృతార్థులైరి. ఈ అనువాదము వారి జీవితసేవారాజ్యముగానెంచి వారి షష్టిపూర్తి మహోత్సవ సందర్భమున ప్రకటించి ధన్యులైరి.

ఎంతమొదలభయమైన గ్రంథమైనను ఒకభాషలోనుండి మఱి యొకభాషలోనికి అనువదించునప్పుడు కొన్నిలోపములు సంభవించునతప్పదు. అట్టి లోపములు ఈ గ్రంథములో కొన్ని ఉండినను సుండవచ్చును. కాని మూలగ్రంథములోని భావములు బహు

రమ్యముగా వ్యక్తీకరింపఁబడినవని నిశ్చయముగా చెప్పనగును. శ్రీ కృష్ణబ్రహ్మశాస్త్రిగారు ఈ గ్రంథమును వసంతా ఇన్స్టిట్యూట్ తరపున వసంత గ్రంథమాలలో 4 వ కుసుమముగ ప్రచురింపఁ గోరి తమ స్వంతద్రవ్యముతో అచ్చువేయించి యిచ్చినందున వసంతా ఇన్స్టిట్యూట్, శాస్త్రిగారికి కృతజ్ఞతాభివందనములర్పించు చున్నారు.

ఆంధ్రలోకములో దివ్యజ్ఞానమూల తత్త్వములను ప్రకటిత మగునట్లు సుత్తమమైనగ్రంథములను ప్రచురించుట ఇన్స్టిట్యూట్ యొక్క ముఖ్యోద్దేశము. అట్టి గ్రంథములు అనేకములు ఇదివఱలో ప్రకటింపఁబడినవి. కాని ఈ “బ్రహ్మవిద్యా ప్రాథమిక సూత్రములు” అను గ్రంథములో నొకవిశేషమున్నది. అది ఏమనఁగా ఛాతీకశాస్త్రవాదుల అభిరుచికితగినటుల హేతుపూర్వకముగ ప్రాచీనార్షసాంప్రదాయకవిషయములు దీనిలో విపులీకరింపఁబడినవి. దివ్యజ్ఞానము శాస్త్రసమ్మతమైనదనియు విజ్ఞాన శాస్త్రమేయనియు చదువరులకు ఈ గ్రంథమే రుజువుచేయును. ఈ గ్రంథమువలన వసంతా ఇన్స్టిట్యూట్ వారి ఉద్దేశము నెరవేరఁగలదని ఆశించుచు ఆంధ్రదేశమునకు దీనిని అందచేయుచున్నాము.

రాజమండ్రి.)
3-1-1959.)

తాడి వెంకట శివరామకృష్ణారావు,
నెక్రటరి, వసంతా ఇన్స్టిట్యూట్.

విజ్ఞప్తి

-౪౪-

పాతక మహాశయులకు నా హృదయపూర్వకశుభాకాంక్షలు. నేను ఆస్తికుడను ; కాని తత్త్వతః ఏవిషయమును గ్రుడ్డిగానమ్ము అలవాటులేదు. హేతువాదాని కనుగుణముగ నుండి. విజ్ఞానశాస్త్రదృష్ట్యా సమర్థనీయమని తోచినప్పుడే అంగీకరించువాడను. మీఁదుమిక్కిలి తాత్త్వికదృష్టితో పరిశీలనచేయు స్వభావము కొద్దిగ అలవడినది. మతములుభాధించు శాశ్వతసత్యములను నాబుద్ధి గ్రహింపఁగలిగినంతవఱకు తెలిసికొనవలెనను అభిలాషపెచ్చు. వీలైనంతవఱకు మత, తత్త్వగ్రంథములను, వ్యాఖ్యానముల సాహాయ్యముతోఁగాక, మూలపఠనమున స్వతంత్రించి అర్థముచేసికొనవలెననుకాంక్ష మెండు. కాని సంస్కృతభాషాజ్ఞానము లేని కారణమున ఆంధ్రాంగ్లానువాదములపై ఆధారపడి విషయములను తెలిసికొన ప్రయత్నించుదును ; అందులోను ఆంగ్లానువాదముల ద్వారా సేకరించిన విషయములను ఆంగ్లభాషాజ్ఞానములేని నా సోదరులకు తెలుగులో చెప్పుచుండుట నాకు పరిపాటిఅయినది. పైనపేర్కొన్న నా ఆశయములన్నింటికి. ఈ గ్రంథము. అనుగుణముగనున్నదని నాలభిప్రాయము.

కాకినాడ గౌతమ లాజ్ఞిలో నాలుగు సంవత్సరముల క్రిందట, యువక సభ్యులొక సాంస్కృతిక శిబిరమును ఏర్పాటు చేసి, అందులో అధ్యయనము కొరకు సి. జనరాజదాసాగారి

'First Principles of Theosophy' అను గ్రంథమును ఎంచుకొని, నన్నా అధ్యయన తరగతులు నడిపింపుమని కోరియుండిరి. ఆ శిబిరములో అధ్యయనము చేయుటకు ప్రారంభించి, తరువాత పదు నెనిమిది నెలలకు (వారమునకు రెండు గంటల చొప్పున చదివి) పూర్తి చేసినాము. దీనిని తెలుఁగు భాషలోనికి పరివర్తించవలసినదని నామిత్రులందఱు ప్రోత్సహించినారు. నాకు తెలుఁగులో భాషాజ్ఞానముకన్న దానియందు ప్రేమాభిమానములు హెచ్చు. ఆ కారణమున, మాతృభాషగాన, వ్యావహారిక భాషలోనైనను వ్రాయలేకపోవుదునా అను ధైర్యముతో, నావలె మూలమును చదువుటకు తగిన భాషాజ్ఞానములేక అనువాదములపైన ఆధారపడువారికి ఉపయుక్తముగనుండు ననియెంచి, నా మిత్రుల ప్రోత్సాహముననుసరించి, నా పూజ్య మానసిక గురువహ్యులకు, నా అఱువది ఒకటవ జన్మదినము నాఁడు ఒకమాల సమర్పించు కుతూహలముతోను, ఋషి ఋణము కొంతవఱకు తీరునని ఎంచి ఈ సాహసకార్యమున కొడంబడితిని.

ఆధ్యాత్మిక, తాత్త్విక విషయములను శాశ్వతసత్యములను, హేతువాదశాస్త్రదృక్పథము గలిగిన ఆధునికులకు అంగీకారయోగ్యముగ నుండునట్లు, సాధారణమానవులకు కూడ సులభముగ అర్థమగునట్లు రచించిన గ్రంథములలోకెల్ల 'బ్రహ్మవిద్యాప్రాథమిక సూత్రములు' మేటి అని చెప్పవచ్చు. నాల్గువందలపుటలుమాత్రము గల్గిన ఈచిన్నగ్రంథములో అపారమైనట్టి బహుక్లిష్టమైన కర్మ పునర్జన్మ మరణానంతర

జీవితము, మొదలగు అనేకసిద్ధాంతములను వివరములసహా, సంక్షిప్తముగా రచయిత పొందుపఱచినారు. జిజ్ఞాసువులకు అనగా, “ప్రణిపాతేన, పరిప్రశ్నేన, సేవయా” అను మనస్తత్వముగలవారికి కొంతవఱకు ఈ సిద్ధాంతములనుగూర్చిన సందేహములు, నాకుతీరునటులనె, తీరవచ్చుననియు, మన సంతృప్తికలుగునని, నేను అభిప్రాయపడుచున్నాను. ప్రత్యేకించి ఆంగ్లభాషతో ఎక్కువపరిచయములేనివారికి, మహాత్మకమైన ఇట్టిగ్రంథములలోని విషయములు తెలియవలయుననిన, వానిని అనువదించుట ఎంతోఆవశ్యకమని అనేకులతోపాటు, నేనుకూడ అభిప్రాయపడుచున్నాను. అట్టివారినుద్దేశించియే ఈ అనువాదమునకు పూనుకొన్నాను. ఈ అనువాదములో మూలగ్రంథమున గల భావచమత్కృతిని, అందమును ఎంతవఱకు నేనువ్యక్తముచేయఁగలిగినది నిర్ధాణర చేయవలసినది పాఠకులే. అందునిమిత్తము ఈ అనువాదలేఖకను, మూడునాల్గుసార్లు పరిశీలించియుంటిని.

ఈ అనువాదమునకు నాతీరికసమయము నుపయోగింపగా రెండుసంవత్సరములు కాలముపట్టినది. 6 నెలలకిందల పూర్తిచేయఁగలిగితిని. ఈ ఆఱునెలలలోను ముద్రాణకార్యక్రమముయావత్తు పూర్తికావలసియున్నది. దాదాపు నూరులైనుబ్లాకులు, 16 హాఫ్టోనుబ్లాకులు, 31 రంగుబ్లాకులు, కావలసియున్నవి. సమయమునకు కాగితముకూడ కరవైనను అతిద్వైర్యముతోను, శ్రద్ధతోను ఈకార్యమునకు పూనుకొని పరికరములన్నియు చేకూర్చునప్పటికి నవంబరు నెల జరుగుచు

న్నది. నవంబరు 15 న ముద్రణప్రారంభమయినది. సరిగా రెండు నెలల కాలములో ముద్రణ పూర్తికావలసియున్నది, స్టార్. అండ్ కో., ప్రొప్రయిటరు, నామిత్రులు అయిన కనుమూరి సూర్యనారాయణ ఆచార్యులుగారు, ఆయన సిబ్బందివారు, ఎంతో అభిమానముతోను శ్రద్ధతోను ఈ విషయమునకు పూనుకొన్నందుననే అనుకొన్న సమయమునకు ముద్రణపూర్తి చేయఁగలిగితిమి.

ఈగ్రంథమును పరిశోధించవలసినదని (revise) శ్రీ పీఠికాపురాధీశప్రభుత్వకళాశాల రిటైర్డుపండితులు, అంధ్ర సాహిత్య ఎకాడమీ సభ్యులు అయిన బ్రహ్మశ్రీ కోపలై శివకామేశ్వరరావుగారిని నేను కోరిన వెంటనే వారు కొద్దిగా అస్వస్థతతోనుండియు అంగీకరించి గ్రంథ పరిశీలన, అంతిమ అచ్చుపత్రిముల పరిశోధన (final proof reading) గూడ త్వరితముగ జరిపి అందిచ్చినారు. ది 23-1-1959 సం॥ తేదీని ఈ గ్రంథ ఆవిష్కరణము జరిపి తీరవలయుననెడి టెక్సుమును మనస్సులోపెట్టుకొని ముద్రణాలయమువారికి ఒత్తిడి కలుగ చేసినకారణమున అచ్చటచ్చట స్వల్పముగ అచ్చుపొరపాట్లు వచ్చియున్నవి. వానిని తప్పొప్పుల పట్టికలో సూచించినాను.

నాకు ఈవిషయములో సాహాయ్యమొసంగిన మిత్రులు పండిత కోపలై శివకామేశ్వరరావుగారికి అనువాదమునకు అనుమతినిచ్చిన థియోసాఫికల్ పబ్లిషింగ్ హౌస్ వారికి ఈ ప్రస్తుతమును ప్రచురించుటకు అంగీకరించిన “వసంత

యిన్ స్టిట్యూట్ ”వార్కి సన్నప్రోత్సహించిన దివ్యజ్ఞాన సమాజ, సమాజేతరసోదరులకు నాకృతజ్ఞతాపూర్వక వందన ములు అర్పించుచున్నాను.

ఇట్టి ఆధ్యాత్మిక, తాత్త్వికవిషయమునన్ని అభిరుచి కొందరికిమాత్రమే యుండునని నాకు తెలియును ; కాని యీనాడు అనేకులదృష్టి కొద్దికొద్దిగా ఈవిషయములపై మరలు చున్నట్లు స్పష్టముగా చిహ్నాలు కనిపించుచున్నవి. ఇట్టిస్థితిలో యిటువంటి అనువాదములు నేటిప్రజానీకమునకే గాక, భావి తరములవారికిఁగూడ ప్రయోజనకారులుగానుండఁగలవనియు, ఈనాడు సందిగ్ధావస్థలోఁగిండి విషజ్వాలలతో నిండియున్న ప్రపంచమునకు మనశ్శాంతి, సుఖము, ఇట్టి గ్రంథములే చేకూర్పఁగలవని, పిరివిగా ఇట్టిగ్రంథములు ప్రచారములోనికి రావలెనని ఆశించుచున్నాను. ఈగ్రంథము ఆస్తికులకే గాక, ప్రమాణబద్ధులైన నాస్తికులకు కూడ అభిరుచిగలిగింప గలదని నా అభిప్రాయము. భగవంతుఁడు పాఠకమహాశయులకు తదితరులకు వేయేల సర్వులకు ఆయురారోగ్యైశ్వర్య శుభములు, శాంతి, తుష్టి ప్రసాదించుగాక అని ప్రార్థించుచున్నాను.

“సర్వేజనా సుఖినోభవన్తు”

కాకినాడ, |
20-1-59. }

తో వల్లె కృష్ణ బ్రహ్మ శాస్త్రి,
అనువాదకర్త.

పండితవచనము

ఈశ్వరో గురురాత్మేతి మూర్తిభేదవిభాగినే
వ్యోమవద్వ్యాప్త దేహాయ దక్షిణమూర్తయే నమః

విద్యుద్విలాసవపుషశ్శ్రియముద్వహన్తిం
యాన్తిం స్వవాసభవనాత్ శివరాజధానీమ్ ।
సౌఖ్యమృవర్తకమలాసి వికాసయన్తిం
దేవీం భజే హృది పరామృతనిత్యగాత్రమ్ ॥

మిత్రులు బ్రహ్మశ్రీ తోపల్లె కృష్ణబ్రహ్మశాస్త్రిగా రాంధ్రీక
రించిన ‘బ్రహ్మవిద్యా ప్రాథమిక సూత్రము’లను గ్రంథము
నామూలాగ్రము చూచితిని. వ్యావహారిక గ్రాంధికాంధ్రభాషా
నమ్మేశనమిందుగలదు. సుడికారమున మూలానుగుణాంగ్లభాషా
విన్యాసము కలిమి యీ గ్రంథమునందలి విశేషమవచ్చును.

ప్రమాణానుసరణమునఁ గర్మజన్మముల సంబంధము,
ముక్తి, నిర్ణయించుటకై నేడుప్రచలనముననున్న పరిణామవాదము
పరిపూర్ణముగాఁ జర్చింపఁబడిన గ్రంథమిది. తదనురోధముగాఁ
దక్కిన భౌతికశాస్త్రసంప్రదాయములన్నియు మిక్కిలిగంభీరమైన
విందుఁ గరతలామలకముగాఁ దెల్పుఁబడినవి. ఇది యాంధ్రులకెల్ల
నత్యంతోపయుక్తమగు విషయము.

రాయి మొదలు పరిణామక్రమమున నరుఁడగువఱకు నొక
శరీరి యనుభవించు జన్మపరంపరలఁ బతనోత్పతనదశావిశేషము
లచేఁ గ్రమభంగము కలుగవచ్చునని యీసిద్ధాంత మంగీకరించును.

నరుడైనవిదప మరల నధఃపతనము లేదనియు, గ్రమోత్పతన
దశయే శరీరి యనుభవించుననియు నీ సిద్ధాంతముచేయు బోధము.
ఈ సిద్ధాంతము తక్కినమోక్షశాస్త్రములయు, గర్మధర్మశాస్త్రము
లయు మార్గమున కతీతమైనది. ఇదియే యెల్లవానికి నీ మతమునం
దాశాజనకస్థానము.

సర్వమానవసౌఖ్యాత్రము, సర్వమతసామరస్యమనునవి
ముఖ్యముగాఁ గావలయుననెడి నేటి ప్రపంచపురోభివృద్ధికాముల
వాంఛాపరిపూర్తి కీగ్రంథమును దోహదముచేయును.

కా కి నా డ .)
17-1-1959 }

విద్యద్విదేయుడు,
కోపల్లె శివకామేశ్వరరావు.

విషయ సూచిక.

ఉపోద్ఘాతము

I to V

అధ్యాయము :

సంఖ్య.

1. జీవోపాధుల పరిణామము	1
2. నాగరికతల క్షీణోన్నత్యములు	34
3. పునర్జన్మ సూత్రములు	61
4. కర్మ సిద్ధాంతము	92
5. అదృశ్య లోకములు	120
6. మానవుని మరణాత్పూర్వా పరస్థితి	149
7. జంతు పరిణామము	171
8. త్రిమూర్తుల కార్యకలాపము	194
9. జీవ వర్గములు	217
10. పదార్థశక్తుల పరిణామము	239
11. జీవ పరిణామము	277
12. ప్రకృతి సౌందర్య సందేశము	291
13. చైతన్య పరిణామము	306
14. ప్రపంచాంతరంగిక పరిపాలకవర్గము	328
15. శిష్యపథము	343
16. భగవత్సంకల్పమే పరిణామము	370
ఉపసంహారము	390

—: రంగు బొమ్మలు :—

1. పుష్పాకారముననున్న సూర్యమండలము — 132 వ బొమ్మ. దీనినిగూర్చిన వివరాలు 388 వ పేజీలోనున్నవి.
2. 302, 303 పేజీల మధ్యనున్న రెండు రంగుల చేపలనుగూర్చిన వివరములు 302 వ పేజీలోనున్నవి.

మనుషేరుతో వ్యవహరింపఁబడుచున్న జ్ఞానమును ఒక ముద్దగా చేసి మనకొసఁగియున్నారు.

ఒకవిధముగఁ జూచిన దివ్యజ్ఞాన మీశ్వర ప్రసాదితమై యున్నది. కాని దీనిని తెలియని వారలకు అది గ్రహించి తెలిసికొన్నవారు ఈజ్ఞానమును అందిచ్చియున్నారు. అందు వలన నిది ప్రారంభదశలో ఆధారముగ (hypothesis) మాత్రమే నుపయోగపడఁగలదు. ప్రయోగానుభవముల ద్వారా అది క్రమేణా స్వంతవ్యక్తిగత జ్ఞానముగ పరిణమింపఁగలదు.

నేఁడు దివ్యజ్ఞానములో అన్నివిషయములను గూర్చిన సమగ్రమైన జ్ఞానమింకను పెల్లడి చేయఁబడలేదు. కొద్దిగా ముఖ్యసత్యములు, సూత్రములు మాత్రము తెలియఁజేయఁబడినవి. ఇంకను బాగుగ పరిశోధనచేసి నూతనవిషయములు కనిపెట్టునటుల పురికొల్పుట కింతవఱకు నియ్యఁబడిన జ్ఞానము సరిపోవును. కాని మన మింకను అనేకలోపములను పూరింప వలసియున్నది. ఇట్టిలోపములను పూరించుటకు వ్యక్తిగతముగ కొందఱు పూనుకొన్నారు. జ్ఞానసాగరములో బిందువంత జ్ఞానము మాత్రమే ఇంతవఱకు బహిర్గతము చేయఁబడినది; కాని ఇది బహుస్వల్పమైనను అతిరమ్యముగాను ఆకర్షణీయముగాను ఉండుటచేత అన్నివైపుల నూతనోత్సాహమును సౌందర్యమును వ్యాప్తముచేసినది.

దివ్యజ్ఞానము జీవపరిణామముతో నెక్కువ సంబంధము కలిగియున్నట్లగపడును. ఆధునికవిజ్ఞానశాస్త్ర మన్ని

రంగములందు సంగ్రహించి పెట్టిన రూపపరిణామజ్ఞానము కూడ నీసనాతనజ్ఞానములోనిభాగమే. ఈనాటికికూడ నీరెండును అసంపూర్ణములుగ నేయున్నవి. న్యాయముగ ఆలోచించి చూచినచో నీరెండు నొకదానికొకటి అనుబంధముగా నున్నవి.

ప్రతివిజ్ఞానశాస్త్రచార్యగ్రంథములోవలె నీ గ్రంథరచనలోకూడ రెండుప్రధానవిషయము లిమిడియున్నవి. శాస్త్రపరిశోధకులలో నధికసంఖ్యాకు లంగీకరించిన మూలసూత్రములను, గ్రంథకర్త ఈగ్రంథములో విపులీకరించి వ్రాయుటయే గాక, తానింకను అల్పసంఖ్యాకులు చేసినట్టిపరిశోధనల ఫలలితములనుకూడ నీగ్రంథములో నుదహరించియున్నాడు. వాని సత్యాసత్యములవిషయమై కొంత ఋజువు అవసరమై యుండవచ్చు. గ్రంథకర్తకు నిర్దిష్టమైన శాస్త్రశిక్షణలేనందుననో, అబుద్ధిపూర్వకముగనో నీరెండువిధానములకు సంబంధించిన అంశములను విడమర్చి చూపింపకపోవచ్చును. అదే ప్రకారము ఈగ్రంథములోని ముఖ్యసూత్రములు, 'దివ్యజ్ఞానము'నకు సంబంధించియుండి పరమగురువులు ప్రకటించిన జ్ఞాననిజస్వరూపమే అయియున్నను, కొన్నిభాగములు మాత్ర మావిశిష్టతకు తగినట్లుండవు. సత్యమనునది చివరకు ఎవరికి వారన్నేపించి తెలిసికొనవలసిన విషయము గాన, ఆమార్గమును సూచించుట మాత్రమే ఇతరులకర్తవ్యము అయియున్నది. శాస్త్రములందలి సిద్ధాంతములు, వ్యక్తిగతమైన అభిప్రాయములు, పారపాటు అభిప్రాయములు, అన్నియు,

ఈ ప్రమాణమునకు సరిపడినది లేనిది పరీక్షించి చూచుకోవలసియున్నది.

దివ్యజ్ఞానమూలసిద్ధాంతములన్నియు అపౌరుషేయములే అయినను ఏవ్యక్తియు తన కంగీకారములేనిచో వానిని ప్రమాణముగ స్వీకరింపనవసరము లేదు. అయినను ప్రతివ్యక్తి తనహృదయమునకు మనస్సునకు నచ్చిన ఉత్తమాధారములద్వారా, అభ్యుదయము చెందుటకుఁ గాని, పతితుఁడగుటకు గాని సంసిద్ధుఁడై యుండవలసినందున, అట్టి ఉత్తమోత్తమమైన ఆధారము దివ్యజ్ఞానమునందున్నదని తెలియఁజేయుటకే ఉద్దేశించి ఈ గ్రంథము రచించియున్నాను.

1. అధ్యాయము

జీవోపాధుల పరిణామము

దివ్యజ్ఞానమును బాగుగ అసగాహనచేసికోవలెనని నచో, స్థూలముగ నైన, ఆధునికవిజ్ఞానశాస్త్రజ్ఞాన మవసరము. విజ్ఞానశాస్త్రము విషయములను సేకరించి వానిని గూర్చి ఒకజాబితా తయారుచేసి అటుపిమ్మట సూత్రములను కనిపెట్టును. ఆవిషయములనే, 'దివ్యజ్ఞానము' కూడ నుపయోగించి ఇంకొకపద్ధతిలో వానిని సమకూర్చి ఇంచుమించుగా అట్టి నిశ్చయమునకేచును. ఈ రెండింటిసిద్ధాంతములలో అప్పడప్పడు తేడా ఉండుటకుఁగల కారణము విజ్ఞాన శాస్త్రము ఇప్పటికి కనిపెట్టని, లేక వదిలిపెట్టిన విషయములను 'దివ్యజ్ఞానము' యోజనలోనికి తీసికొనుటయే కాని విజ్ఞాన శాస్త్రవిషయములను సందేహించుటవలన కాదు. శాస్త్రములలోని అన్నివిషయములు ఒకేమాదిరి యున్నప్పుడు శాస్త్రమంతయు నొక్కటే అయియుండును. కచ్చితమైన శాస్త్రజ్ఞానమే దివ్యజ్ఞానము. నిజమైన దివ్యజ్ఞానము అన్నివిషయములతోను అనుగుణముగానుండి ఉత్కృష్టమైన శాస్త్రపద్ధతిలోనుండును. ప్రాణికోటి మనుగడకు సంబంధించిన సంఘటనలన్నియు పరిణామవిధానమున మూలాంశములనెడు 'భావన'ను జిజ్ఞాసులకర్పించుటయే, ఆధునికవిజ్ఞానశాస్త్రము నిర్వహించిన మహాకార్యము. విజ్ఞానశాస్త్రదృష్ట్యా పరి

కామవాదమనగా నేమో సూలముగా తెలిసికొన్నచో దివ్యజ్ఞానదృష్ట్యా దానిని సులభముగా తెలిసికోగలము.

మొట్టమొదట 'ఓరియన్' (Orion) లోని తేజో మండలమునుగూర్చి యోజించుదము (మొదటిపటము). లక్షలాదిమైళ్ల వ్యాసముకలిగి అగ్నిమంటలతో నిండియున్న కలగాపులగపుముద్దవలె నది కనపడును. అదిపొగవలెనుండి బహుశక్తిమంతముగానుండును. కాని, మనకు తెలిసినంత వఱకు అది ఎందుకును పనికివచ్చు శక్తి మాత్రముకాదు.

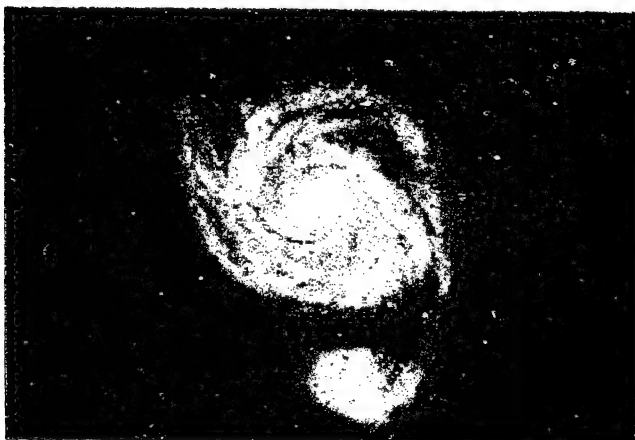
మనకు గోచరమగుచున్న తేజోమండలములలో అభ్యుదయము చెందుచున్నవి కూడ నున్నవి. 'కేన్సు వెనాటిసి' (Canes Venatici) అను తేజోమండలము ఒకే కేంద్రము చుట్టును తిరుగుచుండుటయే గాక అనేక నిర్దుష్టఖండములుగా విడిపోవుచున్నటుల కూడ కనుపించుచున్నది (2వ పటము). అట్లు విడిపోయిన ఖండములు కూడ కేంద్రముచుట్టును తిరుగుచు తమచలనమును సాగించుచు క్రమముగా ఏవో కొన్ని మూలబీజములచుట్టు కరుడుగట్టును. ఇట్టి మూలబీజము లేక బిందువే సక్షత్రమగును.

పరిణామవిధానములోని తరువాతమొట్టు కూడ ఇట్టి రీతినే యుండునని ఊహింపవలసియున్నది. ప్రతినక్షత్రపదార్థము మార్పుచెందుచునేయుండును. దాని ఆంతరంగికపరిస్థితిని బట్టిగాని, లేదా, దారినిపోవు నక్షత్రప్రభావమువలనగాని, ప్రతినక్షత్రము కొన్ని 'సహాయకేంద్రములను' పెంపొందించుచుండును, ఆ తేజఃపదార్థ మాసహాయకేంద్రములచుట్టు ఘనీభ

1 వ పటము

ఓరియన్ (మృగశీర్ష) లోని : బృహత్తేజోమండలము

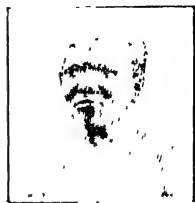

2 వ పటము

కేన్సు వెనాటిన్ లోని మరచుట్టాకారపు
తేజోమండలము

14 వ పటము

15 వ పటము

లెమూరియను జాతులు

16 వ పటము

17 వ పటము

18 వ పటము

అట్లాంటియను జాతులు

19 వ పటము

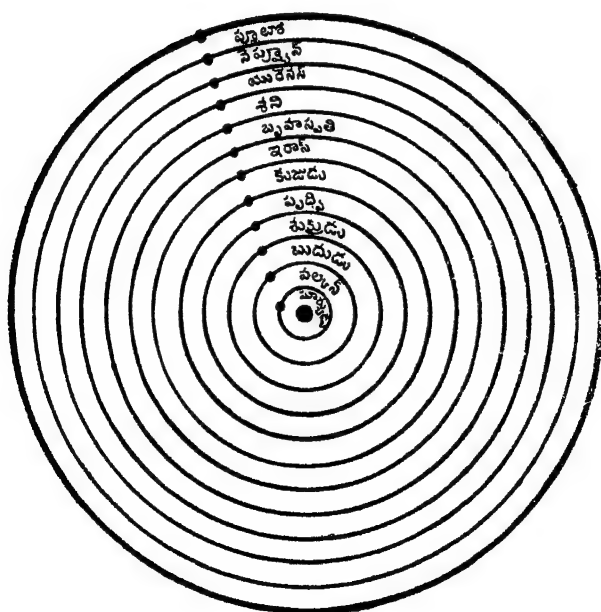

20 వ పటము

ఆర్యను జాతులు

వినుచును. అప్పుడవి నెమ్మది నెమ్మదిగా ప్రధాన నక్షత్రకేంద్ర బీజముచుట్టు తిరుగు ఉపగ్రహములగును. మనకు సంబంధించిన 'తార' యగు సూర్యునివిషయములో పరిణామవిధానము నిర్వహించిన దేమిటో గుర్తునకు తెచ్చుకొందము. కేంద్రమున సూర్యుడుండి, ఆయనచుట్టు నిత్యమును గ్రహములు తిరుగుచున్న ఒకక్రమబద్ధమైన సూర్యమండలముగా నేడది విరాజిల్లుచున్నది.

సూర్య మండలము

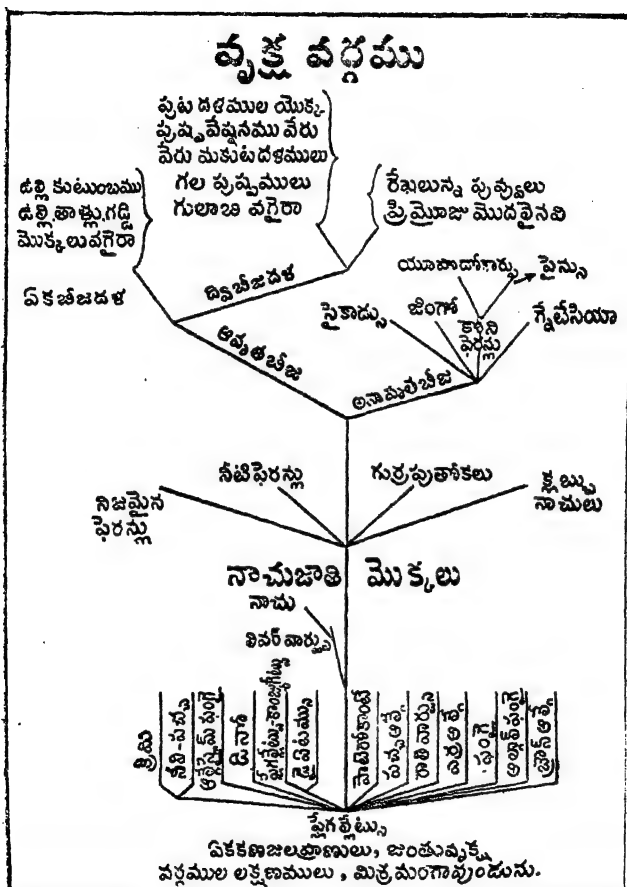

దీనితరువాతస్థితి యేమిటి? పరిణామమంతవఱకు వచ్చు సరికి, సూర్యమండలములో తేలికైన రసాయనిక మూలపదార్థములు గోచరించినవి. ఉదాహరణకు, కర్బనితము, నత్రజని, పొటాషియామ్, భాస్వరము, కాల్షియము, ఇనుము మొదలగునవి కూడ అందున్నవి. ఇవన్నియు నొకదానితో నింకొకటి కలియునపుడు మొదటిసారిగా జీవచైతన్యము ప్రభవించును. ఇప్పుడు ఈమూలపదార్థములలో కొంత, జీవకణమగును. ఇదే ప్రధమజీవచైతన్యమున కుపాధి. తరువాత నేమిజరుగును?

ఈజీవకణము, అనేకవర్గములుగను, మిశ్రమములుగను ఏర్పాటుచేసికొనును. అదే తరుగుల్మలతాదులుగను, తిర్యగ్జంతువులుగను రూపొందును. అది వృక్షమగుసరికి, ఏమి జరుగునో గ్రహింతము.

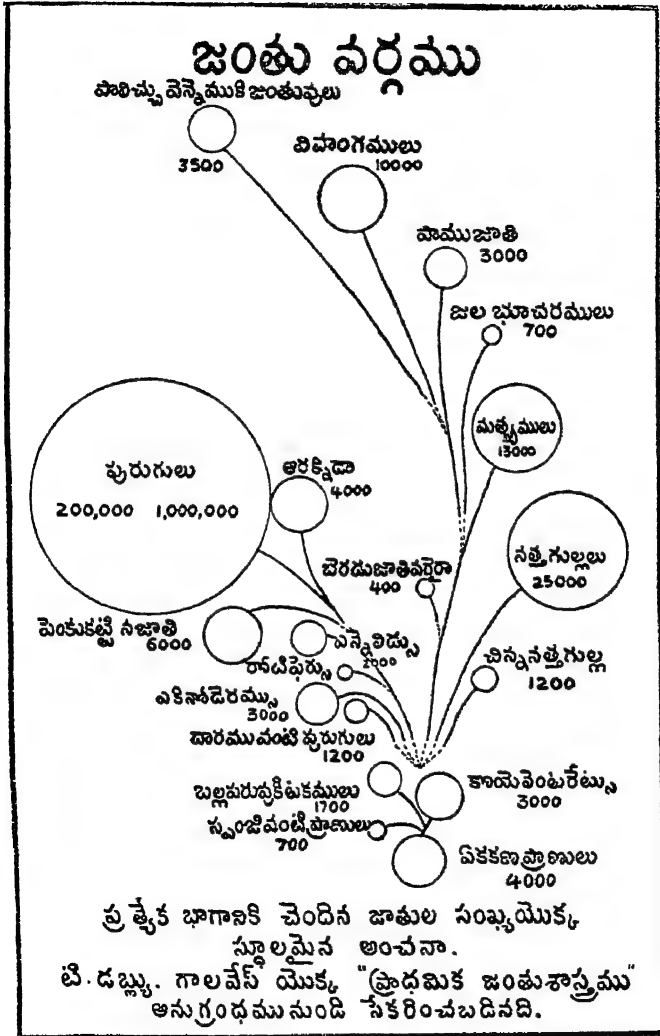
ఈజీవపదార్థములలో మొదటినుండియు రెండువిధములైన లక్షణములు గోచరించుచున్నవి. మొదటిది ఆహారము తీసికొనుచు వీలైనంతవఱకు జీవించియుండవలెన నెడుకోరిక ; రెండవది తనవలెనే మఱియొకవ్యక్తి నుత్పత్తిచేయవలెననుకోరిక ఈరెండు సహజప్రేరణములవలనను జీవకణ మభివృద్ధిచెందును. అనగా దీని నిర్మాణములో సరళతపోయి క్లిష్టత ఏర్పడుచుండును. అంతరుపు తరువాత సంతరువులో నిట్టి విధానమే కొనసాగి మనభూమిపైనవలెనే ప్రతిగ్రహముపైన కూడ వృక్షవర్గ ముద్భవించును.

పెనుకట్టిసితినే ఆధారముగఁ జేసికొని భావిసితి పెంపొందుచుండును ; ఉత్తమసంతతి నుత్పత్తిచేయుటకొఱ కవసరమైనచో ఆయుర్దాయము పొడిగించుకొనునట్లు అవి. ఏర్పాటుచేయు

బడినవి. గతించినజాతి పరిణామముకన్న రాజబోవు జాతిపరిణామము హెచ్చుగానుండును. బేక్టీరియా, అల్గే, ఫంగై మొదలగు ఏకకణప్రాణులనుండి నాచువంటి మొక్కలుపుష్కను. ఇవి క్రొత్తవిధమున తమసంతతిని వ్యాప్తముచేయును ; తరువాతస్థితిలో విత్తనములద్వారా సంతతి అభివృద్ధియగును. తదుపరి పుష్పములే, విత్తనములుగా నుపయోగపడును. దీనివలన ఎక్కువశక్తి వ్యయముచేయనవసరములేకుండ తన ప్రాణము నిల్పుకొనుచు ఉత్పత్తి సాగించును. ఇట్లు క్రమక్రమాభివృద్ధిచెంది ప్రాణి యంగనిర్మాణములో 'క్లిష్టత' ఏర్పడుచుండును. ఇట్టి 'క్లిష్టత' వలన జీవి ఎక్కువ సంతృప్తి కరమైన జీవితము గడుపుటకు సహాయకారిగనుండి తక్కువ శక్తిని వ్యయపఱచి తనకంటెబలమైన, శక్తిసమన్వితమైన, పటిష్ఠమైన, సంతతి నుత్పత్తిచేయుచు తన ఆయుర్దాయమును పెంపొందించుకొంగలుగును.

జీవకణములో తిరిగి ఇదేప్రకారము పరిణామవిదానము పనిచేయుగా జంతువర్గముద్భవించినది. ఏకకణప్రాణులనుండి, వెన్నెముకలేని ప్రాణులు క్రమశః బయల్పడలినవి.

ఏకకణప్రాణులనుండి ధాతునాడీప్రసారణమండలములు గల బహుళకణప్రాణులు వృద్ధిచెందుసరికి క్రమేణా వర్గము తరువాత వర్గములో క్లిష్టత ఎక్కువగుట మొదలుపెట్టెను. తదుపరి మధ్యనాడీ మండలములకు 'ఒర'వలె వెన్నెముక ఏర్పడెను. అప్పుడు వెన్నెముక జాతికిచెందిన జంతువులు పుట్టుట ప్రారంభమైనది. వీనిలో, ప్రాకెడు జంతువుల ఆధారమున పాలిచ్చు జంతువు లుద్భవించినవి. పాలిచ్చు జాతికిచెందిన ఉత్తమజంతువులలో ఉచ్చస్థితికిచెంది మంచి అంగసౌష్ఠ్యముకలవాఁడు మానవుఁడు.

జంతువర్గమునందు సహితము స్వయంపోషక శక్తి, ఉత్పత్తిశక్తి, సహజముగనున్నవి. అంగనిర్మాణము క్లిష్టమైన కొద్ది మాటిపోవుచున్న పరిస్థితులను తట్టుకొను అర్హతగలిగి తక్కువ ప్రయాసతో తనవలె ప్రాణులను సృష్టించు శక్తి ఆ జంతువునకుండును. వెన్నెముక జంతువులలో, ఉన్నతమగు తరగతికిచెందినవానిలో నొక వినూత్నచైతన్యము గోచరించును.

“పరిణామవిధానములో క్రింది తరగతికిచెందిన కృతకములు, తమను తమజాతిని పోషించుకొనుటలో తమ యావచ్ఛక్తి వినియోగించి పాటుపడును. జాతి అభివృద్ధిచెందిన కొలఁది పోషణవిధానము సులభమగుచుండును ; తగుమాత్రము ఆహారము తిని దానివలన లభించుశక్తితో తనను, తన సంతతినికూడ పోషించుకొనఁగలుగును ; ఇంక కొంతశక్తి అనుపయోగముగా కూడ మిగులుచుండును. ఉత్తమవిధ

జంతువులలో అల్లు మిగిలిపోయిన శక్తి ఎక్కువగుచుండును. అందువలన ఆహారాన్నేషణకు ఎక్కువకాలము వినియోగింప కుండ, విరామసమయ మధికముచేసికొనుచుండును. విరామ సమయములందు, మిగులు శక్తిని తమకు ఆనందము నిచ్చు ఆటపాటలలో, న్యయపఱచును. ఈ సామాన్య సత్యమును ఉత్తమశ్రేణి జంతువులలోను, మానవులలోను కూడ, మనము గుర్తింపవలసియున్నది. మానవుడు ప్రగతి చెందినకొలది శ్రమపడుకాలమును తగ్గించుకొనుచు, విరామ మునకెక్కువకాలము మిగుల్చుకొనుటకు ప్రయత్నించును. ఆ విరామకాలము ఆటలయందు, ఆనందమునిచ్చు విజ్ఞాన మందు, కళలయందు, ప్రయాణములందు, గడుపును". (హెర్బర్టు స్పెన్సరు వ్రాసిన లైఫ్ యి గ్రంథమునుండి సేకరించినది).

ఏనాఁడో గోచరించిన అస్పష్టతేజోమండలము మొదలు మేధావియైన నేటి మానవునివఱకు కొనసాగించిన విధానమునే 'పరిణామము' అనెదరు. కలగావులగముగానుండిన ప్రపంచము మానవుడు అర్థముచేసికొని సూత్రములను నిర్ణయించుకొనుటకు పీలగునట్లుగా క్రమబద్ధముగా రూపొంది నది. అస్థిరమైన అధర్మము స్థిరమైన ధర్మముగా మారినది. ఏకత్వమునుండి అనేకత్వము, అరాచకమునుండి క్రమపద్ధతి, సాధించుటలో ప్రకృతి అనుసరించిన సూత్రములేవియో 6 వ పటములో పొందుపఱచినాను.

పరిణామ సూత్రములు			
స్వస్వరూప			
	మండి		నకు
ఏకత్వము అనిర్విష్టము గురజము		అనేకత్వము నిర్విష్టము క్షిప్తము	
నీచతరగతి ప్రాణులు నీచతరగతికి చెందిన సంఘము ఒకదానినిపోవిన అనేకభాగములు ఒకే రకమైన పనులు		ఉత్తమ తరగతి ప్రాణులు ఉత్తమ తరగతికి చెందిన సంఘము బిన్న బిన్న భాగములు బిన్న భిన్నములైన పనులు	
ఒకదాని ప్రక్కను ఒకటిగా పుంచబడిన సమతుల్యమైన భాగములు		ఒకదానిపైన ఒకటి ఆధారపడిన వి చిన్న భాగములతో కూర్చబడిన ఏకైక సంపుటి	
అధ్యాత్మస్థితి అధర్మము అరాచకము		సృష్టి శ్రమము ధర్మము శ్రమపద్ధతి	

(6 వ పటము)

పరిణామ విధానమెప్పుడు ప్రారంభమైనది, ఎట్లు ఇంతవఱకు కొనసాగినది ఏ మానవుడు చూడలేదు. కావున ఆ విధానములోని ప్రతిఘట్టము ప్రత్యక్షముగా చూచి వర్ణించి, పరిణామము నిజమని ధృవపఱుపఁగలిగినవారు లేరు. వివిధ తేజోమండలములను, గతించిన అనేక జంతువుల అస్థి పంజరములనుబట్టియు లేదా, ఒక చోట కనుపించిన తోకతో ఇంకొక చోట కనుపించిన తెక్కను ముడిపెట్టియు, పరిణామ సిద్ధాంతమును మనము పునర్నిర్మాణము చేసికోవలెను. కొన్ని వేల సంవత్సరములక్రింద అనఁగా చరిత్రకు పూర్వము ఈ ప్రపంచము ఇప్పుడున్నంత క్లిష్టముగా లేదని ఎవరు

చెప్పగలరు. రేపే ఈ ప్రపంచము అంతమైపోదనికూడ ఎవ్వరును చెప్పలేదు. కేవలము వర్తమానములోజరుగు కొద్ది విషయములతో మానవుడు సంతృప్తి చెందడు. ప్రకృతిని ఏదోవిధముగా భావనచేసి, భూతమును భవిష్యత్తును నిర్మించుకొనును. పరిణామవిధానములో భూతభవిష్యత్తులు సాదృశ్యములనుబట్టి ప్రతిపాదించబడుచున్నవి. ఒకవిధముగా చూచిన 'పరిణామసిద్ధాంతము' ఒక ఆధారమువంటిది. కాని, మానవచరిత్రలో నిది బహుసంతృప్తికరమైన ఆధారమని చెప్పకతప్పదు. ఇది అంగీకరించిననాడు, అన్నిరంగములలోను పరిణామ మందటిదృష్టికి గోచరించును.

ఇట్లాధునికవిజ్ఞానశాస్త్రము ప్రవచించిన పరిణామ సిద్ధాంతముదృష్ట్యా బ్రహ్మాండావలోకనము ఎంత ఆకర్షణీయముగనున్నను, ఒక విచారకరమైన విషయమిందు గోచరింపక మానదు ; అది ఈ అంతులేని నాటకములో వ్యక్తి నిర్వహించుచున్న అప్రధానపాత్ర. ప్రకృతి యుపాధి తరువాత నుపాధిని నిర్మాణముచేయుటలో తనశక్తిని మిక్కుటముగా దుర్వ్యయముచేయును. తాను పోషింపగలిగినవానికన్న ఎక్కువ ఉపాధులను ఉత్పత్తిచేయుచు చాల దుబారాగా వ్యవహరించుచున్నట్లు మనకగపడును. కాలమా గణనకు రాదు. బ్రతికియున్న కొద్దికాలము స్వల్పముగా తప్ప వ్యక్తి అన్న బొత్తిగా లెక్కలేదు. అతను పృథ్విపై జీవితముగడపు కొద్దికాలములో ప్రకృతి అతనికొఱకే ప్రతివిషయము ఆలోచించి పథకమువేసినట్లుగా బహుప్రసన్నమైన వదనముతో

తనను లాలనచేయుచున్నటుల కనుపించును. కాని ప్రకృతికి బద్ధుడై ఆమె చెప్పినట్లుచేసి, పిల్లలను కని, కొంతమందిని సుఖపెట్టి వారి పరిస్థితులలో మార్పు తీసికొనివచ్చునంతలో మరణ మతనిని మాయముచేయును. ఎన్ని కష్టములను ఎదుర్కొనుచున్నను ఏలాగో జీవించియుండుచు సుఖాన్వేషణ చేయుచుండవలెనని ఎల్లప్పుడు ప్రేరేపించు దేహత్మకూడ నశించును. ఏలయనఁగా, విజ్ఞానశాస్త్రదృష్ట్యా జాతికిమాత్రమే విలువ యున్నది. కాని వ్యక్తికి లేదు. “అందువలననే ఒకజాతి సౌష్ఠవముపట్ల నెక్కువజాగ్రత్త కనపర్చుచు వ్యక్తివిషయములో బహునిర్లక్ష్యము కనపఱుచుచుండును.” “ఒకనాఁడు ఉత్కృష్టమైన నాగరికత ననుభవించిన ఆ బేబీ లోను, ఆ నినేవా, ఆ గ్రీకుసామ్రాజ్యపు శోభ, ఆ రోమను వైభవము, ఈనాఁడేవీ!

“ఇది రేయింబవళ్లను గదులు గలిగిన చతురంగపుబల్ల. దీనిపై ‘విధి’ వ్యక్తులు అను కాయలతో ఆటసాగించును. తనఇచ్చనచ్చినట్లు వ్యక్తులను ఇటు అటు ఆడించి లాలించి చివఱకు సంహరించును. తదుపరి ఆ ‘కాయలు’ తామువచ్చిన ‘పెట్టె’లోనె తిరిగి ప్రవేశించును. కావున విజ్ఞానశాస్త్రదృష్ట్యా చూచిన పరిణామసూత్రమొక, నిర్దాక్షిణ్యమైన, గంభీరమైన, సర్వశక్తిమంతమైన యాంత్రికవిధానమువలె కనపడును. ఏది ఎటున్నను ఇదికూడ ఒకవిధానముగనుక మనకు నచ్చుట, నచ్చకపోవుట, అను వ్యక్తిగతాలోచనలకు తావు లేదు. అయినప్పటికి, యోజనాపరులమైన స్త్రీపురుషులము కాబట్టి

మనకు సంబంధించిన జీవితతత్వవిషయములో వ్యక్తిగతాభిప్రాయముల ప్రభావముండకమానదు, వ్యక్తిగతముగా ఈ పరిణామసిద్ధాంత మంత ఉత్సాహజనకముగా కనపడుటలేదు. ఎందువలన ననగా మనప్రసక్తి ఏమాత్రములేకుండ సముద్రములోని బుడగలవలె పుట్టి, మనచేతులోలేని ఒకవిధానము ననుసరించి, గిట్టుచున్నాము. అనగా మనము స్వప్నములోని చిత్రములవలె నిద్రలోనే పుట్టి, నిద్రలోనే మాయమగుచున్నాము.

పై విధముగాఁ గాక, పరిణామవిధానము, ఆశాజనకముగాను, ఉత్సాహకరముగాను ఉండునని చెప్పుటకువీలగు విధానమేమైన నున్నదా? ఉపాధిపరిణామముద్వారా, జీవ పరిణామముసాగుచున్నది అని దివ్యజ్ఞానము ప్రవచించిన సిద్ధాంతమే ఇందుకు తార్కాణము.

విజ్ఞానశాస్త్రవేత్త ప్రకృతిలో పదార్థమును శక్తియు అవిభాజ్యముగా నున్నవని కనిపెట్టెను. మూడవదియగు ప్రాణమనునది, ఈ రెండింటి సంయమము ఫలితమని వారందురు. అతఁడు పదార్థములోనే జీవచైతన్యముల అవకాశమును చూడఁగలుగుచున్నాఁడు. పదార్థము వినా ఈ రెంటికిని అస్తిత్వములేదని అతని విశ్వాసము. స్థూలదృష్టితో చూచిన ఇది నిజ మనిపింపవచ్చును. కాని, దివ్యజ్ఞానదృష్ట్యా ఇది కొంతమార్పుచెందవలసియున్నది.

శక్తిసమన్వితముకాని పదార్థ మెట్లులేదో, అట్లే పదార్థముపై తన ప్రభావము కనపఱుపని శక్తికూడ లేదు.

ఈమాదిరిగనే ప్రాణమునకు, పదార్థమునకుకూడ సంబంధము కలదు. ఈ రెండును ఎన్నడు విడివడియుండవు కాని ఒకదాని నుండి రెండవది ఉత్పత్తికాలేదు.

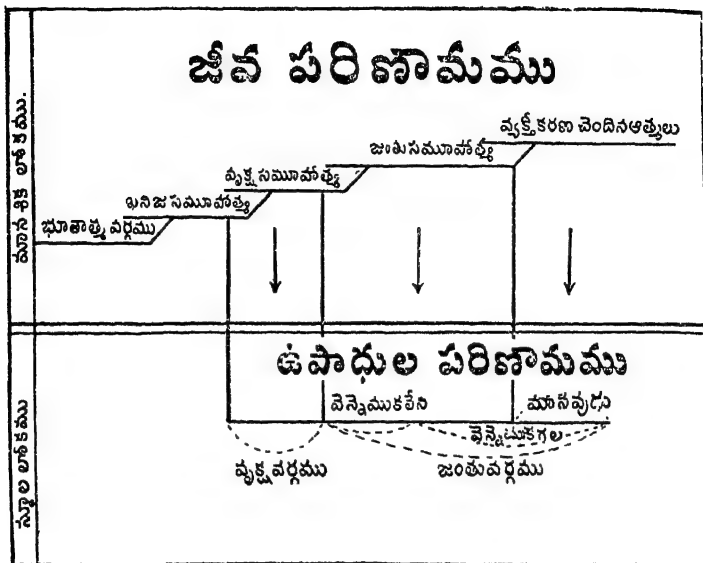
జగత్తులో, మన ఇంద్రియములకు గోచరముకాని, అతిసునిశితమైన పనిముట్లవలన కూడ తెలిసికొన వీలులేని బహుసూక్ష్మాతీసూక్ష్మమైన పదార్థము లనేకములుగలవు. అనేక స్వరూపములుగ వ్యక్తమగు శక్తి కలదు. అందు కొన్నిమాత్రమే ఇప్పటికి మానవుడు కనిపెట్టినాడు. కొన్ని రకముల భౌతికతీత పదార్థములతో సంయోగించి పనిచేయు నొకవిధమైన శక్తినే ప్రాణమని యందురు. ఈ జీవమే పరిణామముచేందుచుండును. అనగా అది నెమ్మదిగా అంత కంతకు క్లిష్టమగుచుండును.

ఇంద్రియములద్వారా మనము గ్రహించిన పదార్థములో జీవిత కార్యకలాపములలోని క్లిష్టపరిస్థితి, నిర్మాణ జీవులవలన కలుగఁజేయఁబడినది (ఇంకను ఇతరవిధములైన కార్యకలాపములు కలవు. కాని, ప్రస్తుతము మన ఇంద్రియములచే గ్రహింపఁగలిగిన వానినిగూర్చిమాత్రమే ఆలోచింతము). ఈ జీవమే కొంతకాలమువఱకు కొన్ని రసాయనిక మూలద్రవ్యముల సమూహమును సజీవముగనొనర్చును. ఆస్థితిగో అట్టి ఉపాధిద్వారాకలిగిన అనుభవములవలన ఆ ప్రాణికి బహుత్వము కలుగును. స్థూలోపాధినుండి విడివడి దానితో సంబంధములేకుండ కొంతకాలము వేరుగానుండుట కొఱకు దానినుండిఉపసంహరింపఁబడుట అనునదే 'మరణము'.

అయినప్పటికి ఆ ప్రాణము భౌతికాత్మతమైన వస్తువులతో కలిసియుండును. తాను స్థూలోపాధిలోనున్నప్పుడు సంపాదించిన అనుభవములను, జీవి, ప్రాణోత్క్రమణసమయములో తానునేర్చిన అలవాటుల స్వరూపమున తనలో దాచుకొనును ఇవన్నియు ఉపాధి నిర్మాణమునకు పనికిపచ్చు నూతనశక్తులుగా మాటి నూతనోపాధినిర్మాణకృషిలో అవి ఉపయోగపడగలవు.

7వ పటమును పరిశీలించినయెడల దివ్యజ్ఞానదృష్ట్యా జీవపరిణామమున నేమో అవగాహన కాగలదు. ఉపాధులనుగూర్చిమాత్రమే యోజనచేసినచో, పరిణామమును పాక్షికముగమాత్రమే తెలిసికొనినవార మగుదుము. ప్రతి ఉపాధి వెనుక జీవమున్నది. మొక్క నశించినను, పరిస్థితిని తట్టుకొని జీవించుటకు, దానికి చైతన్యవికాసములనిచ్చిన జీవి మాత్రము నశింపదు. గులాబి పండి, రాలిపోయి, మట్టిలో కలిసిపోయినను అందలి పదార్థముమాత్రము నశింపలేదని మనకు తెలియును. ఆ పదార్థములోని ప్రతికణము ఇప్పటికి, ఉండియేయున్నది. ఏలయన పదార్థము నాశనముచేయఁబడదు; అటులే రసాయనిక మూలపదార్థములతో గులాబిని నిర్మించుకొన్న జీవికూడ నశింపదు. అది తాత్కాలికముగ అదృశ్యమగును. తిగి వేటొక గులాబిరూపములో వ్యక్తమగును. ఎండ, వాన, తుపాను మొదలగునవి తట్టుకొనుటలో మొదట గులాబి మొక్కకు కలిగిన అనుభవములు, అంతకంటె

పటిష్ఠముగ జీవించి తనజాతిని బాగా వృద్ధిచేయు మహాక
గులాబి నిర్మాణములో ఉపయోగపడగలవు.

(7 వ పటము)

ఏవిధముగా, సంఘములో ప్రాణి కనీసమైన భాగమో
అదేవిధముగా 'జీవకళ' సమూహాత్మలో నొక కనీసమగు
భాగము. పుష్కవర్గములోని పుష్కములన్నిటికి, వెనుక, పుష్క
సమూహాత్మ కలదు. పుష్కోపాధులను నిర్మాణముచేయుటవలన
క్లిష్టమగుచున్న ప్రాణశక్తుల 'నిధి'యే 'సమూహాత్మ'. ఈ
'సమూహాత్మ'కు చెందిన ప్రతిప్రాణియు, గతించిన ప్రాణి
అనుభవముల నన్నింటిని జీర్ణించుకొని, భూలోకములో
జన్మించును. మరణించినదనుక, జీవాంశ 'సమూహాత్మ'లో

చేరినప్పుడు, తాను పరిస్థితులను తట్టుకొనుటకు సంపాదించిన సాధనములను తనతో తీసికొనివెళ్లును. ఇదేప్రకారము జంతు వర్గములోకూడ జరుగును. ఈ 'సమూహాత్మ'లో వివిధవర్గములకు, జాతులకు, కుటుంబములకు 'ఉపసమూహాత్మ'లుకూడఁ గలవు.

మానవునిపట్లకూడ ఈ సూత్రములే వర్తించును. కాని అతఁడు సమూహాత్మస్థితి అధిగమించిననాఁడు మానవునికి ప్రత్యేకమైనవ్యక్తిత్వముగలదు. తనతోడివారలతో సోదరత్వముద్వారా మర్మముతోకూడిన అనేకమైన పద్ధతులతో పెనవేయఁబడి యున్నస్పటికి, తనమార్గమున తాను పోవుచు తన భవిష్యత్తును తానే నిర్మాణముచేసికొనఁగలఁడు. జన్మ పరంపరలలోఁగడచిన యనుభవములను తనకిష్టములేనియెడల ఇతరులకు పంచ ననసరము లేదు. తనకొఱకే పూర్తిగా వినియోగించుకోఁగలఁడు.

మరణమనఁగా సర్వనాశనము కాదు. కొంతకాలము ప్రాణి సూతనోపానిధిని నిర్మాణము చేసికోఁగలిగినశక్తితో సహా భౌతికాతీతలోకములోనికి ఉపసంహరింపఁబడును. ఉపాధి తరువాత ఉపాధి రాకపోకలు జరుగుచున్న స్పటికి ఈ పరిణామనాటకములో జననమరణములన్నియు ఒకే జీవి "ప్రవేశనిష్క్రమణములు"గా ఎంచవలసియున్నది. పదార్థము నశించినట్లే అనుభవములుకూడ ఏమాత్రము బీరుపోవు.

ఇంతకు పూర్వము చెప్పినట్లు 'జీవి'కూడ పరిణామము చెందును. ఉపాధుల పరిణామముద్వారానే జీవపరిణామము కూడ జరుగును. వెనుకటి ఉపాధులకన్న పటిష్ఠమై, ప్రస్తుతపరిస్థితులను తట్టుకొని అవసరమైన సర్దుబాట్లుచేసికొని గలిగిన నూతనోపాధులద్వారా వ్యక్తమగుటయే సమూహాత్మలోని ప్రతిభాగమునకు లక్ష్యము అయియున్నది. ఈ ఉపాధులు, 'జీవి' ఆంతరంగిక ప్రేరణకు తగినట్లు సునిశితముగా స్పందింపఁగలిగియుండవలెను. సమూహాత్మలోని ప్రతిభాగము, అన్నిరకముల, అన్నివర్గముల ప్రాణులు ఈలక్ష్యమును కలిగియున్నవి. కనుకనే ప్రకృతిలో నిత్యము భయంకరమైన సంఘర్షణ జరుగుచునేయుండును. ప్రకృతి రక్తసిక్తమైన దంతనఖములతో నున్నట్లు అనిపించును. కాని మనుగడకొఱకు జరుగు ఈసంఘర్షణ నిజముగా ఏమాత్రము వ్యర్థముకాదు. కొత్తఉపాధులను నిర్మాణముచేయుటకొఱకే పాతవి నశించును. ఇట్లు అనేకజన్మలద్వారా తాను ఏఉపాధికొఱక నేర్పణసాగించుచున్నదో ఆ ఉపాధిని క్రమేణా జీవాత్మ పొందును. జీవమెన్నడు నశింపదు. నిత్యము మార్పుచెందు సிతిగతులకు అనుగుణముగా ఉత్తమోపాధులను నిశ్చయించుటకొఱకే ఈనిర్దాక్షిణ్యమైన సంఘర్షణ జరుగుచున్నది. పైకి, అనేక ఉపాధులనశింపు వ్యర్థముగా కనపడినను, నిజముగా ఇది ఉత్తమోపాధినిర్మాణమున కత్యంతావసరము.

ఒకప్రత్యేకపరిసితిని తట్టుకొని గలిగిన సమర్థమైన ఉపాధులు తయారై నప్పుడు, సమూహాత్మలోని ఆప్రత్యేకభాగము

వాని ద్వారా సంపూర్ణముగను బలముగను తనచైతన్యమును ప్రసారముచేయును. దాని ప్రభావమువలన ఉపాధి నిర్మాణములో నూతనశక మారంభమగును. ఆపరిస్థితిమాటంగనే తిరిగి నూతనోపాధులనిమిత్త మన్వేషణ ప్రారంభమగును. అన్నిటికన్న ఎక్కువ అర్హతగలిగిన ఉపాధి నిలుచునిమిత్తము జరుగు సంఘస్థానలో, వృక్ష, జంతుసమూహాత్మకలోని వివిధ నిర్ణయములమధ్య పోరాటము నిత్యము జరుగుచుండును. కాని ఈసంఘస్థానలో ఒక్కజీవాంశముకూడ నశింపదు. సమర్థమైన ఉత్తమోపాధిని నిత్యాన్వేషణద్వారా కనుగొని తద్వారా తమశక్తులను వికసింపచేయుటకొఱకు పాటుపడిన యావత్సమూహాత్మక జయముచెందునుగాని ప్రత్యేకించి ఏ ఒక్కవర్గమునకుమాత్రమే ఈవిజయము చెందదు.

జీవి దశాక్రమమున పరిణామముచెందును. అది మొదట భౌతికాతీతపదార్థముతో ఉపాధులను నిర్మించుకొనును. దానిని మనము 'భూతాత్మ'వర్గజీవితమందుము ('Elemental' life) నిర్మాణక్రియలో ఇంతవఱకు సేకరించిన అనుభవముతో రసాయనికమూలపదార్థములలో ప్రవేశించి 'ఖనిజసమూహాత్మక'యగును. తమపరి 'జీవకణమును' (Protoplasm) నిర్మించి వృక్షోపాధులలో ప్రవేశించును. తరువాత కొంత కాలమునకు జంతువుల ఉపాధులలో జీవి ప్రవేశించును. ఆతరువాతదశకుచెందినవాఁడే మానవుఁడు. ఇప్పుడు జీవి, యోజనాశక్తి, ప్రేమ, త్యాగబుద్ధి గల్గి ఆదర్శపాత్రుఁడు కాఁగల మానవులను సృష్టించుకొనును.

ఈ అత్యల్పమైన పిసీలిక మానవుడను శిఖరముచేరు
టకుఁగాను ఈమెట్లన్ని ఎక్కివచ్చును.

కాని ఈగొలుసుకట్టు పరిణామమున మానవుఁడు
కడపటికొక్కెముమాత్రము కాదు.

పరమాణువుమొదలు మానవునివఱకు జరుగుచున్న
ఈవిశ్వవిధానమును బాగుగ అవగాహనచేసికోవలెనన్నచో
ఒక్కవిషయమును ముఖ్యముగా లెక్కలోకి తీసికోవలసియు
న్నది. అదేమనఁగా పదార్థము ఏకతత్వమునుండి, బహుత్వ
మునకు, అనిర్దిష్టతనుండి నిర్దిష్టతకు, సరళత్వమునుండి క్లిష్టత్వ
మునకు పరిణమించును. కాని జీవినూత్రము అట్టివిధముగా
పరిణామముచేందదు. పదార్థపరిణామము అణువులకూర్పు
లోని వివిధమైన మార్పులవలనను, సరదుబాట్లవలనను, కలు
గును ; కాని జీవపరిణామములో క్రమక్రమముగా ఒకదాని
తరవాత నొక ఆచ్ఛాదన తొలఁగి వికాసము హెచ్చగుట
జరుగును. కాళిదాసు, త్యాగరాజు మన మవగాహనచేసి
కోలేని స్థితిలో మొదటి జీవాణువులోనే యుండియున్నారు.
ప్రకృతి లక్షలాదిసంవత్సరములు అనువైన కలయిక నచ్చు
వఱకు పదార్థమును ఏర్చికూర్పఁగా తుదకు జగన్నాటక
ములో ఏదో ఒకరంగములో ప్రధానపాత్రోపహించుటకు
కాళిదాస త్యాగరాజులు ప్రకృతిగర్భంనుండి బయటకు
వచ్చెదరు. కాని ఈలక్షలాది సంవత్సరములపాటు జీవి సేరిని
గుప్తముగా తనలో దాచి ఉంచినది. జీవపరిణామవిధానములో
ఇచ్చుటయే గాని పుచ్చుకొనుటయనునది లేదు. జీవికన్న

ఉత్కృష్టమైనది, దానికి మూలాధారమై, కేవలము దాని గుండెకాయవంటిది చైతన్యము. ప్రథమజీవాంకురమునకు ఆయన తన యానచ్ఛక్తి, ప్రేమ, సౌందర్యము వేయేల తన సర్వస్వము దత్తముచేసెను. బహుసౌందర్యంతమైన పర్వత శ్రేణి దృశ్యమునంతను ఏవ్రకారము ఒకబిందువులో నిముడ్చి వచ్చునో అదేప్రకారము ప్రతీజీవకణము ఆ అనంతాస్తిత్వ నాభీబిందువు. ప్రతిజీవకణమునందు ఈశ్వరుఁడు సంపూర్ణముగ అధివసించియున్నాఁడు ; ఆయనదర్శకత్వముక్రింద, తగినసమయ మాసన్నమైనపుడు, కాళిదాసు, త్యాగరాజు రంగముమీఁదకు వత్తుడు. దీనినే మనము పరిణామమందుము.

ఆధునికవిజ్ఞానశాస్త్రరీత్యా ఉపాధి పరిణామమును గూర్చిన విజ్ఞానము, విశ్వమునుగుఱించి మనకు తెలిసిన వెనుకటి అభిప్రాయములను, బాగుగదిద్ది సరిచేసి, విస్తృతపఱచి నచో జీవపరిణామమును గూర్చిన జ్ఞానము ఇంతకన్న గంభీరమైనఫలితాలను ఇయ్యఁగలదు. జీవపరిణామములో క్లిష్టమైన నూతనాంశములు గోచరించును. వానినిగూర్చి యోజన చేయుట అనునదే ఈపరిణామవిధానపు నూతనమగువిలువ. ఈక్లిష్టతతో సంబంధించిన మొదటివిషయ మేమనఁగా, విజ్ఞాన శాస్త్రజ్ఞుఁడు శోధనచేసిన ఉపాధులకు సంబంధించి అనేక సమాంతరప్రవాహములతో కూడిన పరిణామజీవులు ఉన్నట్లును, అవిచాలభాగము ఒకదానితో నొకటి నిమిత్తము లేకుండ అభివృద్ధిచెందుచున్నట్లు తేలుచున్నది.

ఈప్రవాహములలో నొకటి మానవపరిణామమునకు, దానికి సమాంతరమైన ప్రవాహ మింకొక్కటి దేవతాపరిణామమునకు సంబంధించియున్నది. ఇది నలుకు చెప్పినట్లు జంతువృక్షఖనిజదశలు మానవదశకు పూర్వదశలు దేవతాపరిణామమునకు దారితీయుప్రవాహములు ఖనిజవర్గమునకు వచ్చి ఇంకొకదిశగా మరలిపోయినది. అయినప్పటికీ వృక్షజంతువర్గములుగా రూపొంది తదుపరి 'ప్రకృతిభూతగణము' గను "మోహిని," "గంధర్వులుగను" పరిణామము చెంది.

వివిధ రకముల పరిణామము						
1 మానవులు	2 దేవతా పరిణామము	3	4	5	6	7
సమస్త మానవుడు	దేవతలు					
మానవుడు	ప్రకృతి భూతములు (కామలోకము)					
జంతువు	ప్రకృతి భూతములు (అకాశపదార్థము)					
వృక్షము	జంతువు					
ఋణిజము	వృక్షము					
భూతాత్మవర్గము	ఋణిజము	అణు జీవితము	రసాయనిక భూతములు అణువులు			

(8 వ పటము)

తుదకు దేవతలుగా రూపొందును. ఇంకొకప్రవాహము, జీవకణముల జీవితమునకు సంబంధించినది. దీనివివరము లింకను బాగుగ తెలియవు. విద్యుత్కణములు, ఆయములు, రసాయనికమూలద్రవ్యములకు సంబంధించిన జీవప్రవాహ మొకటి ప్రత్యేకముగా నుండవచ్చును. ఇంకను ఎన్నియో విధములగు పరిణామప్రవాహములు మన సూర్యమండలమున నున్నవి.

కాని వానినిగూర్చి తగిన విజ్ఞానము లేనందున ప్రస్తుతము యోజించునవసరములేదు.

9 వ పటములో ఉపాధులు. పరిణామముచెందు విధానము వర్గీకరించి చూపబడినది. జీవి, ఘన, ద్రవ, వాయు పదార్థములతో నిర్మింపబడి ప్రాణుల నుపయోగించును. ఇదియునుగాక సూక్ష్మమైన ఆకాశపదార్థము సూక్ష్మాతి సూక్ష్మమైన తాను, మానసికపదార్థములనుకూడ ఉపయోగించి ఉపాధులను నిర్మాణముచేయును. ఖనిజస్థితివలకు వచ్చి అచ్చటినుండి మరలిపోయిన 6 వేర్వేలు జీవప్రవాహములు 9 వ పటములో కనబడును. అందులో కొన్ని జీవస్మృక్త దశకు, కొన్ని అరూపదేవతలదశకు తీసికొనిపోగలవు. అటుపైని నీయుభయులు ధ్యాన'చోహన్లు'గా పరిణమింతురు. వీనిలో 1,2,3 ప్రవాహములకు చెందిన జీవవర్గములు, సూక్ష్మాకాశపదార్థము నుపయోగించి తరువాత కామలోకపదార్థము నుపయోగించి 'సిల్ఫుల'ను నిర్మింపగలవు. ఒకప్రవాహము జలచరములను, మిగిలినమూడు భూచరములను నిర్మించును. వీనియన్నిటిలో ఒక్కప్రవాహము మాత్రమే మానవనిర్మాణమునకు దారితీయును. మిగిలిన అయిదుప్రవాహములు దేవతానిర్మాణముతో సంభవించినవి.

జీవపరిణామమునకు కూడ ఒకవిధమైన సాంప్రదాయము, పారంపర్యము కలదని గుర్తుంచుకోవలెను. ఈసాంప్రదాయమునకు, ఉపాధిపరిణామమునకు సంబంధించిన సాంప్రదాయమునకు, ఏమీ సంబంధము లేదు. పాలిచ్చుజంతువులకు

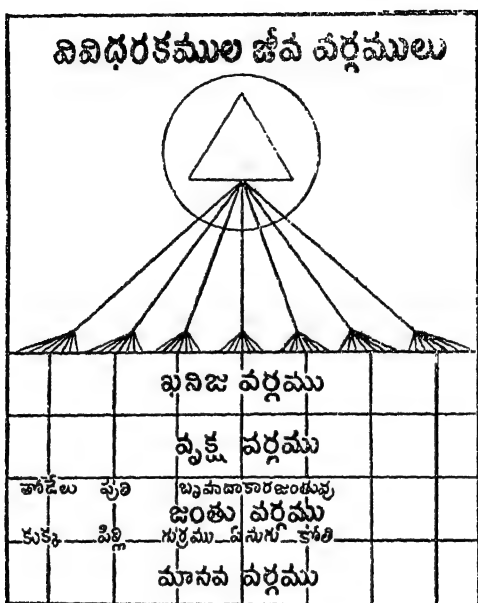

పక్షులు, క్రిమికృమముగా ఆకాశపదార్థోపాధులు కామ పదార్థోపాధులు గలిగిన యక్ష, గంధర్వ, కిన్నర, కింపురుషులుగాను దేవతలుగాను పరిణామముచేందఁగలవు; కాని పాలిచ్ఛజంతువులు పరిణామముచేంది మానవవర్గములోకి చేరును.

కజ్జలపోగులోని సందులనుండి గాలి ఎట్లు దూరిపోఁగలదో అట్లే సూక్ష్మకాశపదార్థనిర్మితోపాధులు బండరాతిలోనుండి నీటిసందులనుండి కూడ దూరిపోఁగలవు. మనము కేవలము ఘనపదార్థములని ఎంచు వస్తువులద్వారా సీసూక్ష్మకాశపదార్థములు స్వేచ్ఛగా సంచరించుటకు తగిన, చర్మచక్షువులకు గోచరముకాని, సందులు రంధ్రములు గలవు. ఇట్టి ప్రాణులు భూమిలోపల సముద్రములోపల శీతోష్ణములయు, వీడనశక్తియు బాధ పొందకుండ నివసింపఁగలవు.

ఒక్క మానవవర్గమును గూర్చి పర్యాయించినను ప్రాణులలో ఇట్టి సాధారణభేదములు గోచరించును (10 వ పటము చూడుడు).

మానవవర్గమువైపు పురోగమించుచున్న జీవప్రవాహములో, మొదటినుండియు అనఁగా ఖనిజవృక్షజంతుస్థితులనుండియు కొన్ని ప్రత్యేకమైన లక్షణములు గోచరించును. జంతువర్గములో ప్రవేశించుసరికి ఈలక్షణములకు రూపమేర్పడును. ఈలక్షణములు ఏడు విధములుగా నున్నవి. అనఁగా మానవులలో స్థూలముగాచూచిన ఏడువిధముల తత్త్వములు గలవారున్నారు. ఒకొక్క తత్త్వములో మిగిలిన

(10 వ పటము)

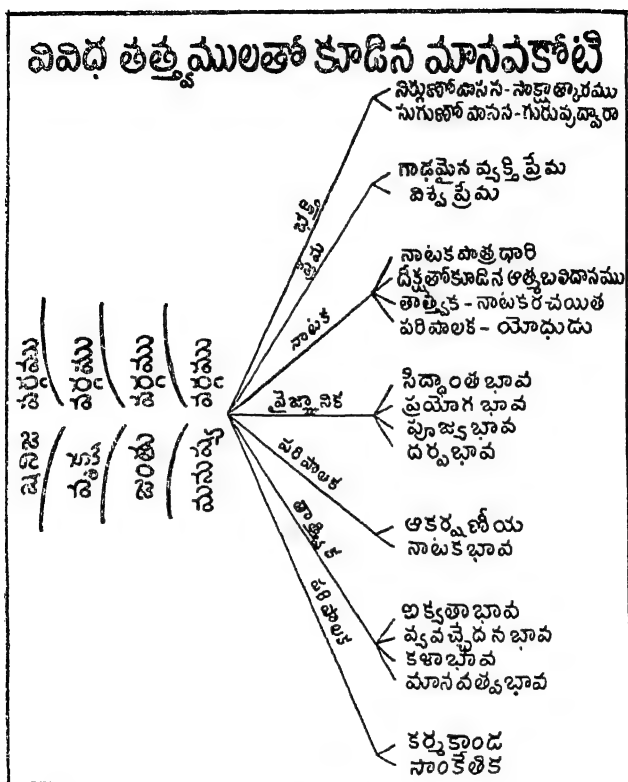
ఆటుత త్వములవలన కొన్నికొన్ని హాయిలు కలుగుచుండును. ఇట్టి మేళవింపువలన ఉపత త్వముల నేకములు కూడ మనకు గోచరించును. స్పష్టముగా గోచరింపక పోయినను, ఈనాఁడు మానవుఁడు ఏత త్వమునకు సంబంధించియున్నాఁడో అదే త త్వలక్షణము ఆజీవి ఖనిజవర్గములోనేగాక అతిఃపూర్వ స్థితిలో కూడ కల్గియుండును. శునకమాఝాలజీవితములకు సంబంధించిన లక్షణములు మొదటినుండియు వేర్వేరుగ నే యుండును. ఏనుఁగులక్షణములు ఈరెండింటికిని భిన్నముగా నుండును. తోఁడేలు సక్క మొదలగు జన్మలెత్తి జీవి చివరకు కుక్కజాతికి సంబంధించి పుట్టినది. ఈజాతిలో పెంపుకుక్క

అగ్రశ్రేణికి చెందిన జంతువు. ఈప్రకారమే, మాంజాలములకు, అశ్వములకు, గజములకు మర్కటములకు కూడ, కూర్మమైన వన్యమృగములుగా జీవించిన పూర్వజన్మలు కలవు. (ఈ విషయములనుగూర్చిన వివరములన్నియు 7వ అధ్యాయములో మీరు మరల చదువఁగలరు)

జీవి మానవవర్గమున ప్రవేశించినతరువాత గోచరించు వివిధస్వభావములు లేక తత్త్వములను (Types)ను గూర్చి యోజనచేసినప్పుడు, మానవజాతినిగూర్చి మనల నెక్కువగ ఆకర్షించు సుందరదృశ్యము వెల్లడికాఁగలదు. శునకజీవి మానవవర్గమున ప్రవేశించినప్పుడు ఆమానవునిలో భక్తిలక్షణములు మెండుగానుండునని బహుసులభముగా చెప్పవచ్చు. 11వ పటములో సూచించిన విభజన సమగ్రమైనదని చెప్ప వీలులేదు ; అది సూచనప్రాయమే గాని, మానవతత్త్వముల రహస్యజాలమునకు సరియైన కీలకము అని చెప్ప వీలులేదు. ఏడురకముల తత్త్వములు లేక స్వభావములు స్పష్టముగా గోచరించుచున్నవి. ఒకదానికంటె నొకటి మంచిదనిగాని ఎక్కువైనదనిగాని ఆనుకోకూడదు. ఇన్నిరకముల తత్త్వములు ఈ మహాపరిణామనాటకములో అవసరమైయున్నవి. ఈశ్వరసంకల్పానుసారము, ప్రతితత్త్వము, ఏకైకదివ్యజీవ చైతన్యములను వికసింపజేయుటలో వహింపఁగల పాత్రనుబట్టి వాని ఆధిక్యము వ్యక్తముకాఁగలదు.

మనకు సన్నిహితులుగానున్న పారిలో భక్తితత్త్వము గలవారిని పరీక్షగా చూచినచో కొందఱు హృదయము

(11 వ పటము)

ద్వారాను, మనస్సుద్వారాను ఈశ్వరసాక్షాత్కారమును బడసినట్లును, మఱికొందఱు జీనసుప్రభువు, కృష్ణభగవానుఁడు మొదలగు అవతారమూర్తులను సగుణముగా ఉపాసించినగాని భగవంతుని అవగాహనము చేసికొలేనట్లును కనిపెట్టఁగలము. ఇంకను కొందఱు జీవితమును నాటకతరంగముల ప్రభావమునకు లోనై ఆత్మబలిదానము నిచ్చుగింతురు. కాని వీరు దర్పము

కొఱకుగాని ప్రశంసాపాత్రులగుటకుగాని ఇట్లు చేయురు ; వీరికి నిత్యము కళతో మేళవింపబడని జీవితములో వాస్తవమైన భక్తితత్పరత కానరాదు. అందుకనియే వీరు ఇట్లు చేయుదురు. భక్త్యావేశమట్టి నిత్యకళాజీవితమునందు వీరు పొందగలరు. ఎల్లప్పుడు బీదసాదలతో కలసిమెలసియుండి వారి సుఖదుఃఖములతో తాదాత్మ్యమొందుచు ఈజగన్నాటకమున తగుపాత్రనహించుటయే, నిజమైన భగవద్భక్తి. అనియు అదే క్రీస్తును అనుసరించి జీవించుట అనియు టాల్టాస్యినువాళయుని నిశ్చితాభిప్రాయము; ఇట్టిది కానిచో క్రీస్తువలె జీవించుట యనునది అర్థరహితమని ఇటునంటివారి అభిప్రాయము.

ఇట్లే ప్రేమతత్వముకలవారిలో పలుతెఱఁగులవారు కలరు. కొందఱు ఏదో యొక వ్యక్తిని గాఢముగా ప్రేమించుటయే తమజీవితలక్ష్యముగా పెట్టుకొందురు. రోమియో, జ్యూలెట్లు ఆకోవయందలి వారు. వీరు అట్టి వ్యక్తిప్రేమకొఱకు సర్వసంగపరిత్యాగము చేయుటకు సంసిద్ధులై యుగదురు. మఱి కొందఱు తమప్రేమను ఒక్కవ్యక్తిపై నమాత్రమే కేంద్రీకరింపక, వారిప్రేమసారభ మనేకులపైన వెదజల్లుచు, విశాలవిశ్వములో వీలైనంతదూరము తమప్రేమపరిమళమును విస్తరింపజేయుచు, అనేకసంఘసంత్రేమసేవాకార్యకలాపములలో పాల్గొని, తద్వారా సంతోషమును తృప్తిని డగ్గెదరు.

పైన పేర్కొనబడిన కళాస్వభావముగలవారిజీవితము ఇంపుగానున్నను, తఱచుగా నది అపార్థమునకు గుఱియయ్యెను. జీవిత మొకనాటకరంగముగా నున్నగాని, వారికది వాస్తవ మనిపించదు. జీవితమెల్ల ఒకనాటకము 'అందులో నాపాత్ర' నేను సామర్థ్యముతో నిర్వహింతును ' అన్నట్లుగా నున్నప్పుడే అతనిసుఖము, నిజమైనసుఖము. సర్వము కన్నీళ్ల మయమయినప్పుడే, అతని దుఃఖము దుఃఖమగును. ఆత్మగా నొకప్పుడు, అనాత్మగా మఱొకప్పుడు భావించుకొనుచు, ఇందుకు తగిన ద్వంద్వపాత్రాభినయ మలనఱుచుకొనుచు తమజీవితములో నాటకరంగమునకు కొందఱొకర్నింపబడుదురు. తాత్త్వికప్రవృత్తిగలవారి ప్రభావములోపడి కొందఱు నాటకరచయిత లగుదురు. వీరిలో కొందఱిని అధికారిపు హోదా ఆకర్షించును. అట్టివారిలో రాచకీయనాయకుడో, యోధుడో కావలెనను వాంఛ మెండుగ నుండును.

వైజ్ఞానికస్వభావముగలవారిలో 'సిద్ధాంత'భాగమునకు చెందినవారు కొందఱు, 'ప్రయోగ'భాగమునకు చెందినవారు కొందఱు ఉందురు. 'పూజ్య'భావమునకు చెందిన మూడవరకము ప్రస్తుతము చాల అరుదు. వీరికి నిజముగా శాస్త్రపరిశోధనలో ఉత్సాహము మోడు, అయినను ఈవిశ్వమంతయు ఈశ్వరుని మఱుగుపఱుచు నజీవమైన వస్త్రమని ఎల్లప్పుడు భావించుచునే యుండెదరు. తనవిధానములో డంబము దర్పము గలిగిన శాస్త్రజ్ఞుడు, నాటకతత్త్వము కలవారి ప్రభావమునకు లోనైనాడని తెలియవలెను. ఇట్టి

విధానమునకు అహంభావముగాని, గర్వముగాని కారణము కాదు. ఇది ఇతిని నైసర్గికలక్షణముకాని మఱొకటి కాదు.

పాలకవర్గము లేక అధికారవర్గమునకు సంబంధించిన వారిలో రెండు రకములవారు కలరు. మొదటివారు నాటక తత్త్వమునందలి వారు. రాచకీయనాయకులలో నీతత్త్వము స్పష్టముగా గోచరించును. రెండవవారు 'ఆకర్షణ' తత్త్వమునందలి వారు. వీరు తమతాబేదార్థలో ప్రభుభక్తిని పురికొల్పుచు తాముచూత్రము పని సరిగా జరిగిపోవుచున్నంత కాలము వెనుకనుండియే నడిపించుట కిష్టపడుదు. డాంబికము, దర్పము వీరికి గిట్టదు. తాత్త్వికస్వభావముగలవారివిషయమై ఎక్కువగా చెప్ప ననసరములేదు. జీవితవిధానమునుగూర్చి వీరుప్రదర్శించు వివిధదృక్పథములకు కారణము వీరి ఆంతరంగి కాభివృద్ధిలోని భేదమే. వివిధదృక్పథములకు తార్కాణముగా తత్త్వవేత్త్య లనేకులు గలరు. హెర్బర్టు, స్పెర్నరు రస్కిన్, కార్లైలు, అర్చిటాటిక్, ప్లేటో, స్పినోజా, హేగెలు మొదలగు వారు శంకర గామానుజమధ్యాదులు వివిధతాత్త్వికదృక్పథములు ప్రదర్శించిరి.

ఇంకో రేఖవారు సాంకేతికచిన్నా (Symbolism) విధానమువలన ఎక్కువగా ఆకర్షింపబడెదరు. అంతర్ధర్మము లేక రూపకాలంకారముతో కూడియుండని జీవితము వీరికి అసత్తుగ కనపడును. 'రెవెలేషను' (Revelation) అను గ్రంథము వ్రాసిన సెంటుజాన్ (St. John) అను నాతడు ఈ శాఖవాడు. అతనికి, చిహ్నములు, రూపకాలంకారములు,

అంతర్ధామముగలవిషయములు అనినచో మిగుల ఆనందము, కర్మకాండము, సంస్కారములు, కలిగియున్నప్పుడే నిజమైన మతమని భావించువారుకూడ కొంతవఱ కీశాఖలోనివారే. అలంకారములు, ఉత్సవములు, ధూపదీపనైవేద్యములు షోడశోపచారపూజావిధానము మొదలైనవి వీరిని ఎక్కువగా ఆకర్షించును.

తన పనిలో సహకరింపవలె నను ఉద్దేశముతో ఈశ్వరుడు తన బిడ్డలకు అనేకవిధములైన శిక్షణనిచ్చును. ఆయన దృష్టిలో అందఱు సమానులే. ఒక్కొక్కరి కొక్కొక్కమార్గ మాయన వర్పాటుచేసెను. ఇతరులతో చేతులుకలుపుకొనుచు ఎవరిమార్గమువెంట వారు సాగిపోవుటయే ప్రతిమానపుని కర్తవ్యము. (జ్ఞానోద్భవమునకు అవసరమగు, ఆలోచనాపరిశీలనలకు అనువగుమార్గమును సూచించినాను.)

ఈ విషయము మిగుల ఆకర్షణీయమైనది. జీవపరిణామమునుగూర్చి తెలియుటకొఱకు అవసరమైనంతవఱకు చెప్పియున్నారు. ఇంకను ఈవిషయజ్ఞానము పెంపొందించుకొనుటకు అవసరమైన యోజన పరిశీలన చేయుటకు తగినవిధానముకూడ సూచించినాను.

ఓరియనువద్ద ప్రారంభింపఁబడి, మానవునివఱకు సాగింపఁబడిన ఈ సృష్టిక్రియమును అతివేగముగా సింహావలోకనము చేసితిని. దీనినిబట్టి ఏకత్వమునుండి అనేకత్వము సిద్ధించిన రీతి మనకు ద్యోతకము కాఁగలదు. అనేకత్వములో

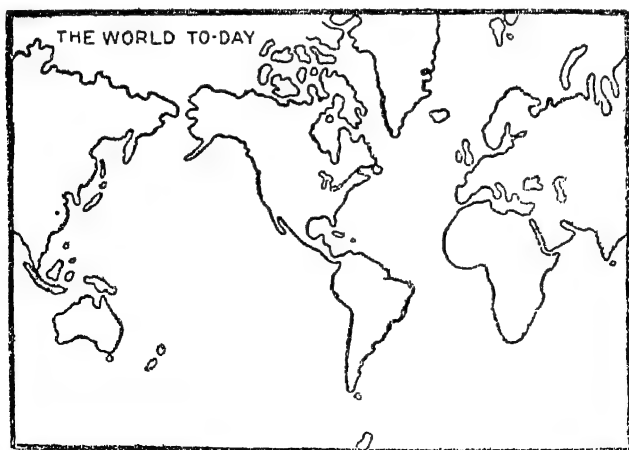
భాగమైన ప్రతిస్వక్తి స్వీయాభివృద్ధికొఱకు కృషిసలుపుట కాక, సకలము తాను, నొకటియే అనుభావము జీర్ణించుకొని, ఇతరులకు సేవచేయుటమీదనే తన భావిపురోభివృద్ధియు ఉత్తమగతియు ఆధారపడియున్నదను సత్యమును నెమ్మదిగా గ్రహింపఁగలుగును. ఒకదానినొకటి పోలియున్న భాగములను దగ్గఱగా కూర్చుటగాక, పోలికలేని వివిధభాగములతో కూడిన అఖండమున నొకదానిమీద మఱొకటి ఆధారపడి, ముందుకు సాగిపోవుటయే ఉపాధిపరిణామములోని మూలసూత్రము (Key - note) ఒకే ఒక స్వభావముకాదు ; ఒకే ఒక మతము కాదు ; ఒకే రకమైన ఆరాధన కాదు. వివిధమతములు, వివిధ స్వభావములు, అనేకవిధములైన ఆరాధనలు కలిగియు, ఈశ్వరసంకల్పము నెఱవేర్చుటకొఱకు ఇవన్నియు ఒకకట్టుగా కలిసి ఈశ్వరునితో సహకరించి పనిచేయుటయే ఎప్పటికీ జీవ పరిణామపు మూలసూత్రము అయియున్నది.

—•••••—

2 అధ్యాయము

నాగరికతల జీవోన్నత్యములు

ఈనాటి ప్రపంచస్వరూపము 12 వ పటములో చూపబడినది. ఇందలి ప్రాకృత్సమముల, ఉత్తర దక్షిణముల వివిధభాగములలో అనేకమతములవారు, అనేక జాతులవారు నివసించుచున్నారు. ఈజాతుల లక్షణములను సాంప్రదాయములను ఆచారములను గూర్చిన పరిశీలన మత్యంతాకర్షకముగానుండును. మానవులలోని వివిధజాతుల లక్షణములనుగూర్చి సర్వసరిశోధనాఫలితములను పొందుపఱచిన శాస్త్రమే జాతిశాస్త్రము (Ethnology). ఈనాడు ప్రపంచములో నున్న జాతులనుగూర్చి ఆధునిక

(12 వ పటము)

విజ్ఞానశాస్త్రము తెలిపియున్నది. విషయములను పరిశీలించిన తరువాత, దివ్యజ్ఞానము నాగరికతల క్షిణోన్నత్యదశలను గూర్చి చెప్పు విషయములను సులభముగా అర్థముచేసికొనఁగలము.

ప్రపంచములో మానవులను అనేక పద్ధతులుగా విభజింపవచ్చును. అందులో ప్రత్యేకించి రెండింటిని నమ్మకమైన ఆధారములుగ గుర్తించిరి. ఎక్కువ మార్పులేకుండ వంశపారంపర్యముగా నిలిచియుండు చిహ్నములు (1) తల ఆకారము (2) వెంట్రుకల స్వభావము. ఈ రెండును ఎక్కువగ ఆధారపడతగిన లక్షణములని కనిపెట్టిరి. ఇందులో 'తల ఆకారము'నకు సంబంధించి నిర్ణయింపఁబడినవారిలో మూఁడు వర్గముల వారు కలరు. (1) పొడుగుతలవారు (2) అడ్డ లేక పొట్టితలవారు (3) నడిమిరకపుతలవారు. ఈ మూఁడు వర్గములను తల పొడుగు పెడల్పుల శాతమును బట్టి నిర్ణయము చేసినారు. తల పొడుగు నూరుప్రమాణములనుకొన్నచో, పెడల్పు డెబ్బదిఅయిదునకు తక్కువగానున్నచో 'పొడుగు తల'వారనియు, ఎనుబదికి మధ్యనున్నచో నడిమిరకపు తల వారనియు, ఎనుబదికిపైనున్నచో 'అడ్డ లేక పొట్టితల'వారనియు, శాస్త్రజ్ఞులు నిశ్చయించిరి.

'వెంట్రుకల స్వభావము'నుబట్టి నిర్ణయింపఁబడినవారిలో కూడ మూఁడు వర్గములవారు కలరు. (1) 'జడలు కట్టిన వెంట్రుకలవారు (Wooly and Kinky), (2) మెలి కలుతిరిగిన డింగరాలజుట్టువారు (Curly and wavey),

(3) నున్నది నిడుపు వెంట్రుకలవారు (Smooth and straight). జడలుకట్టిన వెంట్రుకలలో పృథి రోమము 'రిబ్బనువలె' చదునుగను బల్లపఱపుగను ఉండి దానియందలి వ్యత్యస్త విచ్ఛేదమును (Transverse section) ఒక సూక్ష్మదర్శిని ద్వారా చూచినియెడల నొక చదునైన దీర్ఘవృత్తము (Flat ellipse) వలె నగుపడును. 'నున్నది నిడుపు బట్టులో'ని వెంట్రుకలు తీగవలె గుండ్రముగా నుండును. సూక్ష్మదర్శిని చ్ఛేదము (Section) దానిని వృత్తిమువలె కనపర్చును. 'మెలికలుతిరిగిన ఉంగరాలజట్టు' లోని వెంట్రుకలు అండాకారమునకు వృత్తాకారమునకు మధ్యగానుండి సూక్ష్మదర్శినిలో దాని భేదము (Section) అండాకృతిగల్గిన దీర్ఘవృత్తము (Oval Ellipse) వలె నుండును. ఈ నిర్మాణ లక్షణములనుబట్టియే వెంట్రుకలలో పైమూడురకముల లక్షణములు గోచరించును.

13 వ పటములో పైరెండు తరగతులకు చెందిన అంశములను సంక్షిప్తపఱచి వ్రాయడమైనది. బ్రోకా (Broca) అను శాస్త్రజ్ఞుని విభజనప్రకారము ప్రజలలో ముఖ్యముగా మూడు రకములకు చెందినవారు కలరు. ఏ ఒక్కజాతి లోను ఒకేరకమునకు చెందినవ్యక్తులుండరు. ప్రతిజాతిలోను మూడురకముల శిరస్సులు గల్గినవారుందురు. కాని ఇందులో ఏదో ఒకరకమునకు చెందినవారధికసంఖ్యాకులుగ నుండుట సంభవించును. దానినిబట్టియే 'జాతి'లక్షణము నిర్ణయింప వీలగును. ఒక్కొక్కప్పుడు 'వెంట్రుకల స్వభావము'నుబట్టి

ఫలానాజాతి అని స్పష్టముగా కనబడుచున్నను, కలగాపులగ ముగానుండి వీ రేవర్గమునకు చెందియున్నారో ఇదమిద్ధముగా శాస్త్రజ్ఞుడు నిర్ణయించుటకు వీలుకలుగదు.

జాతులశాస్త్ర రీత్యా ఏర్పరచిన విభజన	
బ్రాకా	<ol style="list-style-type: none"> 1. నిడుపు జాట్లు (అ) పొడుగు పొటితల: ఎస్కెమో (క) పొట్టితల - ఎర్ర ఇండియను, పెరూ ఐయను, మంగోలియను, ఫ్లైరా.. 2. ఉంగరాలజాట్లు: (అ) పొడుగుతల: ఆంగ్లో సేక్సులు, స్కెండినేవియన్లు, బస్కులు, బర్మర్లు, సెమైట్లు, ఇండోఆర్యన్లు, నూబియన్లు. (క) పొట్టితల: ఫిన్లు, కెట్లు, స్లావులు, ఇరానియన్లు 3 ఉన్నిబాదుజాట్లు: బుష్మన్లు, కాఫర్లు, నగ్రాలు
ఫ్లవరు మరియు లిడెక్కరు	<ol style="list-style-type: none"> 1. ఎథియోపియను: నగ్రాయిడ్, మెలనోషియను, నగ్ర, బుష్మన్లు ఆస్ట్రేలియను 2. మంగోలియను: మంగోల్సు, మలయాస్, పాలెనోషియను 3. కెకేషియను: (అ) పల్లవెంట్రుకలుగల, స్టాప్. టూటసు. క్లిత సెల్లులు (క) సల్లవెంట్రుకలజాతి: డక్షిణ ఐరెండ్, అరబ్బులు హిందువులు. ఆఫ్ఘన్లు.

(13 వ పటము)

ఫ్లవరు, లిడెక్కరు (Flower and Ledekkar) అను శాస్త్రజ్ఞులు చేసిన విభజనకు పైవిభజనకు భేదమెక్కువగా లేదు. వీరు పై చెప్పిన చిహ్నములను మాత్రమేగాక, ముఖ కోణము, శరీరముల, వెంట్రుకల రంగు మొదలగు విషయములను కూడ ఆధారముగ తీసికొనిరి.

13 వ పటములో నూచించిన రెండు పద్ధతులను బట్టి కూడ నేటి ప్రపంచములో ముఖ్యముగా మూడురకముల జాతులవారున్నట్లు తేలుచున్నది. (1) ఎథియోపియను జాతి వారు :- నల్లటి శరీరము, తుట్టపెదవులు, పొడుగుతల, జడలు

కట్టిన నల్లటిఉన్నిబొచ్చునంటే జుట్టు వీరి స్వరూపలక్షణములు, (2) మంగోలియనులు :- ఎత్తుగానున్న గడ్డపుబొమికెలు, పసుపు లేక ఎఱుపు రంగు శరీరము, నల్లని నున్నటి నిడుపు వెంట్రుకలుగల తల యుండును. వీరిలో పురుషులకు ముఖము పైన వెంట్రుకలుండవు. (3) ఆర్యులు లేక కకేషియన్లు :- వీరిలో కొందఱు తెల్లగాను కొందఱు మేడిపండురంగుగల వారుగాను, నల్లగాను, ఎఱుగానుండి ఉంగరాలజుట్టుగలిగి ఉండురు. కొందఱు సాధారణముగ గడ్డము పెంచెదరు.

14, 15 బొమ్మలలో చూపఁబడినవారు ఎథియోపియన్లు. వీరిలో జడలుకట్టిన బొచ్చు జుట్టు, పెడల్పుముక్కు, తుట్టపెదవులు స్పష్టముగా కనుపించును. మన ప్రమాణముల ప్రకారము వీరు అందమైనవారని చెప్పుటకు నీలులేకపోయినను అంత అసహ్యముగమాత్రము లేరు. 14 వ బొమ్మలో కనపఱచినవారిలో బలము, దర్పము ఎక్కువగ కనపడున్నవి. 15 వ బొమ్మలోనివారు రోడిన్ (Rodin) అను కళాకారునికి సైతము ఆనందము కలిగించు కళాచతురత ఆమోఘతనము లోనే కలిగియున్నారు.

16, 17, 18 బొమ్మలలోనివారు పైన పేర్కొనఁబడిన రెండవ వర్గమునకుఁ చెందినవారు. 16 వ బొమ్మలో బ్రిటిష్ కొలంబియాలోని ఎఱ్ఱుఁగిండియను జాతికి చెందిన స్త్రీ కనపఱుపఁబడినది. ఆమె ఎత్తుగు గడ్డము, పొడుగైన జుట్టు ఆమె జాతిని స్పష్టము చేయుచున్నవి. 17, 18 బొమ్మలలోనివారు స్పష్టముగా రెండవవర్గమునకు చెందినవారని చూచుటతోడనే

తెలియఁగలదు. 17 వ బొమ్మలో యునైటెడ్ స్టేట్సుకు చెందిన రెడ్ ఇండియను స్వక్తి, 18 వ బొమ్మలో ఛైనీస్ మెండారిన్ (Chinees Mandarin) వ్యక్తియు చూపఁబడినవి. నున్నని (వెంట్రుకలులేని) ముఖము, ఎత్తుగానున్న గడ్డమును బట్టి వారేవర్గమునకు చెందినది స్పష్టముగ తెలియుచునే యున్నది.

నేటి ప్రమాణములకు ఇంచుమించుగ కకేషియను జాతి, అందమువిషయములో సరిపోవచ్చును. నున్నగ గీయించుకొన్న గడ్డము గల హిందువు (19), గెడ్డము పెంచిన అంగ్లేయుఁడు (20), ఈ బొమ్మలలో నున్నారు. ఈ జాతివారు శరీరసౌందర్యములోనేగాక, తెలివితేటలలోఁగూడ నునిశితములైన భావములు, సంకల్పములు కలవారై కళలలోను, తత్వజ్ఞానములోను, ఉత్కృష్టమైన స్థానము పొందఁగలిగిరి.

నేటి ప్రపంచప్రజలలో పలురకముల నాగరికతలున్నవి. కాని ఏవియును శాశ్వతములు కావు. గ్రీసు దేశములోని 'నినేవా' నాగరికతకు. 'రోము' దేశములోని 'టైరు' నాగరికతకు, ఏగతిపట్టినదో అన్నిటికి అదే గతి పట్టఁగలదు. కొన్ని నాగరికతలు వానిజాడకూడ లేకుండ పూర్తిగా నశించినవి. కాని గ్రీసునాగరికతనంటివి ప్రపంచమునకు 'జీవితమంటే కళనుమా అను మహత్తరసందేశము నిచ్చినవి. చరిత్రద్వారా నాగరికతల క్షిణాన్నత్యములు కొంతవఱకు తెలిసికొనుటకు ఏలున్నను చరిత్రవలన, ప్రాచీనవిషయములను 'దృష్టినివక్రించు కాలము, సాంప్రదాయము'

(Refracting medium of time & tradition) అను రెండు సాధనములద్వారానే చూడఁగలుగుచున్నందున మనకు తెలిసిన విషయములు, సరియైనవనిగాని, పాక్షికమైనవి కావనిగాని, నమ్మకము లేదు. అయినప్పటికి మానవజాతి పూర్వచరిత్ర తెలియనిదే ప్రస్తుతస్థితిని విచారించుటకుఁ గాని, భావిపద్ధతి నిర్మాణము చేసికొనుటకుఁ గాని వీలుపడదు. మన 'జీవిత తత్త్వము' యధార్థవిషయములకు సరిపడి యుండనేరదు.

గతించిపోయిన నాగరికతలను అర్థము చేసికొనుటకు, దివ్యజ్ఞాన మొక నూతనపద్ధతిని కనిపెట్టినది. ప్రస్తుతము దీనిప్రకారము భూతకాలము వర్తమానములో విలీనమొనర్పఁబడినది. వాస్తవప్రతులతోఁ గాని, సాంప్రదాయములతోఁ గాని దీనికి నిమిత్తము లేదు.

వివరించివ్రాయుటకు కష్టమైన విషయమైనను ఇది అస్తిత్వ మూలసత్యములలో నొకటి గనుక ఈగ్రంథములో పదేపదే ఈవిషయము గుర్తుకు తీసికొని రావలసియున్నందున, ఈవిషయమై వ్రాయుటకు ప్రయత్నము చేయకతప్పదు.

జీవోపాధుల వెనుక వానికి మూలకందమువంటిది 'మహాచైతన్య' మొకటియున్నది అని 1వ అధ్యాయములో సూచించినాను. ఈశ్వరుని ఆవిష్కరణమే పరిణామవిధానము. "ఆయనలోనే మనము నివసించుచు, చరించుచు జీవితము గడుపుచున్నాము." ఆయననే దివ్యజ్ఞానసామాజికులు 'లోగోస్' (ఈశ్వరుఁడు) అని అందురు. మహాచైతన్యమునకు 'కాల'

మనునది లేదు. గతించిపోయినదని మన మనుకొనునదంతయు వారిలో ఈ నాఁడు కూడ జరుగుచున్నట్లే యుండును. ఈశ్వరు నకు భూతకాలము కూడ వర్తమానమువంటిదే. గతించిన క్షణములోని సంఘటన ప్రస్తుతము కూడ ఆయనలో జరుగు చున్నటులనే యుండి, నేటికిని ఆయనలో భాగముగా కనిపించును. 'శాశ్వతవర్తమానము' ('Eternal Now') అను ఇట్టివిషయమును సాధారణమానవుఁడు గ్రహించుట కష్టము. కాని ఇది సత్యములలోకెల్ల పరమసత్యము. ఇది గ్రహించిననాఁడు అన్నివస్తువులకు నూతనమైన విలువలు కనుపించును.

'శాశ్వతవర్తమాన'మను విషయము, అత్యంతగహన మైనది, నమ్ముటకు శక్యముకానిది. అయినను దానినిగూర్చి కొంత తెలిసికొనుట అవసరము. పరిణామపథములోనున్న 'ప్రత్యగాత్మ' అయిన మానవుఁడు నిజమునకు తన సృష్టి కర్త 'ప్రతిమ' వంటివాఁడు. ఎప్పటికైన సృష్టికర్తవలెనే మానవుఁడు కూడ సంపూర్ణుఁడగును. మానవచైతన్యములో దాగియున్న శక్తులు అభివృద్ధి చెందినయెడల ఇప్పుడు కూడ మానవుఁ డీశ్వరచైతన్యోపరిభాగమును స్పృశింపఁగలిగి, ఈశ్వరునితోపాటు ఇదివఱకే జరిగిపోయినవిషయములన్నియు ఇప్పుడుజరుగుచున్నటుల చూడఁగలఁడు. పరిశోధకుఁడుచూచు చుండఁగా జరిగి ప్రక్కకు నిష్క్రమించుచున్న దృశ్యమువలెఁ గాని, నాటకరంగముపై తనయెదుట బహిర్గతము చేయఁబడిన దృశ్యమువలెఁగాని, యుండదు. పరిశోధకుఁడు అట్టి ప్రాచీన

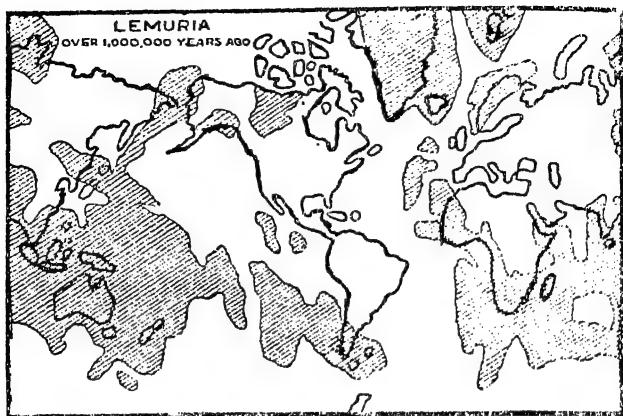
కాలములో నివసించి ప్రత్యక్షముగా చూచుచున్నట్లుండును. ఏకాలమునకు చెందిన దృశ్యముచూడవలె నని తాను సంకల్పించునో ఆక్షణమే తన కది గోచరమై తాను దానిలో నిమగ్నుడగును. గట్టిపడుటకు పూర్వము మన భూభాగపు స్థితి ఎట్లుండెనో చూడఁగోరెదవా? తక్షణము నీవు లక్షలాది సంవత్సరములకు పూర్వ మున్న స్థితిని ప్రత్యక్షముగా చూడఁగలవు. అప్పుడు నీచుట్టు భూమి కుతకుత ఉడుకుచున్న ద్రవరూపములో నున్న లోహములతోను మంటలతోను కనుపించును. అచ్చటి ప్రేలుడుశబ్దములు వినఁగలవు. ఆ వేడి పీడన మనుభవింపఁ గలవు. భూతకాలపు సంఘటనల ప్రత్యక్షమగుభూతి నీకు కలుగును. ఇది స్వప్నము కాదు, నీవు ఎక్కువ రద్దీగల పట్టణమునకు వెళ్లి నపుడు, మనుష్యయంత్రశకటాదుల అలజడివలన కలుగు ధ్వని ఏలాగు వినఁబడునో సూర్యుని, మేఘములను, ఎట్లు చూడఁగలవో అట్లే అచ్చటి ప్రతివిషయమును చూడఁగలవు; వినఁగలవు. ఏమీ! నీవు పెరికిల్లు ఉపన్యాసము వినఁదలఁచితివా లేక నీజరు విజయోత్సవము చూడఁదలఁచితివా? తక్షణమే నీవు ఆ నాటి ఏథెన్సులోనో రోములోనో యుండఁగలవు. ఆనాటి ప్రజాజీవితములో నీవు మునిగియున్నట్లు నీకు తోచును. ఆ నాటి గ్రీకుల సంగీతమును ల్యాటినుభాషను వినఁగలవు. అచ్చటి జీవితరంగములోని పాత్రలను చూడఁగలవు. 'కాలగ్రంథము' (Book of time) నీయెదుటనే తెరిచియుండును. ప్రాచీనకాలము నాటి ఏ ఆపూర్వసంఘటననుగూర్చి తెలిసికొనఁ

గోరెదవో అది మాత్రము నీవు ఎంచుకొన్న చాలు. అప్పుడు నీవు ఈశ్వరస్మృతి (Memory of the Logos) స్పృశింపఁ గలిగెదవు. తద్వారా భూతకాలము వర్తమానకాలము కాఁగలదు. అప్పుడు నీ కీనాఁడున్న ప్రజ్ఞాబుద్ధులతో దానిని పరిశీలింపవచ్చును.

భూతవర్తమానకాలములకు చెందిన దివ్యజ్ఞానపరిశోధకు లీ పృథ్వి పూర్వచరిత్రను ఈశ్వరస్మృతిలో నిట్టిభాగమునకు సంబంధించిన వివరములను బట్టి తెలిసికొనఁగలిగినారు. దివ్యజ్ఞానసత్యములలో కొన్ని యీ పద్ధతిని సేకరింపఁబడినవి. ప్రాచీననాగరికతలనుగూర్చి వారి పరిశోధనలతో సేకరించిన విషయము లీదిగువ నుదహరించుచున్నాను.

పది లక్షల సంవత్సరములకు పూర్వము ప్రపంచము లోని సముద్రభూభాగముల స్వరూపము 21 వ పటములో చూపినరీతిగా నుండెడిది. భూమ్యుపరిభాగము నిత్యము మార్పు చెందుచునే యున్నది. ఒకనాఁటి భూభాగము ఈనాఁడు సముద్రముగా మాటుటయు, ఒకనాఁడు సముద్రమున్న చోట భూఖండము లేచుటయు జరుగుచునే యున్నది. ఇట్టి స్థితిలో పది లక్షల సంవత్సరములకింద ప్రపంచస్వరూప మెట్లుండినదో కచ్చితముగా తెలియుట ఎట్లు? పై చెప్పిన విధానమురీత్యా దానిని తెలిసికొనుట సాధ్యము. మొట్టమొదట ఈశ్వరస్మృతిలోని 'కాలగ్రంథము'ను పరిశీలించి తరువాత మహాశ్వేతసోదరబృందమువారి విచిత్రవస్తుశాలలోని విశేషములను బాగుగ పరిశీలించి అవగాహనచేసికొన

(21 వ పటము)

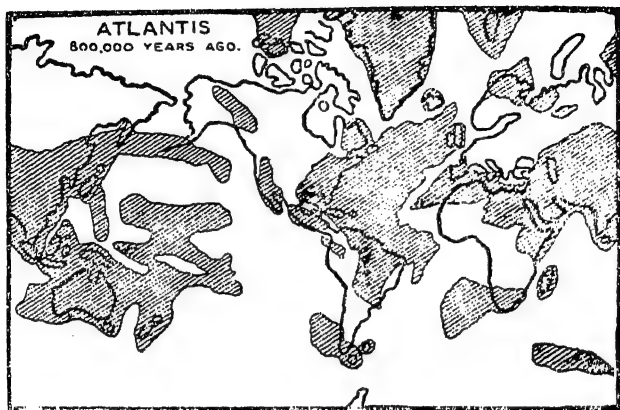
వలెను. 'మహా శ్వేతసోదరబృందము' వారు మానవసృష్టి ప్రారంభమైనప్పటినుండియు, ప్రపంచములో జగతు, మానవ వర్గముల క్రమాభివృద్ధిలక్షణములను సూచించెడి అనేకములగు నమూనాలు, వ్రాతప్రతులు, అస్థిపంజరములు, చిత్రపటములు, దేశపటములు మున్నగు చిహ్నములను వారి విచిత్రవస్తుశాలలో భద్రపఱచి యుంచిరి. సంపూర్ణస్వార్థత్యాగమువలన, మానవసేవాత్పరతవలన, ఇట్టి అపూర్వమైన హక్కును సంపాదించిన జిజ్ఞాసులకు, మహమ్మల విచిత్ర వస్తుశాలలోని ప్రాచీననాగరికతలయు, ఉపాధులయు, పరిశీలనము నిత్యానందకరముగ నుండును. జీవన్ముక్తులైన వారు ప్రాచీననాగరికతను పరిశోధనచేసి భావిసంతతివారి ఉపయోగము నిమిత్తము ఓర్పుతో యుగయుగాలనాటి వివిధఘట్టములలో ప్రపంచస్వరూప మేరీతిగా నుండెనో తెలుపుటకు బంక

మట్టితో తయారుచేసి భద్రపఱచిన నమూనాలను దివ్యజ్ఞాన పరిశోధకుఁడు చూడఁగలడు. ప్రత్యక్షముగా ప్రపంచము లోని మాపులను పరిశీలించి పై చెప్పిన నమూనాలనుబట్టి సరిచూచి వ్రాయఁబడినట్టివే 21 మొదలు 24 వఱకు పటము లలో చూపఁబడ్డ విశేషములు.

21 వ పటము చూచినయెడల, కొద్దిమినహాయింపు లతో నేటి భూభాగము చాలవఱకప్పట్లో జలమయ మని, ఆ నాటి భూభాగము నేడు చాలవఱకు సముద్రమయ మని తెలియఁగలదు. భూమధ్యరేఖకు ప్రక్కగను దక్షిణముగను అనఁగా ప్రస్తుతము చాలభాగము 'శాంతి మహాసముద్ర' మున్నచోట ఆ నాడు 'లెమూరియా' అను మహాభూఖండ ముండెడిది. 'లెమూరియా' అన్న పేరు దివ్యజ్ఞానసామాజికు లిడిన నామము. అప్పట్లో భూభాగ మంతటను మెండుగా 'లెమూరియా కోతు' లుండినటుల స్లేటరు (Sclater) అను ప్రకృతిశాస్త్రవేత్త వ్రాసినదానినిబట్టి 'లెమూరియా' ఖండమని పేరుపెట్టిరి. ఆ భూఖండములో కూడ మానవ జాతి యుండెడిది. ఆ జాతికి చెందినవారే 14, 15 పటము లలో చూపఁబడినవారు. ఈ నాటి నీగోలు, ఇతర 'ఉన్ని బొచ్చు' వెంట్రుకల జాతులవారు లెమూరియన్ల సంతతికి చెందినవారే వారికన్న వీరు కొంచెముకుఱుచగా నుందురు. అంతకన్న భేద మేమియు లేదు.

కొన్ని సంవత్సరములుగడుచుసరికి, ప్రపంచస్వరూపము 22 వ పటములో చూపినట్లుగా మార్పుచెందెను. ఈనాడు

‘అట్లాంటిక్’ మహాసముద్ర మున్నచోట ‘అట్లాంటిస్’ (Atlantis) అను భూఖండముండెడిది. ఈనామము ‘ప్లాటో’ (Plato) మహాశయుఁడు పెట్టినాఁడు.

(22 వ పటము)

ఫ్లవరు-లిడెక్కరు (Flaver-Lydekker) అను శాస్త్రజ్ఞులు చెప్పిన రెండవ రకమునకు చెందిన ‘నున్నని నిడుపువెంటు’ కలు’ ‘ఎత్తుగానున్న గడ్డపుబొమికె’లు గలిగిన, మంగోలియన్లు ఈ భూఖండమున నుద్భవించిరి. వారు ‘అట్లాంటిస్’ (Atlantis) నుండి అనేకదిశలకు వలస వెల్లిరి. నేటి చైనీయులు, ఉత్తరదక్షిణామెరికాలలో నేడు క్రమేణా తగ్గిపోవుచున్న, రెడ్ ఇండియన్లు; వీరి సంతతివారే. 23 వ పటములో ఈనాఁడు చాలభాగము నశించిపోయిన ‘లెమూరియా’ ‘అట్లాంటిస్’ ఖండములు చెందినమార్పులు చూడవచ్చును. 24 వ పటములోని స్వరూపముచెందు నాటికి ‘అట్లాంటిస్’

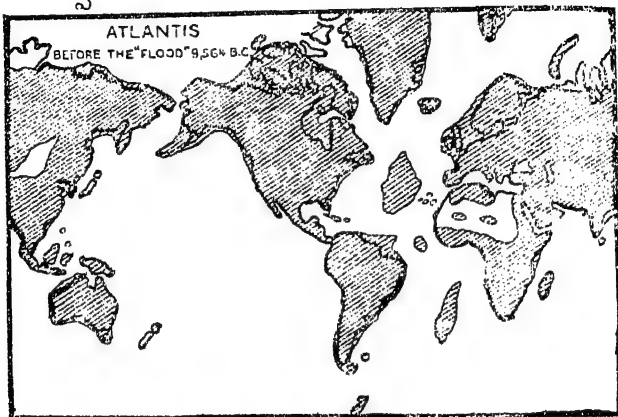
భూఖండము చాలవఱకు సముద్రాగమియై అందలి స్వల్ప భాగము ఒక లంకగా మిగిలినది. ప్లాటో (Plato)కు పూర్వీకుడైన 'సోలను'న కొక ఈజిప్టుదేశపు మతగురువు ఈ భూభాగము సముద్రములో కలిసిన వృత్తాంతమునుగూర్చి చెప్పిన సంగతులు 'ప్లాటో' తానువ్రాసిన 'టెమియాస్ అండ్ క్రిటిమాస్' గ్రంథములో వివరించియున్నాడు. క్రీ. పూ. 9564 లో భూగర్భములో బ్రహ్మాండమైన కలవరము అలజడి పుట్టి 'అట్లాంటిస్' ఖండములోని ఈ స్వల్పభాగముకూడ

(23 వ పటము)

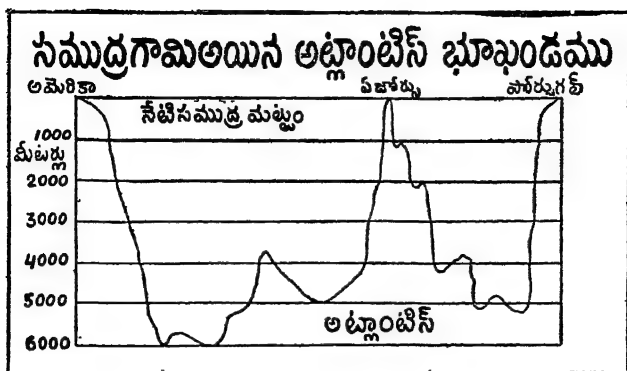
అతిత్వరితముగ సముద్రముపాలైన కారణమున ఒక పెద్ద ఉప్పెన వచ్చి పల్లముగా నుండిన భూభాగములు కూడ జల పూరితములై వినాశకరమగు ఉద్ధృతమైన వరద సంభవించెను. 'అట్లాంటిస్' భూఖండము సముద్రాగమి యగు సమయమునకు 'సహారా' సముద్రమునుండి 'సహారా యెడారి' పైకి లేచెను. ఇదే సమయములో మధ్యఆసియా

అంతర్భాగములోని ఒక చిన్నసముద్రము 'గోబి' (Gobi) ఎడారిగా మారెను. అప్పటినుండి ఇంచుమించుగా నేటివఱకు ప్రపంచస్వరూపములో ఎక్కువమార్పులు రాలేదు.

(24 వ పటము)

'అట్లాంటిస్' భూఖండ మొక 'మిథ్య' కాదని 25 వ పటము చూచిన సులభముగా తెలియగలదు. ఈ పటము వలన 'అట్లాంటిక్' మహాసముద్రగర్భములోని వివిధభాగముల లోతు తెలిసికొనవచ్చును. ఎజోర్స్ చుట్టు నున్న సముద్రతీరము సాధారణ తీరములవలె క్రమక్రమముగా ఏటవాలుగా క్రిందికి దిగక, ఒడ్డునొడ్డనే ఒక కొండదిగుచున్నట్లు అగాధమైన సరకముగా నుండును. 'అట్లాంటిస్' భూఖండమున్నపుడు ఇప్పటి 'ఎజోరు' ఉన్నచోట మనుష్యులెక్కుటకు అలవికాని మంచుశిఖరములు కలిగిన ఒక ఎత్తైన పెద్ద పర్వత ముండెడిది. అదియే యీ సరకమునకు కారణము.

(25 వ పటము)

‘అట్లాంటిస్’ భూఖండము అంతరించుటకు పూర్వమే మధ్య ఆసియా సముద్రమునకు దక్షిణతీరమున నొక కొత్త జాతి మానవులు ఉద్భవించిరి. వీరే 19-20 బొమ్మలలో చూపబడిన ‘ఆర్యులు’ లేక ‘కకేషియన్లు’ వీరు అచ్చట నుండి పశ్చిమదక్షిణదిశల నైపునకు వలసలు వెళ్లిరి. వీరే నేటి హిందువులు, అరబ్బులు, పారశీకులు, గ్రీకులు, రోమన్లు, సెల్టులు, స్లావులు, ట్యూటన్లు అయియున్నారు.

ఈరీతిని ‘లెమూరియా’ అట్లాంటిస్ ‘ఆసియా’ దేశము లలో మూడు జాతులు బయలుదేరినవి. ఈ మూడు జాతుల సంతతియే నేటి ప్రజానీకము.

నాగరికతల క్షీణోన్నత్యములు ‘రేయింబోల్ట్’ అను గ్రంథలో ‘విధి’ మానవులను చతురంగబలముతో వేయు ఎత్తుల వంటివియు లేదా యాంత్రిక మైనట్టివియు కావు అని దివ్యజ్ఞానము బోధించుచున్నది. దేశములు పుట్టుటయు, గిట్టుటయు నొక

ప్రణాళిక ననుసరించి జరుగుచుండును. మానవజాతి ప్రారంభ దశనుండి ఈశ్వరుడు ఆ యా మానవుల కుపయోగపడు జాతులను, మతములను, శాస్త్రములను నిర్మించి ఏకమములో బహిర్గతముచేయవలెనో ఆలోచించి ఒక ప్రణాళిక నేర్పాటు చేసెను. ఈశ్వరుని భూలోకప్రతినిధులైన 'మహాత్మ్యలు' సోదరబృందమువారు' ఆ ప్రణాళికను నడుపుచున్నారు. దృశ్యాదృశ్యములైన ప్రకృతిశక్తుల నన్నిటిని నినియోగించి వారే ఈ లక్షలాది సంవత్సరములనుండి పరిణామవిధానమును నడిపించుచున్నారు. సృతిమూలజాతివిధివిధానములను తీర్చి దిద్దునట్టివారు, ఈబృంధమునకు చెందిన యిద్దరు 'మహాత్మ్యలు'. అందులో నొకరిని 'మను'నందురు. వీరు అంతకు పూర్వమున్న జాతిలక్షణములతో, ఈశ్వరప్రణాళిక కనుగుణముగా ఎట్టి మార్పు చేయవలెనో యోచించి కొత్త జాతిని తగు లక్షణములతో తయారుచేయుచు తద్విధముగా తజ్జాతిభౌతికాభివృద్ధిని, నడిపించుచున్నారు. ఈ 'మనువే' నలనలు ఏర్పాటుచేయును. తగిన రాజ్యాంగమును ప్రసాదించును. ఏజాతి చేయవలసిన విధుల నాజాతిచేత నిర్వర్తింపజేయును. రెండవవారిని 'బోధి' సత్త్వలందురు. వారే జాతికి 'జ్ఞానగురువులు'. వారు జాతి వైజ్ఞానిక కళాభ్యుదయములనుగూర్చి కనిపెట్టుచుందురు. ఈశ్వర ప్రణాళికలో నుదహరించినరీతి నెవరిపాత్ర వారు నిర్వహించుటకు తగిన మతము, కళలు, శాస్త్రములు ఏర్పాటుచేయుదురు.

ఈశ్వరప్రణాళిక ననుసరించి మానవజాతి భూమిపై పూర్తిపరిణామము చెందుకాలములో ఏడు మూలజాతులు

లుద్భవించును. మానవజాతిపరిణామములో నేటివఱకు ఐదు 'మూలజాతులు' మాత్రమే వ్యక్తము చేయఁబడినవి. మొదటి రెండు మూలజాతులు నశించిపోయి లక్షలాది సంవత్సరములగుటచేత వారిసంతతివారు ప్రపంచములో లేరు.

ప్రతిమూలజాతిలోను ఏ డువజాతు లున్నవి. ఉపజాతిలో మూలజాతిలోని ముఖ్యలక్షణములు వ్యక్తమగుటయే గాక, ప్రత్యుపజాతికి నొక విశిష్టలక్షణము కూడ నుండును. 26 వ పటములో, 14 మొదలు 20 వఱకుబొమ్మలలోచూపిన మూడు మూలజాతులపేర్లు వ్రాయఁబడినవి. 31 వ మూలజాతి అయిన 'లెమూరియను' జాతికి చెందినవారి జాడ కూడ దొరకలేదు. నీగ్రోలు, నెగ్రిల్లోలు మొదలైన 'ఉన్నిబొచ్చు' వెంట్రుకలవారు 'లెమూరియను' జాతిలోని చివరి ఉపజాతులకు చెందినట్టివారు. స్వచ్ఛముగ కలగాపులగముకాకుండ ఉన్నట్టి మూలజాతి లేనేలేదు, ఇతరజాతులతో కలిసినప్పటికి ఆ మూలజాతి ప్రత్యేకలక్షణములు కొంతవఱకు కనబడక మానవు.

మూడవ మూలజాతిలోని సప్తమోపజాతినుండి నాల్గవ మూలజాతి అయిన 'అట్లాంటియను' జాతిని ఆ జాతి 'మను'వు తయారుచేసెను. దీనిలోకూడ 'సప్తోపజాతులు' కలవు.

నాల్గవ మూలజాతిలోని మొదటిరెండు ఉపజాతుల సంతతివారెవ్వరును, ఇప్పుడు జీవించిలేరు. కాని 'ఫర్నాజ్'

మూలజాతులు వాటి ఉపజాతులు												
III	లెమూరియన్			IV	అట్లాంటియన్			V	అర్చన్	VI	VII	
4												
5	సీగ్నల్, నెగ్రిటా											
6	నెగ్రి లాజీ											
7				1	క్యా ఆహలే							
				2	ట్రవట్టి							
				3	టూఫ్లేక్							
				4	మొదటి తురేనియన్							
				5	అసలు సెమెట్			1	హింద ఈశ్వీయము			
				6	అక్కేడియము			2	అర్చన్ సెమెట్			
				7	మంగోలియము			3	ఇరానియన్			
				మరియా-జపానులు			4	సెక్విక్				
							5	ట్యూటానిక్				
							6	ఆస్ట్రో. అమెరికన్			1	
							7	థేటిన్. అమెరికన్			2	

(26 వ పటము)

మనుష్యుని ' అస్థిపంజరమునుబట్టి అతఁడు మొదటి ఉపజాతి వాఁడనియు ' కో'మేగ్నను మనుష్యుని ' అస్థిపంజరమును బట్టి అతఁడు రెండవ ఉపజాతివాఁడని ఊహింపఁబడినది. దక్షిణ, మధ్య, అమెరికాలలోని ' ఇండియోన్ ' అనువారు, యునైటెడ్ స్టేట్సు (అమెరికా)లోని ' రెడ్ ఇండియన్లు ' కూడ, 3 వ ఉపజాతి అయిన ' టాల్టెక్కు ' జాతికి చెందినవారు నాల్గవ ఉపజాతివారు ' అట్లాంటిన్ ' నుండి తూర్పుదిశకు వలస వెళ్లి బేబిలోనియా దాటి ' యెల్లో ' నదియొడ్డుననున్న చైనా దేశములోని బల్లపటుపు ప్రదేశములన్నియు ఆక్రమించినారు. వారిప్పటికిని చైనా దేశములో అచ్చటచ్చట కన్పించెదరు. పొడుగుగానుండి వసువువచ్చని రంగు కలిగియుందురు. వీరు

7 వ ఉపజాతిలక్షణములకు భిన్నమైన లక్షణములు కల్గియుండిరి. శ్వేతశరీరులైన 'యూదులు' ఉత్తరాఫ్రికాలోని 'కబైల్సు' 'అసలుసెమైట్సు' (5 వ ఉపజాతి) సంతతివారు. మెడిటరేనియను సముద్రములో వ్యాపారవాణిజ్యములు జరిపిన 'ఫోనీషియన్లు' అయిన ఉపజాతి అయిన 'అకేడియన్లు' చెందినవారు. 7 వ ఉపజాతివారైన 'మంగోలియన్లు,' 4 వ ఉపజాతివారైన 'తురేనియన్లు'నుండి అభివృద్ధిచెందిరి. వీరే ప్రస్తుతచైనాదేశీయులు 'జపానీయులు' 'మలయన్లు'. వీరు ప్రత్యేకించి ఏకైకఉపజాతికి చెందరు. వీరిలో రెండు మూడు ఉపజాతుల కలయిక గోచరించును. 'జపానీయులు' నాల్గవ మూలజాతికి మకుటమువంటివారు. వీరిలో నాల్గవ మూలజాతి పరాకాష్ఠ చెందినదని చెప్పవచ్చును. అందువలన సప్తమోపజాతికి చెందిన 'చైనీయుల'తో పోల్చినచో వీరిలో అనేకభిన్నమైన గుణములు కలవు.

అయిదవ మూలజాతి మనువు (వైవస్వతమనువు) 'కలయికలేని సెమైట్సు' (5 వ ఉపజాతి) నుండి తన 5 వ మూలజాతిని అభివృద్ధిచేసెను. 5 వ మూలజాతి ('ఆర్యను' జాతి)లో కూడ ఏడు ఉపజాతులు కలవు. కాని ఇంతవఱకు అయిదు ఉపజాతులు మాత్రమే బహిర్గతమైనవి. 'ఆర్యను హిందువులు' 'ప్రాచీనఇజిప్షియన్లు' (వీరు ఉత్తమరాజకుటుంబములకు చెందినవారు) 5 వ మూలజాతిలో మొదటి ఉపజాతికి చెందినవారై యున్నారు. స్వతస్సిద్ధమైన సెమైట్సుకు (4 వ మూలజాతిలోని 5 వ ఉపజాతికి) భిన్నమైనట్టిది

అర్చనజాతిలోని రెండవ ఉపజాతి 'అర్చన సెల్తులు'. ఈ ఉపజాతిసంతతివారే నేటి 'అరబ్బులు' 'మూరులు'. పూర్వకాలపు 'పెరిషియన్లు' వారిసంతతికేచందిన 'ఇరానియన్లు' 'పార్సీలు' మూడవది అయిన 'ఇరానియన్లు' ఉపజాతికి చెందియున్నారు. నాల్గవ ఉపజాతికి 'సెల్తులు' పూర్వకాలపు 'గ్రీకులు, 'రోమన్లు' నేటి 'ఇటాలియన్లు' ఫ్రెంచివారు, 'స్కాట్సు' 'వెల్షు' (Welsh) మొదలైన వారు చెందుదురు.

'స్లావులు, స్కెండినేవియన్లు, డచ్చి, జర్మన్లు, ఇంగ్లీషు వారును' ఏరిసంతతివారును కూడ 5 వ ఉపజాతిఅయిన 'ట్యూటానిక్కు' ఉపజాతికి చెందినవారు. అనేకోపజాతులను కలిపి 6వ ఉపజాతిని మనువు ఇష్టం తయారుచేయుచున్నాడు. దానికి మేము 'ఆస్ట్రలు-అమెరికన్' అని నామకరణము చేసితిమి. ఈజాతి ఇష్టం 'యునైటెడ్ స్టేట్సు ఆఫ్ అమెరికా' లోను, ఆస్ట్రేలియాలోను, న్యూజీలాండులోను రూపొందుచున్నది. ఏడవ ఉపజాతి బహిర్గతమగుట కింకను చాల కాలము పట్టును. కాని దాని చూచనలు అత్యల్పముగా బ్రెజీలుదేశములో కొద్దిమందిపిల్లల ముఖవర్చస్సులో పొడ గట్టుచున్నవి. ఏరిని 'లాటిన్-అమెరికన్'జాతి అని పిలువవచ్చును. 6 వ మూలజాతిమనువు (సూర్యసావర్ణి) తన జాతికి విత్తనములను 5 వ మూలజాతిలోని 6 వ ఉపజాతినుండి తీసికొనును. కొన్ని లక్షల సంవత్సరముల తరువాత 7 వ మూల

జాతిమనువు తనమూలజాతిని 6 వ మూలజాతియందలి సప్త మోపజాతినుండి ఎంచి తయారుచేయును.

తన పిల్లలయిన మానవులను వారి కనుభవము నిచ్చు కొఱకే మూలజాతులలోను ఉపజాతులలోను జన్మించునట్లు చేయవలె నని ఈశ్వరుని సంకల్పము. ఈ రూపముగా ఈశ్వరుని లీలానాటకములో, మూలజాతులు, ఉపజాతులు తమ పాత్రల నిర్వహించుచున్నవి. ఇందుకొఱకే 'మనువు' శరీర లక్షణములలోను రంగులలోను భేదములను కల్పించి, మానవులు పర్వతప్రాంతములలోను సముద్రప్రాంతములలోను పుట్టునట్లు చేయుచుండును. ఇందుకొఱకే 'బోధిసత్త్వులు', వివిధోపజాతులకు ఒకే సత్యమును, వారి పర్యవేక్షణకింద,

జాతుల లక్షణములు		
	అట్లాంటియన్	ఆర్షన్
1	శ్యాఘ్రహత్ - మహాకాయము - ఎరుపు	1
2	బ్లవట్టి - కాండవాడు - ఎరుపునలుపు మిశ్రమం	2
3	టూటైక్కు - పరిపాలకులు - రాగి - ఎరుపు	3
4	టూరేనియను - పరిపాలకులు - పసుపుపచ్చ	4
5	అసలు సెమైటు - యోధులు - తెలుపు	5
6	అక్కేడియను - సౌకావ్యాని జ్వరతెలుపు	6
7	మంగోలియను - కర్షకులు - పసుపుపచ్చ	7
		హిందు - తాత్త్విక ఈజిప్షియను - క్రియాత్మక ఆర్షన్ సెమైటు - తెగకు సంబంధించిన ఇరానియను - వ్యాపారం సెల్టిక్కు - భావోద్వేగ అదర్బిషియ బ్లుటూనిక్కు - వాణిజ్య వైజ్ఞానిక - వ్యక్తిత్వ ఆస్ట్రే - అమెరికను సహజజ్ఞానము సహకారము - సోదర భావము

కాలముగడపుచు ఒకవిధమైన ధైర్యస్థైర్యముల కలవడును. 'ఇరానియను'గ పుట్టి నణిగ్జీవితము జయప్రదముగ కొనసాగించుటకు చేయుప్రయత్నములద్వారా కొత్తసంగతులు కనిపెట్టుకొని, కష్టపడి పనిచేయుట, ఋజువర్తనము, ఉత్సాహముగనుండుట మొదలైనవి నేర్చుకొనును. ఎక్కువగ మాటలాడలేకపోవచ్చును; యోజనాశక్తిలో నెక్కువసమర్థత కనపడకపోవచ్చును; కాని అతనిలో కవితృణ్ధోరణి లేకపోయినను, అతని భావములు రసవంతముగ నుండుటవలన తద్రీత్యా నూతనవిషయములను నేర్చుకొనఁగలుగును. 'స్పెల్టు'లలో జన్మించి గ్రీకుదేశస్థుఁడుగా జీవితమునుగూర్చిన అనేక నూతన భావములకు లోనగును." భూమిపైన, సముద్రముపైన దేవత లున్నారని నమ్ముచు తానువారి సంతతికి చెందినవాఁడననియు, జీవితము నొకకళగా చేసికొనుటయే తనప్రధానోద్దేశమనియు, అందువలన ప్రతివిషయమునుగూర్చి ఏదో కొంత నేర్చుకొనుట తన లక్ష్యమనియు, ఎంచుచు సహృదయత, సుస్వభావము వృద్ధి చేసికొనును; లేదా 'రోము' దేశములో పుట్టి, మత కటుంబ ప్రభుత్వవ్యవస్థ లన్నియు సమానముగా గౌరవింపఁగల వని విశ్వసించుచు చట్టములబద్ధమైన జీవితము గడపుచు తద్వారా పరిపాలనాకృమమును నేర్చుకొనును. 'ఫ్రెంచి' దేశములోనో 'ఇటాలియ'ను దేశములోనో పుట్టి, సులభముగ ఆ దేశమునకు లోనగుచు. భావోద్వేగపరులై భౌతికప్రయోజనములతో నిమిత్తము లేకుండ కేవలము భావములకే దాసుఁడగుచుండును. తదుపరి 'ఇర్లాండు'లో

పుట్టి, ఉత్సాహానిరుత్సాహములకు తలుచు లోనగుచు స్వప్నములు, ఆత్మప్రబోధము గలిగిన జీవితము గడపును.

‘స్కెంజినేవియా’ లేక ‘ఇంగ్లండు’, లేక ‘అమెరికా’ దేశములలో ‘ట్యూటానిక్’ ఉపజాతిలో జన్మించి, వాస్తవిక దృక్పథము, శాస్త్రప్రబోధనాఫలితమైన నిష్పాక్షికత, వ్యాపారానుభవములన కచ్చితము, వ్యక్తిస్వాతంత్ర్యము మొదలగు సద్గుణములను సంపాదించును. ఈ జీవికి త్యాగ రాజనట రాజ కళిదాసులు మొదలైన కళానిపుణులు వినూత్నమైన జీవిత సందేశ మీయలేరా?

ఇప్పుడిప్పుడే అమెరికాలోను, ఆస్ట్రేలియాలోను, న్యూజిలాండులోను బయలుదేలుచున్న ‘ఆస్ట్రలు-అమెరికన్’ జాతీలక్షణములను కొన్నిటి మన మూహింపవచ్చును. తల్లిదండ్రులకు పిల్లలకు మధ్య ‘సోదరభావ’ము సూచించు నూతన దృక్పథ మేర్పడుట, వ్యాపారములలో సహకారపద్ధతి విరివిగా ప్రవేశపెట్టబడి, వ్యాపారముల మేళవింపులకు కలయికలకు ఎక్కువ ప్రోత్సాహము నిచ్చుచు తద్వారా భౌతిక సంపదభివృద్ధి చేయబడుట, ప్రాంత సంప్రదాయములకు కట్టుబడక నూతన ఘక్కిని అంతర్వాణిప్రబోధముతో శక్తివంతముగ ప్రపంచసమస్యల నెదుర్కొనుట, సంఘములుగ కూడి గాలిలోను, ఎండలోను ఎక్కువకాలము గడపుట, మొదలగు లక్షణములు వారిలో నుండును.

ఇక ఏడవ ఉపజాతిసంగతి ఏమైయుండును? ఇది ఇంకను కాలగర్భముననే దాగియున్నను, సంగీతము, పద్యరచన, గృహనిర్మాణము మొదలగువానియందు లేటిన్ అమెరికాలో నేడు కనపడుచున్న, ఆసక్తియే ఏనాఁడో

రాజోవు ఏడవ ఉపజాతియొక్క లక్షణము లని దృశ్యా దృశ్యముగ తలంపవచ్చును. ఒకనాడు మహావైభవ మనుభవించియు నేడు ఆదృశ్యమైపోయిన గ్రీకు, రోమను నాగరికతలు ఈ సందర్భములో జ్ఞాపకమువచ్చుచున్నవి. ఏడవ ఉపజాతి కాలగర్భమునుండి బైటకు వచ్చి ఉచ్చస్థితి వచ్చిననాడు గ్రీకులు, రోమన్లు కలలుకూడ కనియుండని సమగ్రజీవితము ఆనాటి ప్రజ లనుభవించెదరు. అప్పుడు తనహృదయములోను మనస్సులోను నిబిడికృతమై యున్న సౌందర్యాలగనిని, కని, భగవదంశసంభూతుడ నని, సృష్టి ద్వారా తాను దివ్యత్వమునుబడయఁగల నని మానవుడు గ్రహించును.

ఈవిధముగా నాగరికతల క్షీణోన్నత్యము వలన మానవుని సుగుణములు క్రమక్రమముగా నృద్ధిచెందును. ఈవిధానమునకే 'పునర్జన్మ' యని నామకరణమిడిరి. జన్మ పరంపరలలో మన పరిణామమున కవసరమగు అనుభవముల నిచ్చి శిక్షణ గఱపుటమాత్రమే వచ్చి పోవుచున్న నాగరికతల ఉద్దేశమైయున్నది. ఈశ్వరుడు ఈ నాగరికతల నన్నిటిని, దుమ్మునుండి సృష్టించి వానిపాత్ర నవి బౌచిత్యముతో సభినయించునటుల ఏర్పఱచి, తుదకు సముద్రగర్భములో ముంచియో, మంటలలో కలపియో వానిని నాశనము చేయును. అవన్నియు, ఆయనబిడ్డలమైన మనకొఱకు ఆడించిన జగన్నాటకములోని వివిధరంగములు. మనము మన పాత్రలను నుచితరీతిని నిర్వహించి ఏనాటికైన తనంతటివార మగుదు మని ఈశ్వరుని ఆశయము.

3 ఆధ్యాత్మము

పునర్జన్మ సూత్రములు

సవి, ఏదేనువేల సంవత్సరముల కొకసారి మాతాత్మగ నొక మహా త్తరమైన నూత్న భావముదయించును. దానితో వాటే ఒక నూతనశకము ప్రారంభమగును. క్రిందటి శతాబ్దముతో నట్లుదయించిన మహాత్తరభావము పరిణామసిద్ధాంతము. అంధకారమందలి మెలుపువలె దాని కాంతి మూలమూలలకు ప్రసరించినది. అప్పటినుండియు మానవుడు ప్రకృతి కేవలము నిర్దాక్షిణ్యమైనదికాదని దాని కార్యాచరణవిధానము చూచి గ్రహింపఁగలిగినాడు. అటులే ఏనాఁడో సృష్ట్యారంభదశలో 'పునర్జన్మ' సిద్ధాంతము ఉద్భవించినది.

'పునరపి జననం పునరపి మరణం'తో కూడిన విధానమే పునర్జన్మ. ఈ సిద్ధాంతరీత్యా, జీవి, ఒకదాని తరువాత నొకటిగా అనేకశరీరములను గ్రహించుచు వానిలో కలిగిన అనుభవములద్వారా క్రమక్రమముగా, సమగ్రమైనట్టి, ఉత్కృష్టమైనట్టి, సంకల్పభావనాశక్తుల వికాసముద్వారా పరిణామము చెందుచుండును. పరిణామము అనగా ఉపాధి, జన్మపరంపరలలో క్రమేణా అంగనిర్మాణము క్లిష్టమగుచు అభివృద్ధిచెందుట. ఈ రెండు సిద్ధాంతములు (పరిణామ - పునర్జన్మములు) జగన్నిర్మాతకు కుడి ఎడమ భుజముల

వంటివి. ఇందులో ఏ ఒక్క సిద్ధాంతమునలనను ప్రపంచ సమస్య పూర్తిగా పరిష్కారముకాదు. ఈ రెండు సిద్ధాంతములు అవిభాజ్యమని ఒకదాని కొకటి అనుబంధ మని ఎంచినచో మానవుడు తన పరిణామముతోపాటు ఈ భావము కూడ వికాసముచెందుచున్నదని గ్రహింపగలడు.

‘పునర్జన్మ’ అను భావము మానవలోకమునకే చెందిన దని సాధారణముగ అనుకొన్నను, నిజముగా నది యావత్ప్రాణికోటికి సంబంధించిన దయియున్నది. ఎండిపోయిన గులాబిమొక్కలోని ‘జీవకళ’ తన ప్రత్యేకవర్గమునకు సంబంధించిన ‘సమూహాత్మ’లో చేరి వేతొక గులాబి మొక్కగ వుట్టును. ఒక జాతికి చెందిన కుక్కపిల్ల చనిపోయినపిదప తన వర్గమునకు సంబంధించిన ‘సమూహాత్మ’లో కలిసిపోయి తిరిగి ఇంకొకజాతిలో జన్మించును. నూనెపుడు మాత్రము ‘ప్రత్యగాత్మ’ కావున ఎట్టి ‘సమూహాత్మ’కు చెందడు; కాని పూర్వజన్మలలో సంపాదించిన శక్తిని ఇతరులెవ్వరికి పంచిపెట్టడు. అందువలన అది తిరిగిపోదు. క్రొత్తజన్మ ఎత్తి ఆ అనుభవములను, ఆ శక్తులను తన వెంట తెచ్చుకొనును.

సాధారణపరిభాషలో పునర్జన్మసిద్ధాంతము మానవులకు మాత్రమే పరిమితము చేయబడినది. అది ఈదిగువ నిర్వచింపబడిన మూడు విధములలో ఏదో ఒకవిధముగ గ్రహింపబడుచున్నది.

(1) పుట్టుకతోపాటు కొంతగా మానవునికి ఆత్మ ప్రసాదింపబడదు. తత్పూర్వమే, ఆత్మవస్తువు ఒకవిధమైన ఆధ్యాత్మికస్థితిలో వ్యక్తమై యుండును. ఒక్కసారిమాత్రమే మానవజన్మ ఎత్తును. ఆదే అంతిమదశ అని కొందఱి అభిప్రాయము దీనినే ప్రీఎక్సిస్టెన్సు (Preexistence) సిద్ధాంత మనెదరు.

(2) ఆత్మ, కొంతకాలము మానవశరీరములోను, కొంతకాలము వృక్ష జంతుపాదులలోను ఇదివఱలో ఉండియున్నది. అప్రకారముగనే మరణానంతరము, మానవ జన్మ ఎత్తుటకు పూర్వము ఆత్మ జంతువృక్షరూపములలో జన్మలు తిరిగి ఎత్తవచ్చును. (దీనిని 'మెటిమ్ప్సైకోసిస్' సిద్ధాంత మందురు. (Doctrine of Metempsychosis).

(3) ఆత్మ 'వ్యక్తీకరణ' తత్పూర్వము జంతువృక్షవర్గము లలో పుట్టును. కాని అటుతరువాత మానవశరీరముతోనే పుట్టుచుండును. ఒకసారి మానవశరీరధారిగా జన్మించునరికి శాశ్వతచైతన్యముతో కూడిన 'ప్రత్యగాత్మ' యగును. కావున తిరిగి వృక్షజాతిలోఁ గాని జంతుజాతిలోఁ గాని ఇంక పుట్టదు. మానవజాతిలోనే జన్మించుచుండును. దీనినే పునర్జన్మసిద్ధాంత మనెదరు.

ఒకసారి మానవుఁడుగ జననమొందిన 'ఆత్మ' తిరిగి వృక్షజంతువర్గములలో నెన్నఁడు పుట్టదని దివ్యజ్ఞానము బోధించుచున్నది. కావున దివ్యజ్ఞానసమాజమువారు పై చెప్పఁ బడిన త్రివిధములలో మూడవ విధానమును అనుసరించుచు

న్నారు. ఆధునిక దివ్యజ్ఞానసారస్వతములో 'పునర్జన్మ' యనగా 'వృక్షజంతువర్గములలో' తిరిగి జన్మించుట యన్నది కానే కాదు. ఇట్లు వృక్షజంతువర్గములలో తిరిగి పుట్టుట సంభవించు నెడల ఇది 'తిరోగతికాంగలదు.' ఇదే నిజమైనచో 'ఆత్మ'కు పరిణామమునలన ప్రయోజనము లేదనియే చెప్పవలసియున్నది.

ఇది దివ్యజ్ఞానపాఠ్యగ్రంథము గావున 'పునర్జన్మ' సిద్ధాంతమునుగూర్చిన వాదప్రతివాదముల కిచ్చట తావు లేదు. విజ్ఞానశాస్త్రపరిశోధకుఁడు పరిణామవిధానమును పరీక్షాపరిశీలనలద్వారా ఎట్లు కనుగొనునో అటులనే 'జ్ఞానువులు, పునర్జన్మ' సిద్ధాంతవిశేషములను తమకు తామె తెలిసికోగలరు. యోగశాస్త్రపరిశోధనలద్వారా కనిపెట్టఁబడిన సూత్రముల ననుసరించి 'జీవి' ఏప్రకార మనేకజన్మముల నెత్తుచుండునో ఆసూత్రములను ఈ అధ్యాయములో వివరించితిని.

అనేకజన్మ లెత్తుచున్న దేది లేక ఎవరు? అన్న విషయమును గూర్చి మొట్టమొదట మనము స్పష్టముగ తెలిసికొనవలసియున్నది. ఇందుకొఱకు ఆత్మ యనగా నేమి? వాని ఉపాధులు లేక ఉపకరణములు ఎట్టివి అని కూడ తెలిసికోవలసియున్నది.

మానవాత్మ యనునది ఒకవిధమైన అదృశ్యపదార్థముతో నిర్మింపఁబడిన ఉపాధిలో నివసించెడు, శాశ్వతవ్యక్తిగతచైతన్యము. ఒకవిధమైన ఉత్తమమానసికపదార్థము కలిగియున్న ఆత్మోపాధినే ఆధునిక దివ్యజ్ఞానసారస్వతములో

కారణశరీర మనెదరు. ఇది మానవాకృతి కలిగియున్నను, దేవతాసాంప్రదాయమునకు చెందినది. దీనికి స్త్రీపురుష లక్షణములు రెండును లేవు దీనిని 'అగాయిడిస్' (Augoides) అందురు. ఇది కోడిగుడ్డు ఆకారము గలిగి అగ్నిహోత్రము వంటి తేజోమయపదార్థముచే ఆవరింపఁబడి యుండును. ఈ పదార్థము సూర్యాస్తమయంలో ఆకాశమందుకనవడు లేత చాయలకన్న బహునునిశితమైనది. ఈ కారణశరీరమే 'ఆత్మ'కు శాశ్వతనివాసస్థానము. 'ఆత్మ'వనిచేయు అన్నిలోకములలోని అత్యుత్తమమైన సంకల్పములకు, భావములకు, క్రియలకు, జన్మస్థానము, కారణభూతము ఇదే గనుకనే దీనిని 'కారణశరీర' మనెదరు. ఈ 'కారణశరీరము' శాశ్వతుఁడు అమృతుఁడు అయిన 'ఆత్మ'కు నివాసస్థానము. 'ఆత్మ'కు చావుపుట్టుకలు గాని, బాల్యయావనజరావస్థలు గాని లేవు. యుగములు గడచిన కొద్ది ఇతనిలో, ప్రేమసంకల్పక్రియా శక్తులు వృద్ధిపొందుచుండును. తాను సంపాదించిన అనుభవములద్వారా కొన్నివిషయములలో పరీక్షిత సంపాదించుచు, ఈశ్వరప్రణాళికావిజయమునకు సహకరించుచు తద్వారా ఆనందానుభూతి పొందుటకు, తాను శాశ్వతమైన జీవితము గడపుచుండును.

ఆత్మయొక్క ఉపాధులు			
మానసిక లోకము	శుద్ధ మానసిక	కారణ శరీరము.	పరిణామం చెందుటకు ఆదర్శములు అరూప సంకల్పములు
	అశుద్ధ మానసిక	మానసిక శరీరము	అలోచన చేయుటకు అభిప్రాయములు రూప సంకల్పములు
కామ లోకము	కామ శరీరము	భావములు పొందుటకు	భావములు కారకాలు
స్థూల లోకము	భౌతిక శరీరము	కర్మ చేయుటకు	ఇంద్రియపరిపాలన కార్యకలాపములు

(28 వ పటము)

తా నుండు లోకమునకు క్రిందిలోకములలో జీవితము ప్రయోగాత్మకముగా గడపుటద్వారా ఆత్మ అభివృద్ధిచేయుట ప్రారంభమగును. అందుకొరకు 'పునర్జన్మ'. అనగా

- (1) తాను సీచమానసికపదార్థమును పోగుచేసి మానసిక శరీరమును రూపొందించుకొనును. ఆ శరీరముతో ఆలోచనలు సల్పుచుండును. అనగా బౌద్ధాప్రపంచవిషయములను, సంకల్పసూత్రముల రూపేణ గ్రహించుచుండును.

- (2) భావోద్దేకములకు ఆలవాలమైన కామశరీరమును, కామపదార్థము ప్రోగుచేసి తయారు చేసికొనును. బాహ్యప్రపంచమును వ్యక్తిగతవాంఛాభావముల స్వరూపమున గ్రహించుట కిది ఉపయోగించును.
- (3) ఇతని కార్యకలాపములకు సరిపడిన స్థూలశరీర మితని కొనగఁబడును. ఆ శరీర ముపయోగించి పదార్థముల గుణములైన శీతోష్ణములు, గురులఘుత్వములు, చర సిరములు మొదలగు వానిరూపేణా ప్రపంచమును తెలిసికొనఁగలుగును.

ఆత్మ, పై చెప్పినవిధముగా ఈమూఁడు శరీరములు ధరించువిధానమును, 'పునర్జన్మ' సిద్ధాంత మందురు.

స్థూలశరీరము సజీవముగ నున్నప్పుడు, నరములను చలింపఁజేయు ప్రతిస్పందము మొట్టమొదట మెదడులో నొక విధమగు సంచలనమును కలుగఁజేయును. ఈ సంచలనముల ఇష్టానిష్టములను గ్రహించునది కామశరీరము, కామశరీరానుభవములను మానసికశరీరము తెలిసికొనును. ఇట్లు తెలిసికొనుటను 'సంకల్ప' మందురు. ఈ సంకల్పమును చివటకు 'కారణశరీరనివాసి'అయిన ఆత్మ గ్రహించును. మనోమయ కోశముద్వారా కామశరీరమునకు, తద్వారా మెదడునకు, 'ఆత్మ' స్థూలప్రపంచవిషయములను తెలియఁజేయుచుండును. తెలివిగనున్న ప్రతిక్షణము కారణశరీరమునుండి పైకి క్రిందికి తంతివార్తలు ప్రసారమగుచునే యుండును. ఈ రీతిగా అనేక భావములను సేకరించి ఆత్మ వానినన్నిటిని క్రమప్రకారము

విభజించి పట్టిక తయారుచేసి చివటకు ఇట్టి అనుభవముల నన్నింటిని కోడికరించి ఆదర్శములను నిర్మించుకొనును. ఈ రూపేణా 'ఆత్మ' ప్రపంచవిషయములను 'శాశ్వతభావ రూపములుగా' మార్చి తనలో అంతర్లీనము చేసికొనును.

ఆత్మ తన శాశ్వతనివాసమునకు, మరలి వెళ్లిపోవు విధానమును మరణ మందురు. దీని నలన కారణశరీరములోని ఆత్మలో ఏవిధమైన భేదము కలుగదు. మొట్టమొదట ఆత్మచే స్థూలశరీరము తృణింపబడును. అందువలన బాహ్యప్రపంచ విషయావగాహన యుండదు. కాని కామమానసికశరీరములు పనిచేయుచు నేయుండును. తదుపరి ఆత్మ కామశరీరమును త్రొక్కిపెట్టుచును. అప్పుడు భువర్లోకవిషయమును భవ ముండదు. చివటకు మానసికశరీరమునుకూడ విసర్జించును. అట్లన్ని తొడుగులను విడిచి, ఆత్మ నిజస్వరూపమునందు కారణశరీరము నందు తిర్గిప్రవేశించును. (6 వ అధ్యాయములో ఇందును గూర్చి ఎక్కువవివరము లిచ్చియున్నాను).

ఆత్మ తిర్గి స్వగృహము చేరుకొన్నది. వాస్తవమునకు ఆత్మ కారణశరీరమును పూర్తిగావదిలి వెళ్లలేదు. తన ఇచ్చాచైతన్యములలోని స్వల్పాంశము మాత్రము తన క్రింది ఉపాధులలో కేంద్రీకరించెను. దీనికే 'పునర్జన్మ' అని శాస్త్రజ్ఞులు నామకరణము చేసిరి. ప్రతిజన్మలోను ఉపాధులను, తన కన సరమున్నంతమేరకు ఉపయోగించి తదుపరి వానిని ఒకదాని తరువాత నొకటి తృణించును. మనము జననమరణములని

అనునది, ఆత్మకు స్వచైతన్యాంశసంబంధములగు ప్రవృత్తి నివృత్తులు.

ఆత్మలు స్థూలశరీరముధరించుట వానిలో జీవించుట వానిని త్యజించుట తదుపరి కామమానసికశరీరములనుండి విడివడి తిరిగి కారణశరీరములో పరిపూర్ణమైన స్వస్వరూపములో నివసించుట మొదలగు సంశయములు పునర్జన్మసూత్రము నర్థముచేసికొని సిద్ధాంతీకరించుటకొఱకు పరిశీలనముచేయవలసియున్నది. ఈ విధానమునందు జరుగు ప్రతికార్యము 'ఈశ్వరస్మృతిఫలకము'పై లిఖింపబడును. ఆ స్మృతిఫలకమునువీక్షింపఁగల పరిశోధకులందఱు, జీవాత్మల జన్మపరంపరల నవసరమైనప్పుడు కనిపెట్టి తెలిసికొఁగలరు.

ఇదివఱకే ఇట్టిరీతిని పరిశోధనలు సలిపి, సూత్రముల బడయుటకు సరిపడిన విషయములను సమకూర్చియుంచిరి. జీవుల వివిధరీతులనుబట్టి పునర్జన్మసూత్రములలో తేడాయుండునన్న విషయము ఈ సిద్ధాంతములో ప్రధానాంశమైయున్నది. ఏ ఒక్కకాలములోను ఆత్మ లన్నియు సమానమైన శక్తి కలిగియుండవు. వీనిలో వయోభేదము గలదు. ఇందులో కొన్ని వార్ధకమున మఱికొన్ని యువకదశలోను కొన్ని శైశవములో నున్నవి. (1) వ అధ్యాయములో ఈ వయోభేదమునకు తగిన కారణములను వివరముగా తెలిపెదను). ఒక్కొక్క జన్మలో పొందిన అనుభవములద్వారా ఆత్మ క్రమేణా అన్నిరంగములలో అభ్యుదయము చెందుటయే పునర్జన్మ'లక్ష్యము. ఈ పరిశోధనలలో తేలినవిషయములను

బట్టి, ఆత్మలు, కొన్ని తొందరగను, కొన్ని నెమ్మదిగను స్వానుభవముద్వారా పాఠములను నేర్చుకొనఁగలవు. ఒక్కొక్క అనుభవముద్వారా పాఠము నేర్చుకొనుటకు నెమ్మదియైనజీవులు, అనేకజన్మ లెత్తవలసి యుండును. దీనికి వయోభేదమే కారణము. వృద్ధాత్మ గృహింపఁగలిగినంత తొందరగ యువకాత్మ గృహింప లేదు. ఈ వయోభేదమును బట్టి జీవులను అయిదుతరగతులుగా విభజించిరి.

పునరజన్మ ఎత్తు వివిధ రకముల జీవాత్మలు.

1. జీవన్ముక్తుడు - జన్మలు అవసరము లేదు.
(నిరుద్ధ)
2. శిష్టపథము - గురువు పర్యవేక్షణలో తక్షణమే తిరిగి జన్మ ఎత్తును.
(వీకార) స్వర్గలోక జీవితాన్ని త్యజిస్తాడు
3. విజ్ఞాని -
(విక్షిప్త) (అ) ఒక్కొక్క ఉపజాతిలో రెండుసార్లు జన్మ ఎత్తును.
సగటున 1200..సం.ములు స్వర్గలోకంలో గడుపును
(క) ఒకే ఉపజాతిలో రెండుసార్లుకన్న ఎక్కువసార్లు జన్మించును స్వర్గలోకంలో సగటున 700 సం.లు గడుపును.
4. అమాయకుడు } ఒక్కొక్క ఉపజాతిలో అనేకసార్లు జన్మించును.
(మూడ) }
5. అటవికజాతి }
(క్రిష్ట) }

(29 వ పటము)

హింసాపూర్ణములు మోటునైన కోరికలను నిరోధించుటకు తగిన మానసికాభివృద్ధి లేనివారినే శైశవావస్థయందలి జీవు లందురు. ఈ తరగతివారే ప్రపంచములోని కోయ జాతులు, ఆటవికులు, అనాగరికులు, నేరములొనర్చు జాతులు (29 వ పటములోని 5 వ తరగతివారు). వీరికంటె కొద్దిగా

అభివృద్ధి చెంది ఆటవికస్థితిని దాటియు ఇంకను అమాయక స్థితిలోనుండి అవగాహనశక్తిలేక స్వతంత్రించి పనిని ప్రారంభముచేయఁగల సమర్థతలేనివారినే 'అమాయకులు' 'మూఢులు' అందురు (29 వ పటములోని 4 వ తరగతి). ప్రపంచములో నూటికి తొంబదిమంది ప్రజలు ఈ రెండు తరగతులకు చెందియున్నారు.

తమ బుద్ధిని తెలివితేటలను కుటుంబ ప్రాంతీయదృక్పథములతో సంకుచితపఱుపక, ఒక ఆదర్శమును కాంక్షించుచు బుద్ధిపూర్వకముగా అట్టి ఆదర్శసిద్ధి వాంఛించుచు పనిచేయుచున్న విజ్ఞానవేత్తలు విద్యాధికులు 29 వ పటములోని మూడవతరగతికి చెందినవారు. జీవితోద్దేశము, 'స్వార్థత్యాగము' 'ఆత్మార్పణము' అని తెలిసికొని 'శిష్యపథము'లో పోవుచు ఎఱుక కలిగి వారిభవిష్యత్తును రూపొందించుకొనఁగలరు. ఇట్టివారు చాల అరుదు (29 వ పటములోని రెండవతరగతివారు). మానవవృక్షముపై వికసించుచున్న అపురూపమైన పుష్పములు జీనన్ముక్తులు. వీరు జ్ఞానసంపూర్ణులు. వీరే పృథ్వీతలమున భగవత్ప్రతినిధులుగా, తమ ఛాయను ప్రసరింపఁజేయు జ్యేష్ఠసోదరబృందము. వీరు ఈశ్వర సంకల్పానుసారముగ పరిణామమును నడపించుచున్నారు (29 వ పటములో మొదటివారు).

పునర్జన్మలు ఉపజాతులలోనే కలుగుచుండును, పునర్జన్మసూత్రములు పనిచేయువిధానమును తెలిసికొనఁదలచినచో మొదటి రెండుతరగతులలోనివారిని అందుండి తగ్గింప

వలసియున్నది. జీవన్ముక్తునకు పునర్జన్మావశ్యకత లేదు. అనుభవముల నన్నింటిని పూర్తిగా పొంది యతఁడు పరిపూర్ణుడై నాఁడు. మానవుని నిర్మాణముచేయుటలోగల ఉద్దేశమును పూర్తిగా నతఁడు నెఱవేర్చినాఁడు. అతఁడు ఈశ్వరాలయములో నొక స్తంభమునంటివాడైనను ఇట్టి వారిలో చాలామంది స్వచ్ఛందముగ మానవజన్మలనెత్తి, ప్రజామధ్యమున తిరుగుచు, వారికి సలహాల నిచ్చుచు, మార్గదర్శకులుగనుండి వారందఱి ముక్తికొఱకు కృషి సలుపుచుందురు. జీవన్ముక్తుఁడు తన భావిని స్వయముగ తానే నిర్మించుకోగల సమర్థుఁడు. కాన అతఁడెచ్చట ఎప్పుడు జన్మించునది స్వయముగ నిర్ణయించుకొనును.

మోక్షమార్గాన్వేషులు, శిష్యవర్గమునకు (2 వ తరగతికి) చెందెదరు. వీరు మరణానంతరము కొద్ది మాసములకో సంవత్సరములకో నూతన స్థూలశరీరములతోను, పూర్వపు కామమానసికశరీరములతోను తిరిగి జన్మింతురు. సామాన్యముగ స్థూలకామమానసికశరీరము లొకదాని వెనుక నొకటి పతనమగును. స్థూలకామశరీరముల పతనానంతరము జీవి సువర్లోకములో కొన్నివందల సంవత్సరముల కాలము గడుపును. ఈ స్వర్గలోకమును దివ్యజ్ఞానసమాజమువారు 'దేవభాన్' అని యందురు. జీవి తన ఈప్సిత్కారములు నెఱవేర్చుకొనుచు 'దేవభాన్'లో చాలకాలము సుఖముగ జీవితము గడుపుచు కొన్ని వందలసంవత్సరము లీ ఆనందములో కాలముగడుపగా జీవి చేసికొన్న పుణ్యము క్షీణించును.

అప్పుడు మానసిక శరీరమును, కూడ పరిత్యజించును. అంతటితో ఆ అవతారము సమాప్తమగును. అంతట జీవి, తాను పొందవలసిన అనుభవములను ఆదర్శవృక్షాల రూపముగ మార్చి వానితో సహా కారణశరీరములో ప్రవేశించును. కాని జీవి ఇంకను, సంపూర్ణతఃబడయనందున, తిరిగి మూఁడు క్రొత్తశరీరములు ధరించి మరల జన్మమెత్తును.

శిష్యుని పరిణామపద్ధతి, ఈ సాధారణపరిణామవిధానమునకు, మినహాయింపుగా నెంచవలసియున్నది. భూలోకమున తన గురుదేవుని కార్యకలాపములను నిరాటంకముగ కొనసాగించుకొనుటకు శతాబ్దములతరబడి ఆనందములో గడవవలసిన స్వర్గలోకజీవితమును అతడు స్వచ్ఛందముగ వదలుకొనును. అందుకొనుటకు తాను న్యాయముగ పొందవలసిన ఆనందమును, మానవసేవాతత్పరత కలిగి త్యాగము చేయును. ఇతఁడెక్కడ ఎప్పుడు పుట్టవలెనో అతనిగురుదేవుఁ డేర్పాటు చేయును. అందుకొనుటకు భౌతికశరీరమునుమాత్రము నూతనమైనదానిని ధరించి పూర్వములగు కామమానసికశరీరములతోనే తిరిగి జన్మించును.

30-33 పటములలో తెలియఁబడిచిన అంశములనుబట్టి 34-5 తరగతులవారికి సంబంధించిన పునర్జన్మసూత్రములను కనుగొనవచ్చును. ఈ పటములలో నలుగురు వ్యక్తులకు సంబంధించిన పూర్వజన్మవృత్తాంతములను పట్టికారూపములో చూపఁబడినది. ఈ నలుగురు వందలకొలది జన్మలైతియున్నారు. వా రింతవఱకు గడపిన జన్మలలో చివర గడపిన

కొన్ని జన్మలుమాత్రమే పరిశోధననిమిత్తము గ్రహించి పరిశీలింపఁబడినవి. ఈ నలుగురు విక్షిప్తమను (3 వ) తరగతి వారు. వీరి పరిణామమునుగూర్చి పరిశోధనలు చేయుటలో మిగిలిన రెండు తరగతులకు (4-5) చెందిన వ్యక్తులను గూర్చిన వృత్తాంతముకూడ కొంత తెలియఁగలదు.

ఈ పట్టికలలో తెలియఁబడిచిన స్థలము, కాలము, లింగము, జాతి జన్మలమధ్యకాలము మొదలగు అంశములను బట్టి యీక్రింది సూత్రములు తేలినవి.

(1) 'విక్షిప్త'మను తరగతివారిలో రెండు వర్గము లున్నవి. అందొకవర్గమువారిజన్మల మధ్యకాలము సగటున 1200 సంవత్సరములవఱకు ఉన్నది. (వీరు 30-31-32 పటము లలోని అ, క, గ వ్యక్తులు). రెండవ వర్గముజన్మల మధ్య కాలము సగటున 700 సంవత్సరములు (32 వ పటములోని 'చ' అను వ్యక్తి). జన్మల మధ్యకాలము చాలవఱకు దేవభాస్ లోకములోనే గడపెదరు. ఆ లోకములో వారు గడపవలసిన కాలపరిమితి వారి భూలోకజీవితములోని ఆశయశుద్ధి నిష్పత్తినిబట్టి యుండును. క్షిప్త మూఢములను (5-4) తరగతుల వారు భూలోకములో 60 సంవత్సరములకాలము జీవించి యున్నయెడల, దేవభాస్ లోకములో 5 వ తరగతివారు 5 మొదలు 50 సంవత్సరములవఱకును, 4 వ తరగతివారు సుమారు 2-3 శతాబ్దములును గడుపుటకు దగిన ఆధ్యాత్మిక శక్తి కలిగియుందురు. కాని, వీరు బాల్యయావనాద్యవస్థల లోనే మరణించినచో ఆధ్యాత్మికశక్తిసంపాదన తక్కువగా

అనువాది యొక్క 20 పూర్వజన్మలు సగటు భూలోక జీవితము 60½ సం॥లు. జన్మలమధ్యకాలము. సగటున 1208½ సం॥లు.					
పుట్టిన సం॥	జన్మభూమి	జాతి	లింగము	వయస్సు	జన్మలమధ్యకాలము
క్రీ.పూ 23650	ఉ. అమెరికా	4-1	మగ	56	929
22665	"	4-2	"	64	1135
21466	పాకిదానిస్	4-3	"	84	1826
19556	పేర్షియా	4-4	"	71	1276
18209	ఉ. ఆఫ్రికా	4-5	"	69	1266
16874	పాకిదానిస్	4-6	ఆడ	51	1041
15782	టూర్పరి	4-7	"	85	1167
14530	కేనడా	4-1	"	57	819
13654	పాకిదానిస్	4-2	మగ	54	1505
12095	పెరు	4-3	"	82	2238
9775	ఫ్రెంచు	4-4	"	14	143
9618	పాకిదానిస్	4-5	ఆడ	54	1262
8302	ఎట్రూరియా	4-6	"	44	1241
7017	ఈజిప్టు	5-1	మగ	68	1314
5635	ఇండియా	5-1	"	47	1551
4037	ఈజిప్టు	5-1	"	70	1143
2824	క్రీటు	5-4	"	37	830
1907	అరేబియా	5-2	"	45	1338
524	గ్రీసు	5-4	"	70	2301
క్రీ.పూ. 1547	ఇంగ్లండు	5-5	"	87	

(30 వ పటము)

నుండి 'దేవభాన్'లో బహుస్వల్పకాలమే గడపెదరు. విక్లిప్త మను (3) తరగతివారి భూలోకజీవితము 60 సంవత్సరము లుండినయెడల వారు సాధారణముగ 'దేవభాన్'లో వెయ్యి మొదలు 1200 సంవత్సరముల కాలము గడపెదరు. అనగా వారిశక్తి ప్రజ్ఞగా మాటుటకు అవసరమైనంత కాలము 'దేవభాన్'లో గడపెదరు. 31 వ తరగతికి చెందినవారిలో 32 వ పటములో చూపబడిన 'చ'వంటి వ్యక్తులతోకూడ నీచిన్నవర్గ మొకటి కలదు. వీరు కూడ 'దేవభాన్'లో 1200 సంవత్సరములు గడపుటకు తగిన ఆశయసిద్ధి సంపాదిం

చినవారేగాని బుద్ధిపూర్వకముగ తమ స్వర్గలోకజీవితమును 700 సంవత్సరములవఱకు తగ్గించుకొనిరి.

క. అనువాది నెనుకటి 24 జన్మలు.					
భూలోక సగటు జీవితము 53½ సం॥లు. జన్మలు సగటు మధ్యకాలము 1017½ సం॥లు.					
పుట్టిన సం॥	జన్మభూమి	జాతి	వింగము	యే సం॥	జన్మల మధ్యకాలం
క్రీ.పూ. 23875	హవాయి	4-2	మగ	60	837
22978	మదగాస్కర్	4-2	ఆడ	57	713
22208	మలాకా	4-7	"	56	612
21540	ద ఇండియా	4-1	"	36	0
21504	"	4-2	"	48	0
21456	"	4-2	"	64	1775
19617	బెక్కియా	4-4	మగ	71	1245
18301	మొహాకా	4-5	"	67	1006
17228	హాసిడోనిస్	4-6	"	91	1447
15690	టార్గరీ	4-7	"	58	1125
14507	కెనడో	4-1	"	56	780
13671	హాసిడోనిస్	4-2	ఆడ	38	1543
12090	పెరూ	4-3	"	85	2319
9686	ప్రెవా	4-4	"	13	70
9603	హాసిడోనిస్	4-5	"	39	1239
8325	ఎట్రూరియా	4-6	"	65	1502
6758	టార్గరీ	4-7	"	52	1007
5629	ఇండియా	5-1	"	62	1552
4015	ఈజిప్టు	6-1	మగ	71	1208
2735	ద. ఆఫ్రికా	5-2	"	48	809
1879	పెర్షియా	5-3	"	17	341
1521	ఏషియామైనరు	5-4	"	31	991
499	క్రీస్	5-4	"	76	2020
క్రీ.పూ. 1597	దెస్సిసు	5-4	"	23	276
1896	అమోకా	5-5	"		

(81 వ పటము)

(2) పైపేగాలోని మొదటి వర్గమునకు చెందిన (1200 సంవత్సరముల దేవభాన్ జీవితముగలవారు) విక్రిప్త వర్గమువారు, ఒకే మూలజాతికి చెందిన ఒకే ఉపజాతిలో అధమపక్షము రెండుసార్లుఅయినను వరుసగా పుట్టెదగు.

30 వ పటములోని 'అ' అను వ్యక్తి అట్లాంటియస్ మూల జాతిలోని (4 వ మూలజాతి) మొదటి ఉపజాతిలో క్రి. పూ 23650 లో జన్మించినాడు. వరుసగా ఆ మూలజాతి సంబంధములగు ఉపజాతులలో ఆతడు అనేకపర్యాయములు జన్మ లెత్తెను. 6 వ ఉపజాతిలో జన్మించునదికి లింగభేదము కలిగెను. తదుపరి 7 వ ఉపజాతిలో పుట్టి తిరిగి 4 వ మూల జాతిలోని 1 వ ఉపజాతిలో పుట్టెను. ఈ సందర్భములో 2 వ ఉపజాతిలో నొకమాటు 5 వ ఉపజాతిలో నొకమాటు లింగభేదము కలిగెను. రెండవతూరి ఆ ఉపజాతులలోనే పుట్టెనుకాని 7 వ ఉపజాతిలో మాత్రము పుట్టలేదు. ఆ ఉప జాతిలో పుట్టి గడింపవలసిన గుణములను ఇంకొక ఉపజాతిలో సంపాదించిన కారణమున తిరిగి 7 వ ఉపజాతిలో పుట్టలేదు అని మనము గ్రహించుకోవలెను. ఇదివఱ కొకసారి 7 వ ఉపజాతిలో గడపిన జీవితముతో అతని కవనరములు తీరి పోయిన వని ఊహింపవలసియున్నది. ఆప్రకారమే ఒకే ఉప జాతిలో వ్యక్తి ఎక్కువసార్లు పుట్టినచో, తన జీవితోద్దేశము నెఱవేరుట కావ్యక్తికి అన్నిజన్మలు ఒకే ఉపజాతిలో అవసర మని ఎంచవలసియున్నది. పై చెప్పిన రెండవ వర్గమునకు చెందిన 'చ' అను వాడుకూడ ఏదో ఒక కచ్చితమైన విధానము ననుసరింపవలెను. కాని 32 వ పటములోని అంశ ములను పరికించినచో అట్టి నిరూఢవిధాన మేమియుతేలుట లేదు. ఇట్టివారి పూర్వజన్మవృత్తాంతము లింకను లోతుగా పరిశీలించినచో ఏదో ఒక సిద్ధాంతము తేలగలదు.

పరిశీలనాని వెనుకటి 30 జన్మలు*					
భూలోక సగటు జీవితము 72 2/3 సం॥లు జన్మల సగటు మధ్యకాలం 706 సంవత్సరములు					
పుట్టిన సం॥	జన్మభూమి	జాతి	లింగము	వయస్సు	జన్మల మధ్యకాలం
క్రీ.పూ. 22662	ఉ అమెరికా	4-2	స్త్రీ	84	819
21759	ఇండియా	4-6	"	17	275
21467	"	4-2	పురుష	85	808
20574	"	4-3	"	109	911
19554	చైనా	4-4	"	69	600
18885	మధ్య పశ్చిమా	5-1	"	79	597
18209	పాసిఫిక్	4-5	"	71	674
17464	ఉ ఆఫ్రికా	5-1	"	60	528
16876	మధ్య ఆసియా	4-6	"	84	797
15995	"	5-1	స్త్రీ	58	535
15402	ఇండియా	"	"	79	772
14551	"	"	"	91	809
13651	పాసిఫిక్	4-2	"	82	692
12877	ఇండియా	5-1	పురుష	82	762
12093	పెక్కు	4-3	"	90	921
11182	ఇండియా	5-1	"	71	682
10429	"	"	"	73	684
9672	పాసిఫిక్	4-5	"	86	811
8775	ఇండియా	5-1	"	83	840
7852	"	"	"	78	798
6986	ఈజిప్టు	"	స్త్రీ	77	945
5964	ఇండియా	"	"	17	312
5635	"	"	"	47	618
4978	"	"	"	69	866
4035	ఈజిప్టు	"	"	75	901
3959	ఇండియా	"	పురుష	81	798
2180	"	"	"	56	596
1528	పర్షియా	5-3	"	87	811
630	ఇండియా	5-1	"	71	1183
క్రీ.పూ. 624	"	"	"	70	1201
1895	"	"	"		

(32 వ పటము)

(3) లింగముమారుట విషయములో ఈ నలుగురిలోను చాల వ్యత్యాసములు కలవు. కొన్ని గుణములు పురుషుడై జన్మించియు, మఱికొన్ని గుణములు స్త్రీవలె జన్మించియు, సులభముగ గడింపవచ్చును. అందుకొఱకు

లింగ భేదము ఉద్దేశింపఁబడినది. అనుభవములను ఇముడ్చు కొనుకొని వివిధజీవులలో భేదముగ నుండును. కావున జన్మలు గడచినకొలఁది అవసరములలోకూడ భేదము కలుగు చుండును. కావున స్త్రీరూపములోను పురుషరూపములోను ఎన్నిజన్మలెత్తవలెనో దానినిగుఱించి నిర్దిష్టమైన సూత్రము లేమియు లేవు. స్త్రీపురుషులు ఏ ఒక వర్గములోను వరుసగ ఏడుసారులకు ఎక్కువగఁగాని మూఁడుసారులకు తక్కువ గఁగాని పుట్టుట యుండదు. కాని ఈ పద్ధతికి మినహాయింపులు గలవు. 30 వ పటము చూచినయెడల 'అ' అను సతఁడు మొదట వరుసగా మూఁడుసారులు పురుషుఁడుగా

<p>"అ" అనువాని తుది 17 జన్మలు</p> <p>చూ. లోక సగటు జీవితము 55½ సం॥లు</p> <p>జన్మల సగటు మధ్యకాలము 122½ సం॥లు.</p>					
పుట్టిన సం॥	జన్మభూమి	చితి	లింగము	యే స్సు	జన్మకాలము
క్రీ.పూ. 19245	చాక్రియా	4-6	మగ	76	2022
17147	ఈజిప్టు	4-5	"	72	1787
15288	పాసిదోనిస్	4-3	"	44	498
14746	ఎస్కీమో	4-1	స్త్రీ	55	653
14038	ఉ. ఆమెరికా	4-2	"	62	1187
12089	పెరూ	4-3	"	85	2367
9637	చైనా	4-4	"	12	22
9603	ఆ. ఆఫ్రికా	4-5	"	39	995
8569	ఎట్రూరియా	4-6	"	59	1053
7457	జపాన్	4-7	"	65	1513
5879	ఈజిప్టు	5-1	మగ	75	1772
4032	ఇండియా	5-1	"	45	1829
2158	అరేబియా	5-2	"	68	1517
573	పెర్షియా	5-3	"	12	41
520	ఏదెస్సు	5-4	"	71	1952
క్రీ.పూ. 1503	డర్బీ	5-5	"	19	332
1854	ఇంగ్లండు	5-5	"	79	

(30 వ పటము)

జన్మించి తరువాత రెండుసార్లు స్త్రీగా జన్మించెను. తరువాత జన్మలో తిరిగి పురుషుఁ డాయెను. తొమ్మిదిసార్లు నసునగ ఒక జీవి స్త్రీజన్మ మెత్తినటుల కూడ పరిశీలనలో తేలినది.

స్థూలశరీరములోని జీవితకాలనిర్ణయమును గూర్చిన సాధారణసూత్రమేదియును లేదు. సాధారణముగ స్వర్గలోక జీవిత మంత మైనపిదప తిరిగి జీవి మర్త్యలోకములో జన్మించును. కాని మరణ కారణమును మాత్రము కర్మదేవతలు ముందే ఏర్పాటుచేయుదురు. ప్రతిమానవుని జీవితము అంత మగు సరికి అతఁడు చేసిన పుణ్యపాపకార్యములలో మొత్తము మీఁద పుణ్యమే కొంచె మెక్కువగ మొగ్గుచూపునటుల సరుదుబాటు చేయుచు తద్వారా ఈశ్వరసంకల్పము నెఱవేటుటకు ఎల్లప్పుడు పనిచేయు దేవతలనే 'కర్మదేవత' లందురు. వ్యక్తి భావజీవితమునకు శ్రేయస్కర మని వారెంచిన యెడల ఒక ప్రమాదమువలన లేక రోగమువలన ఆ వ్యక్తి జీవితమును త్వరలో నంత మొందించెదరు. అతనికి దీర్ఘాయువు ప్రసాదించినచో ఒక గొప్ప సుగుణము సంపాదించఁగలఁ డని వారికి తోచినచో అయిదైయము దీర్ఘముగా నొనర్చెదరు.

జీవి కర్మనుబట్టి ఇతరులకు తాను, తన కితరులు చేయవలసిన సేవనుబట్టి, ఒకవ్యక్తిజీవితమందలి ముఖ్యఘట్టములను మరణకాలమును కర్మదేవతలు ముందేర్పఱచి యున్నను వ్యక్తి తన యత్నమువలనను, ఇతరులుచేసిన కర్మయొక్క ప్రభావము సోకుటవలనను కర్మదేవత లేర్పాటుచేసిన తన జీవితవిధానములో కొన్నిమార్పులు సంభవించుచుండును.

(ఉదాహరణకు) మరణ మొకప్పుడు ప్రమాదమువలన సంభవించినను అది, కూడ తిరిగి కర్మదేవతల ఏర్పాటు ప్రకారమే జరుగుచుండును. కాని అట్టి ఏర్పాటు లేకపోయినను కొన్ని నూతనశక్తుల జోక్యమువలన కూడఁ గలుగుట అప్పుడప్పుడు సంభవించుచుండును. అట్టిస్థితిలో ఆజీవియొక్క పరిణామపథకానికి కొంచెము అంతరాయము కలిగినను, ఆజీవి అభ్యుదయమున కేవిధమైన భంగము కలుగకుండ కర్మదేవతలు ఆజీవి మఱుసటిజన్మలోని ప్రారంభదశలోనే స్వబాటు చేయుదురు.

ఆత్మహత్య ఎన్నఁడు కర్మదేవతలచేత నిర్దేశింపబడదు. ఇట్టిపని చేయుటలో బాధ్యత యావత్తు జీవిదే అయివున్నది. కాని ఒక్కొక్కప్పుడు బాధ్యతలోను ఇతరులు కూడ పంచుకొనెదరు, ఆత్మహత్యలలో అనేకవిధములు కలవు ; కొందఱు తామొనర్చిన దుష్కార్యముల ఫలమునుండి తప్పించుకొనుటకు, కొందఱు మతిచలించిన కారణమున, మఱికొందఱు సద్దుద్దేశముతోను చేయుచుండురు. ఆయాకారణముల ననుసరించియే ఆకర్మఫలము లుండును.

చివరి ఒక యువజాతీయం దనేకపర్యాయములు జనించిన యనంతరమే తరువాతిమెట్టునకుఁ బోవునట్లుగా నమాయికులు నాటవికులు నగు రెండుతెగల జీవుల పునర్జన్మవిధానము కొలఁదిగా సంస్కరింపబడినది. అన్నిసార్లు జన్మించినఁగాని వారు తగిన అనుభవము సంపాదించలేదు. జన్మల

మధ్యకాల మందువలన కొద్దిసంవత్సరములు మాత్రమే యుండును. ఒక్కొక్కప్పుడు 2-3 శతాబ్దము లుండవచ్చును. వారు తమ సాధారణ పరిణామస్థాయిలో విక్షిప్తశ్రేణివారి కన్న లక్షలాదిసంవత్సరములు వెనుకపడియుందురు. ఈ 4, 5 తరగతులు దళితస్థితియందుండుటలో వారి లోప మేదియు లేదు. ఇందుకు ఆత్మలోఁగల వయోభేదమే కారణము. వారు యువకాత్మలు. విక్షిప్తశ్రేణిమానవులు నేడు స్వభావసిద్ధముగ వ్యక్తముచేయుచున్న సహానుభూతి విశాలదృష్టి మున్నగు సద్గుణములు భవిష్యత్తులో ఏదోఒకప్పు డీక్రిందితరగతులవారుకూడ వ్యక్తముచేయఁగలరు. ఈ అనంతజీవితములో జీవులన్నియు ఆలస్యముగనో త్వరగనో అభివృద్ధిచెంది తీరఁగలవు.

జీవయాత్రలకు సంబంధించిన వివరములతోఁగూడిన ఈ పటములను చూచి వానిలో ఉదహరించిన దేశ కాల జాతి వివరణములను తెలిసికొన్నప్పుడు యోగపరిశోధకుఁడు వాని సత్యాసత్యములనుగూర్చి ఎట్లు నిశ్చయింపఁగలఁడో తెలిసికొనవలెనను కుతూహలము మీకుండవచ్చు. పాసిడానిస్ లో 'ట' అను పురుషుఁడుగా జన్మించినవ్యక్తి ఆతరువాత జన్మములో ఎస్కీమోజాతిలో స్త్రీగా జన్మించిన వ్యక్తి ఒకరే అని చెప్పుట ఎట్లు? ఈశ్వరస్మృతి నిజమని ఎంచినను ఈ విషయములు కనుఁగొనుట ఎట్లు?

ఇట్టి సందేహము స్వాభావికముగా జనించును. విజ్ఞాన శాస్త్రపరిశోధకుల విధానమునకును యోగ శాస్త్రపరిశోధకుల

విధానమునకును తేడా ఎక్కువగా లేదని, రానున్న అంశముల నుబట్టి మీకు తెలియఁగలదు. ఒకవ్యక్తి జన్మించిన దేశమును నిర్ణయించుట కష్టమయినపనికాదు. పరిశోధకుఁడు వ్యక్తి జన్మించినచోట తెలిసికొని పరిసరప్రాంతములను పరికించి చూచి అచ్చట కనుపించు పర్వతములను, సముద్రములను, నరస్సులను, నదులను గుర్తుపెట్టుకోవలెను. అప్పుడు తనకు భౌగోళికజ్ఞానముతో ఆస్థలము నిర్ణయింపవచ్చు. ఆసంఘటన అతివాచీనయుగమునకు సంబంధించి ఆదేశము అపరిచిత ముగానున్నయెడల, ఆదేశరూపము ఏలాగునున్నది తీవ్రముగా పరిశీలించి మఱుపటిక్షణములో ఆదేశమునకుసంబంధించిన ఈశ్వరస్మృతితో సాస్పర్శకలిగించుకొన్నచో ఈనాఁడు ఆస్థలమునుగూర్చిన వివరములు తెలియుటవలన భౌగోళిక లాదేశమున కేమిపేరుపెట్టినారో అప్పుడు తెలిసికొనవచ్చును.

జాత్యుపజాతుల వినరములు తెలియవలెనన్న కొంత వఱకు జాతిశాస్త్ర (Ethnology) జ్ఞానము కలిగియుండ వలెను. ఎక్కువగా ప్రపంచపర్యటన సల్పినవారు సులభముగ చైనాదేశీయఁడెవఁడో, జపానుదేశీయఁడెవఁడో తెలిసికొనఁగలరు. అటులనే ఫెంచిసెల్టకు, ఇటాలియనుసెల్టకుఁ గల భేదము తెలియఁగలదు. జాతివిశిష్టలక్షణములు, అందులోను ముఖ్యముగా ఉపజాతులలోని సూక్ష్మశరీరముల తేడాలు, బాగుగ పరిశీలించి తెలిసికొనఁగలిగినయెడల పరిశోధకునకు కావలసిన ఫలితములు లభింపఁగలవు.

కాలనిర్ణయము చేయుట మిక్కిలి కష్టమైన పని. సరి శోధకుడు 'ఈశ్వరస్మృతి'లోని అంశములను పరికించినపుడు ప్రపంచనృత్తాంతములను తన కిష్టమువచ్చినట్లు నెమ్మదిగా గాని ఆలస్యముగా గాని కనిపెట్టగలుగును. అతనికి తోచిన యెడల వేలాది సంవత్సరములకు పూర్వము గతించిపోయిన ఏదో ఒకదినమున, ప్రతినిమేషము జరిగిన విశేషములన్నియు తెలిసికొనవచ్చును, లేదా కొన్నిక్షణములలో తాను అనుకొన్న దేశములోని ఋతువులన్నియు ఒకదానితరువాత నొకటి కనిపెట్టి ఆఋతువుల సంఖ్యనుబట్టి కాలపరిమితి నిర్ణయింపవచ్చును. సరిగా ఎన్నిసంవత్సరములకింద ఈసంఘటన జరిగినది తేల్చుకోవలెననినచో క్రమముగా త్వరితగతి మాటి పోవుచున్న జంతువులను లెక్కపెట్టి దాని ప్రకారము, సంవత్సరముల లెక్క తేల్చుకొన వచ్చును. మనకు తెలిసియున్న చారిత్రాత్మకవిషయమైనచో ఉదాహరణకు- పరిశోధకుడు 'ఈజిప్టు'లోని ఒకదృశ్యమును చూచుచున్నాఁడనుకొందము. అతనికి దానినిగూర్చి సరియైన తేదీ కావలెనన్నచో బహుశః, ఆకాలపు ఫెరోవాదర్బారుదృశ్యము నొకదానిని పరిశీలించి అచ్చటి వ్యక్తు లుచ్చరించు మాటలనుబట్టి, ఆ ఫెరోవా పేరు గ్రహించి ఏదైన నొక సర్వసంగ్రహనిఘంటువు (Encyclopedia) ను బట్టి ఆఫెరోవా పరిపాలించిన తేదీ తెలిసికొని నిర్ణయము చేయవచ్చు. అలాగుననే ఆకాలపు వ్యక్తిఒకఁడు గ్రీసుదేశములో ఉత్తరము వాయుచుండగ ఆఉత్తరములో అతఁడుదహరించిన తేదీనుండి లేదా అనాటి

‘మరాఠను’ యుద్ధమువంటి ముఖ్యమైన ఘట్టము ఒకటితీసికొని దానినుండియే తనకు కావలసిన సంఘటనముఁజూచు ముందునకో వెనుకకో సంవత్సరములు లెక్కించి కాలనిర్ణయము చేయనచ్చును. ఆలాగుననే రోములో జరిగిన విషయములను కూడ అట్టి ఉత్తరములలోని తేదీలకు సంబంధించిన అంశములనుబట్టిగాని లేదా ఏదైన విధానసభ, లేక పండితసభ చర్చించెడి అంశములనుబట్టి గాని, వారి పేరులనుబట్టి గాని, తేదీలు నిర్ణయింప వీలగును. ఒక్కొక్కప్పుడు ‘అట్లాంటిస్’ భూఖండము పూర్తిగా జలమయమయిన కీ॥ పూ॥ 9564 సం॥నుండి వెనుకకుఁగాని, ముందునకుఁగాని లెక్కపెట్టి తేల్చవచ్చును. లక్షలాది సంవత్సరములు లెక్కపెట్టవలసి వచ్చినప్పుడు, పరిశోధకునకు ఖగోళశాస్త్రజ్ఞానముకూడ కొంత అవసరము. భూమి ఇరుసునకు సంబంధించి, ధ్రువనక్షత్రము ఉండుప్రదేశమునుబట్టి కూడ వేలాదిసంవత్సరముల కాలము సులభముగ లెక్కపెట్టవచ్చును. ఆధునికవిజ్ఞానశాస్త్రపరిశోధనలోవలెనే యోగశాస్త్రపరిశోధనలో వీలువకూడ ఆ సాధకుని పరిశీలనాదక్షతపైన అతని సంస్కృతివిజ్ఞానములపైన, పరిశీలించిన విషయములను క్రమబద్ధమైనపద్ధతిలో ప్రకటింపఁగలిగెడి శక్తిపైన నాధారపడియున్నది.

సాధకుఁడు బహుజాగ్రత్తతో శోధనచేసినచో శరీరములోనుండు జీవాత్మను పారపాటులేకుండ గుర్తుపెట్టుకోవచ్చును. భౌతికశరీరము ప్రతిజన్మలోను మాటుచుండును, గాని జీవాత్మఉనికిలయిన కారణశరీరముమాత్రము మాటదు.

ఒక్కసారి ఈ శాశ్వతశరీరమును గుర్తుపట్టినచో భౌతికశరీరములు మాటుచున్నను శాశ్వతుడైన జీవాత్మను అన్నిజన్మలలోను గుర్తుపట్టవచ్చు. ఆ కారణశరీరమే జీవాత్మను గుర్తుపట్టుటకు ముఖ్యమైన చిహ్నము. అదిమాత్రము మాటదు. ఎల్లప్పుడు అది ఒక్కమాదిరిగనే యుండును.

ఈ అధ్యాయము ముగియులోపున 34-35 పటములలోని వివరములగూర్చి తెలియపఱుపవలసియున్నది. మన మిదివఱకు ఒకసారి పరిశీలించిన 'అ' 'క' 'చ' అను ముగ్గురు వ్యక్తులు చిరకాలమునుండి చాల సన్నిహితులు. వివిధజన్మలలో వారిమధ్యముననుండు ప్రేమానుబంధము బలపడజొచ్చెను. ప్రతిజీవి స్వయంకృషి నొనర్చి తన ప్రత్యేకమైన శాశ్వతలక్షణముల ప్రభావమువలన పరిణామము చెందుచుండును. కాని ముక్తికొఱకు తా నొక్కడూ మాత్రమే మోక్షమార్గమునంటిపోకుండ తనప్రియమవ్యక్తులతోకలసియే యాత్రిసాగించును. ఉపాధుల మధ్యముననుండు ప్రేమకన్న ఆత్మల మధ్యముననుండు ప్రేమయే నిజమైనది. ఉపాధుల మధ్యమున ప్రేమ ఎట్లుండినను ఆత్మనుండి ఆత్మకు ప్రేమ మెఱుపువలె ప్రసరించుచుండును. భౌతికప్రేమసంబంధము అతిస్వల్పవిషయము. కర్మదేవతలు ఎట్టి స్థూలదేహ మొసఁగినను బహువ్యాప్తి యగు ప్రేమశక్తి నిత్యము. అది సేవా ప్రేమల రూపములలో వ్యక్తమగుచునే యుండును.

34 వ పటములో 'అ' 'క' అను వ్యక్తులు 1200 సంవత్సరములు — 700 సంవత్సరములు స్వర్గలోకజీవితము

క	ల	ల	చ
		చర్త	భార్త
భార్త	చర్త	బావమరది	బావమరది
ముత్తైవ	మునిమనుమడు	సోదరుడు	సోదరుడు
		సోదరుడు *	సోదరుడు *
		భార్త	భర్త
కుమారుడు	తల్లి	భర్త	భార్త
తల్లి	కుమారుడు		
స్నేహితుడు	స్నేహితుడు	సోదరుడు	సోదరుడు
స్నేహితుడు	స్నేహితుడు	కుమార్తె	తండ్రి
తల్లి	కూతురు †		
		తండ్రి	కూమరు
భార్త	భర్త	సోదరుడు *	సోదరి *
స్నేహితుడు	స్నేహితుడు	ప్రేయసి	ప్రియుడు
కుమారుడు †	తండ్రి		
కుమారుడు	తండ్రి		
స్నేహితుడు	స్నేహితుడు	స్నేహితుడు	స్నేహితుడు

† దత్తుడు

* కవలలు

(34 వ పటము)

గడిసిన వ్యక్తులకు చెందినవారని ఇదివఱకే మీరు గ్రహించి యుందురు. అందువలన 'చ' అను వ్యక్తితో పాటు అన్ని జన్మలలోను 'చ' 'క' వ్యక్తులకూడ పుట్టి జీవితము కలసి కడపుట కుదురదు, వీరుకూడ 'చ' మాదిరిగ ప్రతిజన్మ

లోను అతఁడు జీవితము గడపిన కాలములోనే తాముకూడ భూలోకజీవితము గడపి 700 సంవత్సరములుకాలముమాత్రమే దేవభాన్లోకములో గడపినచో అట్లు కలసియుండుట సంభవించును. 34 వ పటము ఈ ముగ్గురి జన్మములనుగూర్చిన కొన్నిముఖ్యాంశములు పేర్కొనఁబడినవి. 'చ' 31 జన్మ ఎత్తుసరికి 'అ' 19 జన్మలు 'క' 23 జన్మలు మాత్రము ఎత్తిరి. ఈ పటమునుబట్టి మొదటిజన్మలో 'అ' 'చ'ల మధ్యమున భార్యాభర్తృసంబంధ ముండినది. కాని ఈ జన్మలో 'అ' తన స్నేహితుఁడైన 'క'ను కలియలేదు. మఱుసటి జన్మలో 'అ' అను వ్యక్తి 'క' అను వ్యక్తికి భర్త అగును. 'చ' అను వ్యక్తికి బావమఱుఁది అగును. ఈలోగా 'క' మూఁడుజన్మలు, 'చ' ఒకజన్మ ఎత్తిరి. కాని 'అ' అను వ్యక్తిని వీరు కలియలేదు. 'చ' తన 31 జన్మలో 'అ'ను పండ్లెండుసార్లు 'అ' 'క'లను ఏకముగ 8 సార్లు కలిసెను. దీనినిబట్టి 'అ' 'చ'ల మధ్యమున ప్రేమ బంధము ఎక్కువబలమైనది అని తెలియఁగలదు. వారిమధ్య ముననున్న బంధము ప్రాపంచికదృష్ట్యా ఎట్టిదైనను - భార్యాభర్తలు సోదరీసోదరులు వివాహముకాని ప్రేయసీప్రియులు. ఆత్మలమధ్య అనుబంధము బలమైనది. ఒకప్పుడు 'క' అను నామె 'అ' అను చిన్నపిల్లను దత్తము చేసికొనును. తిరిగి ఇంకొకజన్మలో 'అ' అను వాఁడు 'క' అను చిన్నబాలుని దత్తము చేసికొనుటతో ఈకర్మములుము చెల్లిపోయినది.

35 వ పటములో 'త' 'ప' అను వ్యక్తుల 14 జన్మల వివరణము లిచ్చబడినవి. వీరి మధ్యమున ఈ 14 జన్మల లోను వివిధమైన సంబంధములు కలిగినవి. 'త' స్త్రీజన్మ ఎత్తి నప్పుడు 'ప' ఒకజన్మలో కొడుకు, ఇంకొకజన్మలో భర్త అయినాడు. 'ప' అను వ్యక్తి పురుషుడై పుట్టిన మూడు జన్మలలోను, 'త'కు పురుషస్నేహితుడై కలిసికొనును. వీరిద్దరి మధ్యమున ఎక్కువ అన్యోన్యత పెరుగును. మఱునటి జన్మలో 'త' ఒక దేవాలయమునకు పురోహితుడుగ

"త" "ప" అను వ్యక్తులు.		
దేశము	(త)	(ప)
అట్లాంటిస్	సవతిసోదరుడు	సవతిసోదరి
ఇండియా	భర్త	భార్య
స్కండినేవియా	భర్త	భార్య
పెరు	తండ్రి	కుమార్తె
-	తల్లి	{ కుమారుడు భర్త
పెర్షియా	భార్య	
ఓ - అమెరికా	స్నేహితుడు	స్నేహితుడు
అస్సేరియా	పురోహితుడు	దేవాలయములోని అనాధబాలుడు
ఇండియా	భర్త	భార్య
ఈజిప్టు	ప్రియసి	ప్రియుడు
అరేబియా	ప్రియుడు	ప్రియసి
గ్రీకువలస	-	స్త్రీ
రాము	భర్త	భార్య
నేడు	పురుషుడు	స్త్రీ
	మోక్షమార్గములోనున్న	ఇంకను కలిసి

(35 వ పటము)

నుండును. అప్పుడు 'ప' దేవాలయములో చేర్చబడు నిమిత్తమొక అనాధబాలికగ తనయొద్దకు తీసికొనిరాబడును.

4 అధ్యాయము

కర్మసిద్ధాంతము

“ఒకజన్మలో బానిసగవుట్టి శ్రద్ధతో సత్కర్మము నాచరించుటవలన, యోగ్యత్వాంతలు సంపాదించి మఱుసటిజన్మలో రాజగును. తాను చేసియు చేయనట్టియు కర్మములవలన, నేటి సార్వభౌముఁడు భావిజన్మలో బిచ్చగాఁడై పుట్టినచు.”

— ప్రాజ్ఞోతినుండి (Light of Asia)

మానవునిలో జ్ఞానము వృద్ధిచెందినకొలది తాను నివసించు ప్రపంచము ధర్మబద్ధమైనదని నెమ్మదిగా తెలిసికొనును. ప్రకృతి మన స్వాతంత్ర్యమును కొంతవఱకు పరిమితముచేయుచున్నదా అనిపించును. కాని లోతుగా ఆలోచించినచో ఇది మన ఇచ్ఛాశక్తిని ఎక్కువ విడుదలచేయఁగలదని తేలును. మనము చేయు ప్రతికార్యము, మన ఆంతరంగికప్రపంచమునకు చెందిన అనేకసంకల్పభావనాశక్తుల ప్రేరణఫలముగా జరుగుచున్నది. కాన అట్టి ఆంతరంగికాదృశ్యప్రపంచము సత్యమనియు, ధర్మబద్ధమైన దనియు, మానవుఁడు తెలిసికోవలసియున్నది. దివ్యజ్ఞానము బోధించు ఈ మహత్తరమైన కర్మసిద్ధాంతము, మానవునికి తనలో నిబిడికృతమైన శక్తిని కొంతవఱకు వెల్లడిచేసి తద్వారా, అతఁడు క్రమక్రమముగా తనచుట్టునున్న పరిస్థితులకు లొంగిపోకుండ వానిని తట్టకోఁగలుగునిమిత్త ముపయోగించును.

ప్రపంచ మంతయు ఒకవిధమగు శక్తిస్వరూప మని విజ్ఞానశాస్త్ర మిదివఱకే ప్రవచించినది. అల్పమైన అణువు మొదలు నక్షత్రమువఱకు ప్రతివస్తువు శక్తిసముదాయమే. ఈ శక్తిస్వరూపము నిత్యము మాటుచుండును. చలనశక్తి, ఉష్ణముగనో, జ్యోతిగనో, విద్యుచ్ఛక్తిగనో, బరువైన రసాయనికద్రవ్యము బహుతేలికైన పదార్థముగనో మాటుచుండును. మానవుఁ డిట్టిశక్తిని నిలువచేయు ధనకోశమువంటి వాఁడు. ఆహారమువలన అతనిశక్తి వృద్ధియగుచుండును. ఆ శక్తి శరీరమునందు చలనరూపమున వ్యక్తమగుచుండును. మానవుఁడు తనశక్తి పరోపకారముకొఱకు వినియోగించినచో 'సత్కర్మ' మనియు, పరపీడననిమిత్త ముపయోగించినచో 'దుష్కర్మ' మనియు అనఁబడును. మానవుఁడు తన జీవితమంతయు ఇట్లు ఏదో రూపముగ శక్తిని మార్పుచేయుచుండును. మానవుఁడు తనలో నిబిడికృతిమైయున్న ఈశ్వర శక్తిని, హింసాసేవల నేదోయొకరూపముగ మార్చివేయుచుండును

మానవుఁ డివ్విధముగ శక్తిని కార్యరూపముగ మార్పుటలో, కార్యకారణసంబంధమును తెలుపునదియే కర్మసిద్ధాంతము. విజ్ఞానశాస్త్రమువలె, నొక్క దృశ్యప్రపంచమును మాత్రమే గాక, మానవునకు స్వాభావికము, యథార్థము వాని ప్రవర్తనముకు మూలస్థానము అగునట్టి మహత్తరమైన అదృశ్యలోకవిషయములనుగూడ ఈసిద్ధాంతము గణనకు తీసికొని విమర్శచేయును. కనుటెప్పపాటువంటి అల్ప

చలనమువలన కలిగిన స్పందము స్థూలప్రపంచములో వ్యాపించి అందలి సమతకు భంగము కలుగఁజేయుచున్నది. అట్లే మానవుని భావసంకల్పములు తనకు బాహ్యప్రపంచమునకుఁ గల అన్యోన్యసంబంధములో కొంతవఱకు మార్పుతీసికొని వచ్చుచున్నవి.

మనము కర్మసిద్ధాంతమును అవగాహన చేసికొనునప్పుడు శక్తులను వానిఫలములను గూర్చి వ్యవహరించుచున్నామని తెలిసికొనుట ప్రధానాంశమైయున్నది. ఈ శక్తి ముల్లోకములకు సంబంధించినది. ఈ మూఁడువిధములైన శక్తి మన ముపయోగించుచున్నాము. ఈ శక్తి కార్యకలాపములతో సంబంధించిన స్థూలలోకమునకుఁ గాని, రాగద్వేషాదిభావరూపసంబంధమైన కామలోకమునకు గాని, సంకల్పరూపసంబంధమైన మానసికలోకమునకు గాని, చెందియుండును. కావున స్థూలలోకసంబంధమైన కర్మమువలన పృథ్వీలోక శక్తిని, భావములవలన భువర్లోకశక్తిని, రూపరూపసంకల్పములవలన మానసికశక్తిని, ఉపయోగించుచుందుము. కర్మము చేయుట ఇచ్చగించుట, సంకల్పించుట, స్వప్నము గనుట, భావించుట మున్నగునవి ఈ ముల్లోకములలోని శక్తులచలనమువలననే సాధ్యము. ఈ త్రివిధశక్తులను మన ముపయోగించు విధానమునుబట్టియే 'ఉపకారము' 'అపకారము' చేయుట జరుగుచుండును.

ముల్లోకములకు సంబంధించిన శక్తి అంతయు కేవలము ఈశ్వరశక్తియే. ఆ శక్తిని నిత్యము మార్పుచేయుటయే మన

పని. ఈశ్వరసంకల్పమునకు విజయము చేకూర్చుట కీశక్తిని వినియోగింపవలసినదిగా ఈశ్వరాదేశము. ఆ 'సంకల్పముతో' సహకరించి పనిచేయుట 'ప్రణా'మనియు, దానిని నిరోధించుట 'పాప' మనియు ఎఱుంగవలెను. నిత్యము ఈశ్వరశక్తి మనము వినియోగింపవలసియున్నది. కావున ప్రతిక్షణము తత్సంకల్పమునకు తోడ్పడుటయొక్క వ్యతిరేకించుటయొక్క జరుగుచునే యుండును.

బహుసంఖ్యాకలతో కూడిన ఒక పెద్దసంఘము సందలి వాఁడు మానవుఁడు. ఎవరితోను సంబంధములేకుండ ఏ కాకిగ జీవితము గడపుట అసంభవము. వాని సంకల్పములు, భావములు, కార్యకలాపములు ఇతరుల ప్రభావమునకు లోనగుచుండును. ఇతరమానవుల సన్నిహితత్వమునుబట్టి ఆ ప్రభావము మఱితహెచ్చుగా నుండఁగలదు. మానవుఁడు శక్తి నుపయోగించుటద్వారా సలుపుచున్న 'సత్కర్మ', 'దుష్కర్మ'ములవలనకొన్ని ఫలములు కలుగును. శిరీష పటములో కర్మలను వానిఫలములను గూర్చిన వివరములు పొందుపఱుపఁబడినవి.

ఎవరికైనను మనము హాని కలుగఁజేసినప్పు డొక దుష్టశక్తిని ప్రపంచమున ప్రవేశపెట్టుచున్నాము. ఆ దుష్టశక్తి శిరీష పటములో నల్లని చతురముగా చూపఁబడినది. ఆ విడిచిపెట్టినశక్తి ఫలముగ ఇంకొకనికి హాని కలుగును. అనఁగా ఇతరులకు హాని కలుగుటద్వారా ఆశక్తి అంతమగును. దెబ్బతిన్నవానివలన దెబ్బకు కారకుడైనవానికి

కార్యము యొక్క ప్రతికృతి				
ఉత్పత్తి మూలము	సదాశయము	అదర్శము		125
సహ మూలము	ప్రశంస విమర్శ	ప్రాప్త్యాహము చికాకు		25
				25
కామము	సహానుభూతి ఆగ్రహవేశము	సంతోషము దుఃఖము		5
				5
స్థితి	సహాయకరమైన కార్యము హానికరమైన కార్యము	సౌఖ్యము బాధ		1
				1

(36 వ పటము)

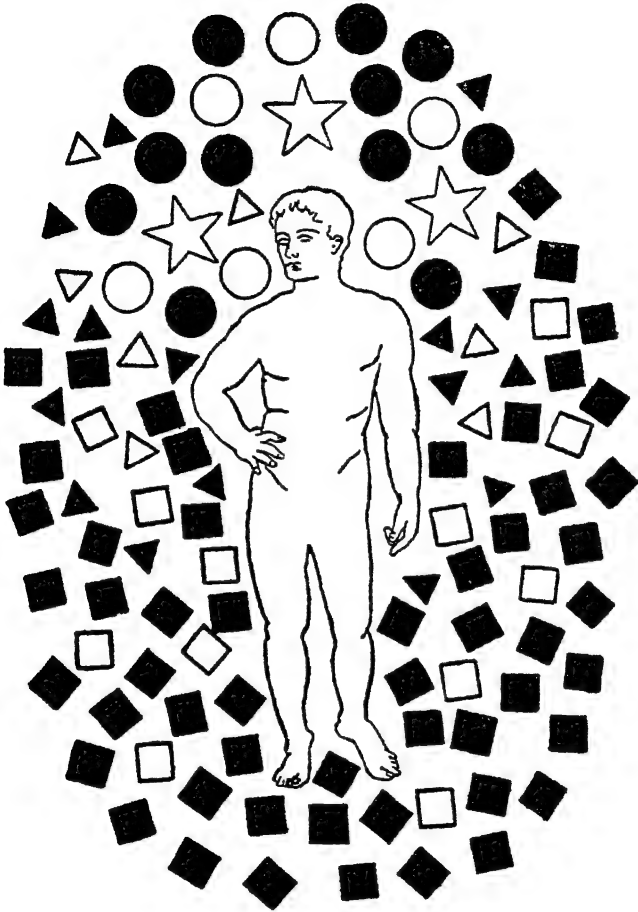
విశ్వమునకు మధ్యమున గల సమతకు భంగము వాటిల్లును. తప్పచేసిన వానిబాధ్యతపై న తిరిగి ఈ భంగపాటు సర్దుకొని పోవలసియున్నది. ఈదుష్కర్మమునకు ఫలము కర్తకు బాధకలుగుటయే. ఈ బాధను ఉత్పత్తిచేసిన దుష్టశక్తి అందుకు కర్తయైన వానిని ఆధారముగ గొని అతనిద్వారా ప్రసరించి. తద్రూపేణ సమత్వమునకు కలిగిన అలజడి సర్దుకొనును. ప్రేమతో చేయుపని విషయములోకూడ ఈప్రకారమే జరుగును. దాని ఫలము పరిస్థితులను సమపాశముగ చేయుశక్తిగ రూపొంది ముఖము కలుగజేయును.

నియమబద్ధమైన ఈప్రపంచములో వివిధశక్తులు వాని హానికి సంబంధించిన వివిధలోకములలో పనిచేయును. ఒకఁడు జాలినొంది బిచ్చగానికి ముప్పి వేయవచ్చు. ఇంకొకఁడు వాని బాధనుండి తప్పించుకొనుటకు ఏమైనను ఈయవచ్చును. ఉభయులు చేసిన పని దయతోకూడినట్టి నైనందున వారలకు భౌతికలోకసుఖము కలుగును. ఇందులో మొదటివానికి జాలి, దయ కారణముగ భావోల్లాసముకూడ కలుగఁగలదు. రెండవ వానికి మాత్రమిట్టిది యుండదు. ఇటులే బాధపడువానిని చూచి ఒకఁడు జాలిమాత్రమే చూపఁగలఁడు. తద్రీత్యా వానికి భావోల్లాసముమాత్రమే కలుగునుగాని భౌతికసుఖము కలగదు.

ఈ క్లిష్టసమయమును బోధపఱచుటకొఱకు, ఒక్కొక్కమాదిరి శక్తిని, జనింపజేయు కర్మమునకు కిరీ పటములో ఒక్కొక్కమాదిరి గుర్తు ఏర్పాటు చేయఁబడినది. పటములో చూపిన చతురములు, త్రిభుజములు, వృత్తములు, పంచకోణ సక్షత్రములు ఈగుర్తులై యున్నవి. జీవాత్మ నివసించు ఉత్తమమానసిక (మహాస్లోకము) లోకములో పాపమునకు తావు లేనేలేదు. అంతయు ధ్వనిరహితము. నిశ్శబ్దమే. ఆత్మ సదాశయముల ప్రోవు. తద్వ్యతిరేకమైన దుష్టత్వ ముచ్చట నుండదు. కాబట్టి నల్లరంగు సక్షత్రపుగుర్తు చూపఁబడలేదు. మానవుఁ డెంతదుష్టుఁడైనను వాని ఆత్మకు మాత్రము దుష్టత్వము ముండదు. అట్టివాని ఆత్మవికాసము చెందలేదు. కావున తన ఇంద్రియములను భావోద్దేశ

ములను నిగ్రహించుటకు తగిన శక్తి అతనికింకను కలుగ లేదు.

ప్రస్తుతజన్మకు పూర్వ మనేకజన్మ లెక్కియుంటిమి. ప్రాక్తజన్మలలోని కర్మముల మంచిచెడ్డల ఫలములు ఈ జన్మలో మనతో తెచ్చుకొందుము. ఈ కర్మలన్నియు శక్తులను జనింపజేయు నని ఇదివఱకే చెప్పియున్నాను. 37 వ పటము ఈవిషయము బాగుగ గుర్తునకు తెచ్చుటకు ఊహించి వ్రాయఁబడినది. ప్రతిజీవి తాను సృష్టించిన మంచి చెడ్డలగు కర్మముల ఋణము తీర్చుకొనుటకు బాధ్యుడై యున్నాడు. స్థూలదృష్టితో 37 వ పటము నొకసారి పరికించినచో మానవునిజీవితములో 'బాధలు' 'దుఃఖములు' 'చికాకులు' విక్కుటముగా కనపడును. ఇందులో మూఁడు సత్తత్వగుర్తులు అనఁగా సదాశయములను సూచించునవి కలవు. ఒక్కటి మాత్రము ముఖ్యముగ మనము జ్ఞాపకముంచుకోవలసియున్నది. అన్నిలోకములకు సంబంధించిన శక్తులు మానవుని విధి మార్పుతీసికొనివచ్చుటలో సమానమగు విలువఁగలవిమాత్రము కాదు. 'సుఖము', కలుగఁజేయు భౌతిక లోకశక్తి ఆదర్శమును నిర్మాణముచేయఁగల మహర్లోక శక్తిలో నూతనవంతు కూడ ఉండదు. భౌతికశక్తి ఒక ప్రమాణము అనుకొన్నచో, కామలోకశక్తి అధమపక్షము 5 ప్రమాణములు, నీచమానసికలోకశక్తి 25 ప్రమాణములు, మహర్లోకశక్తి 125 ప్రమాణములు ఉండఁగలదని చెప్పవచ్చును. ఇందతిశయోక్తి ఏమియు లేదు. ఒకమానవునికి

(37 వ పటము)

కర్మరీత్యా అనేక 'బాధలు' 'దుఃఖములు' 'మనోవ్యాకులత'లు; కలగవచ్చును. కాని అతనికి కొలఁదిగామాత్రము 'ఆదర్శము'లున్నచో అతనిజీవితము సార్థకమైన దగును.

ఇంకొకనికి కర్మఫలముగా 'సుఖమునిచ్చు' సిరి, సంపద, భోగభాగ్యములు, కలిగినను పూర్వజన్మవాసనాఫలముగ సదాశయములు సంక్రమింపనినాఁడు అతనిది సుఖప్రదమైన నిరర్థకజీవితముగ పరిణమించును.

ఒకసారి మనచుట్టునున్న మానవులవైపు దృష్టి పోనిచ్చి చూచినచో అధికసంఖ్యాకులలో 'సత్కర్మము'కన్న 'దుష్కర్మము' హెచ్చుగా నున్నట్లు వారు పడుచున్న ఇక్కట్లు, ఇబ్బందులు, దుఃఖమును బట్టి తేలుచున్నది. వారిలో నిజమైన సౌఖ్యానందములు కనుపించుటలేదు. మానవపరిణామపు ప్రస్తుతస్థితిలో మన మందఱము కూడఁబెట్టిన సమిష్టి శక్తి సంతోషముకన్న దుఃఖమునే ఎక్కువగనీయఁగలదు. పూర్వజన్మలలో మన మించుక వివేకముతో వ్యవహరింప నందున ఎవరి కెట్టి కష్టము కలుగఁజేయుచున్నా మను ఆలోచనయే లేక స్వార్థపూరితమైన జీవితములు గడుపుటవలన మన యాయవ్యయగణనమున మంచికన్న చెడ్డయే హెచ్చుగా నున్నది. కర్మనిశ్శేషత యేర్పడవలెను. ఏలయన ఎవరు ఏవిత్తు నాటిన దానికి తగిన ఫలమునే వాసు పొందెదరు.

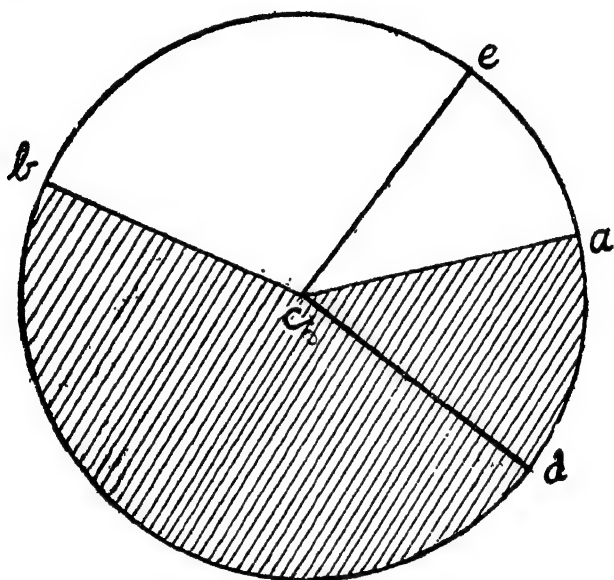
కర్మఫలములు అనుభవించుటలో మొత్తముమీఁద ఒకజీవితము తుదిముట్టుసరికి మానవుని 'సంచితములో' స్వల్పాంశమైనను 'మంచి'యొక్కపాలు హెచ్చగునట్లుగా అతని కర్మశక్తులలో జాగ్రత్తగ సర్దుబాటుచేయఁబడును. మనలో సత్కర్మముపాలుకన్న దుష్కర్మముపాలు హెచ్చుగా నుండును గనుక మనము జన్మించుసరికి నిలవయున్న 'సంచిత

కర్మము 'సంతయు ఆజన్మలోనే తీర్చుకోవలెనని ఏర్పాటైనచో' అది భరింపశక్యముకాని భారమై జీవితమంతయు దుఃఖమయమై, నిద్రాశ, నిస్పృహ తప్ప మతేమియు లేక వ్యర్థమై పోవును. కావున మన మేలాగునైనను బాధల భరించి, తట్టికొని జీవితము సార్థకము చేసికోవలెనని చివరికు స్వల్పముగనైనను సత్కర్మము హెచ్చుచేసికోవలెనని యుద్దేశించి ప్రతిమానవుని జన్మకాలమున కొన్నిసర్దుబాట్లు చేయఁబడును.

ఈ సర్దుబాటు 'కర్మదేవతలు' చేయుదురు. వీరు ఈశ్వర ప్రణాళికలో కర్మనిర్ణయాధికారులుగ పనిచేసెడు శోధనదేవతలు. వీ రెవ్వరిని శిక్షించుట, ప్రశంసించుట అనునది యుండదు. మానవుని స్వశక్తుల నడకలో అవసరమైన సర్దుబాట్లు చేసి ఒక్కజీవితము అంతమగునఱికి పరిణామస్థాయిలో ఒక్కరిటగు, పైకివెళ్లునట్లు చేయుటయే వీరి ఆశయము. ఆ సర్దుబాటు వారెట్లు చేసెదరో ఈ క్రింది పటములలో ఉదాహరణరూపముగ తెలుపఁబడినది.

కిరీ ప పటములోని వృత్తము ఒకమానవుని 'సంచిత కర్మము'ను తెలియఁబఱచుచు గుర్తు అనుకొన్నచో, అందలి నల్లరంగుభాగము 'దుష్కర్మము'ను, తెల్లరంగుభాగము 'సత్కర్మము'ను తెలియఁజేయుచున్నది. ఆ వ్యక్తి సంచిత కర్మ యావత్తు నూలుప్రమాణము లనుకొన్నచో పటములో చూపఁబడినప్రకారము అందులో దుష్కర్మము మూడు పాళ్లు సత్కర్మము రెండుపాళ్లు అయివున్నది. ఆ వృత్తము లోని 'అ, క చ జ అ' అను ఖండభాగము 40 ప్రమాణ

ముల సత్కర్మమును, 'అతఃచకల' అను ఖండభాగము 60 ప్రమాణముల దుష్కర్మమును, తెలుపుచున్నది. పూర్వ జన్మలలో కూడఁబెట్టిన (అనఁగా ఇంకను క్షయముకాని) యావత్తు కర్మసముదాయమును 'సంచిత' కర్మ మని సనాతన ధర్మములో అందురు.

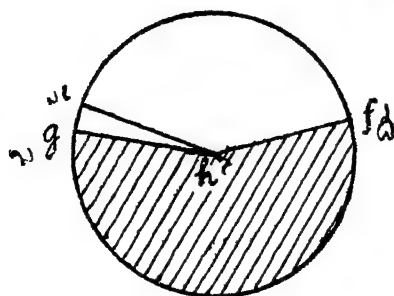

(38 వ పటము)

జీవి తిరిగి భూలోకములో జన్మించునపుడు, కర్మజీవ తలు ఈ 'సంచితము' నుండి కొంతభాగము ఎంచి, అది ఆజన్మములో జీవి అనుభవించి క్షయము చేసికొను ఏర్పాటు చేసెదరు. ఈ సనాతనజీవితములో 'సంచితము'లో నాల్గవ

భాగము అనుభవించుటకు ఏర్పాటుచేసెద రని ఊహింతము, ఈ నాల్గవవంతు 39 వ పటములో 'జ, క, త, అ, జ' అను ఖండభాగముగ చూపబడినది. ఇందులో 'జ క అ' అను 10.7 ప్రమాణములు గల భాగము 'దుష్కర్మము'ను సూచించుచున్నది. ఇవి ఈజన్మములో జీవి అనుభవింపవలసిన దని వారు ఎంచి యుంచిరి. దీనిలో 'సంచిత'ములో నున్నట్లు సత్కర్మము 2 పాళ్లు 'దుష్కర్మము 3 పాళ్లు, కాక సత్కర్మము 3 పాళ్లు, దుష్కర్మము నాలుగుపాళ్లు, కలదు. దీనినిబట్టి నూతనజీవితములో సత్కర్మము కొంచె మెక్కువ మనము అనుభవించు ఏర్పాటు వారు చేసెదరని తెలియగలదు. నూతనజీవితప్రారంభదశలో జీవి అనుభవించుటకు 'కర్మ దేవతలు' ఏర్పాటుచేసిన 'కర్మము'నే 'ప్రారబ్ధ' మని సనాతనధర్మములో అందురు. దీనినే 'మెడకు' చుట్టబెట్టిన 'నసీబు' అని మహమ్మదీయులు అనెదరు.

39 వ పటములో 'ప్రారబ్ధకర్మ'ము ప్రత్యేకించి ఒక వృత్తముగా చూపబడినది. అందులోను తెలుపునలుపుభాగ

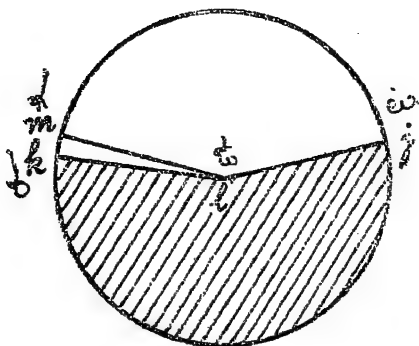

(39 వ పటము)

ములు 'సత్కర్మ' దుష్కర్మములను తెలియజేయుచున్నవి. సంచితములోనున్న సత్కర్మశాతముకన్న ఈజీవితములో అనుభవించుటకు ఏర్పాటుచేయఁబడిన సత్కర్మశాతము ఎక్కువ అయియున్నది. 'ద, ప, న, ద' అను ఖండభాగము సంచితములోని పాలును, 'ద, ప, బ, న, ద' అను ఖండభాగము 'ప్రారబ్ధములోని' పాలును నూచించుచున్నవి.

కర్మమనఁగా ఒకవిధమైన శక్తి. 'పని' అనఁగా ఆశక్తిని వ్యయపెట్టుట. ఇట్టి 'పని'వలన కలుగు ఫలితములు 36 వ పటములో వినరింపఁబడినవి. 39 వ పటములోని 'ప్రారబ్ధకర్మ' ఆజన్మలోనే వ్యయమగును. అట్లు వ్యయపర్చుటలో చేయు కర్మముల ఫలముగ నూతనకర్మమును నిర్మాణము చేయుచున్నాము. ఈ నూతనకర్మస్వభావము ఆ మానవుని జ్ఞానముపై ఆధారపడియున్నది. తాను అనుభవించు బాధల ద్వారా సహానుభూతి త్యాగము మొదలగు సద్గుణములను నేర్చుకొఁగలిగినచో తా సనుభవించుదుఃఖము, మనోవ్యాకులతద్వారా తా సదినతలో చేసినతప్పులు స్మృత్యాలు చేసికొఁగలిగినచో, తాను కర్మఋణమును మంచిసేర్పుతోను ఓర్పుతోను తీర్చఁగలిగినచో, ఈనూతనకర్మమువలన మంచిఫలములను పొందును. కాని కర్మఋణము తీర్చుటలో చికాకుపడినను, కోపము తెచ్చుకొన్నను, ఓర్పు కనపరచకపోయినను, కఠినత్వమువహించి ఇతరులకు బాధలు కలుగజేసినను, దుష్ఫలములను పొందును. సాధారణముగ చాలమంది కర్మఋణము తీర్చుటలో కొంతసత్కర్మము కొంతదుష్కర్మము

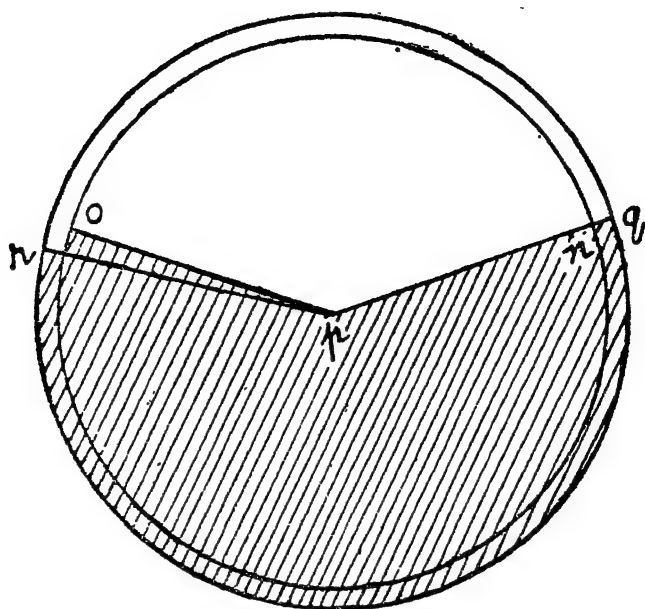

(40 వ పటము)

కూడ చేయుచుందురు. కాని కొంచెముబుద్ధిమంతులైన వారిలో సత్కర్మముపాలు ఎక్కువయుండును.

ఈ నూతనకర్మమునే సంస్కృతములో 'ఆగామి' లేక క్రియమాణము అని అందురు. ఆగామి యనగా 'భవిష్యత్కర్మ' అని యర్థము. దానినే 40 వ పటములోని వృత్తము సూచించుచున్నది. పౌరబ్రహ్మమనుభవించుటలో వా రేర్పాటు చేసిన 25 ప్రమాణముల కర్మక్షయ మగును. కాని తిరిగి మనము 36 ప్రమాణముల మేరకు సత్కర్మ దుష్కర్మములు రెండింటిని కలిపి ఉత్పత్తిచేసితి మనుకొందము. ఈ జన్మలో తీర్చుకొన్న 'పౌరబ్రహ్మ'కర్మమున సత్కర్మము మూడుపాళ్లు. దుష్కర్మము నాలుగుపాళ్లు అయియుండగా జీవితము తుది యగునరికి మన ముత్పత్తిచేసిన 'ఆగామి' కర్మములో 16 ప్రమాణముల సత్కర్మము, 20 ప్రమాణముల దుష్కర్మము - అనగా 4 పాళ్లు సత్కర్మము, 5 పాళ్లు

(42 వ పటము)

కొత్తసంచితమును, చిన్నవృత్తము 100 ప్రమాణములుగల పూర్వ 'సంచిత'మును, సూచించుచున్నవి. వ్యాసార్థములు 'ట థ', 'ట ధ' లనుబట్టి వెనుకటికన్న సంచితములో సత్కర్మముచాలు కొంత పెరిగినట్లు తెలియఁగలదు. సత్కర్మము 45.3, దుష్కర్మము 54.7, ప్రమాణములు ఈ కొత్తసంచితములో నున్నవి. అనఁగా నూరుపాళ్లలోను సత్కర్మము 45, దుష్కర్మము 55, ఉన్నది. జన్మప్రారంభ మునకుఁగల సంచితము నూరుపాళ్లలో సత్కర్మము 40, దుష్కర్మము 60, ఉన్నదని ఇదివఱకే తెలియును. కావున

ఈజన్మ తుదియగుసరికి సత్కర్మములో 1 పాలుపొచ్చి దుష్కర్మములో 1 పాలుతగ్గినది. ఈనూన్న అతిస్వల్పమైనదేకాని మానవుని అభివృద్ధిని సూచించును. మానవుడు ఈశ్వరప్రణాళికను బాగుగ అవగాహనముచేసికొనువఱకు అతని జీవితసరళిలో ఎక్కువమార్పుండదు. అనేకజన్మలవఱకు, సుఖదుఃఖములు, వృద్ధిక్షయములు ఒక్కనూదిరిగానే అనుభవించుచుండును. చెప్పఁదగినంత మార్పు రాదు. ఈశ్వర సంకల్పసిద్ధికి పాటుపడుటయే జీవితాశయముగ పెట్టుకొని తనకొఱకుఁగాక తోడిమానవులకొఱకు జీవించినాఁడు. అతని కర్మగతిలో పెద్దనూన్నులు వచ్చి అతఁడు త్వరితగతిని పరిణామముచెందును. ఆప్పటినుండియు ఒకజన్మ తరువాత మఱొక జన్మలో ఎక్కువ అభివృద్ధిగాంచుచుండును.

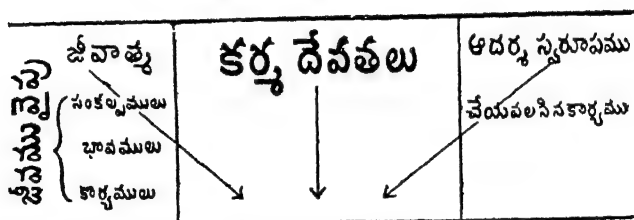
మానవుడు జన్మించుసమయములో అతఁడు ఆజన్మలో అనుభవించుటకు ఉద్దేశించి జన్మప్రారంభములో అతనిపై పెట్టు భారమును 'ప్రారబ్ధము' అనెదరని ఇదివఱకే చెప్పినాను. దీనినే 'విధి' అనికూడ అనెదరు. తల్లిదండ్రులు, వంశపారంపర్యము, శత్రుమిత్రులు, అవకాశబాధ్యతలు, మరణము మున్నగున వన్నియు 'విధి'కి సంబంధించినవేకాని ఈ శక్తులు క్రమేణా క్షయమగునప్పుడు అతని భవిష్యత్కర్మవిధానములో ఏవిధమగు నిర్బంధము కలుగఁజేయవు. (అనఁగా భవిష్యత్కర్మను తీర్చి దిద్దుకొనుట అతని చేతులలోనే యుండుననుట). అతనికున్నట్టి ఇచ్ఛాశక్తి స్వల్పమైనను అవి చాల స్వతంత్రమైనది. కాబట్టి ప్రారబ్ధము అనుభవించు

పద్ధతినిబట్టి దుష్కర్మముకంటె సత్కర్మమెక్కువగ నుత్పత్తి చేయవచ్చును. ఇట్టిప్రయత్నమున, అతని పూర్వజన్మవాస నలు, ప్రస్తుతపరిస్థితుల ఒత్తిడి, అతనికి ఆటంకము కలుగఁ జేయుచుండును. కాని అతఁడు దైవాంశసంభూతుడైన కారణమున, కొంచె మప్రయత్నంతో వీని నధిగమింపవచ్చును. దానికొఱకు 'ఈశ్వరేచ్ఛ'తో సహకరించి పనిచేయవలెను. కాని వ్యతిరేకింపఁదగదు. జీవిత మిట్లు సుగమగా చేసికొను నుట కఁగాను ప్రతివ్యక్తికి అతని విద్యావిధానములోను అతని జీవితపథములోను ఈశ్వరేచ్ఛతో సహకరించి పనిచేయుట అలంబ్యకొనుటకు తగిన శిక్షణ ఏర్పాటుచేయు బాధ్యత, అతని ఉపాధ్యాయులపైన, పెద్దలపైన ప్రభుత్వముపై నకలదు. ఇది ఇప్పడప్పుడే సాధ్య మగుపనికాదు. ఇది ఒక మహత్తరమైన యాదర్శము. దూరపుభవిష్యత్తునకు సంబంధించినదై యున్నది. ఆ దినము నచ్చునఱకు మానవుఁడు తన ప్రయత్నయున విఫలుడైనాఁడన్న అతని పరిస్థితులే ఎక్కువగ కారణభూతములని ఊహింపవలసియున్నది. ఈ పరిస్థితులు సరిగ లేకపోవుటకు మన మందఱము కారకులము గనుక ఆ దుష్ఫలములలో మనముకూడ భాగము పంచుకోవలసి యున్నది.

కర్మవిధానమును కర్మదేవతలు నడిపించెద రని ఇది వఱకు చెప్పియున్నాను. వారట్లు ఏసూత్రములప్రకారము నడిపించుచున్నారో మనము తెలిసికొనవలసియున్నది. 4వ పటములోకు ప్తముగ నా విషయము సూచించితిని. 'కర్మ

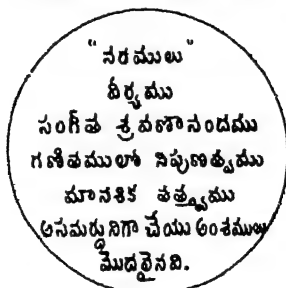
దేవతలు' ప్రతివ్యక్తి ఉత్పత్తిచేసిన శక్తిని మాత్రమే వినియోగించి పనిచేసెదరు. ఆ శక్తినుండి మనహాయిం చుటగాని దానికి కలుపుటగాని చేయు. వెనుకటి జన్మలలో సంఘము బంధువులు మొదలగు అనేక విధములైన బంధములు ఏర్పాటైనవి. అందువలన జీవి ఎచ్చట పుట్టి జీవితము గడపినచో ఆ బంధములకు సంబంధించిన కర్మములు మెక్కువగ తీరుటకు వీలగునో అచ్చటనే ఆ జీవి పుట్టున స్టేర్పాటుచేయుదురు. అతఁడు సంపూర్ణ డగుటకొఱకు ఎత్తనలసిన అనేక జన్మలలో ప్రస్తుత

కర్మ సిద్ధాంతము

మూలాంశములు

సాక్షాత్

పక్షము 43

(43 వ పటము)

జన్మ మొకటి. అతఁడు సంపూర్ణుఁడగుటకు తగిన ఆదర్శ ప్రతిమను తన మనస్సులో ఈశ్వరుఁడు ఇదివఱకే ఏర్పాటు చేసికొన్నాఁడు. ఆ 'ఆదర్శప్రతిమ' మాదిరిగ ప్రతిజీవి ఏనాటికైనను తయారుకావలసియున్నది. అందుకు తగినటులనే ప్రతివ్యక్తికర్మమును కర్మదేవతలు సద్బాటు చేయవలసియున్నది.

మానవుని కార్యకలాపములు చాలవఱకు అతని భౌతిక శరీరస్థితిపై ఆధారపడి యుండును. ఈ భౌతికశరీరమునకు కారకులు తల్లిదండ్రులు; గనుక ఆ వంశపరంపరాలక్షణములకు ప్రాముఖ్యము ఎక్కువగ నుండఁగలదు. ఈదినములలో ఈవంశానుగతమైన లక్షణములను గూర్చి 'మొండేలియను మూలాంశము'ల ధోరణినిబట్టి ఆలోచన చేయుచుండెదము (అనఁగా తల్లిదండ్రుల బీజకణములలోని భౌతికలక్షణములు). ఈ లక్షణములనుండియే కర్మదేవతలు తాము నిర్మించు శరీరమునకు. ఆజీవి కర్మకు సరిపడిన 'మూలాంశము'లను తీసికొందురు. ఇదివఱకు నేను 'దివ్యజ్ఞానము - ఆధునిక భావము' అను విషయమును గూర్చి వ్రాసిన వ్యాసమునుండి ఈ దిగువ అంశముల నిచ్చట పొందుపఱచుచున్నాను. 43 వ పటముకూడ ఆసందర్భములో నేను వ్రాసినదే.

“దృశ్యాదృశ్యప్రపంచములు రెండింటిలో జరుగు సంఘటనలే నిజమైన సమస్య అని తిరిగి తేలుచున్నది. జాహ్యప్రపంచదృష్ట్యా మానవుఁడనిన శరీర మనియు, అశరీర మనేకమూలాంశములతో నిర్మింపఁబడినదనియు కనపడుచున్నది. ఈ 'మూలాంశము'లు కొందఱి కుపయుక్తముగను కొందఱి కాటంకముగను ఉండును. ఏకానౌకఁడు అంగసౌష్ఠవము

గలవాడగును. వేటొకడు రేచీకటితో బాధపడుచుండును ఒకానొకడు గాయకుఁ డగును. వేటొకడు జాత్యంధుఁడు, బిధిరుఁడు నగును. రంగు గ్రుడ్డిగలవారల కుటుంబములో సహజమైన సంపూర్ణ దృష్టి గలవాడొకఁడు పుట్టవచ్చును. మిగిలినందఱకు ఇట్టి లోపమేల రావలె? ఇతఁడొక్కనిఁ పల లేకపోవలెను?

మానవుని 'విధి'తో సంబంధించిన ఈనమస్య అవగాహనము చేసికోవలెననిచో 'ఆత్మ'వైపు మనదృష్టి నొకసారి మరల్పవలసియున్నది. అప్పుడు మనకు మూఁడు విషయములు ద్యోతకము కాగలవు. అందులో మొదటిది మానవుఁడు శాశ్వతమైన అవినాశమైన జీవాత్మయను విషయము. అతఁడు ఎప్పుడో, ఏనాడో పుట్టి, అనేకజీవితములు గడిపి, అన్నిజన్మలలోను మంచిచెడ్డలతోకూడిన అనేకాలోచనలు భావనలు కార్యకలాపములు సలిపి తద్వారా తనకు ఇతరులకు డేమిరగిమైనట్టి హానికరమైనట్టి అనేకశక్తులు పనిచేయునట్లు చేయును. వాని మూలమున బంధములో చిక్కుకొనును. కాని యుగయుగాలుగ తన 'ఆదర్శస్వరూపము' (Archetype) కావలె ననెడి లక్ష్యసిద్ధికొంటే అనేకజన్మలు ఎత్తుచు, జీవితముగడుపుచున్నాఁడు. తరుగుల్మలతాదులకు, తిర్యగ్గంతువులకు, ఆదర్శరూపము లెట్లుండునో అట్లే జీవాత్మలకు 'ఆదర్శస్వరూపము' లుండును. ఒకఁడు దయార్థప్రపృథయముగల సాధువు కావచ్చు; వేటొకఁడు ధర్మమును ప్రబోధించు గురువు కావచ్చు; మఱొకఁడు పరిపాలకుఁడు కావచ్చు; కొందఱు కళాకారులు, శాస్త్రజ్ఞులు, కార్మికులు, కవులు కావచ్చు. ప్రతివ్యక్తి ఈశ్వరకల్పానుసారము తన తత్త్వమునుబట్టి పిలగుకీని 'ఆదర్శమూర్తి' అగుటకు నిత్యము కృషిసలుపుచునే యుండును. ప్రతివ్యక్తి తాను చేయవలసినపని ఏదో కనిపెట్టి తద్వారా 'ఆదర్శరూపము' పొందుచుండును. ఇందుకొంటే మన మనేకజన్మ లెత్తుచుండుము. అనఁగా ప్రతివ్యక్తి తాను చేయవలసిన పని ఏదో కనుగొని దానికి వ్యతిరేకముగనున్న పరిస్థితులతో పోరాటము నల్పుచు, చనలో నిబిడికృతమైయున్న శక్తులను మేల్కొల్పి వాని సువయోగించి తనపని నిర్వహించుకొనఁగలుగును.

ఈ పనిచేయుటకు మనకు భౌతికశరీర మవసరము. ఈశరీరము, మనలక్ష్యసాధనకు సహకారిగనుండునో లేక అటంకముగనుండునో అందలి నిర్మాణాంశములనుబట్టి యుండును. ఈ నిర్మాణాంశము లేవియు యాదృచ్ఛికములుగావు. నిర్మాణదేవతలు మానవునికి తన 'విధి' నిర్వహణమున కుక్కువగ సహాయము చేయుదురు. ఈ అదృశ్యదేవతలే, మానవుడు 'పవిత్రుడైన దాని కనుగుణమైన ఫలమును పొందును.' అనెడి బృహన్న్యాయసూత్రమును సక్రిమముగా పాలించు 'కర్మదేవతలు.' వీరు 'జీవితము' అనెడు విద్యాలయమున జీవి పాఠము నేర్చుకొనుటకు కర్మముప్రసాదించిన శరీరముతో తన విద్యుత్తద్గర్భమును సక్రమముగా నిర్వహించుటకు తగిన కొన్ని మూలాంశయములను తలిదండ్రుల ప్రకృతి నుండి ఎంచి శరీరనిర్మాణముచేయుదురు.

కర్మదేవతలు మానవుని నిగ్రహించుటయనునదిగాని అనుగ్రహించుట యనునదిగాని యుండదు. జీవికి ఒకజన్మ సాంతమగునరికి మొత్తముమీద సంచితము కొంతవఱకైన జయమయి, ఒకఅడుగైనను ముందునకు వెళ్లుటకు తగిన నర్మశాస్త్ర సూత్రము చేయుచుండును. మానవునికి వారు సుఖదుఃఖముల నిచ్చినను, అవకాశవిపత్తులవిచ్చినను ఒక్క విషయము మాత్రము తప్పక మనస్సులో నుంచుకొని వ్యవహరింతురు. అదేమన - ప్రస్తుతస్థితిలో మానవుని చరమలక్ష్యము తాను ఎప్పటికైనను 'ఆదర్శమూర్తి'గ రూపొందుటయే. 'ఆదర్శమూర్తి' అయిననాడు చెప్పలేని ఆనందము అనుభవింపఁగలడు; కాని అంతవఱకు అతనికి అనేకవిధములైన అనుభూతులు కలుగుటకొఱకు ఆనువైన పరిస్థితుల నేర్పాటుచేయుచుండును.

పిండోర్పత్తికి వీజాంకురమైనప్పుడే కర్మదేవతలు అవసరమైన మూలాంశములను ఎంచెదరు. అతని పరిణామస్థాయిరిత్యా ఏదో ఒక ప్రత్యేకత కలిగియుండవలెనన్న - అనఁగా మాటకు మంచిగాయకుఁడు కావలె ననినచో - దానికి తగిన మూలాంశములను ఎంచి ప్రథమబీజముతో ప్రవేశపెట్టెదరు. గాయకునకు మంచి సున్నితమైన నాడికేంద్రము, అభివృద్ధిచెందిన శ్రోత్రేంద్రియము కావలెను. గర్భవిండము రూపొందుచుండగా ఇట్టి ప్రత్యేకమూలాంశములను ఎంచి ఉంచెదరు. అజీవికి కొంత

అవరోధము లేక వైకల్యము ఏర్పాటుచేసినచో అతనిలోని అంతరంగికశక్తి రగుల్కొల్పబడునని లేదా కొన్ని కష్టములకు గుఱిచేసినచో అతని స్వభావము పరిశుద్ధ మగునని తోచినచో దానికి తగిన మూలాశయమును కూడ దత్తముచేయుదురు. అనగా శరీర దౌర్బల్యమువంటి ఏర్పాట్లు చేయుదురు. అదియునుగాక ఒకజీవి, వెనుకటిజన్మలో గణిత శాస్త్రమునందు ఎక్కువ అభిరుచి కనుపట్టినవాడయి ఈజన్మలో ఆ శాస్త్రమున ప్రతిభావంతుడౌకావలసియున్నచో అట్టి ప్రతిభకు పనికివచ్చు మేధాశక్తిని మొదటిజీవములోనే ప్రవేశపెట్టి దానిని క్రమక్రమముగా గర్భకోశములోని పిండముతోపాటే పటిష్ఠముచేసెదరు.

జీవి నిర్వహించవలసిన కార్యమును పురస్కరించుకొని అందుకు తగిన మూలాంశములను కర్మదేవతలు ఏర్పి ఏర్పాటుచేసెదరు. నూతనభూభాగములు కనిపెట్టు అభిరుచిగలవానికి మంచివీర్యశక్తి, అదృశ్యశక్తులను పరిశీలించి తెలిసికోగలబుద్ధి కలిగి తద్వారా మానవసంఘటన కుపయోగపడు వారికి మంచిమానసికశక్తి, బాధలు కష్టములు అను వానివలన ఆఘ్యదయ ముచెందవలసినవారికి ఒకవిధమైనదౌర్బల్యము, మొదలైన అంశములను కర్మదేవతలు ఆయా మానవులకు సంక్రమింపజేయుదురు. ఒకవ్యక్తి మహామేధావిఅగుటకు ఇంకొకవ్యక్తి ముసలాగ్రబుద్ధి అగుటకు తగిన శరీరములు వాచే నిర్మాణముచేసిరి. ఇట్లుచేయుటలో న్యాయదృష్టి ఈషాన్మాత్రముకూడ వీరిపోకుండ నుండునట్లు చూచుచు సంపూర్ణమైన కరుణా విచక్షణత గలిగియే సర్వకాలములలోను కర్మదేవతలు వ్యవహరింపగలరు. మానవునికి సుఖదుఃఖములు, మంచిచెడ్డలు కలుగజేయుట వారిపనికాదు. తన 'ఆదర్శమూర్తి'గా రూపొందుటవలన మానవుడు ఒక అడుగు ముందుకు పోవుటకొఱకు అతనికి అన్నివిధముల తోడ్పడుటయే వారు తమ విధుక్తధర్మముగా ఎంచుకొనెదరు. లాభనష్టములు, సంతోషవిచారములు, సదవకాశములు, లోపములు మొదలగున వన్నియు మానవుడే తాను తాత్కాలికముగ నిర్మించుకొను వనతికొఱకు సిద్ధముచేసికొన్న 'యిటుకల' వంటివి. వీనిని బలపఱచుటగాని, తగ్గించుటగాని కర్మదేవతల పనిగాదు. ఈ కర్మములవలన ఉత్పత్తియగు శక్తులను, కర్మదేవతలు సర్దుబాటుచేయుచు, జీవి, జన్మవరంపరలలో 'ఆదర్శమూర్తి'గ త్వరితగతినీ రూపొందుటకు తగిన దోహదము చేయుచుండురు.

ఒక వ్యక్తి అనుభవించుటకుగాను అతనిపుట్టుకతో నీయఁబడిన 'ప్రాకృత'కర్మమును మార్పుటకు వీలులేదనికాని అది అతికర్మశ మైనదనిగాని ఊహింపఁగూడదు. ఒకానొక పుడు మానవుఁడు కొన్ని అసాధారణపరిస్థితుల ప్రాబల్యము వలన తన 'ప్రాకృత'కర్మమునందు కొంతమార్పుతీసికొని రాఁగలుగును ఉదాహరణకు :— ఒక మానవుఁడు లోనై యున్న పరిస్థితులు బాహ్యముగాను ఆంతరంగికముగాను ఎంత విషమపరిస్థిలో నున్నట్లు మన కగపడినను అతని ప్రాకృత కర్మమునమాత్రము 'ఆత్మహత్య' అనునది నిర్ణయింపఁ బడదు. ప్రతిమానవుఁడు తన 'బాధలు', 'దుఃఖము', 'చిరాకు' మొదలైనవానితో నిత్యము పోరాడుచు ఏలాగు ననో వాని అధిగమింపవలెననియే, ఈశ్వరసంకల్పము ; కాని వానికి లొంగిపోయి జీవితముపట్ల నిరాశ చెందు మని ఈశ్వ రోదేశము కాదు. ఒక్కొక్కప్పుడు ప్రాకృతకర్మముతో నిమిత్తములేకుండ తలవనితలంపుగ ఒక మహావకాశము కలగ వచ్చును - అనఁగా - తనకు ఏమిసంబంధములేని ఒకానొక మతగురువుప్రబోధము తనకు నచ్చి తద్వారా తన యభ్యుదయాని కదొక గొప్ప అవకాశముగా పరిణమింపవచ్చు. తన ప్రాకృతకర్మమున ఏర్పాటుచేయఁబడకపోయినను, ఇతరుల పనివలన తన కర్మగతిలో మార్పు కలుగవచ్చు. ఇట్టి సంఘట నలు జీవికి లాభదాయకమైనను కాకపోయినను ఆచరణ మునలేని కర్మమెక్కువగా నిలవలోనున్నదనియు, ఈ నూతన సంఘటనల కర్మము దానికి చేరుటయో దానినుండి మినహా

యింపఁబడుటయో జరుగుచుండుననియు, అందువలన ఏవిధ మైనపక్షపాతముగాని, అన్యాయముగాని జరగకుండ నివారింపఁబడుచుండునని తెలిసికోవలసియున్నది.

‘కర్మ’పలువిధములు. వ్యక్తులకు, సాధారణముగ అన్నింటితోనుగాక కొన్నింటితోమాత్రమే సంబంధముండును. ‘రాగద్వేషము’లే సాధారణ ‘కర్మబంధములు’. ఇవిగాక జాతిమతకులవ్యవస్థలు కూడ ‘కర్మబంధము’నకు చెందినవే. ఉదాహరణకు:- బ్రాహ్మణకులములో పుట్టిన

కర్మ సిద్ధాంతము

“కర్మ” = పనిచేయుట.

పూర్వజన్మలలోని		ప్రస్తుతజన్మలో
సేవాకార్యములు	ఇచ్ఛునట్టిది	మంచి పరిస్థితి
హాని కరమైన పనులు	”	దుష్టం పరిస్థితి
సదా కేయములు కారకలు	”	శక్తి సామర్థ్యములు
నిలిపిన సంకల్పములు	”	శైలము
విజయములు	”	ఉత్సాహము
అనుభవములు	”	జ్ఞానము
బాధకరమైన అనుభవములు	”	ఆర్థ్యము
సేవాదీక్ష	”	ఆధ్వర్య శిక్ష

మోనవుడు ఎట్టి విత్తును నాటితే

తిట్టి ఫలమునే పొందును

గై. VI. 7.

వ్యక్తి ఆకులస్థులందఱికి సంబంధించిన సమిష్టిమంచిచెడ్డల యందు కొంతవఱకు భాగస్వామి అగును. ఒకప్రత్యేక జాతిలో పుట్టినవ్యక్తి ఆ జాతి అనేకతాబ్దాలుగా కూడఁ బెట్టిన సమిష్టికర్మసంబంధములగు లాభనష్టములను పొందును. ఇదిగాక 'ఒకప్రత్యేకమైన' పనికి సంబంధించిన కర్మముకూడ ఒకబంధముగ నేర్పడును. 'పెరికిల్సు' అనుచరులుగాని, 'సీజరు' నమ్మినబంట్లుగాని తమ నాయకుఁడు తిరిగి జన్మ మెత్తి మొదటినుండి తాను కలలుకనుచున్న జీవితలక్ష్యమును సాధింపఁబూనుకొన్నచో 'ఈప్రత్యేకకార్యము' కర్మ బంధమువలన ఆపనిలోకి ఆకర్షింపఁబడి అతనితో పాటు కలిసి పనిచేయుదురు. వీరి యుభయుల మధ్యమునను 'అనురాగము'నకు సంబంధించిన 'కర్మబంధ'ము లేక పోయినను 'ఈ ప్రత్యేకకార్య' కర్షణమే 'బంధముగ' పరిణమించి 'కలిసి' పనిచేయుటకు సహకరించును.

జీవి కర్మమనిగాని తత్కార్యకరణమనిగాని చెప్పఁ బడెడి విషయము సువిస్తృతమైనది. ఇట్టిదానిని సంక్షిప్త పఠించి వ్రాయునప్పుడు స్థూలముగమాత్రమే సూచించుట సాధ్యమగును. 'కర్మ' గతినిగూర్చి తదంతరార్థమును గూర్చి పూర్తిగా తెలిసికోవలెనన్న 'జీవన్ముక్తుని' జ్ఞాన మవసరము. 'కర్మ'సూత్రములు అవగాహనము చేసికొనఁ గలిగిననాఁడు మనలనుగూర్చియు, జీవితలక్ష్యమునుగూర్చియు, మనకుఁగల భావములలో విప్లవాత్మకమైన మార్పులు రాఁగలవు. దివ్యజ్ఞానము నైతికాధ్యాత్మికదృష్టాంతముతో

పూర్తిగా సంబంధించినది ; కావున కర్మసిద్ధాంతమునుగూర్చి మనకు తెలిసినవిషయములను 44 వ పటములో తెలియఁజేయఁబడినదానికన్న సంక్షిప్తముగాను ఉపయుక్తముగాను తెలియపఱచుట సాధ్యముకాదు.

ఓ ప్రేమశక్తి! నీవు నేను కలసి ఈశ్వరునితో రహస్యముగ మంతనములు జరిపి ఈ దుఃఖభాజనమైన ప్రాణాళికను అవగాహనముచేసికొని, దానిని ముక్కుముక్కులుగా బద్దలుకొట్టి, మనము హృదయపూర్వకముగ కోరునట్టి రూపములో పునర్నిర్మాణము చేయుదమా.

ఈ ప్రాణాళిక యావత్తు ప్రేమతోను సౌందర్యముతోను మిళితమై యుండవలె నని కోరి తయారుచేసిన మహానుభావుఁ డొకఁ డున్నాఁడు. కాని ఈనాటి మానవ పరిణామస్థాయిలో ఆ పథకము 'స్వర్గలోక'ములోనే యున్నది. కాని భూలోకములోనికి దిగలేదు. ఏనాఁడు స్వర్గలోకములోవలె భూలోకములో ఆతని 'ఇచ్చ' పూర్తిగ చలామణికాఁగలదా అని అతఁడు వేచియున్నాఁడు. ఈశ్వరాంశసంభూతులైన కోటానకోట్ల జీవు లందఱు ఆయనతో సహకరించి ఆయన కోరికప్రకారము ఈ ప్రస్తుతప్రాణాళికలను తుత్తునియలుచేసి తిరిగి ఆయన సంకల్పముప్రకారము రూపొందించుటకు సిద్ధముగ నున్నప్పుడే 'అట్టి' సుదినము రాఁగలదు. ఆయన సృష్టికర్త మాత్రమే కాఁడు ; 'లయకర్త' కూడ అయియున్నాఁడు. ఇంతవఱకు సృష్టించినవి, 'లయము'

చేసి పునస్సృష్టి చేయగలడు. 'విశ్వమ' నగా అది ఆయన 'కర్మ' కార్యకలాపముల విరాట్స్వరూపము. వారి ననుసరించి పనిచేయుట మనకర్తవ్యము. అందువలన ఈ 'లయ' క్రియలో వారితో మనము హృదయపూర్వకముగ సహకరింపవలె. ఆ విధానము ఎల్లప్పుడు రహస్యముగ మనకు ఆయన తెలియపఱచుచునేయున్నాడు. ఆయన హృదయ స్థితసంకల్పసత్యస్వరూపము మనకు సాక్షాత్కరించి, ఈనాడు ఆచరణలో నున్న పథకమును రద్దుచేసి, అంతకన్న మిన్నయగు నూతనప్రణాళికలను మానవాభ్యుదయముకొరకు సృష్టింపవలయునని మనము కాంక్షించినచో అనాడు మనము చేయు ప్రతి 'కర్మ' మీశ్వరార్పణముగను ఈశ్వరునికర్మవలెను ఎట్లుండగలదో ఊహించి రూపొందించుకోగలము.

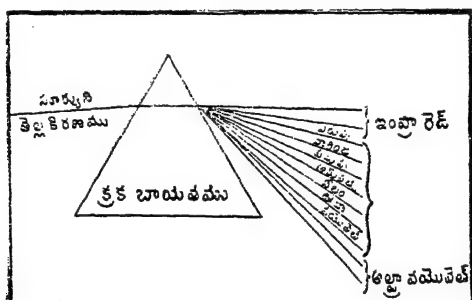
5 అధ్యాయము

అ దృ శ్య లో క ము లు

మన అందఱి జీవితములపై న మనచుట్టునుండు ప్రపంచ ప్రభావ మెక్కువగ నుండును. మనజ్ఞానము చాలవఱకు ఈదృశ్యప్రపంచమునకు సంబంధించినదే. ఈ జ్ఞానమును పంచజ్ఞానేంద్రియములద్వారా సంపాదించఁగలుగుచున్నాము. ఇందులో నేయింద్రియము లోపించినను ఆ మేర కీజ్ఞానమునఁ గూడ లోటు ఏర్పడును. ఈ జ్ఞానమును మనము నిత్యము గ్రహించుచున్నాము. కాని ఇట్లు జ్ఞానేంద్రియములతో జ్ఞానమును సేకరించుచున్నాము. ఇట్టిజ్ఞానము సేకరించుట యందు బహుక్లిష్టమైన విధానము ఇమిడియున్న దని మనము గ్రహింప లేకపోవుచున్నాము. అధమపక్షము మనము గ్రహించి తెలిసికొన్ననిషయములు, దృశ్యప్రపంచజ్ఞానము నకు సంబంధించిన వానిలోకూడ బహుస్వల్పభాగము మాత్రమే యని మనము గ్రహింపలేదు.

చక్షురింద్రియముద్వారా మనము సేకరించిన జ్ఞానమునుగూర్చి కొంచెమాలోచింతము. ఒకవస్తువును 'చూచుచున్నాము' అనఁగా అర్థమేమి? వస్తువు నెదుటిభాగమునుండి ప్రసరించు 'తేజఃస్పందము'లకు మనచక్షువుల 'ప్రతిస్పందన' (Response) అని దీని యర్థము. ఈ స్పందములను మనలోని

చైతన్యశక్తి 'సూర్యభావవర్ణములు'గ గ్రహించును. మనము వస్తువునెదుటిభాగము మాత్రము చూడగలము. కాని వస్తువంతయు ఒక్కసారి చూడలేము. మన కన్నులు 'వెలుగుతరంగము'లకు ప్రతిస్పందించుటవలననే మనము చూడగలుగుచున్నాము. వెలుగున నేమి? ఈ ప్రశ్నకు వచ్చేడి సమాధానముబట్టియే సమస్తవిశ్వమునందు దృశ్య ప్రపంచము స్వల్పాంశముమాత్రమే అనియు, అదృశ్యమైన నదియే ఎక్కువభాగమనియు, మనకు తెలియగలదు.

(45 వ పటము)

45 వ పటములోని బొమ్మనుబట్టి వెలుగునుగూర్చిన ముఖ్యవిషయములను మనము తెలిసికొనగలము. వెలుగు అనెడిది ఒక 'స్పందము'. వెలుగువలన ఉత్పత్తియగు రంగు దాని ప్రస్పందపౌనఃపున్యము (frequency of vibration) పైన ఆధారపడియున్నది. మనము వస్తువులను చూచుటకు కావలసిన వెలుగు సూర్యునినుండి వచ్చుచున్నది. సూర్యుని లోనుండి వివిధగతులతో కంపించెడి స్పందనముదాయము

లనేకములు నిత్యమును పైకి తోసివేయఁబడుచుండును, వానినే శ్వేత తేజఃకిరణసముదాయము అని మన ముందుము, ఇట్టి కిరణము ప్రసరించు మార్గమున క్రొకచాయతము (అనగా త్రిభుజాకారపు గాజస్ఫటికమువంటిది (prism) నొకదానినుంచినచో ఆ గాజ కణములు ఈ 'శ్వేతతేజ' సముదాయములను వానికి సంబంధించిన స్పందములను విడఁగొట్టును. అవి మన నేత్రాంతఃపటలము (retina) పై పడినప్పుడు మనలో ఆస్పందములు రంగుభావమును కలిగించును. మన కన్నులకు వీడురంగులు మాత్రమే అందులో కనపడును. అది ఎఱుపు, నారింజ, పసుపు, ఆకుపచ్చ, ఊదా, నీలము, వయోలెట్ (లేత ఊదా.) అను రంగులు. ఈ సప్తవర్ణములు, వాని వివిధచ్ఛాయలు, వాని మిశ్రమములు, అన్నియు కలిసి ప్రపంచములో పలురంగులుగా రూపొందినవి.

మనము చూడఁగలిగిన వేకాక ఇంకను ఎన్నోరంగులు ప్రపంచములో నున్నవి. మన నేత్రములు గ్రహింపఁగల కొన్నిరంగులమాత్రమే మనము చూడఁగలము. వీలయిన మనదృష్టి పరిమితమైనది. సప్తరంజనములో (spectrum) ఎఱుపు మొదలు వయోలెట్ వఱకు మనకగపడును. కొంత మందిమాత్రమే ఊదా వయోలెట్ రంగుల మధ్యముననున్న నీలము (indigo) ను చూడఁగలరు. అంగుళమునకు 38000 స్పందములకు మించని ఎఱుపుతో, 62000 స్పందములకు తక్కువకాని వయోలెట్ తో కూడిన 'సూర్యస్పందములకే'

మన కన్నులు ప్రతిస్పందించి వానిని అట్టి రంగులుగ గ్రహింపఁగలవు. 'ఎఱుపు' రంగునకు పూర్వము వయోలెట్ రంగునకు తరువాత కూడ రంగు ఉన్నదని ఒకచిన్నప్రయోగము వలన మనకు తెలియఁగలదు. మన మారంగు స్పందములకు ప్రతిస్పందింపలేనికారణమున వానిని చూడలేము. 'ఎఱుపు' రంగునకు పూర్వమున్న 'ఇంఫ్రా రెడ్' (infra - red) కిరణములదారిలో కాల్చిన గాజుపలక నొకదానినుంచి ఆకిరణములు ఏక కేంద్రాభిముఖము (converge) లగు చోట భాస్వరపు ముక్క నొకదానిని పెట్టినచో ఆ వేడివలన భాస్వరము అంటుకొనును. ఇందువలన సప్తరంజనములలో ఎఱుపురంగునకు పూర్వము 'ఉష్ణము' నుత్పత్తిచేయు స్పందము లున్నట్లు స్పష్టమగుచున్నది. ఈలాగుననే సప్తరంజని రెండవచివరి నొక తెర వేసి వయోలెట్ కిరణములను మూసివేసి దాని తరువాతిభాగములో 'ప్లాటినోసైనైడు' అను పదార్థము పూసిన పల్లెము నొకదానిగాని తెరనుగాని ఉంచినచో ఆపల్లెము లేక తెర 'అల్ట్రావయోలెట్' (ultra - violet) కిరణముల ప్రభావమువలన తీవ్రముగ ప్రకాశించును. దీనినిబట్టి సూర్య కిరణములలో మన సాధారణచక్షువులకు కనపడని 'ఇంఫ్రా రెడ్' 'అల్ట్రావయోలెట్' రంగులు గలవని తెలియుచున్నది. మన మారంగును చూడఁగలిగినచో చిత్రవిచిత్రములైన పలురంగులతోడను వాని సుందరచ్ఛాయతోడను విరాజిల్లుచున్న ప్రకృతిశోభను గాంచి ఆనందింపఁగలము.

ఈప్రకారమే మన శ్రీవణేంద్రియముకూడ పరిమితమైనదై యున్నది. మనము వినలేనంత పెద్దధ్వనులు (శబ్దములు) మనకువినబడనంత చిన్నధ్వనులు కూడ ప్రకృతిలో నున్నవి. ధ్వని గాలిలోని తరంగములవలన ఉత్పత్తి యగుచున్నది. ఆర్గను (సంగీతవాద్యపు పెట్టె) మంద్రస్వరములో సెకండునకు 16½ ధ్వనితరంగములు కలవు. ఏకొద్దిమందికో ఈశబ్దము వినబడవచ్చు. సెకండునకు 40 ధ్వనితరంగములకు తక్కువగా ఉత్పన్నమగుశబ్దము మానవునికి సాధారణముగ వినబడదు. ఆలాగుననే ఇరువదివేల ధ్వనితరంగములకు మించిన శబ్దము వినలేము. ఐనను 40000 ధ్వనితరంగముల శబ్దమునుకూడ వినఁగలిగినవారు కొలఁదిమంది కలరు. మన శ్రీవణేంద్రియమందున్న లోపమువలన కొన్ని ధ్వనితరంగములకు లోపుగాఁగాని, మించిగాని యున్న శబ్దము మనకు వినబడనంతమాత్రమున అట్టి శబ్దము ఊడుట అసంభవమని అట్టివారిలో కొందఱు భావించెదరు. అట్టి శబ్దమున్నట్లు నున్నితమైన శ్రీవణేంద్రియముకలవారు ప్రత్యక్షముగ గ్రహింపఁగలరు.

గాలిలోను, ఆకాశమునందుఁ గల స్పందములవలన ప్రకృతిలో కలుగుచున్న ఫలములనుగూర్చి స్థూలముగ తెలియపఱుచు స్పందముల పట్టిక యొకటి 46 వ పటములో కలదు. ఒకలోలకము సెకండునకు రెండుసార్లు ఊఁగిన సెకండునకు రెండు స్పందములు. ఆలాగుననే 4 సార్లు, 8 సార్లు ఇట్లే సారెసారెకు వెనుకటిదానికన్న రెండురెట్లు ఎక్కువ ఊఁగిన

స్పందముల జాబితా

లోలకమొక్క ఉప్పు ప్రారంభం, సెకండుకు ఒక ఉప్పు ఊగే లోలకము

మొట్ట 1	.....	2	సెకండుకు స్పందములు
2	.....	4	
3	.....	8	
4	.....	16	
5	.....	92	మానవుడు వినగలిగిన ధ్వని.
6	.....	64	
7	.....	128	
8	.....	256	
9	.....	512	
10	.....	1024	
15	.....	32 768	మానవుడు ఇంచవరకే వినగలడు
20	.....	64 512	
25	.....	33 554 432	
30	.....	1 073 741 824	విద్యుచ్ఛక్తి కేరణము ఆధారము
35	.....	34 859 738 368	వెలుగు కేరణాలు మానవునికి కనబడుట ప్రారంభమగును.
40	.....	1 095 511 627 776	మానవుడు ఇంతకన్న వెలుగు కేరణాలు చూడలేడు.
45	.....	35 184 372 088 832	
50	.....	125 859 905 842 624	
55	.....	36 029 797 618 963 968	
56	.....	72 057 596 037 927 936	
57	.....	144 115 188 075 855 872	
58	.....	288 230 376 151 711 744	ఎక్కువ కేరణాలు ప్రారంభం
59	.....	576 460 752 303 423 488	
60	.....	1 152 921 504 606 846 676	
61	.....	2 305 843 009 213 693 952	
52	.....	4 611 686 018 427 387 904	
63	.....	9 223 372 036 854 773 608	

(46 వ పటము)

నాడు సెకండునకు ఉత్పత్తిచేయు స్పందములుకూడ అట్లే కువగును. ఇట్లే గాలిలో ఉత్పత్తియగు తరంగములసంఖ్య 46 వ పటములోని 5 వ మెట్టువలకు వచ్చినప్పుడుమాత్రమే శబ్దములను మనము వినఁగలుగుదుము. అంతకుపూర్వము శబ్దము మనకు వినఁబడదు. ఇట్లు 15 మొదలు 25 వ మెట్టు వలకు 46 వ పటములో తెలియఁజేయఁబడిన శబ్దమును వినఁగలము. ఆపై మెట్లలోని ధ్వనితరంగములకు సంబంధించిన శబ్దమును మన శ్రవణేంద్రియము గ్రహింపలేదు. ఆపై మెట్టునకు సంబంధించినవి విద్యుత్తరంగములు. అవి ఆకాశ పదార్థము (aether) పై తమ ప్రభావమును కనపఱిచి

‘ వెలుంగు ’ను ఉత్పత్తిచేయఁగలిగినప్పుడే చూడఁగలము. ఒకతీఁగలో ఎంతశక్తిమంతమైన విద్యుచ్ఛక్తి ప్రసారమగుచున్నను ఆశక్తి యున్నట్లు మనకు తెలియదు. కాని ఆ శక్తిని రోధమేర్పడి ఆకాశవదార్థములో తీసిమైన సూచనము కలిగి ‘ వెలుంగు ’గా మాతీనప్పుడు అతీఁగలో విద్యుచ్ఛక్తి ప్రసరించుచున్న దని మనకు తెలియఁగలదు. (ఇది 4వ మొదలు 50 మెట్లవస్త కలుగును). పటములో ఈ విషయములు బాగుగ తెలియఁజేయఁబడినవి. ఇంతవఱకు విజ్ఞానశాస్త్రము అంగుళమునకు 400 తరంగములు మొదలు, అంగుళమునకు 2½ లక్ష లతిసూక్ష్మమైన తరంగములవఱకు కనిపెట్టినది. ఈ సూక్ష్మమైన తరంగములు విద్యుచ్ఛక్తి ప్రసారప్రభావమువలన ఉదజనినుండి ప్రసరించు స్పందములలోఁ గలవు. మనము మనకుఁగల అన్ని ఇంద్రియముల ద్వారా ప్రపంచములోని స్పందములలో తొమ్మిదవవంతు మాత్రమే (¼ వ భాగము మాత్రమే) గ్రహింపఁగలము. అనఁగా ఇంతవఱకు విజ్ఞానశాస్త్రము కనిపెట్టి మనకు తెలియఁబడిచినది మొత్తము విశ్వములో 8 వ వంతు మాత్రమే. మిగిలిన 7 పాళ్లు మన ఇంద్రియములకు అతీతమై సాధారణ బుద్ధితో గ్రహింప నలవికాకుండనున్నది.

మన నాడులు (నరములు) ఇప్పటివలె వెలుంగుతరంగములకుఁగాక విద్యుత్తరంగములకు ప్రతిస్పందింపఁగలవని ఊహించినచో ఇప్పుడు మనకు కనపడు భౌతికప్రపంచము ఎంత భేదముగ నుండును ! అప్పుడు సూర్యుడు డున్నను సూర్య

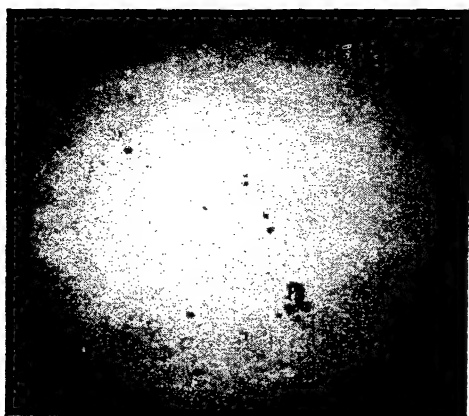
కాంతి యుండదు. మన చుట్టునున్న వాతావరణము అస్పష్టముగ నుండును. ఎచ్చట ఏరూపములో విద్యుచ్ఛక్తి యున్నను మనము 'చూడ'గలము. మనము విద్యుచ్ఛక్తిని తీగలలోనికి ఎడలినప్పుడు అచ్చటి స్థలము విద్యుచ్ఛక్తి దీపము (bulb) వలనఁగాక తీగలలో ప్రసరించెడు విద్యుచ్ఛక్తివలనను, ఆస్థలమునందున్న వస్తువులు ప్రసారముచేయు స్థబ్ధ (static) విద్యుచ్ఛక్తివలన ఆస్థలమంతయు కాంతివంతమగును. మన ఇంద్రియములు విద్యుత్తరంగములను గ్రహించగలిగినచో ఈనాఁడు విద్యుచ్ఛక్తిని ప్రసారముచేయుచున్న తీగెల యవసరమే యుండదు 'ఎలెక్ట్రాన్లు' 'ప్రోటాన్లు' నుండి ప్రసారమగు వెలుగువలననే మనము వస్తువులను 'చూడ'గలము. అట్టిస్థితిలో 'పగలు' 'రాత్రి' అను భేదమే యుండదు. నిత్యము 'పగటివేళ' వలెనే యుండును.

రెండువిధములైన స్పందములతో ఒకవస్తువును పరిశీలించినచో ఆవస్తువు ఎంతమార్పుతో కనపడునో 47-48 బొమ్మలు చూచిన తెలియఁగలదు. ఈ రెండును సూర్యబింబపు ఛాయాపటములె. 47వ పటములోని సూర్యబింబము సాధారణచ్ఛాయాగ్రహణయంత్రము (photograph) యొక్క నెగటివ్ (negative) తో తీయఁబడినది. ఈ నెగటివ్ సూర్యబింబమునుండి వచ్చు తెల్లకిరణములను మాత్రము గ్రహించును. 48 వ బొమ్మ స్పెక్ట్రోహెలియోగ్రాఫుతో (spectroheliograph) తీయఁగా వచ్చినది. ఇందులో అమర్పఁబడిన ప్రత్యేకమైన సప్తరంజనము (spectrum)

వలన దీని నెగటివ్ సూర్యునిలోని కొన్ని ప్రత్యేకసందర్భములను మాత్రము గ్రహించును. ఇట్టి ఛాయాపటము తీయటకు సూర్యుని యుదజని ఆవిరినుండి వెలువడు వెలుగు స్పందములుమాత్రము ఛాయాగ్రహణయంత్రములోనికి ప్రవేశించు ఏర్పాటు చేయుదురు. కెమేరా (camera) లు వేజైన కారణమున సూర్యబింబపు ఛాయాపటములు భేదించినవి. ఈలాగుననే ఒకదర్శిణీ (telescope) యంత్రమునకు సాధారణమగు కెమేరా ఇంకొకదానికి, స్పెక్టోహిలియోగ్రాఫ్ అమర్చి పటములు కెమేరా తీసినచో ఒకేసూర్యుని పటములు రెండువిధములుగ నుండగలవు. ఆబింబపు గుండ్రదనము తప్ప తక్కినదిఅంతయు భిన్నముగా నుండును.

క్లేరువాయన్నులో నిమిడియున్న సూత్రమిదే. సాధారణమానవుడు గ్రహింపలేని వివిధమైన స్పందములు మన చుట్టు నున్నవి. ఈ విశ్వములో కొంతభాగము మానవులందఱు సాధారణముగ గ్రహింపనులేరు; చూడనులేరు; కాని ఆభాగమునుండి వెలువడు స్పందములకు ఏమానవుడు ప్రతిస్పందింపగలిగిన అతని కా భాగము వెల్లడియగును. అట్టి స్పందములను గ్రహింపగల శక్తి నే క్లేర్వాయన్ను అందురు. అట్టి శక్తిగలమానవునికి మనకు కనబడని ఆ మూతనప్రపంచము గోచరించును. ఇట్టి సూక్ష్మదృష్టిగల వారి అందరియొక్క గ్రహణశక్తి సమానముగ నుండదు. ఇందులో కొంతమంది స్పష్టముగను కొంతమంది చూచాయగను (అనగా ఒకమోస్తరుగ) గ్రహించెదరు. మన

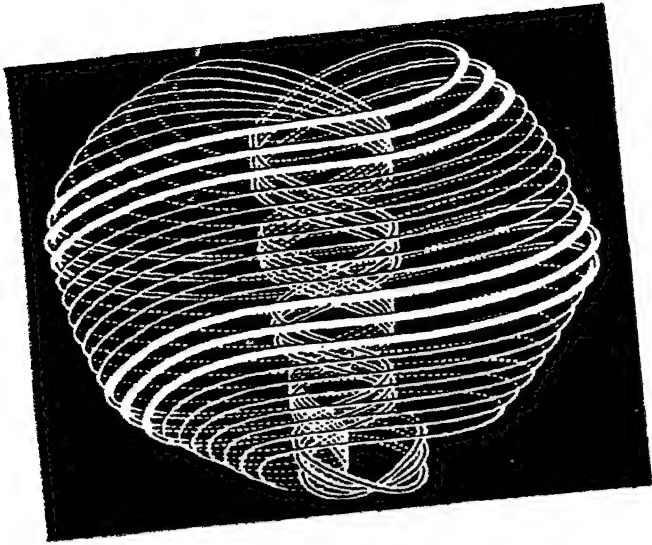
47 వ పటము

సాధారణ కెమేరాతో ఘాటాతీసినప్పటి మచ్చలతోసహా
నూర్యుని ఛాయాచిత్రము

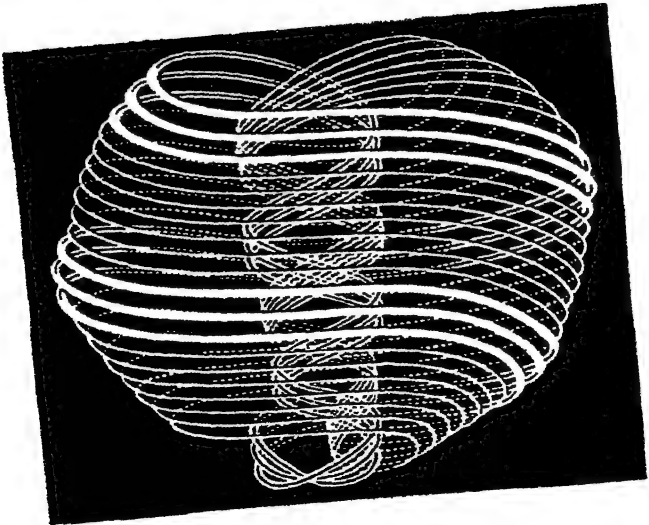

48 వ పటము

స్పెక్ట్రో హీలియోగ్రాఫుతో ఘాటాతీసినప్పటి
నూర్యుని ఛాయాచిత్రము

79 వ పటము

80 వ పటము

సాధారణదృష్టికి వర్తించుసూత్రములే ఈసూక్ష్మదృష్టికికూడ వర్తించును. ఇట్టి సూక్ష్మస్పందములను గ్రహించుటకు మానవుల మేధస్సు నాడులు ఎట్లుండవలెనో ఇంకను కనుఁగొనఁబడలేదు. విజ్ఞానశాస్త్రము, భావిలో యోగిపుంగవుల శరీరశాస్త్రవివరములను తెలుపఁగలిగినప్పుడు 'క్లేర్వా యన్సు'లో నిమిడియున్న సూత్రము లెక్కువ సుబోధకము లగును.

మన చుట్టునున్న ప్రపంచములో అదృశ్యముగనున్న అధికభాగమునుగూర్చిన వివరములు నేను స్వానుభవము వలననే చెప్పుచున్నాను. ఇది నా స్వయంకృషివలన ప్రత్యక్షముగ తెలిసికొన్న విషయము. నా మేధస్సులో ఏమైన వైపరీత్యముగాని ప్రత్యేకతగాని ఉన్నదేమో నాకు తెలియదు. నాకు సర్వకాలసర్వావస్థలయందు వర్ణింపవలవికాని ఒక అదృశ్యప్రపంచము నాలోను నా వెలువలను ప్రతివస్తువునకు లోపల వెలపల అన్నిటిని చుట్టి యున్నట్లు నిత్యము గోచరించుచున్నది. అట్టి అనుభూతికొఱకు నేను ప్రత్యేక ప్రయత్న మేమియు చేయ నక్కఱలేదు. నా చర్మచక్షువులకు స్థూలప్రపంచ మెంత సులభముగ కాన్పించునో ఆ అదృశ్యప్రపంచముకూడ అట్లే గోచరించును. దీని కొఱకు ఏవిధమైన ఏకాగ్రత ప్రత్యేకముగ అవసరము లేదు. కాని అది కంటికి కనపడునది కాదు. బాహ్యదృష్టి అంతరంగికదృష్టి యనునవి రెండును వేఱు. రెండింటికి సంబంధము లేదు; కాని రెండు నొకేసారి పనిచేయఁగలవు. నేను

వాయుకాగితములను నాకంటితో చూచుచున్నాను. అదే సమయమున నాలోని ఆ ఇంకొకటి-ఏమి పేరు పెట్టవలయునో తెలియుటలేదు - ఆకాగితములకు, బల్లకు, గది లోపల, వెలుపల ఆనస్తువులద్వారా అదృశ్యప్రపంచమును 'చూచు' చున్నది. ఈ అదృశ్యప్రపంచము చర్మచక్షువులు తెఱచి యున్నను, మూసియున్నను కూడ గ్రహింపవచ్చు. ఆ ప్రపంచము ఎప్పుడు మెఱయుచుండును. అందలి ప్రతిబిందువు (point) స్వయంజ్యోతివలె కనపడును. దీనికి, స్థూలప్రపంచములోని వెలుగునకు ఎంతో తేడాయున్నది. ఆప్రపంచము ఎప్పుడును కదలుచున్నట్లు కనుపించును. కాని ఆచలనము నాలుగవ పరిమాణము (Fourth dimension) ను సూచించుచు వర్ణింపవలవికాని పద్ధతిగ నుండును. నాదృష్టిలో, నన్ను నేను ఎఱిగియున్నంత స్పష్టముగ, అదృశ్యప్రపంచ మనునది ఈ స్థూలప్రపంచముకన్న మిన్నయైన సత్త్వదాత్త మని నిస్సందేహముగను, రూఢిగను చెప్పఁగలను. అదృశ్యప్రపంచము నొకసారి చూచి, ఆతరువాత చర్మచక్షువులతో ఈ భౌతిక ప్రపంచమును చూచినచో దానిలో భూమ్యాకాశములు, గృహములు మొదలైన వెన్నియున్నను ఈ భౌతికప్రపంచము శుద్ధమిధ్య లేక మాయ అని నాకు అనిపించును. ఇది 'సత్యము' అనుటకు తగిన గుణము లేవియు నాదృష్టికి గోచరించుటలేదు. ఈ అదృశ్యప్రపంచముయొక్క ఈ స్వల్పాంశముతో (అనగా నాదృష్టికి గోచరించుచున్నది అతిస్వల్పమైన భాగము) పోల్చిచూచనప్పటికి 'మనప్రపంచము'

‘ఎండమావు’ ‘నీడ’, ‘కల’ మాత్రముగకూడ నాకు గోచరించుటలేదు. నామెదడున ఉత్పత్తి అగు ‘భావన’ మాత్రముగ కూడ తోచుటలేదు. అయినను ‘మన ప్రపంచము’ కూడ కొంత ‘సత్యమే’. ఇప్పుడే దానిపద్ధతిలో అదికూడ నిజమని నాకు తట్టినది. జావాపర్వతముల మధ్యము నఁగూర్చుండి ఈ గ్రంథము వ్రాయుచుండఁగా దోమలకాటు వలని బాధ ఈ ప్రపంచముకూడ ‘ఏదోవిధముగా’ ‘సత్యము’ కాఁజాలు అని గుర్తునకు తెచ్చినది. నాలోని ఈ అతీంద్రియ శక్తిని అవకాశము లభించినప్పుడు అభివృద్ధిచేసికొనుటకు ప్రయత్నము చేయుదును. అప్పుడు దివ్యజ్ఞానసమాజము అదృశ్యప్రపంచములనుగూర్చి ఇంతవఱకు ప్రకటించినవిషయములకు ఇంకను ముఱిగొన్ని విషయములుజేర్చి అందీయఁ గలుగునని ఆశించుచున్నాను.

దివ్యజ్ఞానసాంప్రదాయమునకు చెందిన శాస్త్రజ్ఞులు, భౌతికప్రపంచము యావత్తు విశ్వములోను అల్పమైన భాగమును మాత్రమే అనియు, దీనితో ‘ఓతపోతము’గను దీనిని దాటి, దీనికావల అనేకదృశ్యప్రపంచము లున్నవని తమ అనుభవములో తేలినదని చెప్పియున్నారు. ఈ అదృశ్య ప్రపంచములుకూడ పదార్థముతోడనే నిర్మింపఁబడినవి గాని కేవలము కల్పనాచిత్రములు కావు. కాని ఈ పదార్థము మనము నిత్యమును చూచి అలవాటుపడ్డ భౌతికపదార్థము కంటె గుణములోను చిక్కఁదనములోను బహుసునిశితమైనది. ఘనపదార్థము ద్రవపదార్థము మనకంటి కగపడును. వాయు

పదార్థము గాలివలె తెలిసికొనుట అంతసులభముకాదు. మనకు ఆటంకముకలుగజేసి నప్పుడుగాని, లేదా ఊపిరి స్వేచ్ఛగాపీల్చుకొనుటలో నిరోధము కలిగినప్పుడుకాని, కొన్ని రకముల వాయుపదార్థములు ఉనికి మనకు తెలియఁగలదు. వాయుపదార్థముకన్న సున్నితమైన పదార్థమును భౌతిక శాస్త్రజ్ఞులు కనిపెట్టినారు. దానిని 'క్రూక్సు' (crookes) అను విజ్ఞానశాస్త్రవేత్త 'తేజఃప్రసారము' కలిగిన పదార్థము (radiant matter) అని నామకరము చేసినకాఁడు. ఇదికాక 'గహనమై, మెఱయు ఆకాశ' పదార్థము (mysterious luminiferous æther) నొకదానిని కూడ కనిపెట్టినాడు. భౌతికపదార్థమునకు ఈపదార్థములకు గుణములలో ఎంతో భేదమున్నది. ఇట్టి బహుసునిశితమైన పదార్థములను గూర్చి పరిశోధన సల్పి దివ్యజ్ఞానము ఇదివఱకె తెలిపియున్నది. 49 వ బొమ్మలో అద్భుత్యప్రపంచమునుగూర్చి కొన్నివివరముల నిచ్చియున్నాను.

మానవుఁడు ప్రత్యేకముగ ఏడులోకములతో సంబంధము కలిగియున్నాఁడు. తన సంపూర్ణజీవితములో కొంత భాగము ప్రతిలోకములోను గడుపును. క్రింది మూఁడు లోకములలోను ఆ యా లోకముల పదార్థములతో నిర్మింపఁబడ్డ మూఁడు వేర్వేరు ఉపాధులద్వారా వానిలో పనిచేసి వానినిగూర్చిన జ్ఞానము సేకరించును. మన స్థూలశరీరము భౌతికపదార్థముయొక్క సప్తస్థితులకు సంబంధించిన పదార్థములతో నిర్మింపఁబడినది. ఆ శరీరముద్వారా భౌతికప్రపంచము

శాస్త్రము అంగనిర్మాణశాస్త్రము కలదు. మానసికలోకమునకు అతీతమైన లోకములలో మానవుని చైతన్యమింకను బహుశైశవశలో నున్నందున ఆ యుత్తమోపాధు లింకను నిర్మింపబడవలసియున్నవి

49 వ పటములో చూపబడినట్లు ఈ లోకములన్నియు ఒకదానితోనొకటి సంబంధములేకుండగ నున్నవి. వేడి, వెలుగు, విద్యుచ్ఛక్తి మొదలైనవి కేవలము భౌతికప్రపంచమునకు సంబంధించినవే అయినందున మానసికపదార్థముపై వానిప్రభావ మేమియు ఉండదు. భూలోకపదార్థమున కున్న ఘనద్రవవాయుస్థితులవలెనే ప్రతిలోకపదార్థమునకు కూడ నీవర్తిస్థితులు కలవు. ప్రతిలోకములో ఏడుపలోకములు కలవు. ఉపలోకములోని పదార్థములు స్థితులలో భేదించును. భౌతిక లోకపదార్థములో 'ఘన' 'ద్రవ' 'వాయు'వులను మూడు స్థితులేగాక ఇంకను నాల్గు స్థితులు గలవు. వానిని ఆకాశ (etheric) సూక్ష్మకాశ (super-etheric) సూలూణ (sub-atomic) అణు (atomic) స్థితులని అనెదరు. 'ఈధరు' అనునది పదార్థపు సప్తస్థితులలో నొకటిగాని మనము సాధారణముగ అర్థముచేసికొను వెలుగుతరంగములను కొనివచ్చు 'శూన్యాకాశము' మాత్రము కాదు అన్నిటికంటె ఉన్నతమైన ఉపలోకమును 'అణవికోపలోక' మని నామకరణము చేసిరి. అందలి పదార్థములోని కణములు మారికూల్పు (molecules) కావు. అవి విభజింపవీలులేని సూక్ష్మతిసూక్ష్మమైన అణు పరిమాణములు.

అదృశ్యప్రపంచములుకూడ ఇచ్చటనే మనలను చుట్టి యున్నవి. మనము చూచుప్రపంచముతో నిమిత్తములేకుండ వేఱుగ నింకొకచోట లేవు. భువర్లోకము :- అందు నివసించు వారలతోసహా, మన చుట్టునున్నది. కాని మనలో చాలమంది కావిషయము తెలియదు. అట్లే నువర్లోకముకూడ మనప్రక్కనే యున్నది స్వర్గలోకపుచిత్రవిచిత్రములన్నియు. మనము వానిని చూచుటకు, వినుటకు శక్తియున్నచో మనమున్నచోటనే పనిచేయుచున్న పని తెలియును. మన నగరములలోను, ఇండ్లలోను, తోటలలోను వేయేల మనగదులలోను ఇతర ప్రపంచము లుండుట ఎట్లు సంభవము. ఒకేస్థలములో ఇన్ని లోకములుండుట సంభవమేనా ?

ఇది పూర్తిగా సంభవము. ఏలయన లోకములలో క్రిందిలోకముకంటె పైలోకములోని పదార్థము ఎక్కువ సూక్ష్మతను, నైశిత్యము గలిగియుండును. భూర్భువస్సువర్లోకములను, ఘనద్రవవాయస్థితులకు పోల్చి చూచినచో ఈ మూడులోకములు ఒకేచోట నుండగలవని ఊహింపవచ్చు. ఉదాహరణకు ఒక సీసాను ఇసుకతో పూర్తిగా నింపవచ్చు కాని అది నిజముగ నిండలేదు. ఇసుకరేణువుల మధ్యమును సందులున్నవి. ఆసీసాలో నీరు పోయవచ్చును. ఆసీరు ఇసుకరేణువుల మధ్యమున నున్న గాలిసందులలో ప్రవేశించును. ఇంకను సీసా నిజముగ నిండలేదు. సీసాలోనికి ఇంకను గాలిని పంపవచ్చు. ఆగాలి జలాణువుల మధ్యమున నున్న సూక్ష్మరంధ్రములలో ప్రవేశించును. ఒకే సీసాలో

ఇసుక, నీరు, గాలి ఒక్కచోటనే ఒకే సమయములో నుండగలవు.

మనము ఇతనొక ఉదాహరణకూడ తీసికొనవచ్చును. ఒక పెద్దగదినిండ, పురాతనకాలమునాటి పెద్ద ఫిరంగిగుండ్లు చాలదగ్గరగ పెర్వబడినవి అని అనుకొందము. అవి గుండ్రముగా నున్నందున వాని మధ్యమున చోటుండును. ఆచోటులో చిన్నచిన్న తుపాకీగుండ్లను సులభముగ పంపింపవచ్చును. ఇవియు గుండ్రనివి గనుక వీని మధ్యమున కూడ చిన్నిచిన్ని సందులుండును. ఈ సందులలోనికి క్రిములను పంపించినచో అవి సుఖముగ, నిరాటంకముగ అందులో తిరుగుచు నివసింపగలవు.

కొంతవఱకు ఈప్రకారముగనే మనచుట్టు, ఇచ్చటనే మూడులోకములు ఉన్నవి. ఘనద్రవవాాయ్వాకాశపదార్థ నిర్మితమైన మనభౌతికప్రపంచము అంతయు సూక్ష్మరంధ్రమయముగ నుండును. దానిసూక్ష్మాణువుల మధ్యమున సందులు గలవు. ఈ సందులలో ఉత్తమలోకము లిమిడియున్నవి. వాతావరణములో అపురూపముగనుండు 'ఆర్గను' వాయువు జల్లెడతీగవలె నుండు తీగకంచెలోని సూక్ష్మరంధ్రములద్వారా ఏవిధమైన ఆటంకము లేకుండ లోపలకు వెలుపలకు తిరగగలదో, దేనితోను కలియని ఆర్గను అణువు, తీగెయకంచె ఒకేచోట ఉండి మనకు తెలియకుండ నేలాగున నుండగలవో అలాగుననే, భూర్భువస్సువర్లోకవాసులు మన ప్రక్కనే మనసాన్నిధ్యములో, జీవితము గడుపుచున్నను

హరి ఉనికి మనకుఁగాని, మన ఉనికి వారికిఁగాని అసాధారణ పరిస్థితులలో తప్ప తెలియదు.

భువర్లోకసువర్లోకస్పందములను గ్రహించు నూత్న పృష్టికలిగి, సాధనాపరిశీలనలలో సుశిక్షుతుఁడైన వ్యక్తి కలఁడనుకొందము. అతనికి ఏమి కనపడును. బహువిధములైన సంఘటనలను విశేషముల నతఁడు చూడఁగలఁడు కాని అవి అవగాహన చేసికొనుట కనేకసంవత్సరములు పట్టును. అతనికి ప్రప్రథమముగ ఇదివఱకు చనిపోయిన, స్నేహితులు, ప్రియ బంధువులు, పరిచితులు, కాలమానసికశరీరములలో జీవయాత్ర సాగించుచున్నట్లు కనుపించెదరు. వారు, ఎక్కడనో అతిదూరముగ నున్నవని మనము సాధారణముగ నూహించు స్వర్గ నరకములలో లేరు. వారు ఇచ్చటనే ఈ ప్రపంచాదృశ్య నూత్నభాగములలో నివసించుచున్నారు. ఆ 'మృతజీవుల'లో కొందఱు మహానందముగను, కొందఱు స్వల్పసంతృప్తితోను, కొందఱు విసుగుఁదలగను, కొందఱు దుఃఖాకాంతులుగను కనపడెదరు. వీరందఱు వేఱువేఱు తరహాలకు చెందిన జీవులు. వీరు భువర్లోకసువర్లోకములలో వేఱువేఱు ఉపలోకములలో కాలముగడుపుచున్నారని అతనికి క్రమముగ తెలియఁగలదు. ఈ ఉపలోకములు భూమ్యుపరిభాగమును ముంచి ఎంతదూరమువఱకు వ్యాపించియున్నవో పరిశీలించి ఆ అదృశ్యగోళములను గూర్చిన శాస్త్ర మొకటి అతఁడు తయారు చేసికొనును.

భువర్లోకమునకు చెందిన అన్నిటికన్న క్రిందుగా నున్న ఉపలోకములో కళోరమైన బాధ లనుభవించుచు కొందఱు స్త్రీపురుషులు కొంతకాలము గడపెదరు. ఆ ఉపలోకమును బహుశః 'నరకము' (hell) అని మతములు నిర్వచనము చేసియుండవచ్చు. దీనిపై అంతస్థులోని కొన్ని ఉపలోకములను 'అఘమర్షణలోకము' (purgatory) అనియు వానిపై దానిని 'వసంతలోకము' (Summerand) అనియు గణాచారులవలన ప్రేరేపింపబడిన గణములు వర్ణించుచుండును. దీనిపై లోకములో నివసించుచున్న 'మృతజీవులు' వర్ణింప నలవికాని సౌఖ్యమనుభవించెద రని ఎక్కువ అనుభముగల సాధకుఁడు తెలిసికొనును. ఇచ్చటివారు ఎవరిపుణ్యశక్తికి తగిన సౌఖ్యమును వా రనుభవించుదురు. ఇదే 'స్వర్గలోకము' అని ఆ సాధకునకు తెలియును. ఈ 'స్వర్గము' గ్రంథములలో వర్ణింపబడినదానికంటె భిన్నముగను, విశ్వాసనీయముగను కనుపించును. ఈ అదృశ్యలోకజ్ఞానమునలన, జీవన్మరణరహస్యము ఆతనికి కొంతవఱకు సుబోధకము కాఁగలదు.

50 వ పటములో క్రింది మూఁడులోకములలో (భూర్భువస్సువర్లోకములలో) నివసించుచున్న వివిధవర్గములను సంక్షిప్తముగ తెలియఁబఱచితిని. మూఁడు వేర్వేరు పరిణామవర్గములకు చెందిన జీవు లీమూఁడులోకములలోను కలరు. (1) మానవవర్గము (ఇందుజంతువర్గముకూడ కలిసి యున్నది); (2) ఖనిజ. భూతాత్మ (Elemental Essence) వర్గములు. (3) దేవతావర్గము, రెండవరకపువర్గమునకు

నిర్దిష్టమైన రూపము ఏర్పడని కారణమున వానిని అవగాహనము చేసికొనుట చాలకష్టము. భువర్లోకనువర్లోక పదార్థము మాత్రము, అనఁగా జీవాత్మగాక, సృష్ట్యకోపాధి యొక్క పదార్థమునకే ఒకవిధమైన చైతన్యము కలదు. ఆచైతన్యము

త్రిలోక వాసులు				
ఉత్తమ స్వర్గము	జీవన్ముక్తులు దీక్షపొందువారు		సౌరాత్మ వర్గము	అరూప దేవతలు
	పరిణామజీవులు			
	సాదారణజీవులు			
అధమ స్వర్గము	దేవబాన్లు	తాత్త్వికజాతి	చంద్రాత్మ వర్గము సంకలన రూపములు	రూప దేవతలు
	మానవులు	మానవత్వ స్వక్తికరణం చెందిన జంతువులు		
	సూక్ష్మజీవులు	జీవాత్మ		
కామ లోకము	(నిర్దిష్టమైన తరువాత కౌర్మకాలము వరకు) మానవులు-జంతువులు		భూతాత్మ వర్గము సంకలన రూపములు "భూతములు"	కామ దేవతలు ప్రకృతి దేవతలు సిల్లులు
	కామలోక కవములు "స్వాకృతి"			
భౌతిక లోకము	అణు	ప్రకృతి	సృష్టి దేవతలు	1. ఆత్మ దేవతలు 2. తేజో దేవతలు 3. నీటి సుందరులు 4. భూత సుందరులు 5. పృథ్వీ సుందరులు
	ఉప అణు	ప్రకృతి		
	సూక్ష్మకణ	ప్రకృతి		
	అకణ	ప్రకృతి		
	వాయు	ప్రకృతి		
	త్రువ	ప్రకృతి		
	మన	ప్రకృతి		

(50 వ పటము)

నకు వ్యక్తిత్వము లేదు. కాని అది ప్రాణముతో తొణికిసలాడుచుండును. ఉదాహరణ :- ఒకగిన్నెలో నీరుపోసి దాని గూడా విమృశ్యక్తి ప్రసారము చేసినచో జలకణములు ఎట్లు

చైతన్యవంతమగునో అదేప్రకారము భువర్లోక సువర్లోకము లలో పై చెప్పిన రెండవతరగతికి చెందిన ప్రధమ, ద్వితీయ, తృతీయ భూతాత్మవర్గముల (1st 2nd & 3rd elemental essence) వీర్యము, శక్తి కొంతవఱకు ఉండఁగలవని మనకు తెలియఁగలదు.

ఈ భూతాత్మవర్గము ఎల్లప్పుడును సందిగ్ధస్థితిలో (Critical state) నుండుచు మానవసంకల్పస్పృంధములు తాకుటతోడనే, సంకల్పరూపములుగ మాటులకు సిద్ధముగ నుండును. కామమానసికపదార్థములనుండి 'భూతాత్మవర్గము' నిర్మించు సంకల్పరూపములు, ఆ సంకల్పవద్ధతిని, గుణబలము లనుబట్టి యుండును. ఈ సంకల్పరూపములలో కొన్ని బహుక్షణికములు కాని యవి కొన్ని మానములకొలఁది సంవత్సరములకొలఁది నిలిచియుండును. కాబట్టి అదృశ్యలోకప్రవాసుల పట్టికలో వీనినికూడ చేర్పవచ్చును. వీనినే 'భూతములు' (Elementals) అందురు.

భూలోకమునందలి 'అకాశ'పదార్థనిర్మితమైన ఉపాధులుకూడ ఒకవిధముగ ఇట్టి పద్ధతికి చెందినవై యున్నవి కాని ఖనిజజీవితము కొంత భిన్నముగా నుండును. ఖనిజమునకు జీవోపాధుల ననుసరించి ద్వంద్వప్రతిపత్తిగలదు. ఉపాధి రూపములో అది అనేకరసాయనికభూతములుతో నిండియున్నది. దాని 'జీవము' పరిణామము చెందుచున్నకొలఁది షేత్రగణితరూపములలో తన ఉపాధులను స్ఫటికములవలె నిర్మించుకొను సమర్థతను పొందుచుండును.

50 వ పటములోని రెండవభాగములో చూచిన యెడల భూలోకవాసులుగ, ఖనిజవృక్షజంతుమానవవర్గములకు చెందినవారు కలరు. మానవుల ఛాయాశరీరము లేక పాణిమయకోశము కొద్దివారములలోనో నెలలోనో జీర్ణించి పోవును. అయినను అట్లు నిలిచియున్న కొద్దిదినములు వానికి సంబంధించిన స్థూలశరీరముల సమాధులపై తేలి విహరించుచుండును. ఇవి ఆ స్థూలశరీరపు ఆకారములోనే యుండును ; కాని ఇవి ఆకాశపదార్థము (either) తో నిర్మింపఁబడియుండును. ఇవి రుద్రభూములలో, సునిశితమైన దృష్టికల వారికి కనపడి, మృతిచెందినట్లనిపించును.

మానవులయు జంతువులయు కామశరీరములు, వారు నిద్రించునప్పుడు తాత్కాలికముగ భువనలోకముతో తిరుగుచుండును. వారి వారి పరిణామస్థితినిబట్టి, ఆస్థితిలో కొండలు సంపూర్ణముగను కొండలు స్వల్పముగను ఎటుకకలిగి యుందురు. మనకు మెలఁకున వచ్చుటతోడనే సూక్ష్మశరీరమునకు, స్థూలశరీరమునకు మధ్యమున నున్న ద్వారము మూతపడిపోవును. అంతటితో ఆ భువనలోకాను భవము తాత్కాలికముగ అంతమగును. మరణించిన తరువాత, జీవులు కామశరీరముతో భువనలోకములో కొంతకాలము నివసించుదురు. ఆతరువాత జీవి స్వర్గలోకములో ప్రవేశించును. భువనలోకజీవితము సాధారణముగ కొన్నిగంటలు మొదలు కొన్ని ద్వాదశాబ్దములవఱకు ఉండవచ్చును.

‘త్యజించిన కామశరీరములు’ (అనగా. కామలోక మృతకశేబరములు) అన్న పదములోనే దానిలర్థము ఇమిడి యున్నది. మరణకాలముతో, భౌతికశరీరము ఎట్లు విడిచి పెట్టెదమో ఆ ప్రకారమే భువర్లోకజీవితము అంతమగుసరికి కామశరీరమును త్యజించి స్వర్గలోకమునకు పోయెదము. స్థూలలోకమృతకశేబరమునకు, కామలోకమృతకశేబరమునకు భేదమున్నది. కామలోకమృతకశేబరములో ఆ జీవియు చైతన్యము స్పల్పముగా కామపదార్థములో చిక్కుకొని ఉండిపోవును. అందువలన ఆ జీవి అనుభవస్మృతులు స్పల్పముగ మృతకశేబరములో మిగిలియుండును. కాబట్టి ఆ కశేబరము కొంతవఱకు ఆ స్మృతులను యంత్రమువలె ప్రదర్శించుచు అసలు జీవితమే నటించును. వీనినే (Spooks) (కామలోకశవములు) అని అందురు. గణాచారుల ప్రేత ప్రేరేపణప్రదర్శనములలో, ఇవే ముఖ్యపాత్ర వహించుచుండును. అప్పుడు ఆ మరణించిన జీవితమే ఈప్రదర్శనములో పాల్గొనుచున్నాడని అపోహపడుచుండురు. ఇట్లు వానిని ప్రేరణముచేయుచో అసలుజీవి భౌతికాధ్యాత్మికస్థాయిని బట్టి కొన్నిగంటలలోనో, కొన్ని నెలలలోనో కొన్ని సంవత్సరములలోనో ఈశరీరములు శిథిలమై పోవును. స్వర్గలోకము రెండు పెద్దభాగములుగ విభజింపబడినది. అందలి ఏడు ఉపలోకములలో పై మూడు కలసి ‘ఉత్తమస్వర్గమనియు క్రింది నాలుగు కలసి అధమ లేక నీచస్వర్గమనియు అనెదరు. ‘నీచ’ స్వర్గమును ‘దేవభాన్’ అని అందురు. ఇది దేవతానిల

యము. మరణించిన తరువాత ఇచ్చట ప్రవేశించిన జీవులు ఎంతో ఆనందముతో సుఖముగా కాలము గడుపుదురు. మరణాత్పూర్వము వ్యక్తికరణముచేదిన జంతువులు కూడ ఇచ్చటనే యుండును. తమలో అన్నిటికన్న ప్రేమలక్షణము మిన్నగ నున్నట్టి స్త్రీపురుషబాలవ్యక్తులు క్రిందిదైన మొదటి ఉపలోకము తాము భూలోకములో నున్నప్పు డెక్కువగ ప్రేమించిన వ్యక్తుల సాన్నిధ్యములోనేయుండుచు, వారి సహవాసమున మిక్కుటమగు ఆనందము పొందుచు, సుఖముగా అనేకశతాబ్దములు కాలము గడపెదరు. రెండవ ఉపలోకములో ఇట్టివే ప్రేమతో భక్తికూడ మిళితముచేసిన వ్యక్తులు ఆనందముగా కాలము గడపెదరు ; మూడవ ఉపలోకములో ప్రేమను దయను కలిగి, అనేకులు భూలోకములో సేవచేసిన వ్యక్తులుందురు. ఇట్టి గుణము లన్నియు కలిగి ఉండి 'కళాకారులు'గను తత్వవేత్తలుగను, శాస్త్రజ్ఞులుగను భూలోకములో పేరుపొందినవారు నాల్గవ ఉపలోకమున నుందురు.

వీనికి పై నున్న మూడు ఉపలోకములు :- అనగా ఉత్తమస్వర్గము జీవాత్మల నియమము. ఇచ్చట అంతవఱకు జన్మపరంపరలలో సేకరించిన యావదనుభవములద్వారా కలిగిన శక్తితో జీవాత్మస్థాయిలో నుందురు. ఇక్కడ జీవాత్మ తననుండి ఒకస్వల్పాంశమును, క్రింది మూడులోకములలోను (అనగా భూర్భువస్సువర్లోకములు) జీవయాత్ర గడుపుటకొఱకు ప్రయోగాత్మకముగ దేహాత్మకరూపములో

ప్రవేశపెట్టును. ఉత్తమస్వర్గములో మొదటి (అనగా అన్నిటికి పై నున్న) ఉపలోకము, మహాత్ములయు, జీవన్ముక్తులయు, వారి ఉత్తమవిధివిధ్యవర్గములయు నివాసము; దాని తరువాత దైన 6 వ ఉపలోకములో ఉత్తమశీలము, ఉజ్జ్వలసాండిత్యము కల్గి స్వభావబద్ధమైన బహుసునిశితగుణములు భూలోకములో నున్న పృథు వ్యక్తము చేసినవారి ఆత్మలు నివసించును. ఐదవ ఉపలోకము (అనగా ఉత్తమస్వర్గములోని ఉపలోకము) పై రెండుతరగతులవారగు 6000 కోట్ల మానవాత్మలలో మిగిలిన జీవాత్మలకు నిలయము.

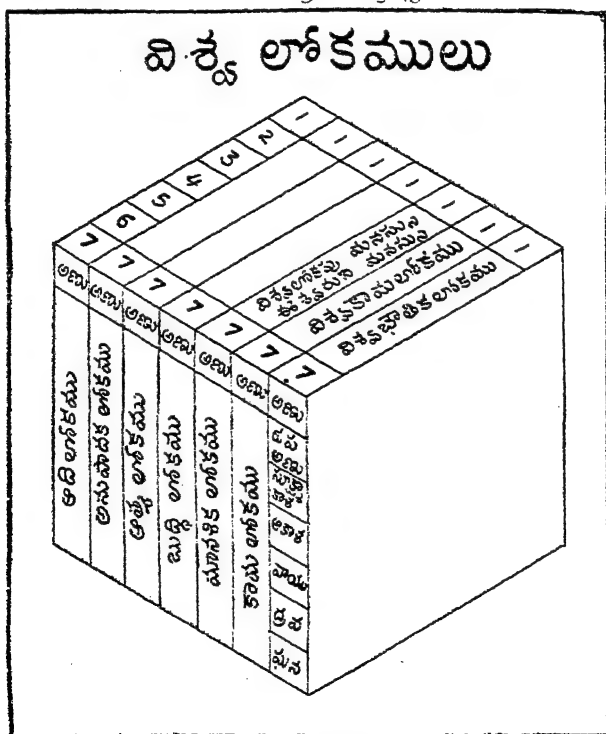
ఈ దృశ్యాదృశ్యప్రపంచములోని జీవుల పరిణామమునకు 'దేవతా' పరిణామమునకు ఎంతో భేదము కలదు. ఉత్తమస్వర్గమునకు 'అరూప' దేవతలు (formless) నివసించెదరు. వారి శరీరములు రూపరహితమై ఉత్తమస్వర్గలోక పదార్థముతో నిర్మింపబడును. 'అరూప' (formless) అను పదముపయోగించుటకు కారణము ఆ లోకమునందలి సంకల్పములకు నిర్దిష్టమైన స్వరూపము లేకపోవుటయే. అది క్లిష్టములైన ప్రకృతాశవంతములైన స్పందములవలె వ్యక్తమగును. దేవభాన్ లోకములోని సంకల్పములకు రూపము గలదు. అచ్చటి సంకల్పములకు నిర్దిష్టమైన స్వరూప మున్నది. కావున ఈ లోకములో 'రూప' దేవత లుందురు.

భువన్లోకము స్వార్థముతో కూడిన భావోద్యోగములకు సానముగనుక, వీరికంటె క్రింది తరగతివారగు కామదేవత లిచ్చట నుందురు. ఈ లోకమునందు భూలోకమునకు చెందిన

పై నాల్గు ఉపలోకములందు పెక్కుతరగతులకు చెందిన దేవతాగణములు, గంధర్వులు, కిన్నరులు, కింపురుషులు, మోహినులు మొదలగువా రుందురు. అన్నివిధముల దేవతా గణములు, దేవతలకు పెంపుడుజంతువులవంటివారు. వీరికి మంచి తెలివితేటలుండును. అయిన నీగణములు 'సమూహ త్యై'లోనివే; ఇంకను వ్యక్తీకరణము కాలేదు. ఈ గణములు తమ యజమానులైన దేవతలయందు కనపఱచు భక్తివిశ్వా సములవలన భూలోకములోని కుక్కలు, పిల్లులు మొదలగు పెంపుడుజంతువులవలె వ్యక్తీకరణమునొంది దేవతావ్రత్య గాత్యైలగును.

49 వ పటములో చూపబడిన అదృశ్యప్రపంచములు సూర్యమండలములకు చెందియున్నవి. ఇవి మానవపరిణామ మున కనువగు అనుభవక్షేత్రములు. సూర్యమండలమున కతీతమైన లోకములు కూడఁ గలవు. వానిని బ్రహ్మాండ ములు లేక 'విశ్వమండలములు' (cosmic planes) అందురు. ఈవిశ్వమండలమునందు గల లోకముల నొక్కొక్కదానిలో ఏడు ఉపలోకములు కలవు. వీని యన్నిటి అధిమోపలోక ములు, సూర్యమండలములోని అన్నిలోకముల యున్నతోప లోకములతో సమానము. 49, 51 పటములు రెండు ఒకదాని ప్రక్క నొకటి పెట్టుకొని చూచినచో ఈ విషయము స్పష్ట ముగ బోధపడఁగలదు. విశ్వమండలమందలి మనోమయ లోకములోనే మనలోకములలోని జీవోపాధుల పరిణామ ప్రణాళిక మహాసంకల్పరూపములో నిర్దుష్టముగ నున్నది.

పరిణామవిధానము ప్రారంభదశనుండి అంత్యదశవఱకు ఎక్కువ
నడువవలసియున్నదియు విశ్వమండలేశ్వరుని మహాసంకల్ప
మయియున్నది. దీనినే ఈశ్వరప్రణాళిక అందురు. ఈశ్వరుని
మనస్సులోనే ప్రాటోమహాశయండు నిర్వచించిన 'ఆదర్శ
స్వరూపములు' (Archetypes) ఉన్నవి ఈ స్వరూపములు
'విశ్వమండలము'నందలి మనోమయలోకములో శాశ్వత
ముగ నేర్పడియున్నది. ప్రారంభమునుండి తుదివఱకు వాని
స్వరూప మొకటే. అదే నిత్య, సత్యస్వరూపము.

విశ్వమండలములోని మనోమయలోకపు అధిమోష లోకము మన మనోమయలోకమునందలి ఉత్తమోషలోకమై యున్నది. కావున మన చైతన్యమును మనోమయలోక ములోని ఉత్తమస్థాయివఱకు ఉపసంహరింపఁగలిగినచో ఈ 'ఆదర్శస్వరూప'చ్ఛాయను కొద్దిగా గ్రహింపఁగలుగుదుము. అప్పుడు దానిప్రభావమునకు లోనై ఉత్సాహ పూరితమైన దృష్టి మనకు అలవడఁగలదు. సూర్యాస్తమయ మందు ఆకాశము వివిధవర్ణములతో అలరారుచు కన్నులపండువుగ నుండును. ఆ దృశ్యము లోతైన బావియందలి నిర్మలోదకములోఁ ఆబావిలోనినీటికి ఆకాశమునకు ఎట్టి సబంధము లేకపోయినను) ఎట్లు ప్రతిబింబించునో ఆప్రకారమే ఆత్మ తన పరిశుద్ధమైన మేధాశక్తితోను ఆధ్యాత్మికభావవరంపరలతోను 'శాశ్వతవర్తమానము'ను అందలి భవిష్యత్తుశోభను చూడఁగలదు; తెలిసికొనఁగలదు; గ్రహింపఁగలదును. గొప్పగొప్ప కళావేత్తలు తమలో మిగిలియున్న సహజమైన అంతర్దృష్టితో మానవులకొఱకు జ్ఞానసౌందర్యములతో సమ్మిళితమైనట్టి, క్రియాత్మాగములతో శోభిల్లుచున్నట్టి కళావస్తులను సృష్టింపఁగలరు.

మానవులుగ మనము జీవితము గడిపెడు భూలోకముతో సహా దృశ్యాదృశ్యలోకముల వివరములు సంక్షిప్తముగ తెలిపియున్నాను. కాని మృతిలేని జీవాత్మలు అంతయులేని ఈ దృశ్యబ్రహ్మాండమునకు వారసులు. వీనిలోని అనేకరంగములలో మనము జ్ఞానమున అభివృద్ధిఁ గాంచినకొలఁది

ఉత్సాహముతో కూడిన సాహసకార్యములు పరంపరగా నలుపుచు, పరిపూర్ణులమగుటకు కృషిచేయుచుందుము. ఈ అదృశ్యలోకముల శోభను అతిస్వల్పముగనైన దర్శింపఁగలిగినచో మన నైతికదృక్పథమును సరిదిద్ది జీవపరిణామముల పట్లను ఆకర్షణకలుగునట్లు చేయు నూతనదృక్పథ మలవడును. సూర్యోదయముతో మంచు కరిగిపోవునట్లు, ఇట్టి ప్రత్యక్షానుభూతివలన, మానవుని సందేహములన్నియు హరించిపోవును.

ఇట్టి ప్రత్యక్షానుభూతి, మనలో చాలమందికి అందు బాటులో లేకున్నను, మహోజ్వలమైన కాంతినిచ్చి, చీకటితో నిండియున్న మానవప్రపంచములో వెలుగుబాట చూపి మనలను నడిపించు పరిశుద్ధమైన మేధాశక్తి దివ్యమైన అంతర్వాణిశక్తి అయినను, తగు ప్రయత్నముచేసినచో అలవచ్చుకొనవచ్చును. దివ్యజ్ఞాన మొక్కసారిగ ప్రతిమానవునకు దివ్యదృష్టి నీయలేకపోయినను, ఇతరతత్త్వసిద్ధాంతములకన్న ఎక్కువ తృప్తికరముగ, అదృశ్యవిషయముల యధార్థస్థితినిగూర్చిన వివరములు, జీవితముపట్ల సమధికోత్సాహము, సత్కార్యాచరణకు ప్రేరణముగలుగునట్లు, అందీయఁగలదు. అండఱకు ప్రత్యక్షానుభవము కలుగువఱకు, ఈనాఁడు ఏకొద్దిమందికిమాత్రమో అనుభవములో నున్న ఈ విషయములనుగూర్చి జిజ్ఞాసువులకు ఈప్రకార మీ అదృశ్యవిషయములను ఒహిర్గతము చేయుట ఈనాఁడు దివ్యజ్ఞానము చేయఁగలిగిన పని అని న్యాయముగ చెప్పఁగలను.

6 ఆధ్యాత్మము

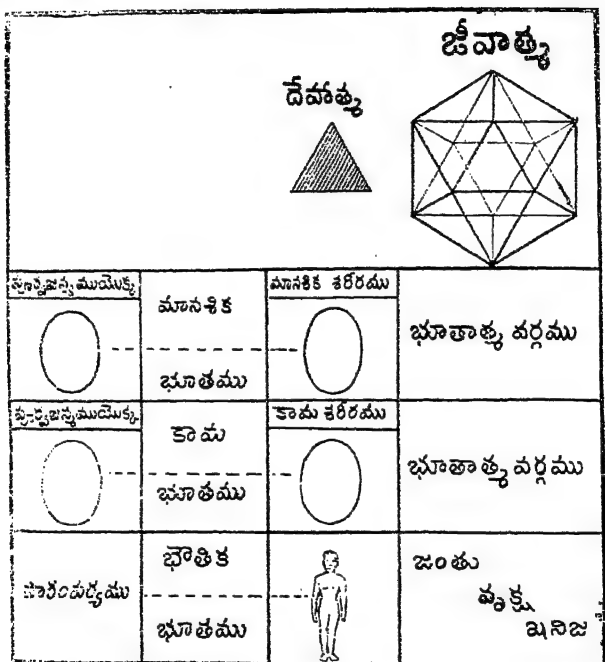
మానవుని మరణాత్పూర్వాపరస్థితి

ఒకసారి అనేక కార్యముల నిర్వహింపఁగలశక్తి గలదై యున్నప్పుడు ఆసాగ్రీ అవయవిర్మాణము బహుక్లిష్టముగనుండునని ఆధునికపరిణామసిద్ధాంతపు మూలసూత్రము. అందువలన క్రిందివర్గములందది జీవరాసుల అంగనిర్మాణములో కనపడని క్లిష్టత మానవుల అంగనిర్మాణములో కనపడుట, న్యాయము, సహజము. కాని శారీరశాస్త్రము, జంతుదేహధర్మశాస్త్రము అనువానిద్వారా మనకు తెలియపఱచిన దానినిబట్టి చూచినచో మానవావయవనిర్మాణము ఆతిక్లిష్టమైనదని మనకు తెలియఁగలదు. కాని దివ్యజ్ఞాన శాస్త్రరీత్యా బహిర్గతము చేయఁబడిన విషయమును బట్టి చూచినచో ఈ క్లిష్టత, సమగ్రమానవ నిర్మాణమునఁగల క్లిష్టతలో బహుస్వల్పభాగము మాత్రమే ఆదివ్యజ్ఞానము మానవునిగూర్చి చెప్పిన ముఖ్యాంశములు 52 వ పటములో క్లుప్తముగ చూపినాను. 'మానవుడు' అని మనము నిర్వచనము చేసిన న్యక్తి జన్మించునపుడు అతని నిర్మాణములో అనేక వస్తువులు ఉపయోగింపఁబడును. అవి ఏవనగా :-

1. జీవాత్మ :- నిజమైన మానవాత్మ : ఎప్పుడైనను దీనిలోని స్వల్పభాగము మాత్రమే స్థూలోపాధిలో వ్యక్తమగుచుండును. ఈజీవాత్మయే పితృగాత్మ.

2. ఒక్కొక్కజన్మలో ఒక్కొక్కసారి జీవాత్మలోని స్వల్పభాగము నూలోపాధులలో ప్రవేశించి ఒక ప్రత్యేక జాతిలో, ప్రత్యేక కాలములో, స్త్రీగానో, పురుషుడుగానో వ్యక్త మగుచుండును. ఇదియే దేహాత్మ.

(52 వ పటము)

ప్రత్యగాత్మకుఁ దేహాత్మకుల సంబంధమును అనేక విధములైన గుర్తులద్వారా నిరూపించిరి. పూర్వము గుప్త విద్యలో ప్రత్యగాత్మను సూత్రముగను, జన్మపరంపరలోని దేహాత్మలను మణులుగను వర్ణించినారు ('సూత్రేమణిగణా

ఇవ, గీతావాక్యము చెప్పచున్నది). 52 వ బొమ్మలో వేటొక గుర్తు చూపబడినది, మూడు దిక్కులు, ఇరువది సమానముఖములు కలిగిన (icosahedron) ఒక ఘనము ప్రత్యగాత్మకు చిహ్నముగా మనము తీసికొన్నచో ఇందులోని, రెండు దిక్కులుగలిగిన ఇరువది త్రిభుజములలోను ప్రతి త్రిభుజము దేహాత్మకు చిహ్నమగును.

ఈ ఇరువది త్రిభుజములు ఒకదాని ప్రక్క నొకటి చేర్చినను ఆ పెద్ద ఘనము కాదు. ఏల యన వీనిలో మూడవ దిక్కు లేదు. త్రిభుజమునకు దిక్కులు రెండు. పెద్ద ఘనము (icosahedron) నకు దిక్కులు మూడు. అందున పెద్ద ఘనములోని ఒక్కొక్క ముఖములోనే అనంతమైన (infinite) త్రిభుజము లుండును. ఇది గణితశాస్త్రము నిరూపించిన విషయము. అన్నిజన్మలలోని దేహాత్మలను కలిపి ఒక్కచోట చేర్చినచో జీవాత్మగ మాత్రమే. జీవాత్మ తన నిజస్వభావమునకు భంగములేని పద్ధతిని తనశక్తిమేరకు ఎన్ని దేహాత్మలను నిర్మింపవలగునో అన్నింటిని నిర్మించుచుండును. ఒక్కొక్క జన్మలో ఒక్కొక్క దేహాత్మను మాత్రమే జీవాత్మ నిర్మించుకొనును.

3. దేహాత్మ లేక భూతాత్మ (personality) (52 వ బొమ్మలోని 3 కలము చూడుడు). పునర్జన్మ పొందునమయములో, మానసిక, కామమయ భౌతికోపాధులను ధరించును.

4. ఈ మూడు ఉపాధులకు స్వతంత్రమైన జీవితము చైతన్యము కూడ కలదు. ఈ చైతన్యమునకు దేహాత్మచైత

న్యమునకు సంబంధము లేదు. ఈ మూడు శరీరముల చైతన్యమును వరుసగ 'మానసికభూతము' (mental elemental) కామభూతము ("desire elemental" of the astral) స్థూల శరీరభూతము (physical elemental) అని యందురు. 52 వ పటము 2 వ కలములో ఆవిషయము వ్రాయబడ్డది. ఈ శరీరచైతన్యము, మానసికకామభూతాత్మవర్గములయు స్థూలశరీరనిర్మాణమునకు తోడ్పడెడు ఖనిజవృక్షజంతుజీవప్రవాహములయు చైతన్యమయియున్నది.

5. తలిదండ్రులవలన ప్రసాదింపబడు స్థూలశరీరము వంశపారంపర్యముగా వచ్చెడి ప్రత్యేకలక్షణములు కలిగి యుండును. తల్లిగర్భములో ఈ నూతనజీవి యున్నప్పుడు ఆతని శరీరనిర్మాణమునకు తెగినట్లుండి అతడు చేయవలసిన పని కుపయోగపడు లక్షణములను వంశపారంపర్యలక్షణముల నుండి ఎంచి ఉపయోగింతురు.

6. మానసికకామోపాధులకు కూడ ఒక విధమైన వంశపారంపర్యలక్షణములు కలవు. ఈ ఉపాధులను జీవాత్మయే నిర్మాణము చేసికొనును. ఒకజీవితములోని కామమానసిక శరీరములు వెనుకటి జన్మలో దేహాత్మ స్వర్గలోకములో ప్రవేశించుటకు ముందు త్యజించిన కామశరీరముయొక్కయు ఆతరువాత త్యజించిన మానసికశరీరముయొక్కయు 'నకళ్ళ' వలె నుండును.

కావున దివ్యజ్ఞానదృష్ట్యా పరిశీలించినచో 'మానవుడు' బహుక్లష్టమైన వ్యక్తి; ముల్లోకములందలి అనేకసమానాంతర

చతుర్ముఖశక్తుల ఫలితముగ ఏర్పడిన కర్ణములవంటివాడు. స్వప్తమైన పరిశీలనకు వీలుగ నుండుటకుఁ గాను ఈశక్తులను మూడు వర్గములగ ఏర్పాటుచేసినాను.

1. జీవాత్మ:- శాశ్వతమైన కారణశరీరమున జన్మముల మధ్యకాలములో నివసించుచు దేహాత్మలలో జీవితము గడపినప్పుడు గడించిన అనుభవముల నన్నిటిని తన స్మృతిపథములో నిలబెట్టుకొంగలడు.

2. దేహాత్మ లేక భూతాత్మ :- జీవాత్మలోని స్వల్ప భాగము.

3. ఉపాధిచైతన్యము :- మానసిక కామస్థూలోపాధుల భూతములకు (elementals) సంబంధించిన చైతన్యము.

మొట్టమొదట వివిధోపాధిచైతన్యములను గుఱించి పరిశీలింతము. స్థూలశరీరచైతన్య మెంతపరిమితమైన దైనను, ఆశరీరజీవితమునకు కార్యకలాపములకు సరిపోయిఉండును. అవసరమైనప్పుడు తనలో నున్న న్యక్తిదృష్టి నాకర్షించు తెలివి ఈ ఉపాధిచైతన్యమునకు కలదు. శరీర మలసినప్పుడు విశ్రాంతిఁజీసికొను మని ఇది ప్రేరేపించును. ఆఁకలి, దప్పిక గలిగినప్పుడు ఆహారము తీసికొనుమని జలము త్రాగుమని ప్రోత్సహించున వివిధము. ఈ వాంఛలన్నియు స్థూలశరీర భూతమునకు సంబంధించినవి గాని, ఆత్మకు సంబంధించినవి కావు. వంశపరంపరగ సంక్రమించిన అలవాట్లవలన తనను సంరక్షించుకొను తెలివితేటలు ఈ చైతన్యమునకు కలవు. రోగక్రిములు శరీరమును పీడించునప్పుడు, ఇది కొన్ని విషయ

ములను సృష్టించి ఆ రోగక్రిములను చంపును. శరీరముపై పుండు పడినచో దానిని మాన్పుటకు ఆ శరీరములోని ఆరోగ్య కణముల ఆపనికి నియోగించును. స్థూలశరీరము నిద్రపోవు చున్నప్పుడు దానిని చలినుండి రక్షించుట కీచైతన్యము దుప్పటి లాగుకొని కప్పకొనును. ఒకవైపు తిరిగి పండుకొన్న వ్యక్తి నిద్రలో నింకొకవైపునకు తిరుగుట దీనివలననే కలుగును. ప్రాణాపాయమున కలిగెడి అలజడి యప్పుడు ఏలాగునైన రక్షించుకొనుటకై తన శక్తిమేరకు తంటాలు పడుచుండును. తుపాకీధ్వని వినినప్పుడు, హఠాత్తుగ పెద్ద ధ్వనితో తలుపుమూసినప్పుడు ఉన్నచోటినుండి ఉలికిపడి స్వరక్షణకోసము ప్రక్కకు ఉరుకునట్లు చేయున దీచైతన్యమే.

భౌతికశరీరలక్షణములలో చాలభాగము స్వభావసిద్ధమైనవి. గాన ఎక్కువగ జోక్యముకలుగజేసికొను అవసరముండదు. కాని ఒక్కొక్కప్పు డట్టి జోక్యము అవసరమగును. ఉదాహరణకు :- శరీరము అలసి పనిచేయుటకు ఇష్టముండదు. కాని కర్తవ్యనిర్వహణకొఱకు పనిచేయవలసి వచ్చును. అట్టి సమయములలోను లేదా ఏదైన అతిసాహస కార్యము చేయవలసి వచ్చినప్పుడు 'భూతము', శరీరమును భయపెట్టి, తన ప్రాణమును కాపాడుకొనుమని ప్రోత్సహించును. శరీరము వెనుకంజ వేయఁబోవును. అట్టి సమయములలో 'జీవాత్మ', 'దేహాత్మ'ను గట్టిగ నొక్కిపెట్టి తన ఇచ్ఛాశక్తిని విజృంభింపఁజేసి ఆ పని చేయింపవలసి యుండును. ఈ 'భూతము' చిన్నపిల్లలలో బాహుటముగ

ప్రనిచేయును. చంటిపిల్లవాడు చేయుగోల, వాని ఏడుపు అంతయు ఈ భూతకృత్యమే జీవాత్మ కేమియు సంబంధము లేదు.

అనేకజన్మలలో తన పూర్వులు పొందిన సుఖదుఃఖానుభవముల సంపుటి ఈ స్థూలశరీరభూత జీవితచైతన్యములు. చాలకాలముక్రిందట ఒకానొకప్పు డిది ఆటవికుని 'కానుభూత' జీవితము అయియుండెను. కావున దీని కనేక విధములగు పూర్వస్మృతులతోఁ గూడిన లక్షణములు కలవు. కావున దానిపై జీవాత్మ చైతన్యశక్తి పట్టు కొంచెము సడలినచో నది వెనుకటి స్థితికి జారిపోవుచుండును. ఆధునికయుగములో ఫ్రౌడ్, జంగ్, ఏడ్లరు (Freud, Jung, Adler) వంటి మనస్తత్వశాస్త్రవేత్తలు వారి పరిశోధనలలో కనుగొన్నది ఈ ఉపాధిచైతన్యమే. దీని అవకతవకలే మనకు తెలుచు వచ్చు అర్థరహితస్వప్నాలలో న్యక్తమగుచుండును.

కామమానసికశరీరముల భూతములు భూతాత్మవర్గ ప్రాణము. ఖనిజములో ప్రవేశించుటకు పూర్వము పిష్టశక్తి ఈ వర్గములో నుండెడిది. ఇది ప్రవృత్తిమార్గములో నున్నందున క్రమేణా స్థూలపదార్థములోనికి దిగుచు వరుసగా ఖనిజములోను, తదుపరి వృక్షములోను, ఆ తరువాత తిర్యగ్జంతువులలోను ప్రవేశించినది. నిత్యము ఏదోవిధముగ అనేక నూతనమార్గములలో పని చేయుచు నిత్యము సజీవముగ నున్నట్లు భావించుటయే దానికి ముఖ్యవసరమైన విషయము. దానికి అనేకవిధములగు స్పందములు కావలెను. అవి భౌతిక

మైనవై యుండి ఎంతమోటుగా ఉన్న దాని కంత సంతోషము. ఇంకోలాగున చెప్పవలెనన్న “నా అవయవధర్మము” నా మానసికధర్మముతో నిత్యము సంఘర్షణపడుచుండును. దీనినే సెంటుచాల్ మహాశయుడు “నాలో తిష్ఠవేసికొని కూర్చున్న పాపగుణము” అని అన్నాడు.

కామశరీరము ఎప్పుడును ఉద్రేకముగాను, ఆవేశముగాను, ఉల్లాసముగాను ఉండవలె నని కామభూతము కోరిక. ప్రవృత్తిమార్గములో నున్నందున కామభూతమునకు వైవిధ్యము నానాత్వము, ఉద్రేకము, నిత్యనూతనత్వము మొదలగు నవి కావలె నని యుండును. మానసికభూతమునకు మనస్సు ఏదోయొక విషయమునుగూర్చి ఏకాగ్రత కలిగియుండుట ఇష్టముండదు. మనస్సు ఎప్పుడు చంచలముగ నుండి తన యజమానునందు నానావిధములైన సంకల్పస్పందములను పురికొల్పుచుండుటయే దాని కోరిక. ఈ మనస్సు ఇంత చంచల మైనది గనుకనే ఏకాగ్రత దీనికి దుస్సాధ మగుచున్నది.

కామమానసికశరీరములకు అధినేతయైన జీవాత్మ నివృత్తిమార్గములో నున్నాడు, కోట్లాది సంవత్సరముల క్రింద తాను ఖనిజముగనుండి క్రమేణా వృక్షముగను తరువాత జంతువుగను జీవితము గడిపినాడు. కాని ఈనాడు ప్రవృత్తిమార్గములో నున్న కామమానసికభూతములు వాంఛించు అనుభవములు, నివృత్తిమార్గమునందున్న జీవాత్మ కార్యకలాపములకు ఏమాత్రము ఉపయోగపడవు. అందు

కనియే ఏనిమధ్యమున నిత్యము సంఘర్షణ జరుగుచుండును. దీనినే సెంటుపాల్ మహాశయుడు “నాకు కావలసిన మంచి పనిని నేను చేయను; కాని నాకు అక్కటలేని చెడ్డపని చేయుచుందును” అని చెప్పినాడు.

మానవుడు జీవించియున్నప్పుడు, మరణించినతరువాత కూడ తన ఉపాధులను వశపఱచుకొనుటకు కృషిసల్పుచుండుటయే మానవుని ముఖ్యకర్తవ్యమైయున్నది. కర్మదేవతలు తనను ఒప్పించి ఏపనిచేయుటకు నియోగించిరో ఆపని నిర్వహించుటకొఱకు ఉపాధులను వశపర్చుకొని వానిశక్తిని వినియోగించుకొనవలసియున్నది. జీవాత్మలో నిబిడీకృతమై యున్న ఇచ్ఛాశక్తిని బట్టి అట్టి శక్తిని సక్రమముగా వినియోగించుటకు గల జ్ఞానమునుబట్టి మానవుని జయాపజయములున్నవి. 5వ పటములో నిత్యసంఘర్షణతోఁగూడిన ఈ జీవితమును, ఈ కఠినపరీక్షలో సంపాదించిన అనుభవములను, కనపఱచుట యైనది.

‘జీవాత్మ’ అనగా ‘ఉత్తమాత్మ’, ప్లాటోమహాశయుడు దీనిని ‘డెమను’ అనినాడు. జీవాత్మకు మూడు ముఖ్యవిశేషణములు గలవు. వానినే ఆత్మ, బుద్ధి, ఉత్తమమనస్సు అనెదరు. ఇచ్ఛాజ్ఞానక్రియాశక్తులు ఈ జీవాత్మ త్రిమూర్త్యాత్మకత్వమును తెలియజేయును. రూపసంకల్ప పూరితమైన నీచమనస్సు కోరికలపుట్టయైన కామశరీరమును కార్యకలాపముల కాలవాలమైన స్థూలశరీరమును కలిసి ‘దేహాత్మ’ యగును. అనుభవముల నన్నిటిని ప్రజ్ఞగా లేక

సామర్థ్యముగా మార్పుటకొఱకు జీవాత్మ తనలో 'స్వల్పాంశ' మును క్రిందికి దేహాత్మలోనికి వంపును.

జీవాత్మయందు ఇచ్ఛాశక్తి ఎంతకలదు, అది తన ఉపాధులను ఎంతవఱకు నిగ్రహింపఁగలుగును అన్నవిషయములపై ప్రతిదియు ఆధారపడియుండును. మూఁడు ఉపాధిభూతముల సహజధోరణిని ఆదుపులో పెట్టి ఉంచగలశక్తి జీవాత్మకున్నచో జన్మ సార్థకమగును. కాని ఈభూతములదే పైచేయి అయినచో జన్మనిరర్థకము. చాలమంది మానవుల

<div style="display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> <div style="text-align: center; margin-right: 10px;"> ఉత్తమాత్మ మేధా జీవాత్మ </div> <div style="font-size: 3em; margin-right: 10px;">{</div> <div style="text-align: center;"> * అత్మ * బుద్ధి * మనస్సు </div> </div>		
నిద్రాస్థితి		వశపర్యవృత్తి
స్వప్న స్థితి	సాధారణ స్థితి	సుషుప్తి స్థితి
దురభిమానము	మోహన	భావములు
	అభిప్రాయములు	
ప్రేరణలు	కామ	అనురాగము కనికరము
	కరోరికలు	
వారసత్వపు అలవాట్లు	భౌతిక	ఇంద్రియ నిగ్రహము పవిత్రత
	కార్యములు	

జీవాత్మ పూర్తిగా అణగిపోయి యుండుటగాని పూర్తిగా అధికారము కలిగియుండుటగాని సంభవింపదు. కొంతవఱకు ఇంద్రియములను నిగ్రహింపగలిగి కొంతవఱకు వానికి లొంగిపోయి ఉండుము. దీనికి కారణములను పటములో చూడగలరు.

భౌతికశరీరము నిర్వహింపవలసిన పనులు మంచి పనిగాని చెడ్డ పనిగాని చెప్పవీలులేదు. బ్రతుకుటకొఱకు తినుట, దగతీర్చుకొనుటకొఱకు నీరుత్రావుట, అది నిర్వహింపవలసిన పనులు. మానవుడు ఎప్పుడు తాను నిర్వహింపవలసిన కార్యమును తనకోర్కెతో ఏకము చేసి దానికి లొంగిపోయి మితిమీరి వ్రేవర్తించునో అప్పుడే 'పాపము' ప్రారంభమగును. కేవలము పశుప్రకృతి అయిన ఆహారపానీయములపట్ల కామశరీరము, వానితో కలిసి. కాంక్షను కలుగజేసినప్పుడు శరీరమునకు తిండిపోతుతనము శ్రాగుబోతుతనము హెచ్చి వీనికొఱకు నిత్యము కాంక్షించుచుండును. ప్రారంభదశలో కామశరీరము కోరికలను ఎప్పుడు సంతృప్తిపఱచుకోవలెనో మనకు తెలియజేయుచుండును. అలాగున కొన్నాళ్లు జరిగిన తరువాత స్థూలశరీరభూతము కామశరీరమును తన పనిముట్టుగ చేసికొనును. ఆటవికునకు తిండిపోతుతనము సహజముగ నుండును. కాని నాగరికమానవుడు తన కామశరీరమును స్థూలశరీరమునకు బానిసగఁ జేసి ఆటవికుని స్థాయికి జారిపోయినఁగాని తిండిపోతు కాలేడు. నాగరికమానవుడు పశుత్వల్యుడైన ఆటవికునివలె ఎట్లగునో ఈకింది జపాను సామెతిను బట్టి తెలియఁగలదు.

మొదట మానవుడు మద్యమును తాగెను;
తరువాత మద్యమే మద్యమును తాగెను;
ఆతుదకు మద్యమే మానవుని మింగెను.

కాని మానవునిలో ఇచ్ఛాశక్తి పటిష్ఠముగ నున్నచో శరీరముతో నిర్వహించు కార్యములనుండియే ఆత్మనిగ్రహము, పవిత్రత మొదలగు శాశ్వతమైన సుగుణముల నభివృద్ధి చేసికొనును. శరీరమును నశములో నుంచుకొనుట జీవాత్మకెక్కువ ఉపయోగము. దీనివలన, జీవాత్మకు తాను నిర్వహించవలసిన పనిలో, ఈశరీరము సంపాదించిన అనుభవజ్ఞానములు తొందరగా వినియోగములోనికి వచ్చును. పరిశుద్ధమైన, మితమైన ఆహారము, మంచితోగ్గయు, క్రీడావ్యాయామములద్వారా కండరములను, అవయవములను నిగ్రహములో నుంచుట మొదలగు శారీరకసాధనములు, ఆత్మనిగ్రహము, పవిత్రతను బడయుటకు ఎక్కువగ ఉపయోగింపఁగలవు.

కామశరీరము కోరికలతో నిండియుండుటకూడ సహజమే. స్వతస్సిద్ధముగ దుర్వాసనతో అపశ్రుతితో కూడిన ధ్వనులు అన్నచో, కామశరీరమున కనిష్టము. మధురగీతములన్నను అందమైన పరిసరములన్నను దాని కెంతోప్రీతి. కామశరీరప్రకృతి గ్రహించుటకు తగిన సున్నితమైన ఉపకరణమును సమకూర్చును. కామభూతము జీవాత్మపై అధికారము చలాయించి దాని ఆధీనము పోగొట్టిన సమయమందు 'పాపము' జనించును. అప్పుడు సహజమైన కోరిక మితిమీ

జీవ వాంఛగా పరిణమించి కామశరీరము అదుపునుండి తప్పి పోవును. మానవుడు చిత్తస్థైర్యము పోగొట్టుకొన్నప్పుడు ఆత్మకు సంబంధించిన ఉత్తమలక్షణములను ప్రదర్శింపజాలడు. పశులక్షణములు విజృంభించును. ఆ సమయములో తాత్కాలికముగ తాను అదుపులో పెట్టజాలని కామశరీరమువలన క్రిందిమెట్టునకు లాగబడును.

మనము కామశరీరభూతము నలవాట్లము కాదని తెలిసికొని, మన జీవాత్మ ఉద్దేశమునకు ఉపయోగపడు మంచలక్షణములకొరకు అన్వేషణసాగించు చుండవలెను. మనలో నున్న ఈ ద్వంద్వతత్త్వమును ఒకానొకప్పుడు బాధలు అనుభవించినప్పుడు కనిపెట్టగలము. పదుమూడు సంవత్సరములు ప్రాయము గలిగిన ఒక అమెరికను బాలిక అట్లు కనిపెట్టినది. ఒకనాడు తనతోడిపిల్లలు బాధించినందున ఏడ్చుచు తల్లియొద్దకు వచ్చినది. ఆడుకొనుపిల్ల లెవరైన హింసించినారా? అని తల్లి అడిగినప్పుడు ఆమె “లేదు; లేదు నన్ను కాదు నా భావములను హింసించినారు” (They made my feelings feel bad) అని చెప్పినది. మన మెప్పుడు కామశరీరములోని భావములము కాము అని తెలిసికొనెదమో, తెన్నినుబంతి, మోటారుకారు వలె అవి మనస్వాధీనములో నుండి మన ఇష్టమువచ్చినప్పుడు ఉపయోగించుటకు వీలైన వని గ్రహించెదమో, అప్పుడు మన భావముల కెంత స్వేచ్ఛ నీయవలెనో మనకే తెలియగలదు.

కామశరీరభావములను మనవశములో నుంచుకోగలిగినవాఁడు, అవి బహుచైతన్యముగను, సునిశితముగను తయారై సద్భావములైన ప్రేమ కరుణలను అద్భుతముగ సృష్టముచేయఁగలుగును. ఈ స్థితిలో కామశరీరము మన ఇష్టమువచ్చిన గీతమును వాయించుకొనుటకు తగిన చక్కని సునిశితమైన వీణవలె నగును. దానితో మన చుట్టునున్న అద్భుత్యప్రపంచమును ఉత్సాహపూరితమైన పవిత్రభావ తరంగములతో నింపఁగలము.

కామశరీరభూతములనుగూర్చి చెప్పిన ఈ పైవిషయము లన్నియు మానసికభూతమునకు కూడ వర్తించును. ఆలోచనలను పురికొల్పుటయే మనస్వభావము. ఈ ఆలోచనల ద్వారా జీవాత్మ బాహ్యప్రపంచమును తెలిసికొనును. రూపసంకల్పములతో విశ్వమును తూచవచ్చును, కొల్పవచ్చును. మూఁడు శరీరముల అనుభూతుల నన్నిటిని శాశ్వత భావములుగ మార్చివేసి వానిని ఆత్మస్వభావములో చేర్చుటయే అరూపసంకల్పములపని.

మన సంకల్పములలో స్వల్పభాగమునకుమాత్రమే ఇట్టి స్వభావముకలదు. దీనికి రెండు కారణములున్నవి. మొదటిది :- మానసికభూతము తఱచు పూర్వసంకల్పములనే అంటిపెట్టుకొని యుండి మనమెంత నిరోధించినను వానిని గూర్చియే ఆలోచించుచుండును. రెండవది :- మన ఆలోచనలలో చాలభాగము ఇతరులయొద్ద ఎరువు తెచ్చుకొన్నవేగాని మన స్వంతమైనవి చాలస్వల్పము. మనలోని దురభిమాన

పూతమైన భావములు మొదటితరగతికి సంబంధించినవి. ఇవి ఒకానొకప్పుడు మన జీవితరంగములో ఉపయోగపడ్డవే గాని ఈనాడు వాని అవసరములేదు. అట్టి భావాలు లేకుండ పోవుటయే ప్రస్తుతము మనకు మంచిది. అయినను మానసిక భూతము, ఇదివఱకు అట్టి భావములకు మనముపోసిన శక్తిని జాగ్రత్తగా పోషించి దానిపని నెఱవేఱుటకు ఆభావములే అత్యవసరములైన యథార్థములైన భావములను మోహములో మనలను పడఁద్రోయుచుండును. మానవునిలో గోచరించు జాతిమతకులములకు సంబంధించిన దురభిమానములన్ని ఈ జాతికి చెందిన భావములే.

మానసికవాతావరణములోనికి నిత్యమును ప్రవేశించుచున్న ఇతరుల భావములు, సంకల్పములు జనునవి రెండవ తరగతికి చెందినది. ఇవి మన మనోమయకోశమును తాఁకుటతోనే తత్తుల్యమైన సంకల్పములు నానియఁతటవి మనలో కలుగును. ఈ సందర్భములోనే కొంచె మప్రమత్తై అవసరము. అట్టి సంకల్పములు మనలో ప్రవేశించు జూచినప్పుడు మనము కొంచెము శ్రద్ధతీసికొని, అట్టిసంకల్పములలో మన పురోభివృద్ధి కుపయుక్తమైన వానినిమాత్రము మనము స్వీకరించి మిగిలినవానిని ఖండితముగను మోమోటములేకుండఁగను తిరస్కరింపవలెను.

ఈ రెండు తరగతులకు సంబంధించిన కొన్ని ఆలోచనలు ఒక్కొక్కప్పుడు మన మానసికశరీరమునకు హాని కలిగించు విషవృణముల వంటివి. మఱికొన్ని సంకల్పములు

మానసికశరీరములో ముఖ్యకేంద్రముల నేర్పాటుచేసికొని తమచుట్టును తత్తుల్యమైన సంకల్పములను జేర్చి వానిసారమును గ్రహించుచుండును. అప్పుడవి మానసికశరీరముపై విషవ్రణములుగ తయారగును. మెదడులో బయలుదేరిన 'విషపుకంటి' మెదడునందు కొంచెముకొంచెముగా నొప్పి పెట్టి రానురాను ముదిరి శరీరమునంతను నిర్వీర్యము చేసి వేయునటులనే మానసికశరీరములో బయలుదేరిన విషవ్రణము మనస్సును నిర్వీర్యముగా చేయును. దీనిని పాగిరంభదశలో మనము కనిపెట్టలేము; కాని అకారణమైన విసుగు, చికాకు కలుగుచుండును. అది ముదిరినకొలది నిత్యభయాం దోళనమునకు వివిధములైన ఉన్మాదములకు మానవుడు లోనగుచుండును.

సమ్యక్సంకల్పభావనాకార్యకలాపములద్వారా కలిగిన అనుభూతులు శాశ్వతమైన భావములుగ రూపొందుట, భూర్భువర్లోకములలో మనము జీవితము గడిపెడు కాలములో పాక్షికముగ మాత్రమే నెఱవేటును. స్వర్గలోకములో మనము జీవితము గడుపుచున్న కాలములో కూడ ఈ పని జరుగుచునేయుండును. తాను ప్రగాఢముగా వాంఛించిన సౌఖ్యమునంతను సృష్టించుకొనుశక్తి కలిగి అచ్చటి ఆదర్శవంతమైన, తనకు నచ్చిన ప్రదేశములలో ఈశ్వరుని మహామనస్సు తన మనోమయకోశముపై నిత్యముగ కీర్తించుచు దాని అభ్యుదయానికి అద్భుతముగ సహకారమొసఁగుచుండగ మానవుడు స్వర్గలోకములో హాయిగ జీవితము

గడుపును. ఇచ్చట తన ఇచ్చాశక్తిని అభివృద్ధిచేయుచు తనలో దాగియున్న దైవీప్రకృతిని క్రమేణా ఎక్కువగ వ్యక్తముచేయుటకు గాను తన యావదనుభవములను శాశ్వత భావములుగను ప్రజ్ఞలుగను రూపొందించుచుండును.

స్వర్గలోకములో నున్నప్పుడు మానవుడు చేయువని, అతని ఆశయశుద్ధిపై న, అనుభవములను శాశ్వతభావములుగ మార్పగల ప్రజ్ఞపై న, ఆధారపడియుండును. దీనినిబట్టియే అతడు స్వర్గలోకములో ఎంతకాలము గడవవలసినది నిర్ణయమగును. 54 వ పటములో రకరకముల ఆత్మల సగటుజీవిత కాలము తెలుపబడినది. మరణానంతరము జీవి కొంత కాలము కామలోకములోను తరువాత దేవభాన్ (స్వర్గ) లోకముగోను కాలము గడవవలసియున్నది. స్వర్గలోక జీవితము పూర్తి అయిన పిమ్మట దేహాత్మలో మిగిలిన భాగమైన మనోమయకోశమును త్యజించి జీవాత్మ తన స్వస్థానమైన ఉత్తమస్వర్గలోకము (సుహర్లోకము)లో సంపూర్ణవికాసముతో ఉండును. కొంతకాలము గడచిన పిమ్మట, తిరిగి ఇంకొక జన్మ ఎత్తుటకు సంకల్పము కలిగి మఱొకసారి జీవాత్మ తన అంశను క్రిందికి పంపి కొత్తయవతారమెత్తును, నూతన శరీరములను ధరించును.

54 వ పటములోని వివరములనుబట్టి అధమాధమస్థితిలోనున్న మానవుడు కామలోకములో 5 సంవత్సరములు మాత్రము గడిపి, స్వర్గలోకములో ప్రవేశించుటకు తగిన పుణ్యమేమియు సాధించినందున తత్క్షణము భువర్లోకము

జన్మల మధ్యకాలము								
రకము	అథమాధుడు మూసపుడు	అపరిమితకుడు	కర్మకారుడు	కృష్ణశలుడు	శర్మకుడు	వైద్యుడు	అధర్మవాది	శిష్టపదములలోని శిష్టుడు
మొత్తము	5	40	200	300	500	1000	1200	2500
శత్రుము స్వర్గము	వేడు	వేడు	వేడు	వేడు	వేడు	స్వర్గము	50	150
నీచ స్వర్గము	వేడు	వేడు	160	260	475	975	1150	2150
కామ లోకము (మవర్లోకము)	5	40	40	40	25	25	5	వేడు

(54 వ పటము)

నుండియే వెనుకకు తిరిగి భూలోకములో జన్మయెత్తును. 54 వ పటములో 'శిల్పులు, కృషీవలులు, వర్తకులు' అన్న వారు సాధారణమానవులందఱకు ప్రాతినిధ్యము వహింతురని గ్రహింపవలెను. 'వైద్యుడు' (డాక్టరు) అన్న పదము వృత్తిచేసికొనువారందఱను గురించి చిహ్నమాత్రముగ నే వాడియుంటిని. ఒక్కొక్కప్పుడు 'కృషీవలులు, వర్తకులు'

అన్నవారు ఎక్కువ విజ్ఞానవేత్తలైనచో 'ఉత్తమ' మగు తరగతి ఆత్మలకు చెందియుండవచ్చు.

ఆదర్శవంతుడైన విజ్ఞానవేత్త, తన ఆదర్శసిద్ధికొఱకు త్యాగమయజీవితము గడుపును? ఇట్టిజీవి వ్యక్తిగతముగ ఉత్తమస్వర్గములో తీరికలేని జీవితము గడుపును. తన జీవితమును సేవాకార్యములకొఱకు అర్పణచేసి పరమగురువుల అడుగుజాడలలో నడిచెడి మానవుని కామప్రకృతి ఎంతో పరిశుద్ధముగ నుండినందున అతఁడు భువర్లోకములో నుండ నవసరముండదు. కావున మరణించుటతోడనే తిన్నగా దేవ భాన్ (స్వర్గ) లోకమునకు పోవును. భువర్లోకజీవితము అతనికి ఉండదు.

రీ ౩ వ పటములోని వివరములనుబట్టి జన్మల మధ్యకాలము రీ సంవత్సరములు మొదలు 2కి శతాబ్దములవఱకు నుండఁగలదు. బాల్యావస్థలోనే మరణము సంభవించినప్పుడు తిరిగి అతఁడు జన్మ ఎత్తుటకుముందు స్వల్పకాలము మాత్రమే భువర్లోకములలో జీవితముగడపవలసియుండును. మరణించిన తరువాత తిరిగి జన్మ ఎత్తుటకు కొన్ని నెలలు మొదలు అనేక సంవత్సరాలు పట్టవచ్చు. ఇది ఆ బాలుని వయస్సుమీఁద, కామమానసికస్వభావముమీఁద ఆధారపడియుండును.

రీ 4 వ పటములో మానవునిలో దాఁగియున్న శక్తుల స్వభావమును గూర్చి అతని సూక్ష్మశరీరములను గూర్చి వివరముల నిచ్చియున్నాను. మొదటి నిలువువరుసలో సూర్య మండలములో సప్తలోకములు పేర్కొనఁబడినవి. రెండవ

మానవ నిర్మాణము					
ఆది				*	తురీయాత్మ
అనుపాదక			తురీయుడు తండ్రియొక్క ప్రియభక్తుడు	*	- తంతి
ఆత్మ		ఆత్మ		*	
				*	
బుద్ధి		అంతర్జాణి	జన్మలు ఎక్కు జీవాత్మ ప్రత్యగాత్మ	*	జీవాత్మ తంతి
ఉత్తమ స్వర్గ	కారణ శరీర	భావనలు		*	
అధమ స్వర్గ	మానసిక శరీర	సంకల్పములు			
కామ	కామ శరీర	వృత్తిగత ఉద్రిక్తములు ప్రేరణలు	దేహాత్మ తేర		మనుష్య తంతి
భౌతిక	సూక్ష్మ శరీర స్థూల శరీర	కాయక కర్మలు			

(ఐదవ పటము)

నిలువు పరుసలో మానవుని ఉపయోగములో నున్న నాల్గు ఉపాధులు చెప్పబడినవి. 3-4 నిలువుపరుసలో చూపిన వివరములను బట్టి మానవుడు అత్యుత్తమస్థితిలో మానసిక లోకమునకు పై నున్న నాల్గొకములలో తురీయాత్మ స్థితిలో నుండుననియు, ఇంతవఱకు అస్థితిలోనివిషయములను

గ్రహించుట కతనికి తగిన ఉపాధి లేదని మనకు తెలియఁ గలదు.

సాధారణముగ 'మానవాత్మ'నే కారణశరీరములోని జీవాత్మగ భావించెదరు. తిరిగి జన్మ ఎత్తుటకొఱకు జీవాత్మ ఒక దేహాత్మను సృష్టించుకొనును. ఈ దేహాత్మ స్థూల కామ మానసిక శరీరముల సంపుటి. ప్రతిశరీరము దేహాత్మరూపము లలో ఒక రూపమును వ్యక్తము చేయును. కారణశరీరము లోని జీవాత్మ పునర్జన్మకు తగిన వికాసము, పొంతనము ఇచ్చును. కనుక జీవాత్మయు దాని మూఁడునీచోపాధులు కలిసి 'తాత్త్వికస్వరములతంతి' (chord of tempermental tunes) అనఁగా 'మానవతంతి' (chord of Man) అగును. కారణశరీరములోని జీవాత్మ మానవగుణములను పాక్షికముగ మాత్రమే నిరూపించును. అతని 'ఉత్తమ' లేక 'అరూప' మనస్సునకు, వెనుక 'బుద్ధి' లేక 'అంతర్వాణి' కలదు. దానివెనుక నున్నది 'ఆత్మ'. అనఁగా మానవునిలో నిబిడికృతమైయున్న భగవదంశము. ఆత్మ, బుద్ధి, మనస్సు అనునవి తురీయాత్మయొక్క ఉత్తమలక్షణముల ప్రతిబింబములు. ఈతురీయాత్మనే "తండ్రికుష్మిలోని కుమారుఁడు" అందురు ('The Son in the bosom of the Father'). ఈశ్వరశక్తికి మూలాధారమైన నాదమే తురీయాత్మకు ప్రబలమైన స్వరమును ప్రసాదించును. ఆది, అనుపాదక, ఉత్తమ నిర్వాణలోకములలోని తురీయుని మూఁడు లక్షణములు 'తురీయాత్మతంతి' (chord of the Morad) ని నిర్మించును. అటుపిమ్మట తురీయాత్మ జీవాత్మను సృష్టించును. అప్పుడు

తురీయుని సర్వము ప్రబలముగా నుండును గనుక అదియును అత్మబుద్ధిమనస్సుల స్వరములు కలిపి 'జీవాత్మతంత్రీ' (chord of the Angoeides) ను నిర్మాణముచేయును. తరువాత జీవాత్మ దేహాత్మను సృష్టించునప్పుడు 'మానవ తంత్రీ' (chord of the Man) తయారగును.

మరణాత్పూర్వాపరజీవితములో, తా నెవరో ప్రపంచమెట్టిదో 'మనమందరము ఎవరిలో ఉండి చరింస్తూ జీవిస్తున్నామో, అట్టి ఈశ్వరుఁ డెవరో అన్వేషించి తెలిసికొనుటయే మానవుని కర్తవ్యమయియున్నది. ఇట్టి రహస్యమైన దివ్యజ్ఞానమును గ్రహించుటకు భగవత్సంకల్పమైన పరిణామమును అర్థముచేసికొనుటకు యుగాల తరబడి అనుభవము, కార్యాచరణము కావలసియున్నది. "తనలోను, ఇతరులలోను, మట్టిపెల్లలోను, నిర్వృష్టంతువులలోను భగవంతుని తెలిసికొనుటయే మానవుఁడు నిర్వహింపవలసిన శాశ్వతమైన పని. జీవిత మొక కర్మాగారము. మానవుఁడందు శిక్షణబడయును. అతనికి సహాయముచేయు గురువు లనేకులున్నారు. మతములు, తత్త్వములు, శాస్త్రములు, కళలు, మనకు గురువులు. మనకెంత ఇష్టములేకపోయినను మన బాధలు కష్టములు కూడ మనగురువులే. అందఱిలోను మన కెక్కువ హితుడైన యతఁడు గురువు 'దివ్యజ్ఞానమనురహస్యజ్ఞానము'. ఇది ఇంతవఱకు ఎవరును కనిపెట్టి ప్రకటింపనట్టియు, హృదయమునకు అమితోత్సాహము కలిగించునట్టియు, మనస్సును బాగుగా ఆకర్షించునట్టియు 'భగవత్సంకల్పము'ను లేక 'ఈశ్వరప్రణాళి'ను మనకు నెల్లడిచేసినది.

7 అధ్యాయము

జంతు పరిణామము

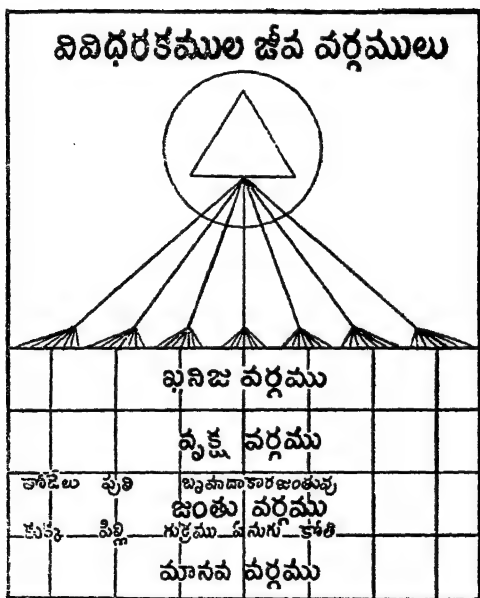
మానవవర్గముకన్న వృక్షజంతువర్గములలో చాల ఎక్కువ ప్రాణులు కలవని ప్రకృతిని శ్రద్ధగా పరిశీలించిన వెంటనే మనకు తెలియఁగలదు. వృక్షవర్గమునుండి జంతు వర్గమునకు అందుండి మనుష్యవర్గమునకు జరుగు రూపపరిణామములో ఒకవర్గమునుండి మఱొకవర్గమునకు పరిణామము చెందుచు పోవుటకు తగిన 'వంతెన' వంటి దొక టుండును. అని ఆధునికవిజ్ఞానశాస్త్రము చెప్పుచున్నది. పరిణామములో మానవుఁ డున్నతస్థితియం దున్నందున అతనికన్న క్రింది వర్గములకు చెందిన ప్రాణుల ఉపాధులన్నియు అతని మాదిరి గనే అనుసరించుచున్నవి. మానవాకారమునకు బహు సన్నిహితముగ పోలియుండు జంతు వీనాఁడు మృగ్యమై పోయినది. అట్టి జంతువును ప్రస్తుతములో చాలభాగము పోలియున్న 'కోతిమనిషి' (antheropoid ape) రూపమే లెక్కలోనికి తీసికొన్నచో 'కోతిమనిషి' రూపమునుండి మానవస్వరూపము ఏర్పడవచ్చు నన్నది స్పష్టముగా కనపడవచ్చు. కాని జంతువులయందుండు తెలివితేటల దృష్ట్యా ఆలోచించిన విజ్ఞానశాస్త్రము నిర్వచించిన పరిణామసిద్ధాంతములో నొక గొప్పలోటు కానవచ్చుచున్నది. పెంపుడుజంతువు లైన కుక్కలు, గుఱ్ఱములు మొదలగువానిలో మానవలక్షణాలైన

తెలివితేటలు, నున్నితమైన భావాలు స్పష్టముగా కనబడుచున్నవి. 'కోతిమనిషి' కన్న చాలవఱకు కుక్కలు మానవుని అంతరంగికస్వభావానికి ఎక్కువసన్నిహితముగా ఉన్నవి. స్వరూపము దృష్ట్యా చూచిన కుక్కకు మానవునికి ఎక్కడను పోలిక కానరాదు. అందువలన శాస్త్రజ్ఞులు చెప్పినట్లు పరిణామము స్వరూపానికి మాత్రమే పరిమితమై యున్నచో, ఈ పెంపుడుజంతువులలో అభివృద్ధిచెందిన ఉత్తమమానవ లక్షణాలు కేవలమువృధాగా పోవలసినవేనా? (5వ పటమూడడుగు)

ప్రకృతినిర్వహించుచున్న పనిని ఇంకను ఎక్కువగ అర్థముచేసికోవలెనన్న జంతువర్గములోని రూపపరిణామముతో పాటు జీవపరిణామమునుగూడ ఆలోచనలోనికి తీసికోవలసి యుండును. ఈ పద్ధతిని ఆలోచించి నప్పుడే జంతువర్గము పరిణామవిధానములో నిర్వహించెడిపాత్ర పూర్తిగా అర్థము కాగలదు.

ఖనిజ వృక్ష జంతు మానవవర్గములలోని జీవచైతన్యము ప్రధానముగ ఈశ్వరుని శక్తిస్వభావములను వ్యక్తముచేయు వైకేకచైతన్యమే. ఈ చైతన్యము కొన్నిహద్దుల మధ్యమున బంధింపబడియున్నందున ఎంతవఱకు ఆహద్దులను అతిక్రమించి బయటపడగలదో దానిని బట్టియే ఎక్కువగనో, తక్కువగనో తనలక్షణములను వ్యక్తిము చేయగలుగును. ఖనిజవర్గములో నీ చైతన్యము గాఢముగ బంధింపబడి యుండును. రానురాను వృక్షజంతుమానవవర్గములలో ఈ బంధము ఒకవర్గముకన్న పైవర్గములో క్రమక్రమముగ

కొంతకొంత నడలుచుండును. లక్షణముల పరిణామవిధానములోకూడ ఇదే పద్ధతిని జరుగుచుండును. ఖనిజవర్గములో అనేకసంవత్సరములు ప్రవాసమనుభవించి తుదకు అనేకక్షేత్రగణితరూపములను స్ఫటికాకారములో వ్యక్తముచేయుట నేర్చుకొని తదుపరి ఈ చైతన్యము వృక్షవర్గములో ప్రవేశించును. ఇంతవఱకు సంపాదించిన గుణములను

(రెండవ పటము)

జాగ్రత్తచేసికొనుచు వృక్షవర్గములో నూతనశక్తులను సంపాదించుకొనుచు స్వీయపరిణామానికి తగిన నూతనవర్గములను అన్వేషించుచుండును. వృక్షవర్గములో పరిణామము పూర్తి అయిన పిదప ఖనిజవృక్షములలో నంతవఱకు నేర్చిన పాఠము

లను ఈ చైతన్యము జంతువర్గసిర్మాణములో ఉపయోగించును. ఈవర్గములో నున్నస్వప్నావస్థలో దాగియున్న మఱి కొన్ని లక్షణములను తన కనునైనట్టి క్లిష్టమైనట్టి ఈ జంతు రూపములో బహిష్కృతముచేయుటకు ప్రయత్నము సల్పును. జంతువర్గములో తనపరిణామముతో సంబంధించిన కార్యక్రమము ముగిసినతరువాత మానవవర్గములో ప్రవేశించి తన ఆత్మవికాసానికి అవసరమైన పనిని కొనసాగించును.

ఈ ప్రకారము నాలుగు వర్గములలోను ఈ ఏకైక చైతన్యమే రూపములను నిర్మించుచు, లయముచేయుచు, పునర్నిర్మాణముచేయుచు అట్లు చేయునప్పుడు మెట్లుమెట్టునకు నూతనమైన, ఉత్తమమైన స్వరూపములను సృష్టించుచు నిత్యము పనిచేయుచుండును. ఖనిజపదార్థములో పనిచేయుటకు చాలకాలముముందే ఈ ఏకైకచైతన్యము విశిష్టలక్షణములు కలిగిన 7 గొప్పప్రవాహములుగ చీలి పోవును. (వీరి పటము చూడుము). ఏకైకచైతన్యమును వృత్తములోని త్రిభుజము నిరూపించును. ఈ సప్తప్రవాహములు తిరిగి ఒక్కొక్కటి సప్తప్రవాహములుగ విడిపోయినది. ఏడు పెద్దప్రవాహములకు 1 మొదలు 7 వఱకు అంకెలు గుర్తుగా పెట్టుకొన్నప్పుడు ఏడు ఉపప్రవాహముల గుర్తులు ఈ వీరి (ఎ) పటములో కనపడిచిన మాదిరిగ నుండగలవు. దీనినిబట్టి మొదటి జీవచైతన్యములో 7 ఉపజాతులు ఏలా ఇమిడియున్నవో తెలియగలదు. ఇందులో మొదటి ఉపజాతిలో తన ప్రత్యేకలక్షణములు ద్విగుణీకృతముగా కనప

డును. కాని మిగతా ఆఱు ఉపజాతులలో వానివాని లక్షణములతో 1 వ తరగతి లక్షణములు కూడ స్వల్పముగ మిళితమైయుండును. వీనికే (1.21.31.41.51.61.7) గావటములో సూచితములైన సంఖ్యలు. ఈ సూత్రమే మిగిలిన 6 ప్రవాహములకు వర్తించును. ఈ ఏడు తరగతులప్రవాహములు లేక జీవచైతన్యమును 'కిరణములు' (Rays) అని అందురు. ఉపప్రవాహములను 'ఉపకిరణములు' అందురు.

1.1	2.1	3.1	4.1	5.1	6.1	7.1
1.2	2.2	3.2	4.2	5.2	6.2	7.2
1.3	2.3	3.3	4.3	5.3	6.3	7.3
1.4	2.4	3.4	4.4	5.4	6.4	7.4
1.5	2.5	3.5	4.5	5.5	6.5	7.5
1.6	2.6	3.6	4.6	5.6	6.6	7.6
1.7	2.7	3.7	4.7	5.7	6.7	7.7

(56) (2) పటము)

ఏకైకచైతన్యముయొక్క ఈ 49 వేటువేటు స్వరూపములు వేని కవి ప్రత్యేకమైన లక్షణములను మొదటినుండియు న్యక్తముచేయుచు జీవవర్గములద్వారా అభివృద్ధి సాధించుచుండును. జంతువర్గములో నొకజీవి 3₂ ఉపకిరణమునకు సంబంధించియున్నచో మొదటినుండి అనగా ఖనిజవృక్షవర్గములలోగూడ అదే కిరణమునకు (3₂) చెందియుండి సమయమునచ్చినపుడు జంతువర్గములోని 3₂ ఉపకిరణమునకు వోవును. ఇట్టిజీవి 3₂ 'ఉపకిరణమునకు' చెందిన మానవుడుగ

‘వ్యక్తీకరణ’ మగును (individualisation). ఈ 49 ‘ఉప కిరణము’లలో ఏ ఉపకిరణమునకు సంబంధించి యాత్రా ప్రారంభించునో అదే ఉపకిరణములో జీవి చివరివఱకు ప్రయాణముచేయును. ఒకసారి ఏదో ఒక ఉపకిరణములో జీవితము ప్రారంభమైనప్పుడు మధ్యమున ఇంకోకిరణములోకి గాని ఉపకిరణములోకిగాని మాటుటకు వీలుండదు.

ఈ 49 జీవప్రవాహములు, జంతువర్గమునుండి మానవ వర్గములోనికి ప్రవేశించుటకు సిద్ధముగ నున్నప్పుడు, ఒక్కొక్క కిరణమునకు సంబంధించిన ఏడు ఉపకిరణములకు చెందిన జంతువులు ఆ జంతువర్గములోనే ఉత్తమవివరమునకు చెందిన ఏవో కొద్ది జంతుస్వరూపములుగ తయారగును. ఇవి పెంపుడుజంతువులయి, మానవసంపర్కము కలుగవలెనని ఈశ్వరప్రణాళికలో నిర్దేశించబడి యున్నది. అప్పుడు మానవుడు వానియందు చూపు దయాదాక్షిణ్యములవలన తీసికొనే జాగ్రత్తవలన ఆజంతువులలో నిబిడీకృతమైయున్న సల్లక్షణము లభివృద్ధిచేంది అవి మానవవర్గములో ప్రవేశించును.

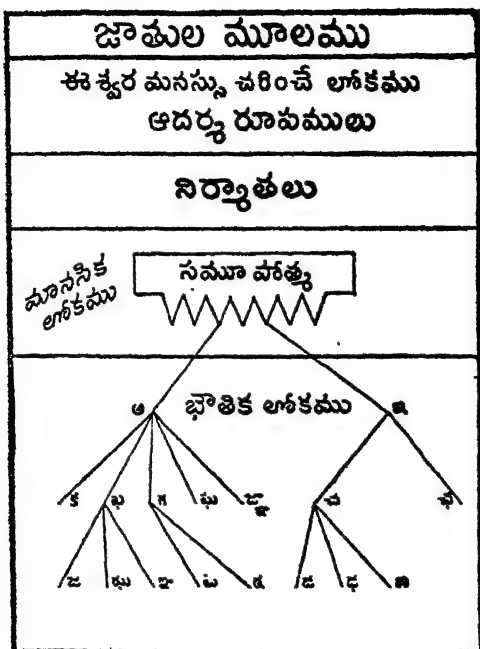
ప్రస్తుతమున జంతువర్గమునుండి మానవవర్గమునకు వెళ్లుటకు కొద్దిచాటి జంతువులు ద్వారములుగ పనిచేయుచున్నవి. అవి పిల్లి, కుక్క, గుఱ్ఱము, ఏనుఁగు, మర్కటము. జంతువర్గమునుండి మానవవర్గములో ప్రవేశింపవలె ననిన ఈజంతువులే ద్వారములు. (అనగా ఈ అయిదు జంతువర్గములలోను ఏదో ఒకదానితో పుట్టినప్పుడే జంతువులు వ్యక్తీకరణము చెందఁగలవు). వీనికి మానవసాంగత్య ములవడి అట్టి

మానవుడు తీసికొను శ్రద్ధవలన, అతని ప్రభావముసాకినందున మార్పసాధ్యమగును. పిల్లిజన్మ, కుక్కజన్మ ఎత్తి జంతువర్గములో ఉత్తమస్థానము పొందినప్పటికి ఆపిల్లి, ఆకుక్క, ఒక మానవుని దరి చేరి, ఆస్థిపర్కమువలన ఆజంతువునందలి తెలివి, ప్రేమ, విశ్వాసము మొదలయిన సద్గుణములు అభివృద్ధి చెందినప్పుడే మానవవర్గములోనికి ఆ జంతువు ప్రవేశము సాధ్యమగును.

మన పెంపుడుజంతువులు తమ పూర్వదశలో కూర్మమృగములజాతియందలివి. తోడేలు కుక్కకు, పులి పిల్లికి, పూర్వీకులు. ప్రస్తుతములో కుక్కజాతికి చెందిన జీవప్రవాహములన్నియు పెంపుడుకుక్కలో కేంద్రీకరించి నపుడే మానవవర్గములో అది ప్రవేశించుట జరుగును. పిల్లివిషయములో కూడ ఇదే సూత్రము వర్తించును. మానవవర్గమునకు తీసికొనివెళ్లు సప్తద్వారములను సూచించు తక్కిన పెంపుడు జంతువులు ముందుముందు వెల్లడి కాగలవు. జంతుపరిణామమును తెలిసికోవలె ననినచో జంతుసమూహాత్మకు (animal group-soul) సంబంధించిన జ్ఞాన మవసరము. దివ్యజ్ఞానసిద్ధాంతరీత్యా మానవుడు భౌతికశరీరము కాదని, అట్టిశరీరము ధరించుచున్న ఒక అదృశ్యాత్మవస్తువని, ఏలాగున భావించెదమో అటులనే జంతువుకూడ పైకి కనపడుచున్న రూపము కాదనియు, మానవునికి ఆత్మకు సంబంధ మెట్టిదో అటులనే జంతువునకు సంబంధించి దానిని ఉత్తేజపఱచు అదృశ్యజీవకళ ఒకటి యున్నదనియు, అదియే ఆ జంతువనియు తెలిసికోవలెను. దానినే 'సమూహాత్మ' అందురు.

‘సమూహాత్మ’ అనునది ఈశ్వరశక్తితో నింపబడిన ఒక నిర్దిష్టపరిమాణముగలిగిన మానసికపదార్థము. ఈ మానసిక పదార్థములో జంతుపరిణామానికి సంబంధించిన జీవశక్తి ఇమిడియున్నది. జంతువు అనేకవిధములుగ అభివృద్ధి చెందుటకు తగిన మూలాధారశక్తి ఆ జీవశక్తిలో దాగియున్నది. ‘జంతుసమూహాత్మ’ పూర్వదశలో ‘వృక్షసమూహాత్మ’ దానికి పూర్వము ఇదే ఖనిజసమూహాత్మగా నుండెను. పూర్వానుభవముల ఫలముగా జంతుసమూహాత్మ ప్రత్యేకాభివృద్ధి చెందియున్నది. సమస్తజంతువర్గమునకు ఏలాగున ఒకే ఒక స్వరూపములేదో ఆలాగుననే వీనియన్నిటికి ఒకే ఒక ‘సమూహాత్మ’ లేదు. స్వరూపపరిణామములో ఎట్లు వర్గము, తరగతి, క్రమము, కుటుంబము, గణము, తెగ మొదలగు వివిధభాగములను ఉపవర్గములును కలవో అటులనే ‘జంతుసమూహాత్మ’లో కూడ ఇన్ని విభాగములు కలవు.

ఈ సమూహాత్మ పనిచేయువిధానము 57 వ పటములో చూపబడినది. మానసికలోకములో, ఒక తెగకు చెందిన జంతువుల ‘సమూహాత్మ’ ఉన్నదని భావించినచో ఆ సమూహాత్మ అనేకపర్యాయములు జన్మ ఎత్తుచుండును. ఈ సమూహాత్మకు చెందిన రెండు జంతువుల భూలోకజీవితసరళి ఒకదానితో నొకటి పోలియుండదు. కాని మరణానంతరము వాని జీవకళ నచ్చి మిగిలిన అన్ని జీవులతో పాటు ఆ తెగకు చెందిన ‘సమూహాత్మలో’ చేరిపోవును. 57 వ పటములోని

(57 వ పటము)

‘అ’ ‘ఇ’ లు ఒకే సమూహాత్మ్యముండి వెలువడిన వేర్వేరు జంతువు లనుకొందము. అందులో ‘అ’ అను జంతువునకు ‘క’ ‘ఖ’ ‘గ’ ‘ఘ’ ‘జ’ అను అయిదు ‘ఇ’ అనుదానికి ‘చ’ ‘ఛ’ అను రెండు కూనలు పుట్టినవి. ఈ సూతనసంతతికి చెందిన ఏడు కూనలలోని జీవకళ తిన్నగా మానసికలోకము లోని ‘సమూహాత్మ్య’నుండి వచ్చును. ‘అ’ సంతతిలోని ‘క’ ‘ఖ’, ‘జ’ లు నీరసమువలన నేమి, వానిశత్రువుల వలన హింసింపబడుటవలన అయిన నేమి, చనిపోయిన

వనుకొందము. అలాగుననే 'ఖ' సంతతికి చెందిన 'ఛ' కూడ మరణించిన దనుకొందము. ఇవి చనిపోవుటతోడనే వీని జీవకళ 'సమూహాత్మ'లో చేరిపోయి దానిలో తమ అనుభవములను చేర్చి దానిని పటిష్ఠము చేయఁగలవు. పటమునందలి 'ఖ' అను దానికి 'జ' 'ఘ' 'ఇ' ; 'గ' 'ణ' అను దానికి 'ట' 'త' ; 'చ' అను దానికి 'డ' 'ధ' అను పిల్లలు పుట్టినవి. ఈ మూడవ సంతతికి కూడ జీవకళ తిన్నగ 'సమూహాత్మ' నుండియే సంక్రమించును. కాని ఇది పుట్టిన నాటికే 'క' , 'ఘ' 'జ్ఞ' 'ఛ' లు చనిపోయి వాని ప్రత్యేక లక్షణములు. అవి పుట్టిన నాటికున్న 'సమూహాత్మ'లో కలిసిపోయి దానికి బలము ఎక్కువగ చేకూర్చినందున ఈ మూడవ సంతతికి ఆ అనుభవముల లాభముకూడ కలుగును. ఒక్కొక్కతెగకు చెందిన జంతువు చనిపోయినప్పుడు ఆ జంతువు జీవకళ తాను భౌతిక శరీరములో సంపాదించిన నూతనానుభవములతో సహా సమూహాత్మలో కలియుచుండును. పూర్వజన్మలలో సంపాదించిన అనుభవముల స్మృతియే జంతువులలో 'సహజాత' (instinct) లక్షణముగ వ్యక్తమగును. ఈలాగున 'సమూహాత్మ'లో పరంపరగా కలియుచున్న జంతువుల నూతనానుభవముల కారణముగ నిత్యమును మార్పు జరుగుచునే యుండును.

నిత్యమును మార్పుచెందుచున్న ప్రకృతిపరిస్థితులను తట్టుకోఁగలిగిన కారణమున 'ఖ' 'గ' 'ఛ' లు జీవితము సాగింపఁగలిగినవి. అట్లు తట్టుకోలేకయే 'క' 'ఘ' 'జ్ఞ'

‘చ’లు చనిపోయినవి. అర్హత, బలము రెండునున్న కారమున మొదటిగుంపు పోటీ, సంఘర్షణలతో నిండియున్న వాతావరణములో నిగ్గి బ్రతుకకలగలిగినవి. అట్టి అర్హత ఉండఁబట్టి సమూహాత్మకుండి ప్రసారమగు జీవపరిణామానికి ఈ జంతువులు నూర్గములుగ పనిచేయుచు తాము సాచాదిగచి నట్టి అర్హత, బలముగల సంతతిని ఇవి ఉద్భవింపఁజేయుచున్నవి.

చాలకాలము నిల్చియుండు యోగ్యతగల స్వరూపములను ప్రకృతిఎంచుకొనియే కార్యక్రమములో, ‘నిర్మాతలు’ (57 వ పటములో సూచించిన) అను వారు అదృశ్యముగ ప్రముఖపాత్రోపహించుచున్నారు. వీరు మానవవర్గమునకు మిన్నయైన ‘దేవతా’వర్గమునకు చెందియున్నారు. ప్రకృతిలోని ‘జీవితవిధానముల’ను తమ యాజమాన్యమున నడిపించుట వీరు నిర్వహించు శాఖలలో నొకశాఖకు సూబాధించిన కార్యము. ‘మనుగడ కొఱకు సాగించెడి నిత్యసంఘర్షణ’ను వీరే నడిపించుచు ఆ జంతువులలో ఆదర్శరూపమునకు దారి తీయు లక్షణముల అభివృద్ధి కనిపెట్టచూచుచుండును. ఉపాధిలో అంతర్లీనమైయున్న లక్షణములను వ్యక్తము చేయుటలో సన్నిహితసంబాధముకలిగియున్న ‘మెండేలియను’ జాతులను వారు కలుపుకొనెదరు. జీవితోద్దేశములను కచ్చితముగ నెఱవేర్చుటకుఁగాను వానిస్వభావములో అభివృద్ధిపఱుపవలసిన కొన్ని ఆదర్శములగు నమోనాలు (Archetype) ఈ నిర్మాతల దృష్టిలో నున్నవి. మంచి అర్హత, యోగ్యతగలిగి జంతువు లుద్భవించుటకుఁగాను అదృశ్యలోకములలోనే

వీరు 'ఆదర్శములగు నమోనా'ల సాహాయ్యముతో జీవులను కనిపెట్టి తీర్చిదిద్దెదరు ; లేనియెడల సాధారణపరిణామముల దృష్ట్యా ఈవిషయములన్నింటిని నిరూపించుట సాధ్యముకాదు.

పరిణామానికి సంబంధించియున్న మూడు పెద్దసమస్యలను నేటి జీవశాస్త్రసిద్ధాంతాలు పరిష్కరింపజాలవు. ఆ మూడు సమస్యలు ఏవనగా (1) జాతుల మూలము, (2) సంవిధానమునకు (adaptation) మూలకారణము. (3) దూరపుభవిష్యత్తునకు సంబంధించిన పోకడలను పోషించుట. కేవలము 'పౌరపాట్లను అనుభవముద్వారా సరిదిద్దుకొనుట' అనెడు ఆలోచనారహితయాంత్రికవిధానముతో ఇట్టి పని బుద్ధిపూర్వకముగ 'అంధవృత్తి' చేయఁగలుగు నని నమ్ముట కష్టము. ఈ సంవిధానము మావత్తు దూరపుభవిష్యత్తులో ఒకనిర్దిష్టమైన లక్ష్యసిద్ధికొఱకే ఉద్దేశింపబడి యున్నది. కావున సమూహాత్మ అను భావము, 'దేవతల నిర్మాణకార్యము' అను భావము కూడ ఒకవిధముగా ఈ సిద్ధాంతమునుగూర్చి సరియైనపద్ధతిలో విశదముచేయుచున్నవి. 'పౌరపాట్లను ప్రయత్నముతో సరిదిద్దుకొనుట' అను విధానమును ఈ నిర్మాతలే యుగాలతరబడి దూరదృష్టికలిగి వారు చేయుచున్న పనిలో ఉపయోగించెదరు. కాని చివరకు ఏ ఆదర్శస్వరూపము తేలవలెనో అది మొదటినుండి వారిదృష్టిలో కచ్చితముగనుండును.

ఏ జీవులు సంఘర్షణలను తట్టుకొని నిలబడి సంవిధానముద్వారా ఇంచుమించు ఆదర్శముల నమోనాల స్థాయి

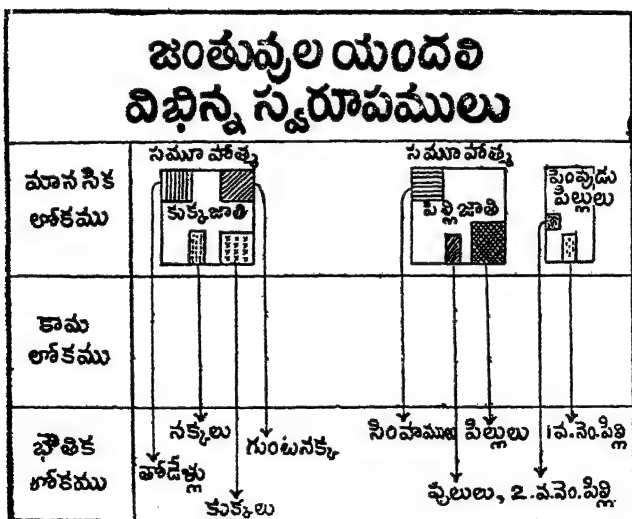
అందుకొనఁగలవో పరీక్షించి తెలిసికొను నిమిత్తము 'మను గడ' కొఱకు సంఘర్షణ అను విధానమును దేవనిర్మాతలు అనుసరించెదరు. ఒక ప్రాణి మరణించినప్పుడు దానియందలి జీవినశ్శివదనియు, ఆజీవి, తాను, సంపాదించిన అనుభవములతో 'సమూహాత్మ్య'లో తిరిగి చేరిపోయి నూతనోపాధిలో ప్రవేశించుటకు ఆ సమూహాత్మ్యనుండియే తిరిగి బయటకు వచ్చుననియు, జ్ఞాపకముంచుకోవలసియున్నది. కాబట్టి విత్తనములలో నూటికి తొంబదితొమ్మిది నిరుపయోగమై ఏ యొక్క విత్తనమో మొలచినప్పుడు ఆ తొంబదితొమ్మిదివిత్తనములలోని జీవము పైకి నిరుపయోగమైనట్లు కనపడినను వానియందలి శక్తి, సమూహాత్మ్యను బలపఱచును. తరువాత వచ్చు సంతతికి ఈ బలము సంక్రమింపఁగలదు.

'జీవికి నాశనములేదు' అను సిద్ధాంతము నాధారముగ గ్రహించి 'దేవనిర్మాతలు' వృక్షజంతువర్గములలో "మను గడకొఱకు తీవ్రమైన పోటీ విధానమును ఏర్పాటు చేయుదురు. దృశ్యప్రపంచములో ఈ విధాన మెంతక్రూరమైనదిగ కనుపించినను, అదృశ్యప్రపంచాలలో ఈ పోటీదారులలో ఇరుపక్షములకు ప్రోత్సాహ మిచ్చి పనిచేయు 'దేవనిర్మాతలు' మాత్రము ఒండొరుల పట్ల ఎంతో సహకారముతోను సహృదయతతోను ఈ వ్యవహారము నడిపింతురు. వారందరి లక్ష్యము ఒక్కటే భగవత్సంకల్పముగ నెఱవేర్చుటయే. ఆసంకల్పము ప్రకారము జరగవలసిన రూపపరిణామము ద్వారా 'ఆదర్శమగు నమోనా' ప్రకారము రూపమును

ఏనాటికైనను ఉత్పత్తిచేయవలసిన బాధ్యత వారి మీఁద నున్నది.

‘వ్యక్తికరణము’ జరుగుటకు పూర్వము జంతుజీవి ఏప్రకారము భిన్నస్వరూపములు దాల్చునో ఇవ్వడు మనము తెలిసికొనవలసియున్నది.

ఓరి వ పటములో చూపబడిన “శ్వాసనమూహాత్మను” బట్టి (Canidae) అది మానసికలోకములో నున్న దని మనకు తెలియఁగలదు. ప్రపంచములోని వివిధ దేశములలోను ఈ ‘సమూహాత్మ’ తనస్వరూపములను ప్రవేశ పెట్టినదనుకొందము.

(ఓరి వ పటము)

శీతోష్ణసితులయు, నితరపరిసితులయు, తదితరవాతావరణమునయు, భేదముల మూలమున వివిధ దేశములలో పెరుగు

చున్న ఈజంతువుల లక్షణములలో భేదములుండును. ఈ జంతువు చనిపోయినప్పుడు ఒక్కొక్కజంతువు తన ప్రత్యేక కానుభవమును సమూహాత్మకు అందజేయును. ఈలాగున లక్ష లాది అనుభవములు సమూహాత్మిలో చేరగా కొంత కాలమునకు ఆ సమూహాత్మిలో ఒకేరకమైన అనుభవములకు, పోకడలకు సంబంధించి ప్రత్యేకమైన చిన్నచిన్న కేంద్రములు ఏర్పడుట ప్రారంభమగును. ఒకేరకపు ప్రత్యేకకానుభవముల స్పందముల సంఖ్య ఒకేరీతిగా నుండును. కాబట్టి వేటువేటు అనుభవములకు వేటువేటు స్పందముల సంఖ్య యుండును. ఒకే రాశిలోనే అనేకవిధములైన స్పందము లెప్పుడుద్భవించునో ఆ రాశి అప్పుడు చిన్నచిన్నభాగములుగ విడిపోవును. దీనికి తార్కాణముగ ఒక గాజుసీసాలో కుతకుత ఉడుకు చున్న నీళ్లు పోసినయెడల లోపలిఅణువులు బయటి అణువుల కన్న అతివేగముగా స్పందించును. ఈ రెండురకముల స్పందముల తాకిడికి మధ్యముననున్న ఆ గాజుసీసా బద్ధమగును. ఆలాగునే అనేకములగు తరాలు గడచిన తరువాత 'శ్వాససమూహాత్మి'లో వేర్వేరులక్షణాలుబయలుదేరిన మూలముగా, తోడేలు, నక్క, కుక్క మొదలగు పలుతెఱంగుల చిన్నచిన్న సమూహాత్మిలుగా విడిపోవును. ఆలాగుననే 'మాజ్జాలసమూహాత్మి'కూడ సింహము, పులి, పిల్లి మొదలగు వేర్వేరు సమూహాత్మిలుగ విడిపోవును. ఇంకను రానురాను ఈ చిన్న సమూహాత్మిలకు చెందిన జంతువులు కొన్ని ప్రత్యేకలక్షణములు వ్యక్తముచేయఁగా ఇవి కూడ చిన్నచిన్న ప్రత్యేక

లక్షణములు గలిగిన జంతుసమూహాత్మలక్రింగ విడిపోవుచుండును.

ఈ పద్ధతిగ సమూహాత్మలు విడిపోవుచు రాగా చివరకు కొలది జంతువులతో కూడిన ప్రత్యేకమైనలక్షణములు కలిగిన మఱియొక చిన్న 'సమూహాత్మ' ఏర్పడును. ఈ ప్రకారము జరిగినవిమ్మట ఈ చిన్న సమూహాత్మకు సంబంధించిన జంతువులకు మానవసంపర్కము కలుగఁగా అట్టి సంపర్కప్రభావమువలన జంతువులు 'వ్యక్తీకరణ' విధానముద్వారా మానవవర్గములో ప్రవేశించుటకు తగినసమయ మాసన్నమగును.

ఉదాహరణకు :- మనపటములోని మొదటి 'మాఝాల సమూహాత్మ' విషయము నాలోచించిన అది పరిణామము చెందుచురాగా ఒకానొక కాలమునకు అందునుండి విడివడి మంచి ప్రత్యేకలక్షణములతో కూడిన పెంపుడు పిల్లులకు సంబంధించిన 'సమూహాత్మ' ఏర్పడును. (58 వ పటము). ఈ స్థాయికి వచ్చుసరికి వ్యక్తీకరణము సాధ్యమగును. 58 వ పటములో నెం 1 రు, నెం 2 రు పిల్లల అనుభవములలో భేదమున్నదని అనుకొందము. నెం 1 రు పిల్లి చాలదయతోను ప్రేమతోను పెంచునట్టి యజమానుని ఇంటిలో పెరిగిన దనియు నెం 2 రు పిల్లి యజమానుఁడు దానిని పంటిల్లుదాటి మిగిలిన గదులలోనికి ఎన్నఁడురానియ్యఁడనియు అనుకొందము. నెం 1 రు పిల్లి అనుకూలమైన వాతావరణములో పెరుగుచుండుటచేత తన యజమానుని ఆలోచనాభావనల

నుండి వెలువడు ఉత్తమవిధస్పందములు సోకి అట్టి లక్షణములను ఆ పిల్లికొంచెముకొంచెముగా వ్యక్తము చేయఁగలుగును. అది చనిపోవులోపున ఈ ప్రత్యేకలక్షణములు దాని 'సమూహాత్మ'లో ప్రవేశించి, ఆ చిన్న భాగము వేరుగును. నెం 2 రు పిల్లిచనిపోవుటతోడనే దాని జీవి తిరిగి మిగిలిన జీవులతో సమూహాత్మలో ప్రవేశించును.

వ్యక్తికరణ విధానము జంతువర్ణము నుండి మానవ వర్ణమునకు			
	ప్రథమ దశ	రెండవ దశ	మూడవ దశ
ఆది			
అనుపాదక	మరి యొక్క * 		
ఆత్మ	ఆత్మ 		ఆత్మ *
బుద్ధి	అంతర్దాన 		బుద్ధి
మానశిక	రూప సంకల్పములు జాక్ మొక్క ఆత్మ 		మనస్సు
కామ			
భౌతిక	జాక్ (ఒక కుక్క)	జాక్ (ఒక కుక్క)	అపవిత్ర మానవ్యుడు

నెం 1 రు పిల్లి పైన చెప్పినప్రకారము సమూహాత్మకమునందు వేటుపడిన తదనంతరము జరుగు వ్యక్తీకరణవిధానములోని మిగిలినయంశములు 59 వ పటమునూడి తెలిసికొనవచ్చును. 59 వ పటములో 'జాక్' అను పేరుగల కుక్కను గూర్చిన వివరములు తెలియజేయబడినవి. 'జాక్' మంచి సాంప్రదాయములకు చెందినకుక్క. తన యజమానుని యెడల ఎక్కువ భక్తివిశ్వాసములు కలిగియున్నది. గ్రంథకర్తతో ఎక్కువ మైత్రి నెఱపెడిది.

'జాక్' తన యజమానునియొద్దకు రాక పూర్వము అనగా 'సమూహాత్మక'లో నున్నప్పుడు పటములో చూపబడిన సమకీణచతురస్రము దానిగుర్తు అనుకొన్నచో యజమానునియొద్దకు వచ్చి అతనిప్రేమ చూరగొన్న పిదప ఆ సమూహాత్మకమునందు (అనగా ఆ చతురస్రమునందు) జాక్ ఆత్మ పైకి లేచును. ఆ లేచినభాగమును పటములోని 2 వ కలములో త్రిభుజాకారముగ చూపబడినది. ఆలాగున కొన్నాళ్లు జరిగినతరువాత జాక్ ఆత్మగా పైకి లేచిన మానసిక పదార్థము మిగిలిన సమూహాత్మకలోని మానసికపదార్థము నుండి 3 వ కలములో చూపినరీతిని విడిపోయి పైకి పోవును.

ఆ కుక్క యజమానుడు, వాని భార్య స్నేహితులు మున్నగు వారందఱినుండి ప్రసారమైన ఉత్తమస్పృహముల ప్రభావము సోకుటచేతను, ఒక ప్రజ్ఞానాంశువు (Monad) తాను మానవశరీరములో ప్రవేశించుటకుగాను ఒకజీవాత్మను చూపొందించుకొను అన్వేషణమున నుండుటచేతను ఈ

ప్రత్యేకమగు జాక్ ఆత్మ కలుగుటకు కాగణమైనది. చిర కాలము క్రిందటనే నీ ప్రజ్ఞానాంశువు ఒక్కొక్కలోకము లోని ఒక అణువును తీసికొని ఆయా లోకములలో తన భవిష్యత్కార్యకలాపములు కొనసాగుటకొరకు తనతో చేర్చి ఉంచుకొన్నది. తురీయాత్మ ఈ శాశ్వతాణువులను (permanent atoms) (వీనినే దేహబీజములు - భూతసూక్ష్మములు అని కూడ అనెదరు) భూతాత్మ, ఖనిజవృక్షజంతు సమూహాత్మలలోనికి వరుసగాపంపి అచ్చటి అనుభవములను వానిద్వారా సేకరించును. ఈ శాశ్వతాణువు లీ విధముగ పనిచేయుచు కొంతకాలమునకు జంతుసమూహాత్మలో బహుత్కృష్టమైన ప్రత్యేకత చెందిన భాగమును తాకును. అప్పుడు తురీయాత్మ ప్రజ్ఞానాంశువు తాను నివసించుచున్న ఉన్నతమైన లోకము (అనుపపాదకలోకము) నుండి ' జాక్ ' ఆత్మను ఉద్ధరించుటకు గాను, దాని యజమానుడు మొదలగువా రాచరించిన బాహ్యకర్మమునకు జవాబుగ, కొంత శక్తిని ప్రసారముచేయును. ఈ శక్తులను మనపటములో ' జాక్ ' ఆత్మపైని తురీయాత్మ ప్రసారముచేయుచున్నట్లు చూపబడినది. తలక్రిందుల పెద్ద త్రిభుజము తురీయాత్మ గను దానిలోని సక్షత్రచిహ్నములు తురీయాత్మ పనిచేయు వివిధలోకములలోని గుణములకు చిహ్నముగాను చూపబడినది. (3 వ కలములో చూడనగును)

ఎప్పుడు తురీయాత్మనుండి ప్రచారమైన దివ్యస్పందముల ఫలముగా ' జాక్ ' ఆత్మ సమూహాత్మనుండి విడిపోయి

నదో 'జాక్' కుక్కరూపములో నున్నప్పటికి అది వాస్తవముగ కుక్కకు, మానవునికి మధ్యస్థితిలో నున్నది. ఈ స్థితి పటములోని 3 వ కలములో చూపబడినది. చివరికలము (4 వది)లో చూపినది దాని తరువాతసితి. ఈ స్థితిలో ఉన్నత లోకమునుండి తురీయాత్మ సంపుచున్నది. మహాప్రసారఫలముగా కారణశరీరము నిర్మాణమగును.

ఇప్పుడు జరిగిన దేదో ఒక ఉపమానము ద్వారానే వివరించుటకు వీలగును. 3 వ కలములో చిన్న త్రిభుజముగ కనపర్చిన 'జాక్' ఆత్మ విస్పష్టాకారములేని నీటి ఆవిరినంటి దనియు అది నీటిబిందువుగ మాటి దానిలోనికి గాలి పంపబడి బుడగవలె తయారైన దనియు అనుకొన్నచో, తురీయాత్మ క్రిందకు దిగి జాక్ ఆత్మను కారణశరీరముగ మార్చినప్పుడు కొంతవఱకు ఈ ప్రకారమే జరుగునని గ్రహింపవలెను. తురీయాత్మ శక్తి అనందగు దివ్యప్రేరణ 'జాక్' ఆత్మగా నున్న మానసికపదార్థములోనికి పోయబడును. అప్పు డామానసికపదార్థము కారణశరీరముగ రూపొందును. 'మానవాత్మ'గా రూపొందుటకు క్రిందికి దిగిన 'ఈశ్వరుని ప్రీయపుత్రునకు' ఈ కారణశరీరము ఉపాధి అగును. (4 వ కలములోనివి.)

వృక్షవర్గమునుండి జంతువుగ రూపొందు విధానమునకు, జంతువర్గమునుండి మానవవర్గములోనికి వచ్చు న్యక్తికారణవిధానమునకు చాల భేదమున్నది. ఇచ్చట జంతువు

మానవుఁడుగ మాఱఁడు. 'వ్యక్తీకరణము (individualization) జరిగినప్పుడు ఇదివఱకు చిరకాలము జంతువుగ నుండినది యంతయు ఒక 'ఈశ్వరాంశమునకు ఉపాధిగ మాత్రమే యగును. ఖనిజవృక్షజంతువర్గములలోని అన్ని అవస్థలలోని అనుభవములు పూర్తిగ నిర్వహింపబడినఁగాని తురీయాత్మకారణశరీరముతో జీవాత్మను నిర్మాణము చేయలేదు. జంతువర్గములో సంపాదించిన అనుభవముల నన్నిటిని తాను వినియోగించుకొన్నను వ్యక్తీకరణము చెందుసరికి తాను క్రిందివర్గములతో సంబంధములేని మఱొక దివ్యచైతన్యప్రవాహము అగును. అందువల్ల నే 'వ్యక్తీకరణ' విధానముద్వారా ఉద్భవించిన ఈ మానవునికి కోతిమనిషి (anthropoid ape) కి మధ్యమున ఎంతో కొఱతె కనుపించుచున్నది. ఈ ప్రథమమానవునిలో తురీయాత్మ చైతన్యమున్నది. కాని 'కోతిమనిషి'లో నున్నవి ఉత్తమజంతులక్షణములు మాత్రమే.

ఎప్పుడు జాక్ అత్మ సమూహాత్మనుండి వేఱైనదో, కుక్కరూపము ఉన్నప్పటికి నిజముగా అది శునకజీవి మాత్రము కాదు. కారణశరీరము ఏర్పడువఱకు ఇది పలు మార్పులకు లోనుగావలసి యున్నది. ఈ మార్పులు త్వర త్వరగా జరగవలె నన్న మానవుఁడు వ్యక్తీకరణవిధానమును బాగుగ అవగాహన చేసుకోవలసియున్నది. అప్పుడు మన జంతుమిత్రులు మొదటిమూర్తి దివ్యప్రసారమును అందుకొని మానవాత్మలుగ మాఱుదురు.

ఉత్తమశ్రేణి జంతువుల వ్యక్తీకరణము త్వరితముగ సిద్ధించుటకు జరుగువనిలో ఈశ్వరప్రణాళికతో సహకరించి పని చేయఁగలుగుటయే మానవునికిఁగల హక్కులలో అతిప్రధానమైనహక్కు. ఈ విషయము తెలియదుగనుకనే చాలమంది ఈహక్కును చలాయించలేదు. జంతువులు మానవులకు బానిసలుగ నుండు నిమిత్తమే సృష్టింపఁబడ్డవని చాలమంది అభిప్రాయము. వాని తెలివి, బలము మనకు దత్తముచేసి నాగరికతాభివృద్ధిలో మనకు జుగుప్స లుపయోగపడుచున్నను అవి మానవునికి ఉపయోగించుటకు మాత్రమే ఉపయోగపడలేదు. ఈశ్వరప్రణాళికావిజయముకొఱకు వా! పాత్రను అవి నిర్వహించుటయే ముఖ్యోద్దేశము. జంతువుల అనేకవిధములుగ మనకు లోడ్పడుచున్నప్పుడు అవి వేగము/ 'వ్యక్తీకరణము' చెందుటకు తగిన వాతావరణము ఏర్పాటు చేయుట మనకర్తవ్యమని మానవులు జ్ఞాపకముంచుకొనవలెను. అశ్వములు తమ తెలివితేటలను పందెపుపరుగులలో వ్యక్తముచేయుటలోను, కుక్కలు వేటలలో జిత్తులమారి తనము వ్యక్తముచేయుటలోను, పిల్లులు ఎలుకలను నిపుణత్వముతో పట్టుటలో నుపయోగించుటకు మాత్రమే తగిన శిక్షణము మనము వానివానికి ఇచ్చుచున్నాము. ఇది కేవలము పొరపాటు. మానవసంపర్కమువలన జంతువులలోని కూరిస్వభావము అంతరించి ఉత్తమశ్రేణి మానవలక్షణములు వానిలో అభివృద్ధి చెందవలసియున్నది. జంతువులలోని జిత్తులమారితనమును అభివృద్ధిచేసిన మానవుఁడు తన

స్వలాభముకొనుటకు వాని నుపయోగింపజూచుట పరిణామము చెందు జంతువునకు అపకారము చేయుటయే అగును. మానవునికున్న ఉత్తమవిధమగు తెలివితేటలు, ప్రకృతిని లోబర్చుకొనెడు శక్తి, జంతువర్గమును వశపఱచుకొనుటకుకూడ ఉపయోగపడినను, అట్లు వానిని వశపర్చుకున్నందువలన వాని కేలాభము చేకూడునట్లు చూచు బాధ్యత మనమీద నున్నదనియు ఆలాభము మనము పొందుటకు ఆశింపగూడదనియు మనము దృష్టిలో ఉంచుకొనవలెను.

8 అధ్యాయము

త్రిమూర్తులకార్యకలాపము

తత్త్వశాస్త్రముని నిర్వచించుటకు తగిన ప్రతిదర్శనము నందు పరిమితమైన మానవమేధస్సున కతీతమైన విషయము లెన్నో యున్నవి. మానవుడు చాలభాగము తన జ్ఞానేంద్రియములద్వారానే ప్రపంచమును తెలిసికొనును. ఆ విషయములే తన అనుభవములోనికి ఎక్కువగ వచ్చుచుండును. అతని ఉన్నతభావనాశక్తికూడ చాలభాగ మీ అనుభవములకు పరిమితమై యుండును. కావున తత్త్వశాస్త్రము ప్రపంచసృష్టిక్రమమును భూతభవిష్యద్విషయములను వివరముగ తెలియపఱచినప్పుడు మానవుడు స్వానుభవముద్వారా వీని సత్యాసత్యములను తెలిసికోలేడు.

కొంతవఱకు ఆధునికవిజ్ఞానశాస్త్రవిషయములోకూడ సీసూత్రమే వర్తించును. మనకు కనపడు సూర్యుడు, గ్రహములు అన్నియు పూర్వమొకప్పుడు అనిర్దిష్టపుతేజోరాశులమాత్రమే అని విజ్ఞానశాస్త్రము బోధించుచున్నది. కాని అది మనము ప్రత్యక్షముగ చూచి తెలిసికొనడిది కాదు. ఇప్పుడు మనకు కనుపించుచున్న తేజోరాశులు, వాని చలనమునుబట్టి ఈ విషయము ఊహించి తెలిసికొనుచున్నాము. పరిణామవిధానమురీత్యా అణువులు జీవకణములు గను జీవకణములు మానవుడుగను దశాక్రమమున

నిర్మాణమగుచుండు నని శాస్త్రము నిర్వచించినప్పుడు అందలి సత్యము ప్రత్యక్షముగా నిర్ణయము చేయలేకపోయినప్పటికి మన మది అంగీకరించుచున్నాము. అట్లంగీకరించుటవలన మన వివేచనాశక్తి, వికాసవంతము ఫలప్రదము కాఁగల దని మనము నమ్ముటయే దీనికి కారణము. నిజముగ మానవుఁడు తన ప్రత్యక్షానుభవమే ప్రమాణముగ గ్రహించినచో అట్టి అనుభూతి కతీతమైన తత్త్వవిజ్ఞానశాస్త్రములలోని విషయముల నన్నింటిని తీసివేయవలసినదే. అట్టి పరిస్థితిలో మానవుఁడు ప్రస్తుతము తనకున్న దృఢమైన కల్పనాశక్తిని బుద్ధిచతురతను పోఁగొట్టుకొనును.

మానవుని ఆత్మవికాసానికి ఆటంకముకలుగఁజేయు అనిత్యమైన శరీరమును అతిశయింపవలె ననిన ఎల్లప్పుడు భావనాశక్తి నలవఱుచుకొనుటకు ప్రయత్నముచేయుటయే దీనికి మార్గము. మానవుని మేధశ్శక్తి పెరిగినకొలది అతని భావనాశక్తికూడ ఎక్కువ చురుకుగ పనిచేయును. ఇట్లేరెండు శక్తులు వృద్ధి అగుటవలన మానవుని పరిసరపరిస్థితులుకూడ శక్తిమంతములు కాఁగలవు. మొత్తముమీఁద తత్త్వశాస్త్రోపయోగము మన చుట్టునుండెడి వాతావరణమును మార్పుకొనుశక్తి మనకు కలుగఁజేయుటయేగనుక ఒకానొకప్పుడు వాని సత్యాసత్యములు తేల్చుకొనుట మనకు సాధ్యము కానప్పటికి తాత్త్వికవిషయపరిజ్ఞానము కూడ జీవితములో మనకెంతో అవసరము.

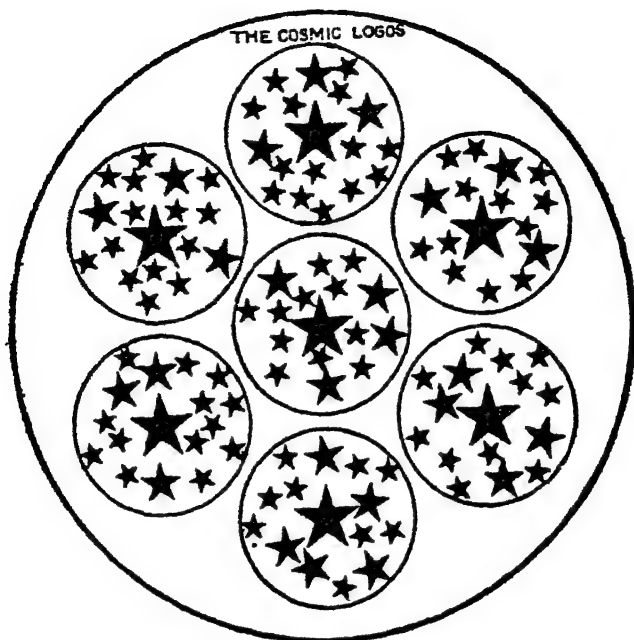
తన అనుభవముల కతీతమైన తాత్త్వికవిషయములను మానవుడెదుర్కొనవలసి వచ్చినప్పుడు మొత్తమంతయు నొక్కసారి సమీక్ష చేసి చూచికొని తనభావమునకు వచ్చిన విషయములను మాత్ర మంగీకరింపవచ్చును. తత్త్వ శాస్త్రము నిర్మింపఁగలిగిన మానసికభవనము పటిష్ఠమైనది గను ఉత్సాహవంతముగను ఉన్నప్పుడు తన కిదివఱకు తెలిసిన విషయములకు వీనికి సామరస్యము కుదురు నని తోచి నప్పుడు అట్టి తత్త్వసిద్ధాంతములను తా నంగీకరింపవచ్చును. ఈ అధ్యాయములోను, దీని తరవాత అధ్యాయములోను నేను వ్రాసిన దివ్యజ్ఞానసిద్ధాంతముల విషయములోఁగూడ ఇదే విధాన మనుసరింపు మని నా కోరిక. అనేకజన్మలలో సంపాదించు అనుభవములద్వారా మాత్రమే ప్రత్యక్షముగ నీవిషయములు తెలియఁగలవు. అయినను అంతవఱకు జిజ్ఞాస గల ప్రతివ్యక్తి బుద్ధికి ఆకర్షణీయమైన భావనాశక్తిని పురి కొల్పెడు జీవితదృక్పథమును అతనిమనస్సునకు తోపించఁగలవు.

1. కోటానకోట్ల నక్షత్రములతో విలసిల్లు నీ విశ్వ మంతయు ఈశ్వరుఁడు అహురామజ్డా, అల్లా, లోగోన్, భగవంతుఁడు అను నామముల పిలువఁబడుచున్న “శుద్ధ చైతన్య స్వరూపమే” (conscious life) అని దివ్యజ్ఞానముచాటుచున్నది. ఆ ఏకైకచైతన్యమునే పురుషుఁడందురు. కాని ఈ పురుషుఁడు అపరిమితుఁడు, అతీతుఁడు. మనము సాధారణముగ ‘పురుషుఁడు’ అను భావముతో సంబంధించి ఆలోచించు విషయము లేమియు ‘ఈయన’కు వర్తింపవు.

ఈ మహావిశ్వమునకు ఈశ్వరుడైన 'ఈయన' 'ఏకం' 'అద్వి తీయం'. కాని బ్రహ్మాండమునకు ఆయన శక్తి త్రిమూర్తి రూపములోనే ప్రసారముచేయును. ఈ త్రిమూర్తిని హిందూమతసంప్రదాయములో సృష్టికర్తలయిన బ్రహ్మ, పోషణకర్తలయినవిష్ణువు, లయకర్తలయినశివుడు అని నర్ణింతురు. క్రైస్తవమతములో ఈ త్రిమూర్తిని తండ్రి, పుత్రుడు, పవిత్రాత్మలయిన భగవంతుడు అందురు. మిగిలిన మతములలో కూడ త్రిమూర్తిభావమున్నది. వారికి వేఱు వేఱుపేర్లు కలవు.

2. విశ్వేశ్వరుడు (Cosmic Logos) బ్రహ్మాండ ములో చేయుపనిలో ఆయనతో సహకరించి పనిచేయుచున్న ఏడుగురు విశ్వగ్రహమండలేశ్వరులు కలరు. గొప్ప గొప్ప పరిణామవ్యూహములకు కేంద్రములైన బ్రహ్మాండములోని నక్షత్రములన్నియు ఈ సప్తగ్రహమండలములోను ఏదో ఒకదానికి చెందియుండును. ఈ సప్తగ్రహములు విశ్వేశ్వ రుని ఏకైకచైతన్యము నెల్లు వ్యక్తపఱుపఁగలవో అట్లే ఈ నక్షత్రములుకూడ తమకు సంబంధించిన విశ్వగ్రహమండ లేశ్వరుని చైతన్యమును వ్యక్తముచేయఁగలవు. 60 వ పట ములో చిహ్నమాత్రముగ విశ్వేశ్వరుని, విశ్వగ్రహమండ లేశ్వరులను చూపించితిమి. అనేకకోట్లనక్షత్రములు కలిగి యున్న సప్తవిశ్వగ్రహమండలేశ్వరులను పెద్దవృత్తములోనో ఏడు చిన్నవృత్తములుగను ఆచిన్నవృత్తములో చూపిన నక్షత్రములే విశ్వగ్రహమండలములలోని నక్షత్రకోటికి చిహ్నములుగ చూపఁబడినవి.

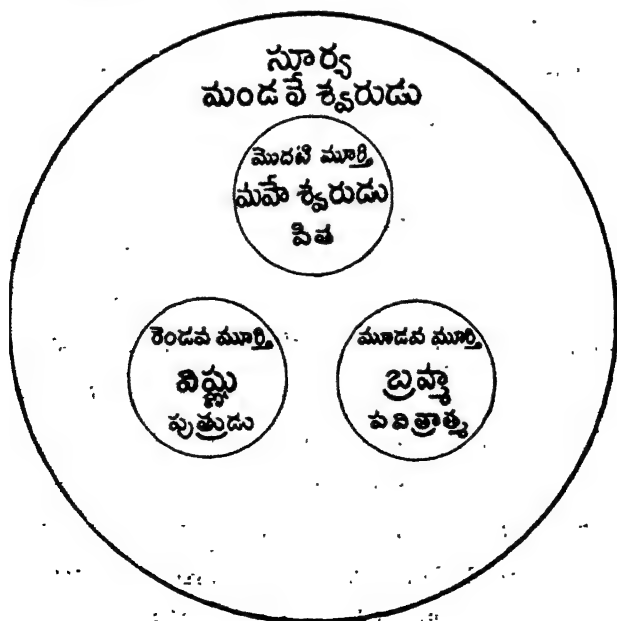
(80 వ పటము)

3. ఇట్టి మహావిశ్వచైతన్యమున మన పరిణామవ్యూహమునకు ఈశ్వరుడైన సూర్యభగవానుడు (సూర్యమండలేశ్వరుడు) ఏదో ఒక విశ్వగ్రహమండలములోని కోటానకోట్ల నక్షత్రములలో నొక నక్షత్రముగ తన పని నిర్వహించుచు ఆ ఏకైకచైతన్యని, అద్వితీయుని తేజస్సును, కీర్తిని ప్రత్యక్షముగా ఇనుమడింపఁ జేయుచున్నాడు. తన తోడినక్షత్రములతో కలసి, విశ్వమంతటి అభివృద్ధికి సూర్యభగవానుఁ డెట్టి ప్రత్యేకపాత్రను నిర్వహించుచున్నాడో ఎవరు చెప్పగలరు? కాని ఒక్కవిషయము మాత్రము

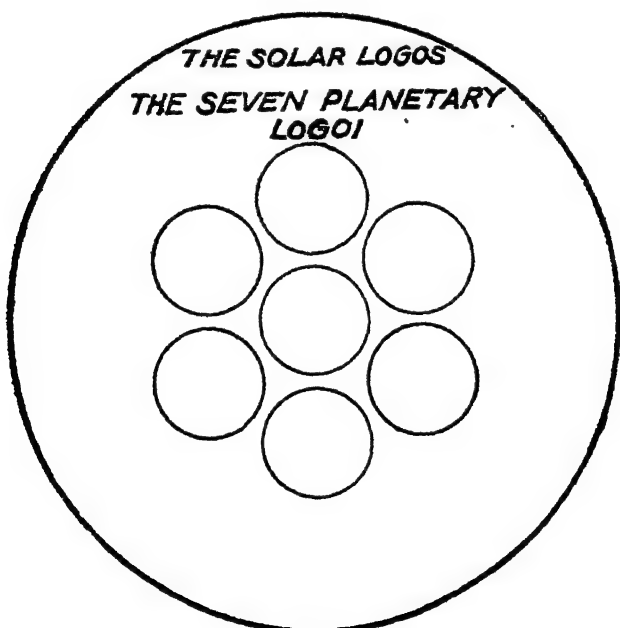
సిస్సం దేహముగ చెప్పవచ్చు. మానవమాతృలమైన మనకు 'ఆయనయే' భగవంతుడు. మన మనస్సంకల్పములకు, భావనలకు 'ఆయనయే' పరాకాష్ఠ. నేయేల, ఆయన మనము ఒకటే కావున ఆయననే మనము భగవంతునిగ భావించుకోగలము.

నిజముగ మన వేళ్లు ఆ అద్వితీయునిలోనే నాటుకొని యున్నవి. కాని బీజకోశము లేక కర్ణిక (seed-pot) లోని బీజములవలె మనము ఆయన మహిమలో నిమిడియున్నాము. తల్లి తనగర్భమునందలి సింహము నెట్లు పోషించునో, అటు లనే మానవుడు 'వ్యక్తీకరణము' చెందువఱకు తనలో పెట్టుకొని సూర్యభగవానుడు మనలను పోషించును. మన సంకల్పములు ప్రేమ భావములు నేయేల మనజీవితపథ మంతయు ఆయనదే. మన ప్రత్యగాత్మ లన్నియు ఆయన అంశములే. ఆయన మహాగోళములోని చిన్నచిన్నగోళముల వంటివి ప్రత్యగాత్మలు. ఆయన కార్యరంగము మహావిశాల మైన బృహద్గోళము. దాని వ్యాసార్థము సూర్యునియొద్ద ప్రారంభమైనది. కాని దాని అంతము ఇంతవఱకు తేలలేదు. బహుశః భవిష్యత్తులో ఎప్పుడో కనిపెట్టబడెడి చివరిఉప గ్రహమువఱకు అది వ్యాపించియుండును. తన వ్యూహము (System) తన అద్భుతస్వభావము, క్రమక్రమముగా వ్యక్తముచేయుటకొఱకు తన గోళములో నిత్యము ఆయన పని చేయుచునే యుండును. ఇట్లు తన వ్యూహములోనుండి బయటకువచ్చిన ప్రాణికోటి సంపూర్ణవికాసమొంది తనలో లీనమై పోవువఱకు ఎంతో ఓర్పుతో కనిపెట్టియుండును.

4. “పై నెట్లో క్రిందకూడ అట్లే”. విశ్వేశ్వరుని మాదిరిగనే సూర్యమండలేశ్వరుడుకూడ తన వ్యూహమును శక్తిమంతముగ చేయుటకు త్రిమూర్త్యైకముగనే పనిచేయును. అనగా, సృష్టిస్థితిలయకర్తగ పనిచేయును. దివ్యజ్ఞానసారస్వతములో త్రిమూర్తిని ప్రథమద్వితీయతృతీయేశ్వరులు (First, Second and Third Logos) అందురు. వీరినే వరుసగ మహేశ్వరుడు, విష్ణు, బ్రహ్మ అందురు. వీరు ముగ్గురు సూర్యమండలేశ్వరుని త్రిముఖము లనవచ్చు. మూడుమూర్తులుగ ‘ఆయన’ వ్యవహరించినను ఆయన అవిభాజ్యుడైన ఏకేశ్వరుడే.

5. సూర్యమండలేశ్వరునికి, సహాయులుగ సప్తగ్రహ మండలేశ్వరులు (The Seven Planetary Logoi) వని చెప్పుదురు. వీరినే సనాతనధర్మసారస్వతములో 'సప్తప్రజా పతు' లందురు. (62 వ పటము) వీ రేడుగురు సూర్యమండ లేశ్వరుని స్వభావమును ఏడు విధములుగ వ్యక్తముచేయు చురు. ఆయన అవ్యయమైన అనంతమైన చైతన్యానికి వీరు సప్తప్రవాహములు.

(62 వ పటము)

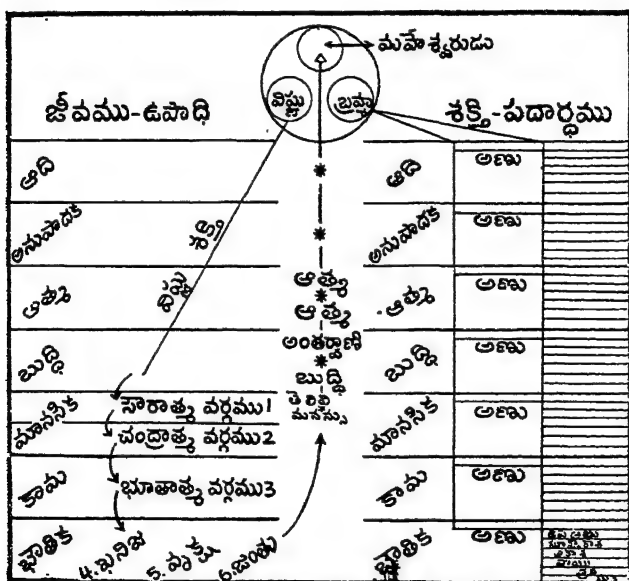
ఈ సప్త ప్రజాపతులను జోరాస్ట్రీయనుమతములో (పారశీకుల మతము) సప్త 'అమేషాస్పెంటాన్' అందురు.

హేబూర్మతములో ' భగవంతుని సింహాసనముముందుండెడి సప్తదేవతలు' అని అందును.

సూర్యమండలేశ్వరుని పూహములో జరిగెడి సమస్త కార్యక్రమమును సప్తప్రజాపతుల శక్తి నడిపించును. వీరిలో ఒక్కొక్కరు తన తన ప్రత్యేకలక్షణమును స్పందముల రూపముగా ప్రత్యణువురూపములోను ప్రవేశపెట్టెదరు. అందువలననే ఒక అణువునకు సూర్యరశ్మి తాకుటతోడనే ఆ అణువులోని బహుస్వల్పమైన సప్తతంత్రువులు ఒక్కసారిగ సప్తవర్ణములతో (ఇంద్రధనస్సులోని రంగులు) మెరియును. వీరిలో ఒక్కొక్కరి చేతికింద సృష్టిక్రియలో సహకరించి పని చేయు అనేకులు ఉద్యోగులు తరతమములుగాఁ గలరు. వీరు నిర్మాణము పోషణము మొదలగు కార్యములలో వారి యజమానుడైన 'ప్రజాపతి' ఆదేశము ప్రకారముపనిచేయుచుందురు. ఒక్కొక్కశాఖకు 'ప్రజాపతి' యే ప్రభువు, పాలకుఁడును. ప్రజాపతుల చేతికింద పనిచేసెడి ఉద్యోగులను పాగ్విజ్ఞానములో ఆదిత్యులు, వసువులు, ధ్యాని బుద్ధులు, ధ్యానిచోహస్లు మొదలగు పేర్లతో పిలిచెదరు. ఇతరసాంప్రదాయములలో వీరికివేరుపేర్లు కలవు.

6. 6కి న పటములో సూర్యమండలములోని త్రిమూర్తుల కార్యకలాపములు సంక్షిప్తముగ చూపఁబడినవి. ఈశ్వరుఁడు మూఁడు విధములగు రూపములద్వారా పని చేయును. వానిప్రధానలక్షణము లీ క్రిందివిధముగ నుండును.

- i పృథమేశ్వరుడు (First Logos) దైవత్వము మానవత్వము.
- ii ద్వితీయేశ్వరుడు (Second Logos) విష్ణువు రూపము - జీవము.
- iii తృతీయేశ్వరుడు (Third Logos) శక్తి - పదార్థము.

(43 వ పటము)

ఈ వ్యూహముతో సంబంధించిన పని ఈశ్వరుడు ప్రారంభించుటకు పూర్వము భగవత్సంకల్పమున కుత్పత్తి స్థానమైన బ్రహ్మాండ మానసికలోకములో (cosmic mental plane) ఈ వ్యూహము మొదటినుండి చివరవఱకు ఎక్కువ

వలెనో దాని నమోనా నొకదానిని సృష్టించినాఁడు. శక్తులు, ఉపాధులు, భావములు, సంకల్పములు, అంతర్వాణి మొదలగు వాని కాదర్శములగు నమోనాలను (Archetypes) సృష్టించి అవి ఏప్రకార మెట్టి నాగరికతాకాలములో ఎట్టి స్థితిలో తన పరిణామవ్యూహములో ప్రవేశపెట్టవలెనో ఒక ప్రణాళికారూపములో నిర్ణయించియుంచెను. ఆప్రకారము ఏస్థలములో నీ ప్రణాళికను ప్రారంభము చేయవలె నని నిశ్చయింపబడినదో సరిగ అచ్చటనే తృతీయమార్తిఅయిన బ్రహ్మశక్తి పదార్థము రూపములో తాను చేయవలసిన పని ప్రారంభించినాఁడు.

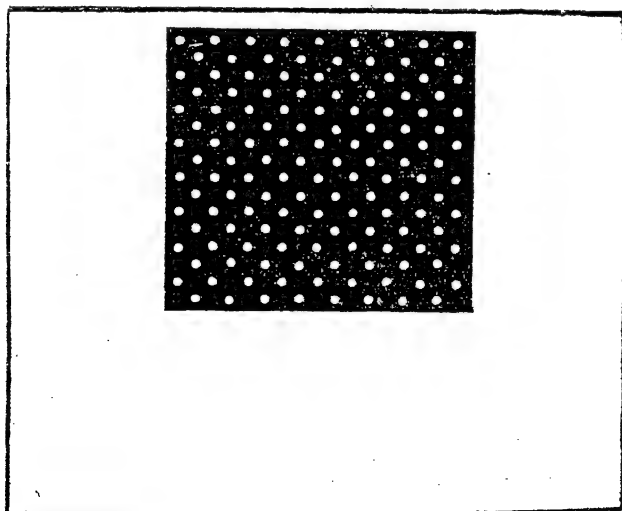
ఈనాఁడు సూర్యుఁడు సప్తగ్రహములు, నక్షత్రములు కనపడుచున్న మహాకాశములో, మన వ్యూహమున నున్న

**IN THE BEGINNING - - - - DARKNESS WAS
UPON THE FACE OF THE DEEP**

<p><i>The Aether of Space Mean Pressure 750,000 tons to the square inch. (O.Reynolds)</i></p>	<p><i>Prakriti "Root-Matter." Weight of a cubic metre .000,000,000, 000.001 of a gramme (Kelvin)</i></p>
---	--

దృశ్యాదృశ్యపదార్థమువంటి దేదియును లేదు. అధునిక విజ్ఞానశాస్త్రజ్ఞులు నిర్వచించినట్లు మన ఊహకుఁగూడ అతీతమైనట్టి ఆకాశము లేక మూలప్రకృతి మాత్రముండెడిది. ఆకాశములోని రంధ్రములద్వారానే పదార్థము సృష్టింపఁబడినదని విజ్ఞానశాస్త్రజ్ఞులు అందురు. దీనినే దివ్యజ్ఞాన సారస్వతమున 'కొయిలానీ' (అనఁగా శూన్యము) అందురు. 64 వ పటము చూడుఁడు.

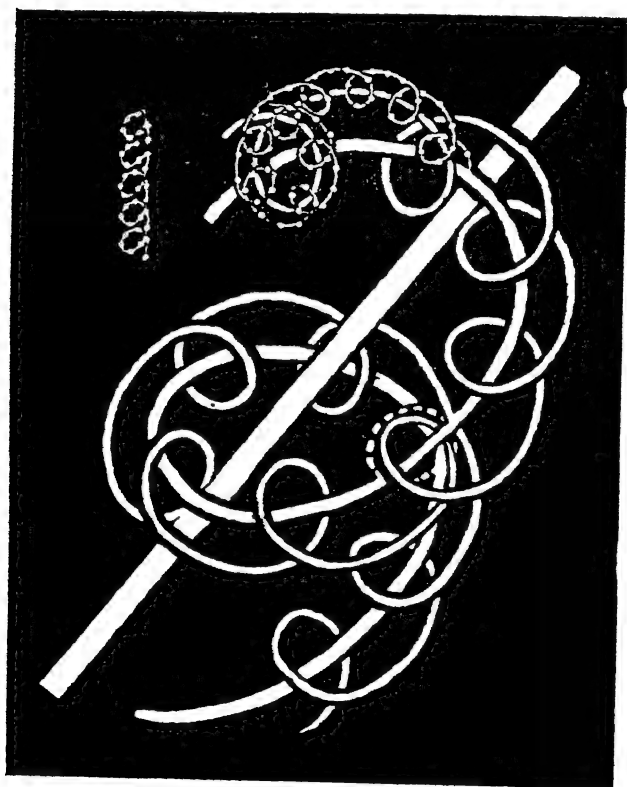
ఈ శూన్యాకాశమును విశ్వేశ్వరుఁడు అనేకప్రదేశముల గట్టిగా నొక్కిపెట్టి దానిలోనికి తనశక్తిని ప్రసారము చేసినాఁడు. అప్పుడు శూన్యము మాయమై 'అనేకబుద్బుదములు' లేక 'తేజవిందువు' లుద్భవించినవి. ఒకొక్కబుడగ

విశ్వబ్రహ్మ చైతన్యబిందువే. తిరిగి శూన్యము అలము
కొనిపోకుండ విశ్వబ్రహ్మ అట్లు గట్టిగ అణచిపెట్టి ఉంచి
సంతసేపు ఆ బుడగలు అట్లే నిలిచియుండును.

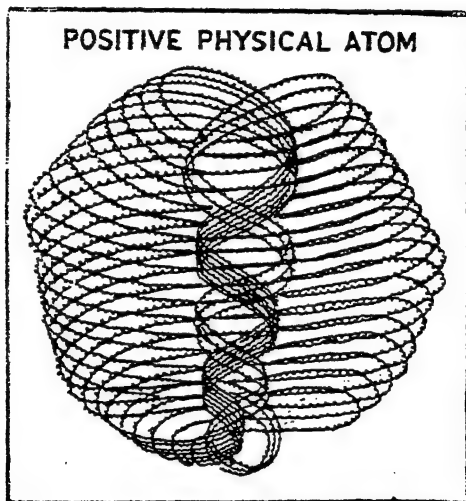
తమవరి సూర్యమండలేశ్వరుని తృతీయమూర్తి అయిన
బ్రహ్మ ఏడేసి బుడగలను కలిపి ఒకమరచుట్ట (spiral)

ఆకారమువంటివి తయారుచేసినాడు. వీనినన్నిటిని దగ్గరగ కలిపి పట్టుకొన్నది బ్రహ్మ ఇచ్చాశక్తియే. వీనినే మొదటి వర్గపు మరచుట్టలు (spiral of the first order) అన్నారు. వీని నేడింటిని కలిపి పెనవేయగా 'రెండవ వర్గపుమరచుట్ట' లేర్పడినవి. ఏడేసి రెండవ వర్గపు మరచుట్టలు కలిపిచుట్టగా 'మూడవ వర్గపుమరచుట్టలు'ను, అట్టివి ఏడు కలిపి చుట్టగా 'నాలుగవ వర్గపు'మరచుట్టలును తయారైనవి. ఈలాగున 'ఆఱవ వర్గపు'మరచుట్టలవఱకు తయారైనవి. వాని మాదిరి స్థూలముగా (66 వ పటములో మొదటి రెండవ మూడవ వర్గపు మరచుట్టలను చూడవచ్చు. అందులోని తెల్లనిగీత బ్రహ్మఇచ్చాశక్తి.

ఆఱవ వర్గపుమరచుట్టలు పదింటిని సాగదీసి ఒకదాని ప్రక్క నొకటిపెట్టి వానినన్నిటిని కలిపి పెనవేయగా (67 వ పటములోనలె) మన స్థూలపదార్థపు అణువు తయారగును. 'మొదటివర్గపు మరచుట్ట' మొదలు అణువు తయారగు వఱకు చేసినపని అంతయు బ్రహ్మదే. అతని చైతన్య శక్తి వానినట్లు పట్టి యుంచినంతసేపు మరచుట్టలు ఆలాగుననే నిలిచియుండును. కావున మన భౌతికాణువు అనునది నిజముగ పదారముకాదు. సూర్యమండలేశ్వరుడు స్థూల ప్రపంచమును నిర్మించును ద్వేషముతో గటిగా పట్టి యుంచిన కోటానకోట్ల 'విశ్వబ్రహ్మచైతన్యబిందువుల' సముదాయమే మన భౌతికాణువు.

భౌతికప్రపంచమును సృష్టించుటకు పూర్వమే భౌతికా
తీత (అదృశ్య) ప్రపంచాలు సృష్టింపఁబడినవి. ఇది అర్థము
చేసికొనవలె నన్నచో 63 వ పటము నొకసారి చూడఁగోరె
దను. దానిలో తృతీయమూర్తిని తెలిపెడు గుర్తు అగు
చిన్నస్పృతమునుండి రెండుగీతలు గీయఁబడినవి. ఇవి లోకము

(67 వ పటము)

లను, ఉపలోకములను నిర్మించు రెండుశక్తులకు చిహ్నములు.
అందులో పొట్టిగీత 'కొయిలన్'లో (Koilon) బ్రహ్మచేయు
పని అనఁగా బుడగలను లేక 'తేజోబిందువులను' అనేకవర్గ
ములుగ కూర్చుట సూచించును. ఈ తేజఃబిందువులైన
బుడగలనే ప్రమాణములుగ (అనఁగా నిలుకలకీంద) భావించి
సూర్యమండలములోని ఏడులోకములు నిర్మింపఁబడినవి.

మొదటిలోకము, 'కొయిలన్ నుండి' ప్రప్రథమముగా వెలువడిన తేజోబిందువులతోడనే నిర్మింపబడినది. దానినే ఆదిలోక మందురు. ఒక్కొక్క తేజోబిందువు ఈ లోకపదార్థములోని అణువు. రెండవదైన అనుపాదకలోకము ఇట్టి బిందువులు 49 కలిపి తయారుచేసిన 'మొదటి వర్గపుమరచుట్టలు' ప్రమాణముగా తీసికొని నిర్మింపబడినది. ఈ లోకపు అణువులు ఇవే. ఆత్మలోకము రెండవ వర్గపుమరచుట్టలతో అనగా $49 \times 49 = 2401$ బిందువులు ఒక అణువుగ తీసికొని నిర్మింపబడినది. ఈలాగునే బుద్ధిలోకము మూడవ వర్గపుమరచుట్టలతోను (అనగా $49^3 = 49 \times 49 \times 49$ తేజోబిందువులు) మానసికలోకము నాల్గవ వర్గపుమరచుట్టలతోను (49^4 బిందువులు) కామలోకము అయిదవ వర్గపుమరచుట్టలతోను (49^5 బిందువులుకలిపి ఒక అణువుగ) భౌతికలోకము ఆఠవ వర్గపుమరచుట్టలతోను (49^6 బిందువులు కలిపి ఒక అణువుగ) నిర్మింపబడినవి. భౌతికాణువులలో $49^6 = 49 \times 49 \times 49 \times 49 \times 49 \times 49$ జంతువులు అనగా సుమారు 1400 కోట్లు గలవు. ప్రత్యేకపరిస్థితినిబట్టి ఇంకా బుడగలు హెచ్చుగానుండును.

ఒక్కొక్కలోకము నిర్మించుటకు తగిన అణువులు సృష్టించిన తరువాత బ్రహ్మ ఆ యా లోకములలో ఉపలోకములు తయారుచేయును. (63 వ పటములో తృతీయమూర్తినుండి వెలువడెడు రెండవపొడుగు గీత బ్రహ్మచేయు ఈ రెండవ పనిని సూచించును). ప్రతిలోకమునందలి అణువులను రెండు,

మూఁడు, నాల్గు ఇత్యాదిగా కలిపి ఒక అణువుగఁజేసి ఉప
 లోకములను సృష్టించును. అన్నిటికన్న పై ఉపలోకము
 (అనఁగా ప్రతిలోకమునందలి మొదటి ఉపలోకము) ఆ
 లోకపుఅణువులతోనే తియారుచేయఁబడును. రెండవది అట్టివి
 రెండణువులు, మూడవది అట్టివి మూడణువులు ఈలాగుననే
 ఏడు ఉపలోకములు తయారుచేయఁబడును. మన భౌతిక
 లోకపు మొదటి ఉపలోకము ఏకైకభౌతికాణువులతోడనే
 నిర్మింపఁబడును. అవి ధనము ఋణము అను రెండురకము
 లుగా నున్నవి. ఈ రెంటిని పలురకములుగ కలిపి మిగతా
 ఉపలోకములు సృష్టింపఁబడినవి. వానిని దివ్యజ్ఞానసారస్వత
 ములో అణు, ఉపాణు, సూక్ష్మకాశ, వాయు, ద్రవ, ఘనోప
 లోకములు అని యందురు. ఈ ఉపలోకములనిర్మాణము
 జరుగునప్పుడే రసాయనికద్రవ్యములుకూడ సృష్టింపఁబడినవి.

కావున బ్రహ్మ సప్తలోకములను వాని ఉపలోకము
 లను నిర్మించును. ఆపని ఇప్పటికిని సాగుచునే యున్నది.
 ఇంకను పూర్తికాలేదు. ఈ పదార్థము లన్నిటియందున్న
 ప్రాణశక్తి తృతీయమూర్తియే. విద్యుచ్ఛక్తి అనునది భౌతిక
 లోకములో ఆయన శక్తిస్వరూపమే. అగోచరమగు కుండలిని
 అను మహాశక్తి కూడ ఆయన శక్తిస్వరూపమే. ఈ శక్తి
 ఉత్తమశ్రేణిమానవులలో పనిచేయును.

బ్రహ్మ సృష్టించిన ఏడులోకములలోను రెండవ
 మూర్తి అయిన 'మహావిష్ణువు' పనిచేయుట ప్రారంభించును.
 ఆయన శక్తి జీవము-రూపముగ వ్యక్తమగును. ఈశక్తిని

సప్తలోకములలోని పదార్థములలోను ప్రవేశపెట్టగా మన కగోచరమైన చైతన్యముతో తోణికిసలాడు రూపములను సృష్టించు శక్తి నిచ్చును. ఈ జీవము అన్నిలోకముల పదార్థములతోను వివిధమైన ఉపాధులను నిర్మించుచున్నది. ఎంత కాల మీ విష్ణుశక్తి ఆ ఉపాధిని అంటిపెట్టుకొనియుండునో అంతకాలము ఆ ఉపాధి సజీవముగ నుండెగలదు.

పుట్టుట, పెరుగుట, క్షయమగుట, మరణించుట అను నవి ఈదశలోనే ప్రారంభమగును. ఏదో ఒక ఉపాధిద్వారానే విష్ణుశక్తి పరిణామకార్యము నిర్వహింపవలసియున్నందున ఉపాధి ఉద్భవించును. ఆ కార్యము అభ్యుదయ పరంపరలనందుచు గమ్యస్థానమునకు పురోగమించునపుడు ఆ ఉపాధి కూడ పరిణామము చెందును. ఆ ఉపాధికి సంబంధించినంతవఱకు తాను చేయవలసినపని పూర్తి అయిన తరువాత విష్ణుశక్తి ఆ ఉపాధినుండి జీవమును నెమ్మదిగ ఉపసంహరించుచుండును. అందువలన అది క్షయమగుచున్న చిహ్నములు కనపడును. అట్లు పూర్తిగ జీవమును వేటు చేయుటతోనే అది మరణించును. ఇట్లు ఉపసంహరింపఁబడిన జీవము ఇంతకన్న ఉత్తమమైన నూతనోపాధిని నిర్మించుకొని తన అభివృద్ధికి ఆత్మవికాసమునకు అనుగుణమైన నూతనానుభవములు పొందుటకొరకు దానిని ద్వితీయమూర్తి (విష్ణువు) తిరిగి క్రిందికి పంపును. ఆ విష్ణుశక్తి చైతన్యమే భౌతికప్రపంచములో 'ప్రాణముగ' వ్యక్తమగును.

సూర్యమండలములోని నాలుగు ఊర్ధ్వలోకములలోను విష్ణుశక్తి పనిచేయునప్పుడు దానిని 'మొనాడిక్ ఎస్సెన్సు' (monadic essence) (తురీయాత్మ చైతన్యము) అందురు. ఈశ్వరప్రణాళికాప్రకారము ఏ దశలోనుండగ ఎంత అభివృద్ధిపొందవలె నని నిర్ణయింపబడినదో ఆప్రకారమభివృద్ధిచెందుచు ఒక్కొక్కమెట్టే మొనాడిక్ ఎస్సెన్సు లేక తురీయాత్మ చైతన్యము క్రిందికిదిగును. ఒక 'చక్రకల్పకాలము' (chain period) ఇది 'ఆదిలోక' పదార్థములో గడపును. ఆ కల్పము అంతమగుసరికి ఇది తిరిగి విష్ణువులో లీనమైపోయి తరవాత కల్పము ప్రారంభ మగుటతోనే ఆయననుండి వెలువడి అనుపాదకలోకపుపదార్థమున ప్రవేశించి దానిని ఉపాధిగ చేసికొనును. అదివఱలో మొదటి చక్రకల్పములో పొంది జీర్ణించుకొన్న అనుభవములన్నియు ఇప్పుడు శక్తులుగాను, గుణములుగాను వ్యక్తముకాగా వానిసాయముతో రెండవ చక్రకల్పమున అనుపాదకలోకములో తన పని ప్రారంభించును.

ఈ ప్రకారమే చక్రకల్పము తరవాత చక్రకల్పము అగుసరికి ఒక్కొక్కలోకము తరువాత, దిగువలోకములోనికి దిగుచు, 5 వ చక్రకల్పము ప్రారంభమగుసరికి ఇది ఉత్తమ మానసికపదార్థములో ప్రవేశించి దానిని ఉపాధిగ చేసికొనును. ఇంతవఱకు ఈ 'మొనాడిక్ ఎస్సెన్సు' (తురీయాత్మచైతన్యము) స్వానుభవమును ప్రోగుచేసికొనుట కొక ప్రత్యేకపరిణామవ్యూహమునకు మార్చిమే కట్టుబడియుం

డదు. కాన ఇంతటినుండి దాని అనుభవములు మన పరిణామ పూహమునకు మాత్రము పరిమితమై యుండును. మానసిక పదార్థములో ప్రవేశించినప్పటినుండియు దీనిని 'భూతాత్మ వర్గము' (elemental essence) అందురు. ఉత్తమమానసికోపాధిలో ఈ చైతన్యము పనిచేయునప్పుడు దానినే ప్రథమ భూతాత్మకవర్గ మనియందురు (first elemental essence). ఒక చక్రకల్పకాలము పూర్తి అయినతరువాత ఈ శక్తి నీచ మానసికపదార్థములోనికి దిగును. ఇప్పుడు దీనిని ద్వితీయ భూతాత్మకవర్గము (second elemental essence) అందురు. ఇంకొక చక్రకల్పకాలము పూర్తి అగుసరికి కామ లోకపదార్థములోనికి దిగి 'తృతీయభూతాత్మకవర్గమగును' (third elemental essence).

మానసికకామపదార్థమునకు జీవచైతన్యము కలిగించున దీవిష్ణుశక్తియే. అందువలన మానసికలోకములో నొక సంకల్పమువలనఁగాని కామలోకములో ఒకకోరికవలనఁగాని కలిగిన ఒకస్వల్పస్పందమువలన తొందరగ అనేకమానసిక పదార్థములలో అనేకరూపములు ఉత్పత్తి యగును. ఇవే సంకల్పరూపములుగ ఘనీభవింపఁగలవు.

కామపదార్థములోని విష్ణుశక్తి తిరిగి ఒక చక్రకల్ప కాలమునకు భౌతికపదార్థములో ప్రవేశించును. దీనిఫలితముగా ఒకదానితో నొకటి కలియఁగలశక్తి రసాయనికద్రవ్యములకు కలుగును. తృతీయమూర్తి అయిన బ్రహ్మ ఉదజని ప్రాణవాయువులు సృష్టింపఁగా విష్ణుశక్తివీనిలో ప్రవేశించి

నప్పుడే రేండుదజని అణువులు ఒక పాణివాయువు అణువుతో కలిసి నీరగును. ఈనాఁడు మనకు తెలిసిన భౌతికపదార్థ మనునది ఈ విష్ణుశక్తి పనివలన ఏర్పడినదే. ఆయన మార్గ దర్శకత్వములోనే ఘనపదార్థమైన భూమిని నిర్మించుటకు సిద్ధముగా నున్న ఖనిజవర్గము వెల్లడిచేయఁబడినది. పదార్థ మిప్పుడు కచ్చితమైన అనేకక్షేత్రగణితాకారములలో అందము గాను బహుచిత్రముగాను కనపడు స్ఫటికరూపము దాల్చు గలదు. ఈశ్వరప్రణాళికాదేశానుసారముగ భౌతికవస్తుసంపదలో విష్ణుశక్తి పనిచేయుచుండును. మన కన్నులకు ఈ ఖనిజము జడపదార్థమువలె కనపడును. ఈ జడపదార్థముగా కనపడుద్రవ్యములోనే విష్ణుశక్తి నిత్యమును పనిచేయుచునే యున్నది. నిజానికి ఏవిధమైన చైతన్యముపైకి గోచరింపకుండ ఖనిజములో కట్టుబడి యుండుట యనుస్థితి ఈశ్వరుని శిలువపై పెట్టి చీలలు కొట్టి హత్యచేసి సమాధిచేసినట్టి స్థితివంటిదే అనుకొనవలెను.

విష్ణుశక్తి ఖనిజవర్గములో ప్రవేశించునప్పటికి పదార్థములో ఎంతవఱకు క్రిందికి దిగవలెనో అంతవఱకు దిగి అప్పుడు తిరిగి ఆరోహణప్రారంభించెను. ఆరోహణలో మొదటిమెట్టులోనే వృక్షవర్గముగ వ్యక్తమయ్యెను. ఈ స్థితికి వచ్చుసరికి భౌతికపదార్థములు మనకు ప్రత్యక్షముగా గోచరించుచు జీవచైతన్యమున కుపాధిగ పనికివచ్చు క్రొత్తశక్తిని సంపాదించును. రసాయనిక ద్రవ్యములు గుంపుగుంపు లగుచు చేరును. వాని మధ్యమున నొకగుప్తమైన జీవచైతన్యము

అంకురించి వానిని జీవకణములుగ నిర్మించును. ఈ జీవకణము లేక జీవాంకురము విష్ణుశక్తివలన నడిపింపబడి కాలానుగుణముగా వృక్షవర్గముగ మార్పుచెందును. (4 వ పటముచూడుము). తిరిగి ఈ ప్రకారముగ వృక్షవర్గములో ఒకచక్రకల్ప కాలము అనేకవిధములైన అనుభవములను సంపాదించి క్రమక్రమముగ పరిణామముచెంది దాని తరవాత చక్రకల్పములో జంతువర్గములోనికి మారును. (5 వ పటముచూడుము). జంతువర్గములో అనేకపర్యాయములు వివిధజంతు సంతతులలో జన్మించి చివరకు వ్యక్తీకరణము చెందుటకు తగిన పెంపుడు జంతువుగ తయారగును.

జంతుసమూహాత్మలోని ఒక జంతుజీవము వ్యక్తీకరణమునకు సిద్ధముగ నున్నప్పుడు ప్రథమమూర్తి (శివశక్తి) పని వాగ్రంభమగును ఆయన తనలోని అంశమగు 'తురీయాత్మ'ను కారణశరీరములో నొక జీవాత్మను నిర్మించుటకొరకు పంపును. అప్పుడు ఈశ్వరప్రతిమ మాదిరిగ జీవాత్మ నిర్మింపబడి అది పరిణామయాత్ర ప్రారంభించును. తనలోను, తోడిమానవునిలోను, తనచుట్టునున్న ప్రకృతిలోను ఈశ్వరుని కనుగొనుటయే ఈ పరిణామయాత్రకు లక్ష్యము. భౌతికప్రపంచములో ప్రథమమూర్తి అయిన మహేశ్వరుని శక్తి స్వరూపము మానవోపాధిలోని అమృతత్వము గలిగిన జీవాత్మయే.

ఈ ప్రకారము చాలకాలముక్రిందట పా రంభమైన త్రిమూర్తులశక్తిమంతమైన కార్యకలాపములను మనమిప్పుడు

వేగముగ సమీక్షించితిమి. కాని ఉపనిషత్తులలో చెప్పినట్లు ఇంకను ఈ కార్యక్రమమునకు ఆకారము తేలలేదు. ఇది ఇంకను గర్భస్థముగనే యున్నది. నిర్మించుట, లయముచేయుట, పునర్నిర్మించుట అనువద్ధతిని సృష్టిస్థితిలయకర్తగా ఈశ్వరుఁడుఎల్లప్పుడు ఏదో పనిచేయుచునేయుండును. ఇట్లు ప్రాణాళికాసిద్ధికొఱకు పనిచేయుచు ఒకమెట్టు తరువాత నొకమెట్టు ఎక్కుచు లక్ష్యముదెస పురోగమించుచుండును. ఆ ప్రాణాళికానిదర్శనమే నిజమైన విశ్వరూపసాక్షాత్కారము, మోక్షానందము. ఆ ప్రాణాళికాసిద్ధికొఱకు పనిచేయుటయే మానవత్వమునుండి దైవత్వముఁ బడయుటకు తగినసాధనము. జీవితములోని అమృతత్వము, కాలములోని అనంతత్వము, మానవునిలోని దైవత్వము అను ప్రాణాళికలు సక్రమముగ అర్థముచేసికొని నిరంతరము దాని విజయముకొఱకు పనిచేయువారివే అని తెలియవలెను.

9 అధ్యాయము

జీవవర్గములు

ఆధునికవిజ్ఞానశాస్త్రము పరిణామసిద్ధాంతమును ఎంత మహత్తరముగా అభివృద్ధిచేసినను దివ్యజ్ఞానసిద్ధాంతము వ్యక్తపఱచినంత ఘనత, విశాలత్వము అది ఇంకను పొందవలసియున్నది. దివ్యజ్ఞానసారస్వతమున జీవము అను పదమునకు అతిగంభీరమైన మిగులలోతైన అర్థము కలదు. 'జీవము' అనునది ప్రత్యేకముగ వృక్షజంతుమానవవర్గానికి మాత్రమే పరిమితమై లేదు. పైకి జడపదార్థముగా కనపడు ఖనిజవర్గములోను ఇంకను మన కంటి కగోచర మగు క్రిందివర్గములలోను మానవాతీతవర్గములలోను గూడ "జీవము" కలదు. 68 వ పటములో, పరిణామముచెందుచున్న జీవతరంగము చూపబడినది. 9 వ పటములోని వివరములతో పోల్చి చూచిన మానవవర్గముతో సంబంధములేని ఇతరజీవప్రాణిహము లున్నవనియు, మానవునితో సమానమైన స్థాయి వఱకు అభివృద్ధిచెంది మానవజన్మ అనసరములేకుండగనే మానవాతీతస్థితికి 'జీవము' పరిణమింపఁగలదని తెలియఁగలదు. 68 వ పటములో మానవవర్గమునకు సంబంధించిన పరిణామమే చూపబడినది. ఈ పటములో ఈశ్వరచైతన్యము ఏప్రకారము ఒకస్థితినుండి పైస్థితికి పురోగమించుచున్నదియు సప్తజీవవర్గములు (మూడు భూతాత్మవర్గములు,

ఖనిజ, వృక్ష, జంతు, మానవవర్గములు)గా ఏలాగున వ్యక్తమయినది మనము చూడఁగలము. వెనుకటి అధ్యాయములో వర్గపరిణామమునుగూర్చి చెప్పియుంటిని. 59 వ పటములో పెంపుడుజంతువు మానవత్వముచెందు వ్యక్తీకరణవిధానమును తెలిపియున్నాను.

పరిణామముచెందుచున్న జీవవర్గములు

మానవవర్గము

జంతువర్గము

వృక్షవర్గము

ఖనిజవర్గము

భూతాత్మవర్గము

చంద్రాత్మవర్గము

సూర్యాత్మవర్గము

(58 వ పటము)

‘ప్రథమభూతాత్మవర్గము’ మొదట మానవవర్గము వఱకు జీవపరిణామములో ఏడుదశలు గలవు. వీనినే ‘జీవతరంగము’ లనెదరు. ఇతరపరిణామప్రవాహములఁ గూడ ‘జీవతరంగము’ ఉన్నది. కాని ప్రత్యేకముగ ఈ పదమును మానవపరిణామమునకు సంబంధించిన జీవప్రవాహవిషయములోనే వాడుచుందురు (58 వ పటము). ఈ మార్పులన్నియు సంభవించుట కనేకయుగముల కాలము పట్టును. అయినను పని యావత్తు అదివఱకే నిర్ణయింపఁబడిన ప్రణాళికప్రకారము ఏగడియకు జరుగవలసిన పని ఆగడియకు

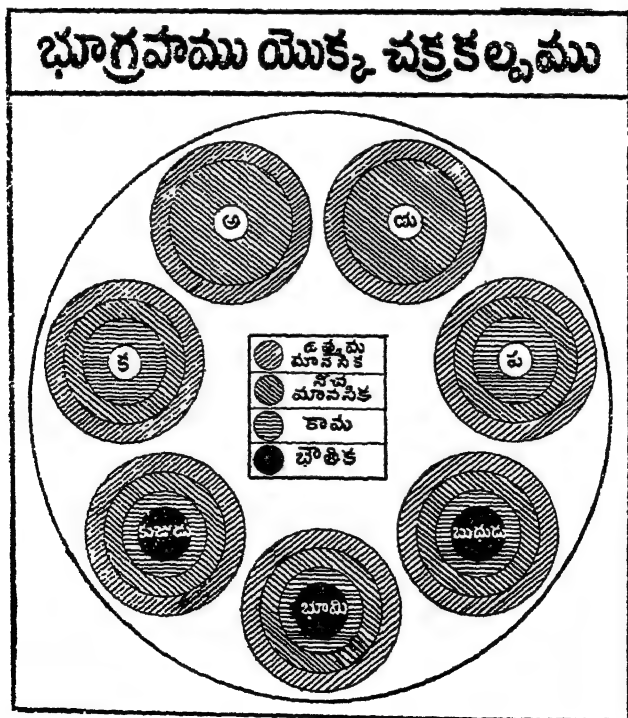
‘తు’ ‘చ’ తప్పకుండా జరిగి తీరును. ఏకాలమునకు ఏవిధమైన జీవి ఎట్టి ఉపాధియందు ఏరంగములో పైకి రావలసియున్నదో సరిగ్గా ఆకాలమునకే, అది అగపడును. ఇదంతయు ఈశ్వరప్రణాళికను అన్నిరంగములలోను కనిపెట్టి చూచుచు మిక్కిలి మెలకువతో నడిపించు కార్యకర్తల నిరంతర పర్యవేక్షణమున జరుగుచుండును.

మన మీనాడు కాలానికి ప్రమాణముగా పెట్టుకొన్న ‘సంవత్సరములు’ అను వానిని దృష్టిలో పెట్టుకొని ఈ ప్రణాళిక పూర్తిచేయుటకు కాలనియమము నిర్ణయింపబడలేదు. ఈ ప్రణాళికను అంచెలవారీగా పూర్తిచేయవలెననియు ఏదశకు ఆదశ కాదగిన పని ప్రణాళికప్రకారము పూర్తి అయిన పిదప తరువాత దశ ప్రారంభముకావలెనను ఏర్పాటునుబట్టి అంచెలవారీగా మాత్రము నిర్ణయము జరిగినది. (in terms of quotas of evolutionary work & not in terms of actual years)

మానవజాతి యాద్యంతములకాలములో 7 మూలజాతులు ఉద్భవించుననియు, ఒక్కొక్కమూలజాతిలో 7 ఉపజాతులుండుననియు, 2 వ అధ్యాయమున తెలియపఱచినాను. ఏడేసి ఉపజాతులు గల ఏడుమూలజాతుల ద్వారా జరగవలసిన పని పూర్తి అగుటకు పట్టకాలమును ‘ప్రపంచకాలము’ (world period) అని అందురు. ఈ ప్రపంచకాలములో మన ‘జీవతరంగము’యొక్క 7 జీవవర్గములకు సంబంధించిన పరిణామవ్యూహము పూర్తిగా పనిచేయును. ఈ జీవతరం

గము, మొదటి మూలజాతిలోని మొదటిఉపజాతితో ప్రారంభమయి, 7 వ మూలజాతియందలి 7 వ ఉపజాతి చేయవలసిన పని పూర్తి అయిన తరువాత అంతమగును.

ఒక ప్రపంచకాలములో పూర్తి చేయుటకు నిర్ణయింపబడిన పని ముగిసిన వెంటనే ఈ 'జీవతరంగము' మన భూమిని విడిచి మన సూర్యమండలములోని ఇంకొక గోళములో పని ప్రారంభించుటకు అచ్చటికి పోవును. తిరిగి

అచ్చట కూడ 'జీవతరంగము' సప్తజీవవర్గములద్వారా పరిణామముచేందుచు మానవవర్గములో 7 మూలజాతులలోను వివిధనాగరికతాసంస్కృతీసాంప్రదాయములద్వారా అభ్యుదయము చేంది ఆ గోళముపైన పనిని పూర్తిచేసికొనును. అక్కడ పని పూర్తి అయిన తరువాత 'జీవతరంగము' మఱొక గోళము చేరును. ఈప్రకారమే ఈశ్వరప్రణాళికా నిర్దేశము ననుసరించి, ఒకగోళముతరువాత నొకగోళములో నూతన ఘట్టాని పని చేయుచునేయుండును.

69 వ పటము జాగ్రత్తగా పరిశీలించినచో ఈ భూమిపైన 'జీవతరంగము' ఎట్లు పనిచేయునో అర్థముకాగలదు. మన 'జీవతరంగ' మభివృద్ధిచేందుటకు సూర్యమండలములోని ఏడుగోళములు లేక గ్రహములు కావలసియున్నవి. ఇందులో భూమి, కుజుడు, బుధుడు భౌతికపదార్థగ్రహములు. మిగిలిననాల్గును అదృశ్యపదార్థనిర్మితములు. ఇవికూడ సూర్యునిచుట్టును భౌతికగ్రహములవలెనే తిరుగుచుండును. కాని వానిది భౌతికాతీతపదార్థము. ఈనాలుగింటిలోను, 'ఇ' 'గ' లు కామపదార్థముతోడను 'అ' 'చ' లు మానసికపదార్థముతోడను చేయబడినవి. ఈ గోళములన్నియు ఒకదానితో ఒకటి సంబంధములేకుండ విడిగానున్నవి. ఇవి వేనికవి మనకు తెలిసిన భూమి, కుజుడు, బుధుడువలె పూర్ణగోళములు.

69 వ పటములోని 'పృథ్వీగోళము' నొకసారి చూచినచో అందలి భౌతిక కామమానసికపదార్థము లొకదానిచుట్టు

మఱొకటి ఆవరించియున్నట్లగపడును. వీనిలో అన్నిటికన్న సూక్ష్మమైన పదార్థము దానికంటె స్థూలముగానున్న పదార్థముతో ఓతప్రోతముగ కలిసియున్నది అని వేఱ చెప్ప నవసరములేదు. కామపదార్థము భూమిచుట్టు అనేకమై శివజు పై భాగములో వ్యాపించియుండుటయేగాక భూమిని చొచ్చుకొని బాగుగ లోతుగా కూడ వ్యాపించియున్నది. ఆలాగుననే నీచమానసికపదార్థము, స్థూలకామపదార్థములు రెండింటికి లోపల వెలుపల కూడ ఆవరించియున్నది. మన భూమికి లోపల, వెలుపల, చుట్టు, నుండునదే భువర్లోకము (కామలోకము). నీచమానసికపదార్థనిర్మితమైనదే 'స్వర్గము'. ఉత్తమమానసికపదార్థనిర్మితమైనదే 'ఉత్తమస్వర్గము'. ఈలాగుననే వీనియన్నిటితో మిళితమయి బుద్ధిలోకము, ఆత్మలోకము మున్నగునవి యున్నవి. ఈ పటములో వానిని చూపలేదు.

ఇదేప్రకారము కుజగ్రహములో కూడ భౌతికగోళము కామమానసికపదార్థగోళములు ఉన్నవి. అవన్నియు ఒకదాని చుట్టు నొకటియుండి లోపలకుకూడ చొచ్చుకొని 'ఓతప్రోతము'గా ఉన్నవి. కుజగ్రహపు కామలోకమునకు, భూగ్రహపు కామలోకమునకు ఏమియు పోలిక లేదు. మన కామలోకమునుండి కుజగ్రహకామలోకమునకు వెళ్లుటకు మార మేమియు లేదు. సువర్లోక మహర్లోకములవంటివి కుజగ్రహములోకూడ నున్నవి. అవి కుజగ్రహములోని నీచోత్తమ మానసికపదార్థముతో నిర్మింపబడ్డవి. ఇట్టి

వ్యాహము బుధగ్రహమునకుఁగూడ వర్తించును. 'ఇ', 'గ' గ్రహములలో ఖాతికపదార్థనిర్మితగోళము లేనేలేదు. వానిలో అన్నిటికన్న క్రిందిగోళము కామపదార్థముతో నిర్మింపఁబడినది. అపైని నీచోత్తమస్వర్గములై యున్నవి. 'అ', 'చ' గ్రహములలో నీచమానసికపదార్థగోళమే అన్నిటికన్న తక్కువది. తక్కినగోళములు అంతకంటె సూక్ష్మ సూక్ష్మాతినూత్నమైన, ఉత్తమమానసిక, బుద్ధి ఆత్మలోక పదార్థముతో నిర్మింపఁబడినవి. ఇప్పుడు 69 వ పటములో చూపిన సప్తగ్రహములును వేసికవి సంపూర్ణమైన వనియు, సూర్యుని చుట్టునుతిరుగుచుండు ననియు, తెలిసికొనలెను. కాని అందులో మూఁడుగోళములు మాత్రమే మనకంటి కగపడును.

ఇప్పుడు మనము 'జీవతరంగ' కార్యవిధానము కొంచెము స్థూలముగా గ్రహించుటకు వీలగును. భూగోళముతో సంబంధించినంతవఱకు, ప్రస్తుతము 'జీవతరంగము' మానవసమాజవిషయములో 3, 4, 5 మూలజాతులను అభివృద్ధిపఱచుటలోను, 5 వ మూలజాతియందలి 6 వ ఉపజాతిని ప్రారంభించుటకుఁదగిన పరికరములు చూపొందించుటలోను, పనిచేయుచున్నది. 6 వ ఉపజాతిబీజములు, అమెరికా, ఆఫ్రిలియా, న్యూజిలాండు దేశములలో, అక్కడక్కడ కనుపించుచున్నవి. మానవాభ్యుదయముతోఁబాటు, జంతు వృక్షఖనిజప్రవిధభూతాత్మనర్గముల పరిణామముకూడ జరుగుచునేయున్నది.

ఇంకను, భూగోళముపై 5 వ మూలజాతిలో ఏడవ ఉపజాతిసంబంధములగు 6, 7 మూలజాతులపని పూర్తికావలసియున్నది. ఇది పూర్తి అగుటకు ఇంకను ఎన్ని లక్షల సంవత్సరములు పట్టునో, ఎవరు చెప్పగలరు? ఇట్లు జరుగవలసిన పని జయప్రదముగా ముగియునటకు భూగోళములోని అన్ని లోకములందును జీవతరంగము నిర్వహింపవలసిన పని పూర్తి కాలేదని ఎంచవలెను.

ఏడవ మూలజాతిలోని సప్తమోపజాతి పని పూర్తి చేసి పరిణామానికి స్వస్తి చెప్పినప్పుడు భూగోళముపై పని ముగియును. తదుపరి 'జీవతరంగము' భూగోళమును విడిచి వేతొక గ్రహగోళములో ప్రవేశించి తన కార్యక్రమము కొనసాగించును. దీనితరవాతది 'బుధగోళము. ఈ గోళములో కూడ భూగోళములోవలెనే 'జీవతరంగము' 'ప్రథమ భూతాత్మనర్గము'తో ప్రారంభించి మానవనర్గమువఱకు వివిధ దశలలో పరిణామకార్యము కొనసాగించును. మానవనర్గములో తిరిగి ఏడుమూలజాతులు ఒక్కొక్కమూలజాతిలో సప్తోపజాతు లుద్భవించును. ప్రతిమూలజాతి అనేకమైన దృశ్యదృశ్యోపాధులద్వారా నూతనస్వరూపమును, వికాసమును, చైతన్యమును, క్రియావిధానమును అభివృద్ధిపఱుపఱగలుగును. అందుకనియే ఇన్నివిధములైన మూలజాతుల ఉపజాతుల అవసరమున్నది.

'బుధగ్రహము'పై పని పూర్తి అయినపిదప 'జీవితరంగము' 69 వ పటములోని 'గ' గ్రహగోళములో

ప్రవేశించును. ఈ గ్రహములో భౌతికపదార్థగోళము లేనే లేదు. కావున భౌతికోపాధుల పరిణామము దీనిపై జరుగదు. ఇచ్చట కామమానసికోపాధులతోడనే 'జీవతరంగము' పని జరిగించును. ఇచ్చటి పని పూర్తికాగానే 'జీవతరంగము' 'చ' అను గ్రహములో ప్రవేశించును. ఈ గ్రహములో ముతక (మోటు) పదార్థము 'సీచమానసికపదారము', కావున ఉపాధులు 'సీచమానసిక'పదార్థములు. అంతకంటె సున్నితమైన పదార్థముతోనే నిర్మాణము చేయబడును. ఇక్కడకూడ పని పూర్తిచేసికొని 'అ' అను గ్రహముపై 'జీవతరంగము' పని ప్రారంభించును. ఆతరువాత 'ఇ' గ్రహములోను తదుపరి కుజగ్రహములోను పని పూర్తిఅయిన పిదప భూగ్రహములో ప్రవేశించును. రెండవసారి భూగ్రహములో ప్రవేశించి కొత్తమోస్తరు ఖనిజవృక్షజంతుమానవోపాధులవర్గములలో పరిణామక్రియ ప్రారంభించి యథాప్రకారము ఏడవ ఉపజాతి సంపూర్ణవికాసము పొందునఱకు పనిచేయును. ఈప్రకారము ఏడుగ్రహములపైన ఒకసారి పని పూర్తిఅగుటకు పట్టుకాలమునకు చక్రము (Round) అనెదరు.

'జీవతరంగ' కార్యకలాపమునుగూర్చి వ్రాయునపుడు 'భూగ్రహము' పనిచేయుచున్నప్పుడు 'జీవతరంగము' ఏప్రకారము గోళము తరువాత గోళమునకు పోవునో చెప్పితిని. కాని నిజముగ జీవతరంగము మొదట 'అ' గ్రహముపైని పని ప్రారంభించి కి, కుజ, పృథ్వి, బుధ, గ, చ గ్రహములపైన

వరుసక్రమములో పనిచేయును. ఈనాఁడు భూగోళముమీఁద పనిచేయుచున్న జీవతరంగము లక్షలాది సంవత్సరముల క్రితమే 'అ' అను గ్రహముపై పని ప్రారంభించి ఈ సప్త గ్రహములను మూఁడుసార్లు చుట్టివచ్చినది. అనఁగా ఈ చక్రకల్పములో మూఁడవచక్రము ఇప్పటికి పూర్తిఅయినా లుగన చక్రములో అ, ఇ, కుజ, గోళములుకూడ తిరిగివచ్చి వర్తమానములో భూగోళముపైన నాల్గవసారి పని చేయుచున్నది.

పరిణామవ్యూహములో మన మిప్పుడు 4 వ చక్రము లోని 4 వ గోళములో ఉన్నాము. అనఁగా పరిణామానికి సంబంధించిన విశాలవ్యూహములో మన మిప్పుడు సరిగా మధ్యమున నున్నాము. జీవతరంగము 4 వ చక్రము (round) పూర్తి చేయవలసియున్నది. అనఁగా బుధగోళముతో కూడ ఇంకను మూఁడు గోళములపై పని పూర్తి చేయవలయును. అప్పటి కింకను 5, 6, 7 చక్రముల పని పూర్తి చేసినచో వర్తమాన 'చక్రకల్పము' (chain) పూర్తయగును.

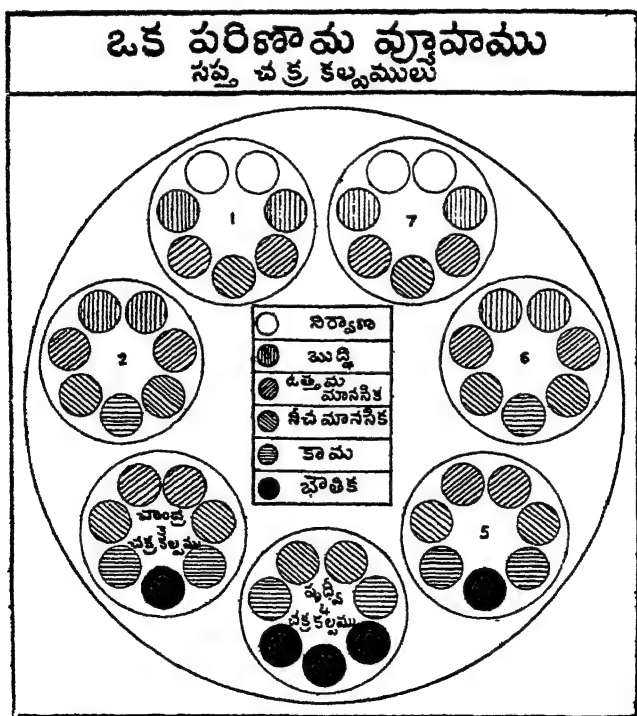
ఏడుఉపజాతులు	= ఒకమూలజాతి
ఏడుమూలజాతులు	= ఒకప్రపంచకాలము
ఏడుప్రపంచకాలములు	= ఒకచక్రము
ఏడుచక్రకాలములు	= ఒకచక్రకల్పము
ఏడుచక్రకల్పములు	= ఒకపరిణామవ్యూహము
ఏడు (అంతకుమించిన) పరిణామవ్యూహములు	} = సూర్యమండలము

70 వ పటములో సూక్ష్మముగా ఈ విషయములను తెలియపఱచినాను.

ఏడు ఉపజాతులుకలిగిన ఒక మూలజాతి అగును ; ఏడు మూలజాతులకాలము పూర్తి అగుసరికి ఒక ప్రపంచ కాలము (world period) అగును. జీవతరంగము ఒక గోళముతరువాత నింకొక గోళముపై ఏడుసార్లు తిరిగి పని చేయు కాలము ఒక చక్రము (round) ఇట్లేడు చక్రముల కాలము ఏడు గ్రహములపై న వరుసగా పనిచేయుటకు పట్టిన కాలమును 'చక్రకల్పము' (chain) అందురు.

సూర్యమండలములో జీవోపాధుల పరిణామము ఒక 'చక్రకాలము' (chain period) లో పూర్తి కాదు. ఒక 'చక్రకల్పము' లో ఒక జీవవర్గము (kingdom of life) తన పైవర్గమునకు పోవుటకు తగిన అభివృద్ధిమాత్రమే జరుగును. అనఁగా మన వర్తమాన చక్రకల్పములో 'అ' గ్రహముపై జంతువుగ జీవితము ప్రారంభించిన జీవి దీని 7 వ చక్రములో 'చ' గ్రహముపై పని సాంతమగునప్పటికి అనఁగా చక్రకల్పము (chain) పూర్తి అగుసరికి మానవవర్గమునకుమాటును. అటులనే మన చక్రకల్పములో నృత్యజాతిలో జీవితము ప్రారంభించిన జీవి చక్రకల్పాంతమునకు జంతుస్థితికి పరిణామము చెందును. జీవవర్గములలోని వివిధమైన సోపానములను 68 వ పటములో చూపించియున్నాము. ఒక్కొక్క మెట్టు నెక్కుటకు ఒకచక్రకల్పకాలము పట్టును. మొదటిచక్రము లోని 'అ' అను గ్రహముపై న మన చక్రకల్పము ప్రారంభ

మగుసరికి జీవవర్గము లేడింటిలోను పని ప్రారంభింపబడినది. కాని ప్రారంభములోనే మానవవర్గమునకు మానవలక్షణములు, జంతువర్గమునకు జంతులక్షణములు, ఎక్కడనుండి సచ్చినవి? 71 వ పటము నొకసారి చూచినచో దీనికి సమాధానము చెప్పవచ్చును. అందులోని నాల్గవ వృత్తము 'పృథ్వీచక్ర'ము, (Earth chain). ఇది 69 వ పటము నమోనా. దానిలోని భౌతికపదార్థగ్రహములైన కుజుడు,

భూమి, బుధుఁడు తక్కిన నాల్గు అదృశ్యగ్రహములు 69 వ పటములోవలెనే ఉన్నవి. 'పృథ్వీచక్రకల్పమునకు' ముందు గతించిపోయినది 'చాంద్రచక్రకల్పము' (Moon-chain) అని పటమునుబట్టి తెలియఁగలదు. దానిలోను సప్తగోళము లున్నవి. కాని అందులో ఒక్కటిమాత్రము దృశ్యగోళము. మిగిలిన ఆఱు గోళములు అదృశ్యములు. ఆ ఆటింటిలోను రెండు కామపదార్థముతోడను, రెండు నీచమానసికపదార్థముతోడను రెండు త్తమమానసికపదార్థముతోడను నిర్మితమైనవి. ఇప్పుడు పృథ్వీచక్రకల్పముపై పనిచేయుచున్న 'జీవతరంగము' (life wave) ఈ చక్రకల్పములో ప్రవేశింపకపూర్వము కోట్లాది సంవత్సరములు 'చాంద్రచక్రకల్పములో' పనిచేసినది. కాని చాంద్రచక్రకల్పములోని 'జీవతరంగము' పృథ్వీచక్రములోని 'జీవతరంగము' కన్న ఒకదశ వెనుకపడియుండెను. అనఁగా ఈనాఁడు మానవవర్గము నందలి జీవులు 'చాంద్రచక్రకల్పము' లో జన్తువర్గము లోనివి. అట్లే ఈనాటి జన్తువులు వెనుకటి 'చక్రములో' వృక్షములు, అదేరీతిని మిగిలినవర్గములన్ని ఒకమెట్టు వెనుక పడియున్నవి.

ఈప్రకారమే చాంద్రచక్రకల్పము జీవవర్గములు దానికి పూర్వముననున్న నెం 2 రు చక్రకల్పమునుండి వచ్చినవి. నెం 2 రు చక్రకల్పములో భౌతికపదార్థనిర్మితగ్రహము లేనే లేదు. అందులో నొక గోళము కామలోకపదార్థముతోడను, రెండవది నీచమానసికపదార్థముతోడను, రెం

దుత్తమమానసిక, రెండు బుద్ధిపదార్థములతోడను. నిర్మింపఁబడినవి. దీనిపై నున్న జీవవర్గములన్నియు చాంద్రీచక్రకల్పములోని జీవవర్గముల కొక మెట్టు వెనుకనున్నవి. చాంద్రీచక్రకల్పములోని మానవజంతువృక్షఖనిజవర్గము లీ నెం 2 రు చక్రకల్పములో జంతువృక్షఖనిజముల మూడవ భూతాత్మవర్గములుగా నుండెడివి. నెం 2 రు చక్రకల్పములోనికి నెం 1 రు చక్రకల్పమునుండియే జీవతరంగము వచ్చినది. నెం 1 రు చక్రకల్పములో ఒక గోళము నీచమానసికపదార్థముతోను రెండు దుత్తమమానసిక, రెండు బుద్ధి, రెండాత్మపదార్థములతో నిర్మింపఁబడినవి. దీనిపై జీవవర్గములు నెం 2 రు చక్రకల్పముకన్న ఒక మెట్టు క్రిందనున్నవి. ఇంకను విపులముగా చెప్పవలెనన్న నెం 1 రు చక్రకల్పములోని ఖనిజవర్గము నెం 2 రు చక్రకల్పములో వృక్షవర్గమై చాంద్రీచక్రకల్పములో జంతువర్గముగ ఇప్పుడు జరుగుచున్న పృథ్వీచక్రకల్పములో మానవవర్గమునకు చెందియున్నది.

పృథ్వీచక్రకల్పముమీఁద పని పూర్తి అగునడికి అనఁగా జీవతరంగము ఏడవ 'చక్రము' (round) పని పూర్తి చేయునప్పటికి ఈచక్రకల్పములోని జీవవర్గములన్నియు ఒక మెట్టుపైకి వెళ్లును. ఈనాటి జంతువులన్నియు ఈ చక్రకల్పాంతమునకు మానవవర్గస్థాయి అందుకొనును. అలాగుననే వృక్షములు జంతుస్థాయికి, ఖనిజములువృక్షస్థాయికి, అభివృద్ధి చెందును. మానవుఁడు మానవాతీతుఁడగును. గోళములలోని పదార్థముల స్వభావములో నెం 3 రు, నెం 5 రు

చక్రకల్పములు ఒకేరీతినుండును; అనగా వానిలోని గోళములు ఒకదానిలోవలెనే రెండవదానిలోకూడ ఆయాపదార్థములతోనే నిర్మింపఁబడును. అటులనే 2, 6 చక్రకల్పములు, 1, 7 చక్రకల్పములు అవి నిర్మింపఁబడిన పదార్థముల స్వభావము విషయములో ఒకేరీతినుండును.

ఈనాటికి 1, 2, 3 చక్రకల్పములపై పని పూర్తి అయినది. చాంద్రచక్రకల్పములోని భౌతికపదార్థగ్రహములన్నియు పూర్తిగ నశించినవి. ఈ మిగిలిన గోళము కూడ చాలవఱకు కృతించిపోయి 'చంద్రుని' రూపములో మన భూమిచుట్టును తిరుగుచున్నది. దానిపై 'జీవతరంగము' చాలకాలమునాడే విడిచివెల్లిపోయినది. అది 'జీవచ్ఛవము' మాదిరిగనుండి క్రమేణా నశించిపోవుచున్నది. ఏడు చక్రకల్పములలో పూర్తికావలసిన పరిణామ మిప్పుడు సరిగా మధ్యస్థితిలోనున్నది. మన మిప్పుడు నాలుగవ చక్రకల్పములోని నాలుగవచక్రములో నాలుగవ గ్రహముపై నున్నాము.

పృథ్వీచక్రకల్పము (Earth chain) లో పని పూర్తి అయినపిమ్మట పరిణామము చెందుచున్న జీవవర్గముల పని తరవాత చక్రకల్పములో ప్రారంభమగును. దానిలో భౌతిక గోళము ఒక్కటిమాత్రమే యున్నది. కుజగ్రహమునకు బృహస్పతిగ్రహమునకు మధ్యమున చక్రాకారములో నున్న చిన్న చిన్న ఉపగ్రహము లన్నియు కలిసి 5 వ చక్రకల్పములోని భౌతికగోళముగా రూపొందును. ఈప్రకారము భౌతిక గోళనిర్మాణము పూర్తి అగుసరికి పృథ్వీచక్రకల్పముపై పని

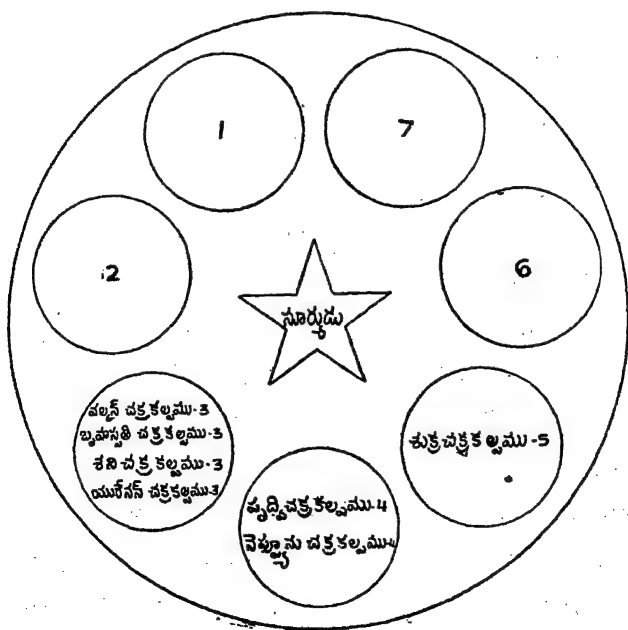
పూర్తి అగును. అప్పటికి మన భూమి నిర్జీవమగును. ఆనాటికి దానిపై నుండు ద్రవములు, వాయువులు హరించిపోయి, భూమి కృశించి ముడుచుకొనిపోవును. 5 వ చక్రకల్పములోని ధౌతికగోళమువలన నిర్జీవమైపోయిన మన భూమి ఆకర్షింపఁబడి, మనభూమిచుట్టును చంద్రుడు తిరుగుచున్నట్లు, 5 వ చక్రకల్పములోని ధౌతికగోళముచుట్టును మన భూమి తిరుగును.

ఈనాటి జంతువర్గము మనుష్యవర్గముగాను, పృథ్వి వర్గము జంతువర్గముగాను, 5 వ చక్రకల్పములో పరిణామ యాత్రా ప్రారంభింపఁగలవు. ఈప్రకారమే 6, 7 చక్రకల్పములపైకూడ పని జరుగును ఒక చక్రకల్పము పూర్తి అయి ఇంకొక చక్రకల్పము ప్రారంభమగుసరికి జీవి ఒకవర్గమునుండి పైవర్గమునకు పరిణామము చెందును.

ఈలాగున సప్తచక్రకల్పములమీఁద, పని పూర్తి అగు సరికి ఒకపరిణామవ్యూహము పూర్తి అగును (scheme of evolution) ఇటువంటి 'వ్యూహములు' ఏడు గలవు. ఒక్కొక్కవ్యూహమున కొక్కొక్క గ్రహమండలేశ్వరుడు అధిష్ఠానదేవతగ పనిచేయుచుండును. ఒక్కొక్కవ్యూహము వారి మహోత్కృష్టజీవితమును వ్యక్తమొనర్చు స్వరూపము. వారి వ్యూహములోని ఏడు చక్రకల్పములు ఆజీవితక్రమ జన్మములు అయియున్నవి. వారి ఆధ్వర్యవములోనున్న పరిణామవ్యూహమునకు మార్గదర్శకులుగనుండి, నడిపించుటయే గ్రహమండలేశ్వరుల ప్రత్యేకకర్తవ్యము. ఒక్కొక్క

వ్యూహములో ఏడు చక్రకల్పము లున్నవి. ఒక్కొక్క చక్రకల్పములో పని పూర్తి అగుటకుగాను ఏడు గోళములు అవసరము.

సూర్యమండలములో ఏడు పరిణామవ్యూహము లున్నవి. వారు పనిచేయుకాలములో ఏదో ఒక సమయమందు ఒక భౌతికగోళము అట్టిపనికొఱకు అవసరముండును. ఈసప్త వ్యూహములు ఏప్టితిలోనున్నవి 72 వ పటములో చూపబడినది. ఇందులో మూడువ్యూహములలో భౌతికగోళము అవసరము లేదని చెప్పెదరు. అందువలన వానిని గూర్చిన

(72 వ పటము)

వార్త మన కేమి తెలియదు. వల్కను, బృహస్పతి, శని, యురేనియనులవ్యూహములు, పృథ్వీవ్యూహముకన్న ఒక చక్రికల్పకాలము వెనుకనున్నవి. నెప్ట్యూను వ్యూహము (ఈవ్యూహములో ప్లాటో గ్రహమొకటి, కనిపెట్టబడని ఇంకొక గ్రహముకలిసియున్నవి). పృథ్వీవ్యూహముతో సమాన స్థాయిలోనున్నది అనగా నెప్ట్యూను వ్యూహములో కూడ నాల్గవ చక్రికల్పకాలము జరుగుచున్నది. శుక్రవ్యూహము పృథ్వీవ్యూహముకంటె ఒకచక్రికల్పకాలము ముందునకు సాగిపోయినది.

ఒక భౌతికగ్రహముపై నుండు, ఉష్ణత పీడనవలన గాని, సరియైనవాతావరణము లేక గాని, మన భూమిమీఁద నుండు ప్రాణులవంటివి అక్కడ జీవించుటకు వీలులేకపోయినను, కొన్నివిధముల భౌతికజీవుల పరిణామము వాని కామలోకములో ఎక్కువ పటిష్ఠతతో జరుగుచుండును అని తెలియవలెను.

శుక్రవ్యూహము మనవ్యూహముకన్న ఒకచక్రికల్పము, ముందున్న కారణమున అందలి మానవవర్గము జీవన్ముక్త దశకు చేరువలో నున్నది. పృథ్వీవ్యూహపుప్రథమదశలో, శుక్రవ్యూహములో జీవన్ముక్తులైన వారు మనవ్యూహములో ప్రవేశించి, జగద్గురువులు, మనువులు, బోధిసత్వులు, చోహన్లు మొదలుగాఁగల ఉద్యోగములను నిర్వహించి మానవజాతికి సాయమొనర్చినారు. పురాణేతిహాసములలో దేవతలనియు, దేవతాపరిపాలకులనియు వర్ణింపబడినవారు

వీరే. ఈ ప్రకారమే వృద్ధీచక్రకల్పాంతమునకు జీవన్ముక్తులైనవారు వారికి తోచినచో మనవ్యూహమున కొక మెట్టు పెనుకనున్న వల్కనే, శని, బృహస్పతి, యురేనియను వ్యూహములలో పరిణామకార్యమునకు చేయూత నొసంగ వచ్చును.

ఒక స్వక్తి పరిణామము పూర్తి అగుసరికి ఆయన సంపూర్ణముగా జ్ఞానమును నేకరించి జీవన్ముక్తుడగును. ఆయనను జ్ఞానగురు వని కూడ అందురు. సాధారణపద్ధతిలో పరిణామము మిక్కిలి మందముగా సాగుచుండును. ఈచక్రకల్ప మందలి 7 వ చక్రము తుదముట్టుసరికి మానవుడు జీవన్ముక్తుడు కాఁగలఁడు. కాని మానవుడు తీవ్రమైన కృషి శలిషి నచో అంతకు చాలాకాలము ముందరనే, త్వరగా జీవన్ముక్తుడు కాఁగలఁడు. ఉత్తమతరగతికి చేరిన మానవులు ఇప్పటికే జీవన్ముక్తులు కాఁగలిగిరి. ఈచక్రకల్పములో పాండఁ

1. మానవసంఘముతో — మహీపీఠములో ఉద్యోగిగనో,
2. మానవసంఘముతో — నిర్మాణకాయుడుగనో,
3. దేవతావర్గముతో — కలిసిపనిచేయుచునో,
4. ఈశ్వరునిసిద్ధిందిలో — జేరిపనిచేయుటయో,
5. భవిష్యచ్చక్రకల్పములో — కావలసినపాత్రవహించుటయో,
6. నిర్వాణములో — ప్రవేశించుటయో,
7. నిర్వాణములో — ప్రవేశించుటయో,

వీదో యొకమార్గములో ప్రవేశించును.

(73 వ పటము)

దగిన అనుభవములన్నియు పూర్తిగా సంపాదించి జీవన్ముక్తుడైన వ్యక్తి మానవాత్మేతుడగును. అట్టిస్థితిలో ఇంకను పరిణామము చెందుటకు ఏడుమార్గములు గలవు. వానిని 73 వ పటములో తెలియఁబఱచినాను. జీవన్ముక్తుడైన వ్యక్తి పీఠిలో ఏదో ఒకమార్గ మనుసరించును.

73 వ పటములో సూచించిన సప్తవిధములైన మార్గములు, సమాన్వాన్తత, విలువ కలిగియున్నవి. ఒకదానికన్న రెండవదానికి వచ్చిన ప్రత్యేకఘనత ఏమియులేదు. ఈశ్వర ప్రణాళికావసరమునుబట్టి తనస్వభావమునుబట్టి జీవన్ముక్తుడేదో మార్గము నెంచుకొనును. కొద్దిమందిమాత్రమే మహీపీఠములో ఉద్యోగములు నిర్వహించుటకు తగిన అర్హత సంపాదించి పరిణామమును నడిపించుటకు తగిన శిక్షణపొందుటకు నిశ్చయించుకొనెదరు. ఇట్లు నిశ్చయము చేసికొన్న వారు జన్మరాహిత్యము పొందినప్పటికి నిరంతరము స్థూలశరీరములో జన్మలు ఎత్తవలసియుండును. ఉద్యోగాపేక్ష స్వభావతః లేని మఱికొందఱు మానవసంఘముతోడనే ఉండిపోయెదరు కాని అదృశ్యలోకములలో 'నిర్మాణకాయులు'గ నుండి పని నిర్వహింతురు. మహీపీఠమువారి ఉపయోగార్థము మహాత్కృష్టమైన ఆధ్యాత్మికశక్తులుత్పత్తిచేసి, మానవజాతిని ఉత్తేజపఱచుటకొరకు మహీపీఠము వారికి ప్రసారము చేయుదురు.

మూడవతరగతివారు, దేవతాగణములో చేరి, మానవాభ్యుదయానికై నను పాటుపడెదరు లేదా ఇతరగ్రహము

లకు వెళ్లి అచ్చటి పరిణామమునకు సాయపడెదరు. ఇంకను కొంతమంది 'ఈశ్వరునిసిబ్బంది'లో చేరి సూర్యమండలములో ఎచ్చటికైనను వెళ్లెదరు లేదా ప్రణాళికావసరములనుబట్టి ఎచ్చటికి పంపబడినను అచ్చటి పనిచేయుటకు తగినశిక్షణ పొందెదరు. కొందఱు ఏ వ చక్రకల్పములో పని ప్రారంభముచేయుటకు అవసరమైన పనిలో నిమగ్నులయ్యెదరు. తక్కిన రెండురకములకు, అనగా 6, 7 తరగతులకు చెందిన వారు, మన అవగాహన కతీతమైన ఆధ్యాత్మికపరిణామపథమున నుండెదరు. దీని నే 'నిర్వాణములో ప్రవేశించుట' అనెదరు. దీనితో వారు నిర్మూలము (annihilate) అయిపోరు. ఈ మహత్తరప్రణాళికకు వారు అఖండమైన సాహాయ్యము చేయుచునే ఉందురు. కాని వారు చేయుపని మన ఊహకతీతమైనది.

సంపూర్ణవికాసమునకు కోట్లాది సంవత్సరములకాలము పట్టు ఈ పరిణామవిధానము మన మూహింపఁగలిగినదాని కన్న ఎన్నోరెట్లు విస్తృతమైనట్టిది. అడుగడుగునకు, మెట్టు మెట్టునకు, నూతనశక్తి జ్ఞానము సౌందర్యము ఈ విశ్వములో వ్యక్తమగుచున్నవి. ఒకచక్రములో జీవవర్గపరిణామస్థాయి కంటే రెండవచక్రములోని అదే వర్గస్థితి ఎక్కువ వికాసముగ నుండును. అటులే ఒకచక్రకల్పముకంటే తరవాతచక్రకల్పములోని జీవవర్గముల వికాసము హెచ్చుచుండును. ఈనాటి మన కిసలయపుష్పఫలభరితములై హృదయంగమతఃగూర్చు తరులతాగుల్మాదులు, చిత్రవిచిత్రవర్ణములతోడను మంజుల

కిలకిలా రావములతోడను ఆనందముగా జీవితమునుగడపు నానావిధశకుంతలసంతతులును ఎట్లు పొందవలయుగము నాటి వృక్షజంతువర్గముకన్న ఎన్ని రెట్లు మిన్నగనున్నవో, అటులనే రాజోవుచక్రముల చక్రకల్పములకాలమునాటి వృక్షజంతువర్గముల శోభముందు ఈనాటివి తీసికట్టుగా నుండును. మనకంటి కగపడని అణువుకూడ చక్రము తరువాతచక్రములో వికాసము చెందుచుండును. యుగాలు చక్రములు గడచినకొలది స్థానికీటియెల్ల ఆత్మవికాసము లోను సవచైతన్యములోను అభివృద్ధిచెందుచుండును.

‘చక్రము’ తరువాత ‘చక్రము’లో మానవుని జీవితములో కూడ పలు తెఱఁగులమార్పులు కలుగుచుండును. రాజోవు ‘చక్రము’ నాటికి మన మానసికచైతన్యము చెప్పలేనంత శక్తిమంతముగ నుండును. ఈ నాల్గవచక్రములోని మానవమేధస్సు (మానవుడు ఆలోచించుటకీయబడిన పనిముట్టు) లోని అణువుకంటె 5 వ చక్రకల్పములోని మానవమేధస్సులోని అణువు లెక్కువగ వికాసముచెందియుండును. పదార్థమే శక్తి, రూపమే జీవము, మానవత్వమే మౌలికముగ దైవత్వము గనుక ఎచ్చటెచ్చట పరిణామము జరుగుచున్నదో అచ్చటనే ఈశ్వరుడు తనపనిలో నిమగ్నుడై యున్నాడు. ఆయన ఎక్కడనున్నాడో అక్కడనే ఆనందముగా ప్రణాళికాసంపూర్తికి క్రమశః పనిజరుగుచునే యున్నది.

10 అధ్యాయము

పదార్థశక్తుల పరిణామము

పదార్థమునకు మనస్సునకు భేదము చాలకలదని చెప్పకొనుట మానవులకు అలవాటు. మనస్సుననుది ఒకవిధమైన ఆధ్యాత్మికశక్తి అనియు, పదార్థము కేవలము తద్వ్యతిరేకమైన నిర్జీవజడపదార్థమనియు వారి అభిప్రాయము. మన “మెనరియందుండి చరించుచు జీవించుచున్నామో” అట్టి అద్భుతవ్యక్తి అయిన ఈశ్వరుని నిరూపించు బాహ్యస్వరూపము లీమనస్సు, పదార్థము అని తెలిసికొందుమేని అప్పుడు మనలో నొక నూతనదృక్పథముదయించును. ఆనాఁడు పదార్థముకూడ మనస్సునలె దివ్యమైన దనియు, మహాప్రతిభాశాలి మనస్సునందే గాక, స్వల్పమైన స్ఫటికాంశములోకూడ, మహాఘనత, సౌందర్యము ఇమిడియున్నవని మనము గ్రహింపఁగలుగుదుము. పదార్థమునకు, మనస్సునకు పెనుక నొక మహావిశ్వకర్త పనిచేయుచు తన సంకల్పానుసారము పనిచేయుచు, దన సంకల్పానుసారము పరిణామమును అంచలవారీగా వివిధదశలలో నడిపించుచున్నాఁడు. ఆయన మనస్సేగాక, ఆయన పదార్థముకూడ ఏవిధముగా నిర్మింపఁబడినదో తెలియుటకొనర్చు యత్నమున నిత్యాకర్షణీయమగు ఆయన స్వభావమును మనము స్వల్పముగా గ్రహింపఁగలుగుదుము. పదార్థ మనునది దివ్యమైన ఆయన జ్ఞానమునకు సౌందర్యమునకు బలమునకు ఒక దర్శనమువంటిది.

దివ్యజ్ఞానము ప్రకటించినట్లు పదార్థము, ఈశ్వరచైతన్యస్వరూప మని అవగాహనచేసికొనుటకు పూర్వము ఆధునికవిజ్ఞానశాస్త్రము పదార్థమును గుఱించి కనిపెట్టిన విషయములను మనము బాగుగ అర్థముచేసికొవలసియున్నది. ఆధునికవిజ్ఞానశాస్త్రవిషయములు కూడ ఈశ్వరప్రసాదిత సత్యములే. ఇవి బాగుగ అవగాహనచేసికొనఁగలిగినచో, దివ్యజ్ఞానము ప్రకటించిన దివ్యవిషయములనుగూర్చిన మహాజ్ఞానము మనకర్థమగుటకు తగిన పునాది మనము నిర్మించుకొఁగలిగెదము. పదార్థము అనఁగా 'ఆకాశములోని రంధ్రములతో కూడియున్నదనియు, ఆరంధ్రములే ఎల్లెఱ్ఱను, పోతూను, న్యూట్రాన్లుగా సమీకరింపఁబడిన వను సంగతి వదలిపెట్టిన ప్రపంచములో మనచుట్టునుండు 'పదార్థము' మనకు బాగుగా పరిచయముకల్గిన అనేకవస్తువులసముదాయమువలె కనపడును. మనము నడిచెడిభూమి ఘనపదార్థము, త్రాగునీరు ద్రవపదార్థము, పీల్చుగాలి వాయుపదార్థము, మన ఇండ్లు, వాకిండ్లు, పాత్రలు తదితరసామాన్లు అనేకవిధములైన కట్ట మట్టి లోహము మొదలగు పదార్థములతో చేయఁబడినట్టివి. మన అందఱి శరీరములలోను జీవజంతువులలోను, వృక్షములలోను. సమస్తమైన ప్రాణికోటిలోను ఉండు పదార్థము స్వభావము వేఱు.

ఈపదార్థమనునది కట్ట, ఇనుము వంటి ఘనపదార్థమో లేక నీటివంటి ద్రవపదార్థమో లేక గాలివంటి వాయుపదార్థమో అయియుండును. ఇది పలువిధములగు రూపము

లలో నుండియున్నవి. అనేకవిధములుగ ఇది కనపడినను భవన్నియు కొద్దిమూలపదార్థములతో మాత్రమే చేయఁబడి యున్నది. ఈ మూలపదార్థములనే రసాయనికమూలపదార్థములనెడకు. ఇంతవఱకు 'అధునిక విజ్ఞానశాస్త్రము 92 రసాయనికమూలపదార్థములను' * కనిపెట్టినది. ప్రితిరసాయనిక మూలపదార్థము 'అణు' సితిలో నున్నది. 'గంధకము'

* 1937 వ సంవత్సరపు అంతర్జాతీయముగా అణువుల తూనికల జాబితాతో ఇయ్యఁబడ్డ రసాయనికమూలపదార్థముల జాబితాప్రకారము :—

అల్కామినియము, టంటమెనీ, ఆర్గను, ఆర్సెనిక్కు (పాషాణము) పేరియము, విస్మరు, బోరన్, బ్రొమన్, కేడ్మియం, కార్బను (బొగ్గు), సిరియం, సెరియం, క్లోరియం, కోబాల్టు, కొలంబియం, కాపరు (రాగి), క్రిప్టోనీయం, ఎర్బియం, యురోపియం, ఫ్లారిన్, గెడోలినియం, గేలియం, జర్మేనియం, గోల్డు (బంగారము), హేఫ్నియం, హిలియం, హాల్మియం, హైడ్రోజన్ (ఉదజని), ఇరిడియం, ఐరన్ (ఇనుము), క్రిప్టను, లెంథానం, లెడ్ (సీసము), లిథియం, లుటేషియం, మెగ్నీషియం, మేంగనీస్, మెర్క్యూరీ (పాథరము), మర్బిడినం, నియోడియం, నియాన్, నికెల్, నైట్రోజన్ (నరరజని), ఆస్మియం, ఆక్సిజన్ (ప్రాణవాయువు), పల్లాడియం, ఫాస్ఫరస్ (భాస్వరము), ప్లాటినం, పొటాషియం, ప్రస్సీడిమియం, ప్రొటాక్టినియం, రేడియం, రేబాన్, రీనియం, రోడియం, రుబిడియం, రుథెనియం, సెమారియం, స్కేడియం, సెలినియం, సిలికాన్, సిల్వర్ (వెండి), సోడియం, స్ట్రాంటియం, సర్పర్, (గంధకము), టాంటలం, తెబ్యూరియం, తెర్బియం, థేరియం, థోరియం, థూలియం, టెన్ (సీసారేకు), టైటేనియం, టంగ్స్టన్, యురేనియం, వెనెడియం, వైనాన్, యటర్బియం, యట్రియం, జింక్ (తుత్తనాగము), జిర్కోనియం.

ఇచ్చట 'అణువు' 'అణుపదార్థము' అను మాటలు పదార్థవిజ్ఞానానికి సంబంధించినవి కాని దివ్యజ్ఞానసారస్వతానికసంబంధించినవి కావు.

పలుకు అనగా అనేకగంధకపుఅణువుల సముదాయము. స్వభావతః ఈ అణువులు విభజింపవీలులేనివి. వీనిని విభజింపఁగలిగిననాఁడు వీని అసలుస్వభావమే నశించును. ధనవిద్యుచ్ఛక్తిగలిగిన ప్లాటినతోను, ఋణవిద్యుచ్ఛక్తిగలిగిన ఎలెక్ట్రోన్లతోను. ఈ రెండుశక్తులకు సంబంధములేని న్యూట్రాన్లతోను అణువు నిర్మింపఁబడినది.

ఇంతవఱకు కనిపెట్టిన రసాయనికమూలపదార్థములను 'లోహములు' 'లోహేతరములు' అని రెండు భాగములుగా విడఁచియవచ్చును. అల్యూమినియము, మేంగనీసు మొదలైనవి లోహములు. బొగ్గు, ప్లాస్టిక్, బొరాన్ మొదలైనవి 'లోహేతరములు' లేక 'అలోహములు' (non-metals). విద్యుద్వియోగముల (electrolysis) లో లోహములు ఋణధృవము (cathode or negative pole) వద్దకు 'అలోహములు' ధనధృవమువద్దకు (positive pole or anode) చేరును. వేడిని విద్యుచ్ఛక్తిని ప్రసారముచేయఁగలిగినవి లోహములు, అట్లు చేయలేనివి 'అలోహములు' లేక 'లోహేతరములు'. ఇవిగాక రెండింటికి చెందని మూఁడవభాగ మింకొకటి కలదు. దీనిని 'లోహమిశ్రమము'లు (metalloids) అని అందురు. ఇది ఒకవిధమైన సంకరజాతి. లోహలోహేతరముల రెండింటిలక్షణములలో కొన్ని వీనిలో కనపడును.

74వ పటములో మొదటిభాగములో పన్నెండు మూల పదార్థములను మాత్రము వాని సాంకేతికాక్షరముల గుర్తుతో

చూపియున్నాను. ఉ = ఉదజని, బొ = బొగ్గు, న = నత్రజని
 చా = చాణవాయువు, సో = సోడియం, గం = గంధకము.
 అల్యూ = అల్యూమినియం, ఇ = ఇనుము, భా = భాస్వరము,
 కా = కాల్షియం, క్లో = క్లోరినం, మె = మెగ్నీషియం. ప్రతి
 మూలపదార్థానికి ఒక ప్రత్యేకమైన బరువు, కొన్ని ప్రత్యేక
 లక్షణములు కలవు.

ఈక్రిందిసంఖ్యలు అణువులసంఖ్యను తెలియపర్చును
 నీరు = H_2O (2 ఉదజని అణువులు ఒక ప్రాణవాయువు అణువుతో
 కలిసిన నీరు అగును. ఈ ప్రకారమే యీక్రింది
 గుర్తులు అర్థము చేసికోవలెను.

నీరు = H_2O	ఆనవ = H_2O	పటికి = H_2O
ఉప్పు = సోడ్	పంచదార = H_2O	అల్యూ (గంపా)
	గ్లూకోజ్ = $\text{H}_{12}\text{O}_{22}$	24 ఉ ప్రా

కోడిగుడ్డులోని తెలుపు = $\text{H}_{204}\text{O}_{322}$ H_2O

రక్తకణము (హేమోగ్లోబిన్)	}	= $\text{H}_{712}\text{O}_{1130}$ H_2O H_2O H_2O
జీవకణములు (ప్రోటోప్లాజం)		

= ఉ బొ న ప్రా గం భా క్లో సో పొ కా మె ఇ.

(74 వ పటము)

74 బొమ్మలోని రెండు, మూడు విభాగములలో
 ఈ మూలపదార్థము లొకదానిలో నొకటి కలిసి వేతొక
 పదార్థముగా రూపొందిన విషయమును నిరూపించినాను.
 ఉదాహరణకు :- 2 ఉదజని అణువులు ఒక ప్రాణవాయువు

అణువుతో కలియగా నీటిబిందువయినది. ఒక క్లోరీన్ రేణువు ఒకసోడియం రేణువుతో కలిసి ఉప్పుఅయినది. అనేకవిధములుగ నీమూలపదార్థము లొకదానితో నొకటి కలియుటవలన ప్రపంచములో ఈనాడుకనపడెడి అసంఖ్యాకమైన చేతనా చేతనవస్తుజాలము సర్వము తయారైనది. ఒక 'ఆసవ' రేణువులో 6 అణువుల ఉదజని (ఉ_6) 2 అణువులబొగ్గు (బొ_2) ఒకఅణువు ప్లాణవాయువు (ప్రా_1) ఉన్నవి ($\text{ఉ}_6\text{బొ}_2\text{ప్రా}_1$). కాని రక్తమునకు ఎరువురంగు ఇచ్చు 'హెమోగ్లోబిన్' అను పదార్థములో బొగ్గు అణువులు 712,

సంయోగము

ఉదజనియోగికములు (Compounds)

1	2	3	4	ప్రా = ప్రోరినం
ఉప్రో	ఉ ₂ ప్రా	ఉ ₂ న	ఉ ₂ బొ	బ్రో = బ్రోమినం
ఉక్రో	ఉ ₂ గం	ఉ ₂ భా	ఉ ₂ సిలి	అయె = అయెడినం
ఉబో	ఉ ₂ నేలి	ఉ ₂ పా		నెలి = నెలినియం
ఉఅయె	ఉ ₂ చెల్లూ			పా = పాషాణం
				సిలి = సిలికన్

అమ్మోనియం క్లోరైడ్

నఉ₂క్రో

4 ఉదజని అణువులు

1 క్లోరీన్ అణువుతో

నత్రజని కలియును

హెమోగ్లోబిన్

భాక్రో

ఒకభాస్వరం అణువుతో

5 క్లోరినం అణువు కలియును

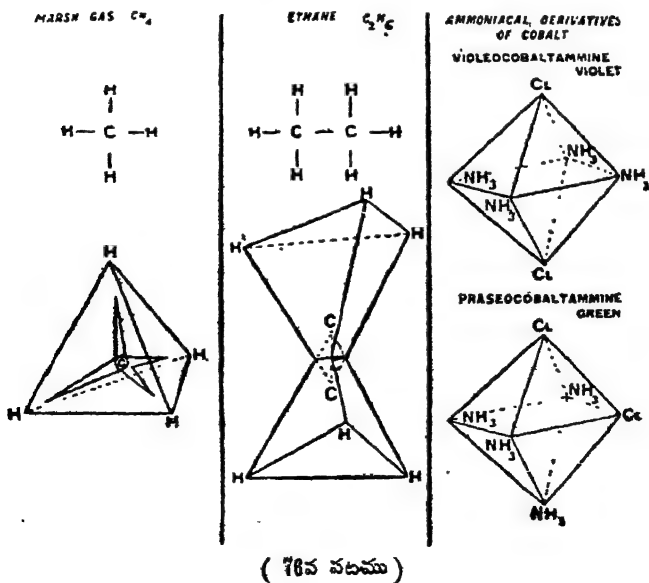
ఉదాహరణ 1130, నత్రజని 214, ఇనుము 1, గంధకం 2, ప్రాణ వాయువు 425, కలిసివున్నవి (బా₇₁₂ఉ₁₁₃₀న₂₁₄ఇ₁గం₂ప్రా₄₂₅). ఒక జీవకణములో (protoplasm) ఉదాహరణ, బొగ్గు, నత్రజని, ప్రాణవాయువు, గంధకము భాస్వరము, క్లోరీన్, సోడియం, పొటాసియం, కాల్షియం, మెగ్నీషియం, ఇనుము, అణువులు ఉన్నవి. అవి ఎట్టితరతమభావమున నున్నవి ఇంతవఱకు విజ్ఞానశాస్త్రము కనిపెట్టియుండలేదు.

గృహనిర్మాణమున ఇటుకలకున్న కీలకస్థానము ప్రపంచ నిర్మాణమున రసాయనికమూలకములకు గలదు. ఇవి ఒక దానితోనొకటి మిళితమగుచుండును కాని ప్రతిమూలకదార్శము తన ప్రత్యేకలక్షణమైన కొన్ని పద్ధతులప్రకారము మాత్రమే కలియుచుండును. ఈ పద్ధతిగా కలియుటనే సంయోగశక్తి (valency) అందురు. 75 వ పటములో మొదటిభాగము ముందుగా చూడుడు. క్లోరీన్, ఫ్లోరీన్, బోమిన్, అయెడీన్ల తాలూకు ఒక్కొక్క అణువు ఒక్కొక్క ఉదాహరణ అణువుతో మాత్రమే కలియును. రెండింటితో కలియును, ప్రాణవాయువు, గంధకము, సెలినియమ్, టెల్లూరియమ్, అనువాని ఒక్కొక్క అణువు రెండుఉదాహరణ అణువులతో మాత్రమే కలియును. నత్రజని, భాస్వరం, పాషాణముల ఒక్కొక్క అణువు మూడుఉదాహరణ అణువులతో మాత్రమే కలియును. (75 వ పటములో నాల్గవభాగములో) బొగ్గు, సిలికన్ యొక్క ఒక్కొక్క అణువు నాలుగు ఉదాహరణ అణువులతో మాత్రమే కలియును. ఈ పద్ధతిగా కలియుటను బట్టి

శాస్త్రము, మూలపదార్థముల పట్టిక నొకదానిని తయారు చేసి, ఈప్రసక్తనకు 'సంయోగశక్తి' అనుపేరుపెట్టినది. కాని దీనినిగూర్చిన ఇతరవివరములు, కారణములు కనుగొనలేక పోయినది.

7వ పటములో క్రిందిభాగము చూడుడు. ఒకేరకమైన అణువు ఇతరమైన అయిదు అణువులతో కలియుట కాన్పించును. అమ్మోనియంక్లోరైడులో 1 నత్రజని, 4 ఉడజని ఒకక్లోరీన్ అణువులున్నవి. నత్రజనిసంయోగశక్తి 5 అయి వున్నది. (అనగా 5 ఉడజనిఅణువులతో కలియుతక్తి అని అర్థము.) అందువలన అదితనసంయోగకాంక్షను తృప్తిపఱచుటకు అయిదువైపులకు పంపును. అప్పుడు 4 ఉడజనిఅణువుల

లోను ఒక క్లోరిన్ అణువుతోను కలియుటతో సంయోగకాంక్ష తీరును. ఈవ్యక్తకారమే భాస్వరపంచక్లోరినం (Phosphorus Pentachloride) విషయములోను జరుగును. ఒక భాస్వరాణువు అయిదుక్లోరిన్ అణువులతో కలియుచున్నది.

రసాయనశాస్త్రములోని ఇంకో ముఖ్యవిషయ మేమన, రసాయనికమూలకములు కలియఁగా, క్షేత్రగణితరూపములు పొందును. ఈవిషయమే 76 వ బొమ్మలో ఉదహరింపఁబడినది. చెమ్మనేలనుండి వెలువడేగాలి (marsh gas) లో 1 కర్బనిత, 4 ఉదజని, అణువులున్నవి. కెక్కులు (Kekule) అను నిపుణుఁడు, ఈ అయిదుఅణువులలో కర్బనితఅణువు మధ్యముననుండి, ఉదజనిఅణువులు నాలుగును నాలుగుమూలనుండి 76 వ బొమ్మ మొదటి భాగమువలె ఒకచతుర్భుజ ఘనము (Tetrahedron) ఆకారముగా ఈ గాలియణువు ఉండునని చెప్పియున్నాఁడు. ఈథేన్ (Ethane) అనెడి ఇంకో వాయువులో 2 కర్బనిత, 6 ఉదజని, అణువులున్నవి. ఈ 8 అణువులు 76 వ బొమ్మలోని 2 వ భాగమున చూపినవ్యక్తకారము ఆకారములో ఆయాచోట్ల సర్దుకొనును. రెండుచతుర్భుజ ఘనములు ఒకదానిలో నొకటి చొచ్చుకొని పోయినట్లుగ నున్నవి. 2 కర్బనితఅణువులు దాని అగ్రకోణములయొద్ద నుండి తక్కిన 6 కోణాలయొద్ద ఆఉదజని అణువులు సర్దుకొన్నవి.

అమ్మోనియా, కోబాల్టుల కలయిక పద్ధతి ఇంకొక ఉదాహరణగ ఇయ్యఁబడినది. ఈకలయికవలన రెండుపదా

ర్థము లుద్భవించును. అవి వయోలియోకోబాల్టమైన్, ప్రసియోకోబాల్టమైన్, మొదటిది ఊదాగాను రెండవది అకుపచ్చగా నుండును. ఈరెండుపదార్థముల రెండేసి క్లోరినం అణువులు నాలుగేసి అమ్మోనియా అణువులు గలవు. అమ్మోనియా సమ్మిళితము (compound) గాని, మూలకము (Element) కాదు. అమ్మోనియాలో 1 నత్రజని, 3 ఉదజని, అణువులు ఉన్నవి. ఈ రెండింటిలోను ఒకేరకమైన మూలకములు ఒకే తరతమపద్ధతి నున్నవి. వర్ణభేదమునకు కారణమేమి? వానిలోని అణువుల స్థానభేదమే వర్ణభేదమునకు కారణము. రెండింటి అణువుల స్వరూపము అష్టభుజఘనము (octohedron) మాదిరి అయియున్నది. ఊదా రంగు గల వస్తువుల అణువులో క్లోరినం అణువులు ఎదురుకోణాలయిన ఉత్తర దక్షిణ ధృవాలలో నున్నవి. పచ్చరంగు వస్తువు అణువులో క్లోరినం అణువులు ప్రక్క కోణములలో నున్నవి. (స్థానభేదము వలన వర్ణభేదము కలిగినది.)

ఈ రసాయనికమూలకములకు కొన్ని ప్రత్యేక లక్షణములు కలవు. వానిని సంక్షిప్తముగా నిచ్చట తెల్పుచున్నాను.

(1) ప్రతిమూలపదార్థమునకు ఒక నిర్దిష్టమైన బరువు కలదు. ఏరెండు మూలపదార్థములను పరీక్షించినను బరువు సమానముగ నుండదు.

(2) కొన్ని మూలకములు సమాంతరాయస్కాంతములు (paramagnetic) కొన్ని లంబాంతరాయస్కాంత

(Diamagnetic) అయిఉన్నవి. అనగా అయస్కాంతశక్తి ప్రభావములోకి మూలకములు వచ్చినప్పుడు, అందులో కొన్ని ఆశక్తికి సమాంతరముగాను కొన్ని లంబాంతరముగాను సంచరించును. ఆశక్తి ఉత్తరదక్షిణాలకు సంచరించునేని ఇది తూర్పుపడమరలుగా సంచరించును.

(3) మూలపదార్థములలో కొన్ని ధనవిద్యుచ్ఛక్తి గలవి కొన్ని ఋణవిద్యుచ్ఛక్తి గలవి అయియున్నవి. (electro positive & electro negative).

(4) మూలపదార్థములకు సంయోగశక్తి కలదు (valency). అందులోను ఉదజనితో కలియుటలో ప్రత్యేక లక్షణములు కనపర్చును. ఆ లక్షణములనుబట్టి ఒక్కొక్క మూలపదార్థము, ఒకటో, రెండో, మూడో, నాలుగో, ఉదజని అణువులతో కలియుచుండును.

ఈ మూలపదార్థములకు వానిఅణుభారములను బట్టి ఒకపట్టికను సిద్ధముచేయఁగా, వాని సంయోగశక్తి (valency) అయస్కాంతశక్తి (paramagnetic or diamagnetic) విద్యుచ్ఛక్తి లక్షణాలనుబట్టి ఒక క్రమ పద్ధతితోగూడిన వర్గవైఖరి సహజముగా నున్నట్లు కనపడును. ఇట్లు వర్గములుగ మూల పదార్థము లుండుట యనుదానినే 'ఆవర్తితసూత్రము' (Periodic Law) అనెదరు. ఈసూత్రమును అనేకవిధములుగ వివిధశాస్త్రజ్ఞులు నిర్వచించియున్నారు. నేను 77 వ పటములో కనపఱచిన సూత్రము 'సర్విలియంక్యాక్సు' అనే శాస్త్రజ్ఞుడు తయారుచేసినది. ఇదే ఎక్కువ స్పష్టముగా నున్నట్లు నాకు కనపడినది.

గడియారములోని 'లోలకాందోలన' లోలకవిధానము ననుసరించి మూలపదార్థములు వానిని అణుభారమును బట్టి, వరుసక్రియములో ఈపట్టిలో ఏర్పాటుచేయఁబడినవి. (77 వ పటము). అన్నిమూలకములలోను తేలికైన ఉదజనియొద్దనుండి ఈలోలకముయొక్క దోలనము ప్రారంభమై, అన్నిటి కన్న బరువైన (ఇప్పటికి కనిపెట్టఁబడినవానిలో) యురేనియం కడ ఆగిపోయినది. పటములో మధ్యమున నొక నిలువుగీత దాని కిరుపక్కలను నాలుగేసి నిలువుగీతలు ఉన్నవి. నడిమి నిలువుగీతపై చూపిన మూలకముల సంయోగశక్తి 'సున్న' అనియు, లోలకసంపూర్ణదోలనములో సరిగా మధ్యసమయము (interperiodicity) కూడ అదే అనియు, ఇటునటు నున్న నాలుగు నిలువుగీతలు, మధ్యమునుండి వరుసగా సంయోగశక్తి, సంశ్లసంశ్ల సూచించునని అనుకొన్ననాడు ఈ మూలపదార్థాలను బరువులవరసలో లోలకము ననుసరించి, నిలువుగీత యొద్దకు ఊపువచ్చి, దానిని తాకినచోట ఒక్కొక్క మూల పదార్థమునుంచగా, యీదిగువ పేర్కొనఁబడ్డ విషయాలు (కొన్నిమినహాయింపులతో) గణనకువచ్చును.

(1) నడిమిగీతమీఁద నున్న మూలపదార్థము అన్నియు 'జడవాయువులు' (inert gases). ఇవి ఏఇతిరపదార్థముల తోడను కలియువు. కావున వీని సంయోగశక్తి 'సున్న'. లోలకము ఒక్కనారి పూర్తిగా ఊగుసరికి తిరిగి నడిమిగీత యొద్దకే వచ్చును. (మధ్యమున ప్రారంభమై ఎడమవైపు చివరకువచ్చి తిరిగి మధ్యమునుండి కుడివైపువఱకు వెళ్లి తిరిగి

మధ్యమునకు వచ్చుసరికి లోలకమునకు ఒకపూర్తి దోలన మగును). ఒకదోలనము పూర్తిఅయిన పిమ్మట నిలువుగీత వద్దకు వచ్చినప్పుడెల్ల నడిమినిలువుగీతపై 'జడవాయు' పదార్థముండును.

(2) మధ్యరేఖమీఁదనున్న 'నియాన్' (Neon) వాయువు వద్ద ఊపుప్రారంభమయి ఒకదోలనము, పూర్తి అగునడికి మధ్యసమయము (Interperiodics) అగుచుండును.

(3) మధ్యరేఖకు కుడివైపుననున్న రేఖలమీఁద పదార్థములన్నియు లంబాంతర అయస్కాంతములు (diamagnetic) ఏడమవైపుననున్న రేఖలమీఁది వన్నియు సమానాంతరాయస్కాంతములు (paramagnetic).

(4) ఈ మూలపదార్థాలు సంయోగశక్తినిషయమున కూడ ఒకవరుసలో నుండును. మధ్యరేఖపై 'సున్న' సంయోగ శక్తిగల పదార్థముతో ఊపుప్రారంభమై ఏడమవైపునకు పోవుచారిలో ప్రతినిలువురేఖ కలియుచోట వరుసగా 1, 2, 3, 4 సంయోగశక్తిగల పదార్థాలుండును. తిరిగి ఊపుమధ్యము నకు వచ్చునప్పుడు వరుసగా 3, 2, 1, 0 సంయోగశక్తి గలవి ఉండును. 'సున్న' సంయోగశక్తిగల పదార్థము వచ్చుసరికి మధ్యరేఖ తగులును).

(5) లోలకము మధ్యరేఖవద్ద ఊపుప్రారంభముచేసి ఏడమవైపునకు పోవునప్పుడు దారిలోని మూలపదార్థము లన్నియు ధనవిద్యుత్తులు, తిరిగి లోలకము మధ్యరేఖకు పోవు చుండు ఆదారిలోనివి అన్ని ఋణవిద్యుత్తులు అయివున్నవి.

కూక్సు అను శాస్త్రజ్ఞుడు, 1887 నాటికే ఈ మూల పదార్థములు, ప్రపంచములో నొకదానితరువాత నొకటి బయలుపడుననియు, వానిపై ఒత్తిడితెచ్చు కొన్నిశక్తుల ప్రభావమువలన వానిలక్షణాలలో మార్పుకలుగు నని నూచించినాడు. ప్రోటైలు అను ఒక 'ఆదిమబీజపదార్థము' (primordial) నుండి ఈ మూలపదార్థాలు ఉత్పత్తి అయినవని ఆయన అభిప్రాయపడినాడు. కూక్సు వ్రాసిన ప్రకారమే ఎక్కువమార్పులు లేకుండా 77 వ పటము వ్రాయబడినది. నేను చేసిన స్పల్పమైన మార్పు ఏమనగా మూలపదార్థాల యొద్ద రసాయనశాస్త్రము నిర్వచించిన 'అణుభారము' (atomic weight) గాక దాని సంఖ్యాభారము (number weight). అనగా ఆపదార్థములో బహుసూక్ష్మైతిసూక్ష్మమైన భౌతికాణువులు ఎన్నిగలవో ఆసంఖ్య చూపినాను. ఇదిగాక, 1887 తరువాత కనిపెట్టబడిన 'మూల పదార్థములను' కూడ ఈపటములో చేర్చినాను.

'మూలకముల' ఉత్పత్తి (genesis) అనుభావము 'ఉహా'మాత్రమేకాదు. అది నిజముగ మంచి ఉత్సాహము కలిగించు సత్యము. 18 న ఫిబ్రవరి 1887 న జరిగిన లండన్ నగరములోని రాయలు ఇన్స్టిట్యూషనులో భౌతికదృక్పథముతో కూడిన విజ్ఞానశాస్త్రజ్ఞులసభలో ఈవిషయమును ఏప్రకారము కూక్సు మహాశయుడు ప్రకటించినాడో ఒక సారి మనము తెలిసికొన్నచో, యోగశాస్త్రము ఈ విషయమును గూర్చి దీని కతీతమైన ఎట్టిమహత్తరమైన భావ

మును నిర్వచించినదో అవగాహన చేసికొనుటకు తగిన ఊహ శక్తి సంపాదించఁ గలుగుదుము.

"లోలకము ఊగునప్పుడు ఏర్పడే వక్రగీతలో రెండువిధములైన శక్తులను గుర్తించవచ్చును. అందులో ఒకటి నిలుపుగాను రెండవది లోలక చోలకముననుసరించియు ఉండును. క్రమక్రమేణా ఏదో కొన్ని ప్రగతి ఉష్ణము తగ్గుచు వచ్చెడి విధానమునకు ఈ నిలుపుగీత విధానము పోలి యుండును.

అయినను లోలకము ఇరుప్రక్కలకు ఊగుచున్నప్పుడు ఏర్పడే గీత వలన సూచించబడు శక్తి ఎట్టిది? మధ్యముననున్న తటస్థరేఖనుండి లోలకము రెండువైపులకు సమదూరముగా ఊగుచుండును. తటస్థరేఖ నుండి ఒక వైపునకు లోలకము పోవుచారిలో ఒక్కొక్క నిలుపుగీతవటకు పోవునది దాని అణుశక్తి (atomicity) ఒక్కొక్కటిగీ హెచ్చుచుండును. ఈ తటస్థరేఖనుండి ఊపు ఒకవైపునకు పోవుమార్గములోని మూలపదార్థాలు ధనవిద్యుత్తులనియు, తటస్థరేఖవైపునకు ఊపువచ్చెడి చారిలోని పదార్థములు ఋణవిద్యుత్తులని మనము తెలుసుకోవచ్చును. శక్తికింతకు మూలమైన అతితేలికైన సారమైన విద్యుచ్ఛక్తికి ఇట్లు ఊగెడి శక్తికి సంబంధముండవలె నని మనకు అనుమానము కలుగకమానదు.

మన లోలకము ధనవిద్యుత్తువైపునుండి ఊగుట పార్శ్వంభించును, మొట్టమొదట ఉదజనివర్ధ ప్రారంభమగును; తరువాత లిథియం (lithium) రూపొందును. ఆ తరువా పరుసగా స్ట్రాసియమ్, బోరన్ కార్బనీతము కనవడును; ఇవి ఉద్భవించునప్పుడే అవసరమైన, తగిన విద్యుచ్ఛక్తిని తీసికొనెదరు. దీనినిబట్టియే దాని అణుభారము నిర్ణయమగును. అప్పుడు ఏకాణు, ద్విణు, త్రణు, చతురణువు లను తరగతులుగా మూలపదార్థములు విభజింపబడును.

77వ పటములో సరి సంఖ్య సంబంధించిన మూలపదార్థము లన్నియు సమానాంతరాయస్కాంతములనియు, జేసి సంఖ్యకు సంబంధించినవి లంబాంతరాయస్కాంతములనియు దాక్షరు 'కార్నెలి' అను శాస్త్రజ్ఞుడు చెప్పినాడు. పటములో ఎడమవైపున నున్న సరిసంఖ్యలయొద్ద వన్నియు సమానాంతరాయస్కాంతము లనియు కొద్దిమినహాయింపులతో

కుడివై వునకున్నవచ్చియు లంబాంతరాయస్కాంతములనియు తేలుచున్నది.

ఇప్పుడు తటస్థరేఖ వైపు నిగ్గమించెడి మార్గమును పరిశీలించము. మొదట 'నత్రజని యున్నది' దీని స్థానమునుబట్టి మూలపదార్థము యొక్క సగటు ప్రబలాణుశక్తి (mean dominant atomicity) బోధపడగలవని తెలియగలదు; 'నత్రజని' 'బోరన్' కు సరిగా క్రిందనున్నది. ఈ బోరన్ 'త్ర్యణు' పదార్థము. కావున 'నత్రజని' కూడ త్ర్యణు పదార్థము అని తేలుచున్నది. 'నత్రజని' 'కర్మనితము' తరువాత నున్నది. కర్మనితము 'చతురణు' పదార్థము, ఇదిగాక మొదటిమూల పదార్థమునుండి లెక్కపెట్టిన 'నత్రజని' అయిదవది. అందున 'పంచాణు' పదార్థమునెకాదా చెప్పవచ్చును. ఈ రెండుగుణములు అనగా 'త్ర్యణు' 'పంచాణు' శక్తులు రెండు నత్రజని వ్యక్తముచేయుటవల్ల సామరస్యమేర్పడి వ్యతిరేకత అంతరించినది అట్లే దానితరువాతనున్న ప్రాణవాయువు ద్వ్యణు, మడణు, జ్లోరిన్ ఏకాణు, సప్తాణుశక్తులను వ్యక్తపఱచుచున్నందున వీనియన్నిటికి ఒకేసూత్రము వర్తించుచున్న దని తెలియుచున్నది. ఇక్కడికి లోలకసంపూర్ణాంశోళనములో సగము పూర్తి అయి తటస్థరేఖ యొద్దకు వచ్చినది. ఇంక కుడివైపున కాందోళనము ప్రారంభమగును. ఆ మార్గములో ధనవిద్యుద్గుణము కలిగిన సోడియము (ఎకాణు) మొగ్గిపియం (ద్వ్యణు) అల్బామినియము (త్ర్యణు) సిలికాన్ (చతురణు) అను మూలపదార్థములున్నవి. తిరిగి ఊపు తటస్థరేఖవై మరలును. ఆ దారిలోకి ఋణవిద్యుద్గుణ మూలపదార్థము లున్నవి. అవి భాస్వరము (3) గంధకము (2) క్లోరినము (1) అయియున్నవి. ఇవికూడ ఇదివఱలో తటస్థరేఖ వైపునకు వచ్చిన ఊపుదారిలోనున్న 'నత్రజని' మొదలగు పదార్థములవలె రెండురకముల అణుశక్తిని కలిగియున్నవి. ఇప్పటికి ఒక ఆందోళనము పూర్తి అయినది.

రెండవ ఆందోళనము ప్రారంభమై తటస్థరేఖకు ఎడమవైపు వెళ్లు సరికి మొదట 'పొటాసియం' తగులును. మొదటి ఆందోళనలో ఇదేస్థానము ఆక్రమించిన 'లిథియం' వారసు 'పొటాసియం'. అందువలన చాలవఱకే అగుణములనే వ్యక్తముచేయును, దీని అణుభావము మూత్రము దానికన్న

మొచ్చుగా నుండును. కాని కణముల చాంచల్యము కొంత తక్కువగనుండును.

ఇట్లు మదనముకు అందోళనాభలమైన వక్రగీత ననుసరించి పరిశీలించినచో ఇదే సూత్రములు వర్తించు నని మనకు తెలియును. మొదటి అందోళనమునకు మన 'క్లోరినం' కలదు. రెండవ అందోళనముచివరన అదేరేఖపై 'క్లోరినం'తో సమాన గుణములుగలిగిన 'బ్రోమినం' కలదు మూడవదక్షిణపు మన 'అయోడినం' అను పదార్థము అదేస్థానములోనున్నది. ఈ మూడును ఒకేవర్గమునకు చెందినవి. ఎక్కువగ, నిదర్శనములు చూపనవసరములేదు. వీరినన్నిటినిబట్టి ఈ ప్రపంచమునడక చక్రగతిగా నున్నదనియు, ప్రాచీన కాలమునాటి సంఘటనలు కొద్దిమార్పులతో దీర్గసంభవించుననియు, మనకు బోధపడవలదు.

మూలపదార్థముల వ్యుత్పత్తినిగూర్చి ఆధునికవిజ్ఞాన శాస్త్రము ఏ ప్రకారము భావించుచున్నదో కొంతపాటు మనమిప్పుడు తెలిసికొన్నాముగనుక దివ్యజ్ఞానము ప్రకటించిన శక్తి పదార్థములనుగూర్చిన రహస్య విషయములను బాగుగ అర్థము చేసికోగలిగెదము. అణువులకూర్పు లేక సమూహము అనునది అప్రయత్నముగను, అచింతితముగను సంభవించునది కాదని మొదటినుండి మనము జ్ఞాపకముంచుకోవలెను. విశ్వ కర్మ సంకల్పించిన ప్రకారమే విశ్వనిర్మాణము జరుగుచున్నది. ఆ నిర్మాణములోని ప్రతి సోపానము ఆయనవలననే నడపబడుచున్నది, అణువుల కలయిక, విడిపోక కూడ ఆయన ఇచ్చ వల్లనే జరుగుచున్నవి.

64, 65, 66 పటములలో, ఈశ్వరుని వలన జరిగిన పదార్థనిర్మాణములోని ప్రారంభదశలు వర్ణింపబడినవి. గుప్త సిద్ధాంతము (Secret Doctrine) అను గ్రంథములో జడ

ఈ బొమ్మలలోని తెల్లగీతలు చుట్టలలోని ప్రాథమికకాణు బిందువులను సూచించును. ఇవే శక్తి ప్రసారరేఖలు. బొమ్మలో వెనుకచూపిన నల్లనిప్రదేశము శూన్యాకాశమునకు చిహ్నము. కాబట్టి 'పాయంకేరు' మహాశయఁడు చెప్పినట్లు అణువులనునది 'ఆకాశములోని రంధ్రమే' అయినను, ఈరంధ్రము ఈశ్వరశక్తితో నింపబడియున్నది. ఇది ఆకాశములోని రంధ్రమైనను 'శూన్యాకాశము'కంటె సత్యమైనదయి యున్నది. ఆరంధ్రములో విశ్వబ్రహ్మ ఇమిడియున్నందున అది ఒక పదార్థమనియు, సత్యమైనదనియు మనలో ఒక విశ్వాసము కలుగును. విశ్వబ్రహ్మ, సూర్యమండలేశ్వరులు, ప్రకృతకారము యోజనచేసెదరో మన స్థాయిలో మనము కూడ అదే పద్ధతిని వారితోపాటు ఆలోచనచేయఁగలము.

ఎప్పు డీరెండువిధములైన భౌతికకాణువులు (ధన, ఋణ) నిర్మాణముచేయఁబడినవో అప్పుడు రసాయనికమూల పదార్థముల నిర్మాణము ప్రారంభము చేయఁబడినది. 77 వ పటములో చూపఁబడిన ఆవర్తనసూత్రము (Periodic Law) పద్ధతిలో అవి నిర్మింపఁబడినవి. విజ్ఞానశాస్త్రజ్ఞులు ఊహింపఁగలిగినదానికంటె ఆవర్తితసూత్రములో ఎక్కువ ప్రజ్ఞ, అందము ఇమిడియున్నది. ఈ ఆవర్తితసూత్రములోని వైభవము, ఘనత మనమెక్కువగా మెచ్చుకొనుటకు ముందు 81 వ బొమ్మలో చూపిన ప్లేటానిక్ ఘనముల (Platonic Solids) వైపు మనదృష్టి మరల్చి వానిని శ్రద్ధగా పరిశీలింపవలసియున్నది.

వానియందున్న రేఖలు, కోణములు, ఉపరిభాగములు పరిమాణముగనుండు త్రిపరిమాణ (Three-dimensional) ఘనములు కేవలము అయిదు మాత్రమే యున్నవి. అవి (1) చతుర్భుజఘనము (Tetrahedron) (2) షడ్భుజఘనము (Cube) (3) అష్టభుజఘనము (Octahedron) (4) ద్వాదశ భుజఘనము (Dodecahedron) (5) వింశద్భుజఘనము (Icosahedron) అనునవి. 81 వ పటము మొదటివరుసలో వానినే చూపినాను. ఒకబల్లపైనుంచినన్నడు అవి ఏమాదిరిగ కనపడునో ఆమాదిరిగానే 81 వ పటములో పైభాగములో చూడవచ్చు. కాని ఈపద్ధతిలో వానియందలి సౌష్ఠ్యములేక సమమితి (symmetry) అంతస్పష్టముగ గోచరింపదు. అదే పటములోని క్రిందిరెండువరుసలలోను వాని సౌష్ఠ్యము బాగుగ గోచరించునట్లు ఉదహరించి చూపఁబడినది. గ్రీసు దేశములోను, అలెగ్జాండ్రియాలోను గల పైటానిక్కుసిద్ధాంతానికి సంబంధించిన శాస్త్రజ్ఞులీ అయిదు ఘనములకు ప్రత్యేకవిశిష్టత నిచ్చిరి. ఇవి అయిదు విధములుగ నున్నను వాని రేఖలు కాన్పించును. కోణముల, ఉపరిభాగముల సంఖ్యలలో తేడా యున్నప్పటికి ఇవన్నియు చతుర్భుజఘనము నుండి, రూపొందుటకు వీలున్నది. రెండవవరుసలోని రెండవ చిత్రముచూడుడు. 2 చతుర్భుజఘనములు ఒకటిగా కనపడునట్లు వాని ఉపరిభాగములు కలిపిన యెడల షడ్భుజఘనము ఏర్పడును. ఈరెండుచతుర్భుజఘనముల 8 కోణములు షడ్భుజఘనము 8 కోణములుగ ఏర్పడి షడ్భుజఘన మగును. అలాగుననే వాని రెండింటిప్రక్కలు కలియుచోట ఏర్పడెడు

6 బిందువులు అష్టభుజఘనముయొక్క 6 మూలలుగా మాత్రీ అష్టభుజఘన మేర్పడును. తేత్రగణితాని కీవిషయము నుపరిచితమే. కాని మిగిలిన రెండుఘనములు చతుర్భుజఘనము నుండి రూపొందవచ్చునన్న విషయము, మాడ్కిడ్డుపట్టణవాస్తవ్యుఁడు 'షీనాడు ఆట్టకో సారాయమాతా' అను దివ్యజ్ఞాని కనిపెట్టినాఁడు. 6 చతుర్భుజఘనముల నొకదానితో నొకటి కలిపినప్పుడు మూడవవరుసలోని మొదటిచిత్రములో చూపిన బహుక్లిష్టమైన రూపమేర్పడును. దానియందలి 20 మూలలు ద్వాదశభుజఘనము 20 మూలలుగను, పండ్రెండు సంఘబిందువులు (intersecting points) ఖండించుకొను వింశద్భుజఘనముయొక్క 12 మూలలుగాను రూపొందగలవు. ద్వాదశఘనములోని పండ్రెండువక్రీకృతులు, షడ్భుజఘనములోని 6 వక్రీకృతులలోను 3 వక్రీకృతులను తాకును. అందువలన షడ్భుజఘనమును, సంపూర్ణఘనము లేక 'ఘనసంఖ్య' (perfect solid) అనెదరు. కారణ మేమన దీనిలో మిగిలిన నాల్గు స్వరూపములు ఇమిడియున్నవి.

ఈ అయిదుఘనములలోను ప్రతివానిలో అనేక తలములు (surfaces) మూలలు కలవు. రసాయనికమూల పదార్థముల నిర్మాణమునకు తగిన సూచనలు వీనిలో ఇమిడియున్నవి. (మొదటి మూడు ఘనములలో)

ఘనము	తలము	మూలలు
చతుర్భుజ	4	4
షడ్భుజ	6	8
అష్టభుజ	8	6

Fig.1 Tetrahedron.

Fig.2 Cube.

Fig.3 Octahedron.

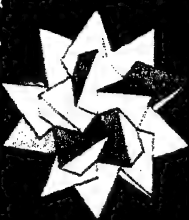
Fig.4 Dodecahedron.

Tetrahedron.

2 Tetrahedra interlaced.

Cube.

5 Tetrahedra interlaced.

Dodecahedron.

Icosahedron.

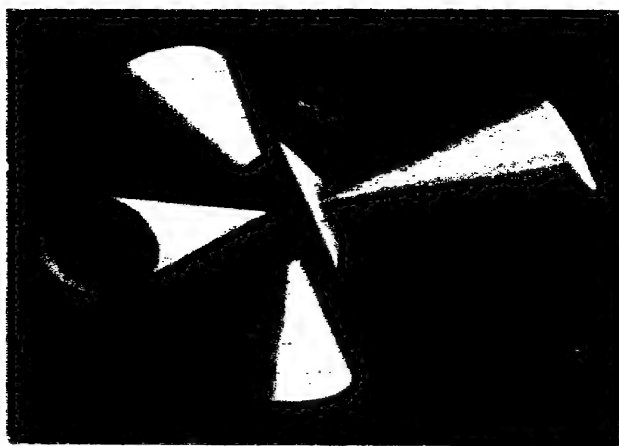
THE FIVE PLATONIC SOLIDS

In each solid, lines, angles and surfaces are equal.

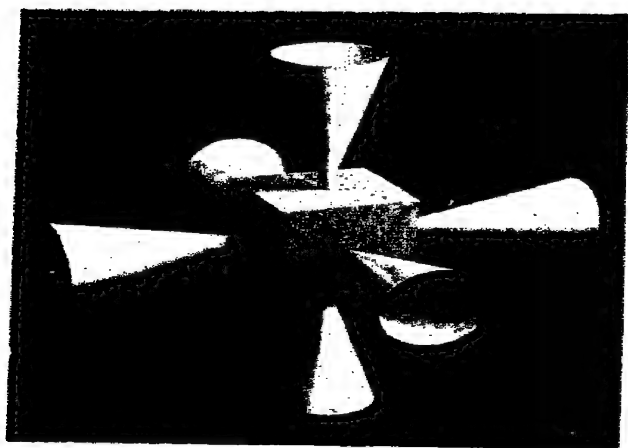
Octahedron.

- Fig.1 — 4 Surfaces
- Fig.2 — 6 Surfaces
- Fig.3 — 8 Surfaces
- Fig.4 — 12 Surfaces
- Fig.5 — 20 Surfaces

82 వ పటము

83 వ పటము

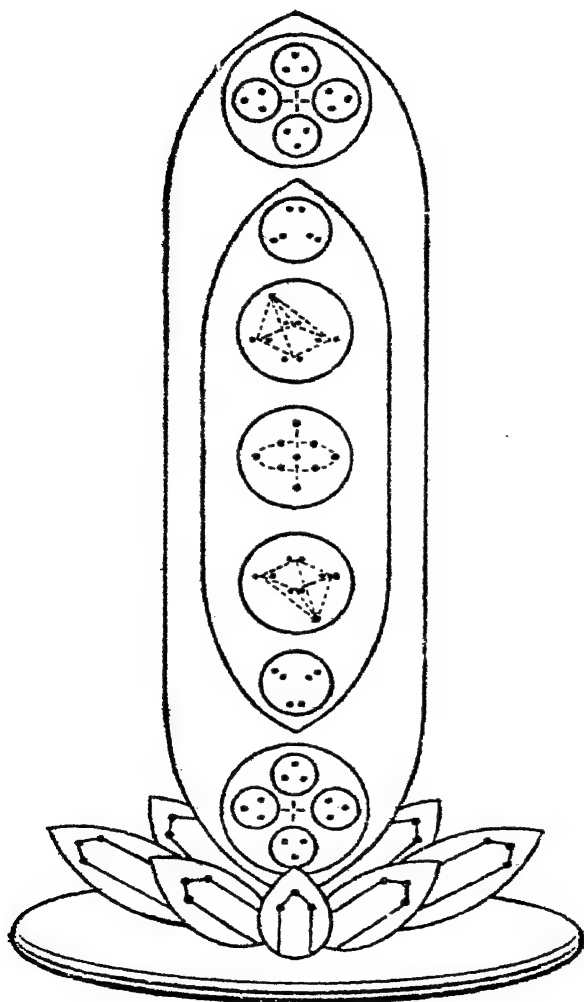
ఈ మూడు ఘనములు తన్మాత్రాలవంటివి (దానికొలఁ తలు) అనఁగా ఆవర్తిత సూత్రములోని ద్వి, త్రి, చతుస్సంయోగ మూలద్రవ్యములలో ఉపయోగించునిర్మాణము ఇరునువంటివి. వాణివాయువుతప్ప మిగిలిన వన్నియు ద్విసంయోగమూల ద్రవ్యములు (అనఁగా ధన, ఋణ, సమాంతరాయస్కాంత, లంఛితరాయస్కాంతములు). 82 వ బొమ్మలో ఉదహరిం పఁబడిన జెరిలియం (గ్లూషినము) మాదిరి వయియున్నవి. ధన, ఋణ, అణువులన్నియు గుంపులుగుంపులుగా గుమి కూడును. అందులోను అది ముఖ్యమైన నాలుగు గుంపులు గాను లేక గరాటాల (funnels) మాదిరిగనుచేరి చతుర్భుజ ఘనకేంద్రమునుండి నాల్గుతలములకు ప్రసరించును. ఇదే తేలికరసాయనికమూలకముల సరళమైన ద్విసంయోగనిర్మాణము బహువైసరసానికములో ఈ 'గరాటా' ఆకారములకు అదనముగా శలాక లేక బల్లెము మాదిరిగ నుండెడి నాల్గు కొత్తగుంపులు ఏర్పడును. అవి కేంద్రమునుండి కోణము లకు ప్రసరించుచుండును. (ప్రతి మూలపదార్థప్రమాణము గోళాకారము గల గోడల మధ్యమున నిమిడియుండును. ఈ గోడలు భౌతికలోకమును చుట్టియున్న అణూపలోకపదార్థముతో నిర్మాణముచేయఁబడినవి. కాని క్లిష్టముకాకుండ చేయు నుద్దేశముతో ఈవిషయమును పటములో నుదహరింప లేదు).

నత్రీజని తప్ప మిగిలిన త్రిసంయోగ (trivalent) మూలపదార్థములన్నియు 82 వ బొమ్మలో చూపిన మాదిరిగ

నుండును. ఇందులో తేలికయగువానికి 6 గరాటాలు ఉండును. ఇవి షడ్భుజఘన కేంద్రమునుండి దాని 6 తలములకు ప్రసరించును. ఒరువు పదార్థాలలో 6 గరాటాలకు అదనముగ 8 శలాకలు లేక బల్లెములు షడ్భుజఘనము 8 మూలలకు వ్యాపించును.

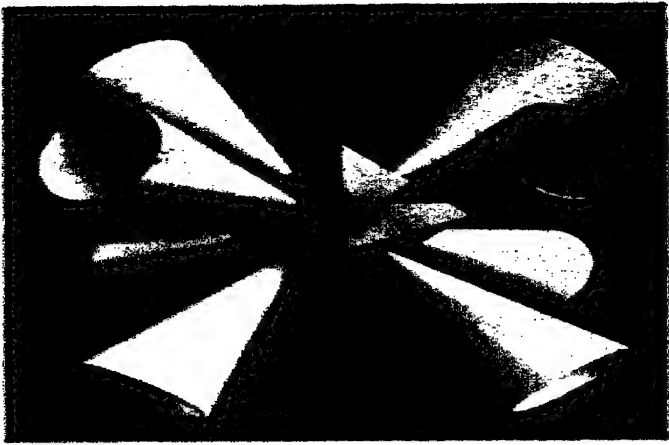
టిటానియం, జిర్కోనియం తప్ప మిగత చతుస్సంయోగ (tetraivalent) మూలపదార్థము లన్నియు 84 వ పటములో చూపినమాదిరిగ నుండును. ఇందులో తేలిక వానిలో ఎనిమిది 'గరాటాలు' ఉండును. ఇవి ఆ ఘన కేంద్రమునుండి 8 తలములకు వ్యాపించును. బరువైన పదార్థములలో అదనముగా 6 శలాకలుమాదిరివి 6 మూలలకు ప్రసరించును.

ద్వాదశభుజఘనము, ఏకకమాదిరి మూలపదార్థమునకు తన్మాత్రకాదు. కాని కొన్నిమూలపదార్థముల ధాతువునకు మాత్రమే తన్మాత్ర అయిఉన్నది. ధాతువు ద్వాదశభుజఘనము 20 మూలలను ఉంచబడ్డ అనేకాణుసమూహములను కలిగియుండును. అయిదు చతుర్భుజఘనాలను దగ్గరగా కూర్చుని ఇవి కలియుచోట ఏర్పడిన 12 బిందువులు, వింశద్భుజఘనములో ఇమిడి యుండుట తప్ప, దాని పండ్లెండు మూలలలోనుండి మూలపదార్థాల నిర్మాణములో నుపయోగించు అణుసమూహము లేమియు ఇంతవఱకు కనుగొనబడలేదు.

85, 86 పటములలో చూపబడిన మాదిరిగ ఏక సంయోగ (monovalent) మూలపదార్థాలు నిర్మింపబడినవి. సమాంతరాయస్కాంతైకసంయోగ (paramagnetic monovalents) పదార్థములు 85 వ బొమ్మలో చూపినట్లుండు లిథియం (Lithium) తో ప్రారంభమైనవి. లిథియంలో 127 తుది భౌతికకాణువులు (ultimated physical atoms) గలవు. 77 వ పటములో (అవర్తితసూత్రము) లిథియంకింద వరుసగా అదే నిలువురేఖపైనున్న పదార్థములలో (ఫ్లోరీన్ మినహా) లిథియంలోవలెనే 'పొగచుట్ట'మాదిరిది కేంద్రమునుండియు దానికి అదనముగ ఒక కేంద్రమునుండి ప్రసరించుచు ఒక నిర్దిష్టమైన వర్గసంఖ్యతో గుణింపబడి, కొత్తధాతువులు కలియుటవలన వాని బహువు ఎక్కువగా నుండును. ఈ ప్రసరించెడు ధాతువుల స్థాన మింకను నిర్ణయింపబడలేదు. కాని అనేకఘనముల కలయికతో ఏర్పడిన నిర్దిష్టమైన స్థానములను ఈధాతువు లనుసరింపఁగలవు. అంబంతరాయస్కాంతైకసంయోగమూలపదార్థాలు 86 వ బొమ్మలోని 'సోడియం' మాదిరిగనుండును. పైన పండ్లొండు క్రింద పండ్లొండు ప్రసరించు గరాటాల సమూహములను కలుపుచు వాని నడుమ కడ్డిమాదిరిది ఒకటి వీనికేంద్రములో నుండును.

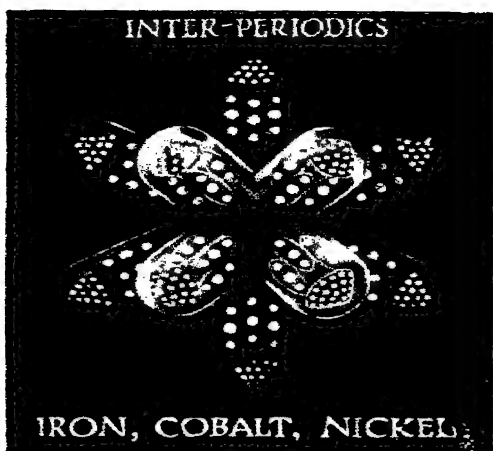
మూలపదార్థముల పట్టికలో మన మింక వ్యాఖ్యానింపవలసినవి రెండు సమూహములు మాత్రమున్నవి. అవి (1) అంతరావర్తితలోహములు (Interperiodic metals)

84 వ పటము

86 వ పటము

87 వ పటము

అంతరావర్తితము : ఇనుము, కోబాల్టు, నికెలు.

88 వ పటము

జడవాయువులు : నియోన్, ఆర్గన్, క్రిప్టోన్.

(2) జడవాయువులు (inert gases). ఈ రెండుసమూహములు మధ్య కేఖపైన మాత్రమే కనుపించును. అవి ఇనుము, కోబాల్టు, నికెలు, పల్లాడియం, రుథీనియం, రోడియం మొదలైనవి. వీనిని 87వ బొమ్మలో చూపినాను. వీనిలో ఒక్కొక్కదానిలో కేంద్రమునుండి 14 కడ్డీలు మాదిరివి ప్రసరించును. నాలుగుసమూహములుగా నున్న ఈ లోహములలో మొదటి మూడంటిలో మూడేసి, నాల్గవదానిలో నాలుగు లోహములు కలవు. ఆ సమూహములోని ఒక్కొక్కలోహము దాని పూర్వపు లోహముకన్న 28 అణువులబరువు ఎక్కువగా నుండును. ప్రత్యేకత రావర్కితలోహములోను 14 కడ్డీలు ఉండును. అవన్నియు ఒకేమాదిరిగ నుండును గనుక ప్రతి సమూహములోను 'ఆవర్తనము' (periodicity) నియమిత కాలమునకుసంభవించుచుండును.

సమూహము 1. ఇనుము, కోబాల్టు, నికెలు.

లోహము ఒక కడ్డీలోని 14 కడ్డీలలోని ఉ=1
అణుసంఖ్య అణుసంఖ్య అయినప్పుడు
మొత్తము
బరువు

1	2	3	4
ఇనుము	72	1008	56
కోబాల్టు	74	1056	57.55
నికెలు	76	1064	59.11

(3) ౩ కలమును బట్టి ఇనుముకన్న కోబాల్టు 28 అణువులు, కోబాల్టుకన్న నికెలు 28 అణువులు, ఎక్కువ వున్నది). సమూహము 2. రుద్రీనియం, రోడియం, పల్లాడియం

రుద్రీనియం	132	1848	102.66
రోడియం	134	1876	104.22
పల్లాడియం	136	1904	105.77

సమూహము 3. క, గ, చ

క	139	2646	147
గ	191	2674	148.55
చ	193	2702	150.11

సమూహము 4. ఆస్మియం, ఇరిడియం, ప్లాటినం, ప్లాటినం.బి.

ఆస్మియం	245	3430	190.55
ఇరిడియం	247	3458	192.11
ప్లాటినమ్	249	3456	193.66
ప్లాటినమ్. బి.	251	3514	195.22

ఆవర్తసలక్షణము ఇదే ప్రకారము 'జడవాయువు' లలో కూడ నుండును. వాని సాధారణస్వరూపము 88 వ పటములో చూపబడినది. ఇవి రెండేసి చొప్పున కలిసి యుండును. రెండవలోహములో మొదటిదానికన్న 42 అణువులు ఎక్కువగానుండును. 81 వ బొమ్మలో నున్నరీతిని 5 చతుర్భుజఘనాలు ఒకసంకీర్ణమైన పద్ధతిలో దగ్గరగా గుది గ్రుచ్చబడినట్లు 88వ పటములో కేంద్రములో కనుపించును. ఒకేస్థాయిలోనుండి ఒకే అణుసంఖ్యకలిగిన ఆటు 'బాహువులు

(arms) మాదిరివి దీనినుండి ప్రసరించుచున్నవి. ప్రతి జడవాయువులోను రెండవ 'ఐసోటోపు' (isotope) లోని ప్రతిబాహువులో ఏడేసి అణువులు ఎక్కువగా నుండుటబట్టి 'ఆవర్తనము' కనుపించును. (అన్ని జడవాయువులలోను మధ్యగోళములో 120 అణువులు మాత్రమే యున్నవి).

సమూహము 1. నియాన్, మెటా-నియాన్.

వాయువు	బాహువులోని అణుసంఖ్య	మొత్తముబరువు ఉద=1
నియాన్	40	20
మెటా-నియాన్	47	22.33

సమూహము 2. ఆర్గాన్, మెటా-ఆర్గాన్

ఆర్గాన్	99	39.66
మెటా-ఆర్గాన్	106	42

సమూహము 3 క్రిప్టాన్, మెటా-క్రిప్టాన్.

క్రిప్టాన్	224	81.33
మెటా-క్రిప్టాన్	231	83.66

సమూహము 4. ఖైనాన్, మెటా-ఖైనాన్.

ఖైనాన్	363	127.66
మెటా-ఖైనాన్	370	130

సమూహము 5. కెలాన్, మెటా-కెలాన్.

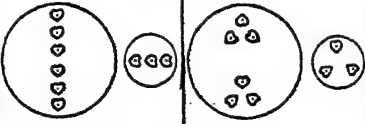
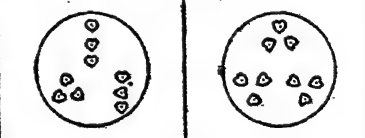
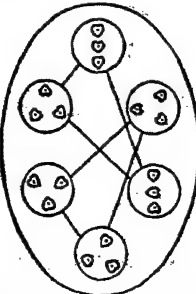
కెలాన్	489	169.66
మెటా-కెలాన్	496	172

సమూహము 6, రెడాన్, మెటా-రెడాన్.

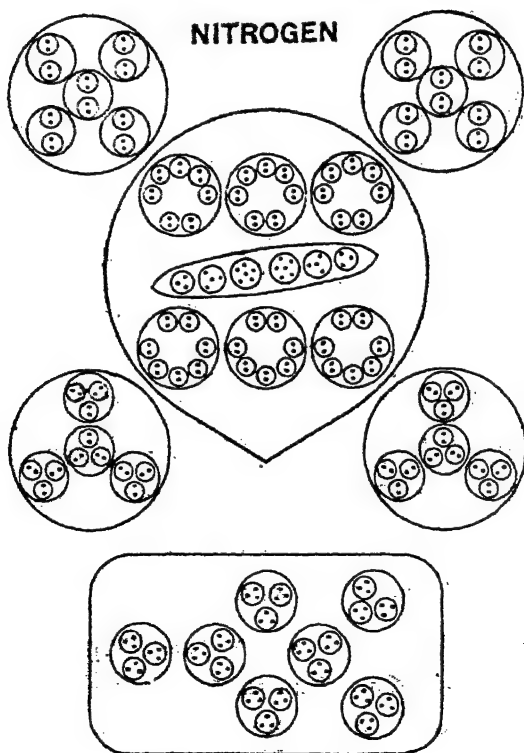
రెడాన్ 645 221.6

మెటా-రెడాన్ 652 224

పై చెప్పిన మూలపదార్థాలలో నత్రజని ప్యాణ వాయువు, ఫ్లోరిన్ మొదలైనవానిని తీసివేయవలసియున్నది.

ఉదజని ఏ'రకము	
అక్షరము	o o o o o o o o o o o o o o o o o o
ద్వితీయ దశ	
తృతీయ దశ	
చతుర్థ దశ	
పరిశీలన దశ - వాయువు	

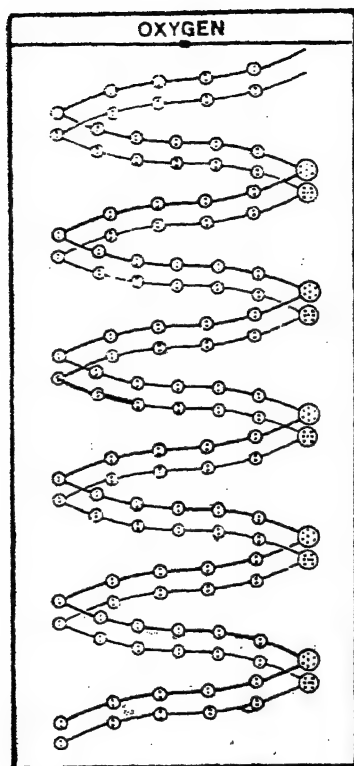
ఇవి ఈ ప్రకృతినూత్రములకే గాని, దివ్యనూత్రముల (divine laws) మినహాయింపు అని చెప్పటకు వీలులేదు. కాని ఏ దివ్యనూత్రము వీనికి వర్తించునో ఇంకను కనుగొన లేదు. ఈ మినహాయింపబడిన వాయువులు 'సాధారణపద్ధతికి' ఎందుకు తేడాగా నున్నవో మన కింకను తెలియదు. ఇంత వఱకు మూలపదార్థములవిషయమై మనకు తెలిసిన సంగతు

లనుబట్టి, పరిశోధనసాగింపగా మినహాయింపబడిన పదార్థాల నిర్మాణములో ప్రత్యేకతకు తగిన కారణములు తెలియగలవు.

మినహాయింపులలో ముఖ్యమైనవి ఉదజని, సత్రిజని, ప్రిణవాయువు. ఇవి 89, 90, 91 బొమ్మలలో ఉదహరింపబడినవి. ఉదజనికి సంబంధించిన 89 వ పటములో ^{Fi}దాని నిర్మాణములోని దశలన్నియు చూపబడినవి. ఉదజనిప్రమాణములో 18 అణువు లున్నవి. ఉదజనిలో రెండురకము లున్నవి. ఒకదానిలో 10 ధన, 8 ఋణాణువులు, రెండవదానిలో ధన, ఋణాణువులు తొమ్మిదేసి గలవు. 89 వ బొమ్మలో మొదటి రకము ఉదజని నిర్మాణము చూపినాను. మొదటిదశలో భౌతికప్రపంచాణూపలోకములో పదిధన ఎనిమిదిఋణాణువులు కలిసియుండును. తరువాత ఉపాణూపలోకములో (sub-atomic sub-plane) ఈ 18 అణువులు, మూడేసిచొప్పున 6 సమూహములుగ ఏర్పడును. ఇవి మహాకాళోపలోకములోనికి వచ్చుసరి కింకొక పద్ధతిగను, ఆకాళోపలోకములో వేఱుపద్ధతిగను మార్పుచెందును. చివరకు వాయూపలోకమునకు వచ్చుసరికి మూడేసిచొప్పున 6 సమూహములుగ ఏర్పడును. 3 సమూహములు కలిసి ఉదజని ధనాణువులు మిగిలిన మూడుసమూహములు కలిసి ఋణాణువులగును ఏర్పడును.

ఈ గ్రంథములో గుప్తరసాయనశాస్త్ర (Occult Chemistry) విషయముల నుదహరించుటనవసరము. గుప్తరసాయనశాస్త్రములో దివ్యదృష్టిగలవారికి మూలపదార్థము ఎట్లు గోచరించినదో పొద్దుపఱుపబడినది. ఈ శాస్త్రము

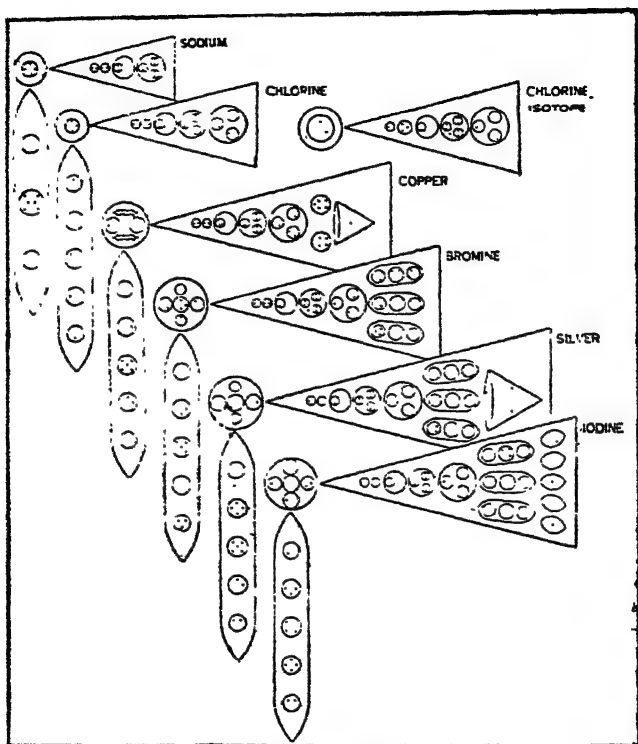
(81 వ పటము)

దివ్యజ్ఞానసమాజములోని ప్రాథమికసభ్యునికి కూడ బహు రంజకముగ నే యుండును, కారణ మేమనగ, ఈమూలపదార్థముల నిర్మాణమునుగూర్చిన సిదాంతాలు చాలభాగము ఊహింపఁబడ్డవి మాత్రమే. గుప్తరసాయన శాస్త్రసాహాయ్యముతో ఆపదార్థాలు ఎట్లు నిర్మాణము చేయఁబడినవో, వానిలో గర్భభూతమైయున్న ఎలెక్ట్రాను, ప్రోటాను, న్యూట్రాన్లలో

ఈశ్వరుఁడెట్లు పనిచేయుచున్నాఁడో ప్రత్యక్షముగాఁ తెలిసికొనవచ్చును.

పదార్థముల యధార్థరూపము దర్శింపఁగలిగినప్పుడు ఒక అద్భుతమైన నిర్మాణకౌశలము, ఉత్తేజము కలిగించు స్థానము ప్రకటితమగును. రసాయనికమూలపదార్థమునకు మాత్రము సంబంధించిన ఈశ్వరప్రణాళికాదర్శనము తుణమాత్రము కలిగినను, ఈశ్వరుఁడుఁడని స్థలము పదార్థము లేదని స్పష్టముగా అట్టివానికి తెలియఁగలదు.

ఆయన పనిచేయు విధానస్వరూపము మూలపదార్థాల తేత్రగణితాకారములోను, వాని 'ఆవర్తిత' స్వభావము లోను, వాని 'సంయోగశక్తి'లోను మనకు ద్యోతకముకాఁగలదు. 92 వ బొమ్మలో వేటొకదృశ్యము చూడఁగలము. ఇందులో 6 ఏకసంయోగపదార్థముల - సోడియం, క్లోరిన్, రాగి, బ్రోమిన్, పెండి, అయెడీన్ - నిర్మాణము స్థూలముగ చూపఁబడినది. 77 వ పటములోని 'ఆవర్తిత' పట్టికలోని ఒక రేఖపై ఇవియున్నవి. ఇవన్నియు 86 వ పటములోని 'సోడియంవంటివి'. సోడియం ఆపటములో ఒక 'డంబెల్సు' (కర్లాజోడీ) ఆకారంలోమన్నది. క్రింద, మీద నున్న రెండు గరాటాలు సమూహములను కలిపే కడ్డియొకటి కేంద్రమందున్నది. ఒక్కొక్కసమూహములో 12 గరాటాలున్నవి. 12 గరాటాల సమూహములు, ఒక్కొక్కటి మధ్య గోళమునుండి రెండువైపులకు ప్రసరించును. ఒకే రేఖపై నున్న లంబాంతరాయస్కంతైకసంయోగమూల పదార్థ

(92 వ పటము)

లన్నిటికి ఇట్టి 'డంబెల్సు' స్వరూపముండును. కాబట్టి ఈ మూలద్రవ్యములోని కణ్ణి, ఒక గరాటా ఆ గరాటాలు ప్రసాదించు ఒక గోళము మనకు తెలిసియుండుట పూర్తిమూలపదార్థమును నిర్మాణము చేయవచ్చు. అంతిమభౌతికాణువు లన్నిటిని లెక్కపెట్టి దానిని 18 పెట్టి భాగించినచో దానిలను బయట తెలియగలదు. (ఉదాహరణ 18 అణువు లున్నవి. దానిని ప్రమాణముగ తీసికొని దానిప్రమాణము 1 అని

శాస్త్రము నిర్ణయించినది). ఈశ్వరుడు కూర్పు సూచించిన ప్రకారము 'పారంపర్యపద్ధతిని' నిర్మాణము చేయువిధానమును 92 వ పటములో ఉడహరించినందున అది ఎంతో స్పష్టముగ అర్థమగుచున్నది. ఒక క్లోరీన్ గరాటా నిర్మింపవలెనన్న సోడియం గరాటా ఒకటి తీసికొని దానికి కలిపినట్లయినచో దానికడ్డి 5 అణువుల బరువు పెరుగును. అప్పుడు రాగి బోమియాన్ గరాటాలు చేయుటకు క్లోరీన్ గరాటాను తీసికొని కొన్ని అణుసమూహములను కలిపెదరు. ఆలాగే వెండి, అయోడిన్ నిర్మించుటకు బ్రోమియాన్ తీసికొందురు. 58 అణువులున్న బ్రోమియాన్ గరాటాను ఉపయోగించి దాని కింకనుకలిపెదరు ఈ గరాటాలను కలిపెడిగోళములలో కలుగు మార్పులను పటములో చూపినాను. క్లోరీన్ మొదలు అయోడిన్ వరకు కడ్డిలో మార్పు ఏమియు లేదు. అంతిమ భౌతికాణువులను సూచించు చుక్కలను లెక్కపెట్టి ఒక్కొక్క మూలపదార్థములో ఒకకడ్డి, 2 గోళములు, 24 గరాటాలు (గల్లాలు) ఉండునని జ్ఞాపక ముంచుకొన్నయెడల (86 వ పటములో సోడియంచూడుడు) ఈ దిగువపట్టిలోని వివరములు తేలగలవు,

మూలపదార్థము	అణువులసంఖ్య	బరువు, ఉడ=1
సోడియం	418	23.22
క్లోరీన్	639	35.50
రాగి	1139	63.27
బ్రోమియాన్	1439	79.94
వెండి	1945	108.05
అయోడిన్	2287	127.05

రసాయనికమూలపదార్థాల నిర్మాణమునకు సంబంధించిన చక్కని విషయమునుగూర్చి వాగ్దాయట ఇంక విరమింతును. ఈ విషయమును గూర్చిన తక్కిన వివరాలు తెలిసికోసలె నని కోరినచో మొదటిలో డాక్టరు బిసెంటు, లెడ్. బీటరు కలిసి వాగ్దాయగా లెరువాత ఇంకాకొన్నివిషయములు కూడ కలిపి నేను ప్రచురించిన 'గుప్తరసాయనశాస్త్రము' (Occult Chemistry) అనేడి గ్రంథమును చదివి తెలిసికోగోరెదను.

ఈ ప్రపంచములో మనకు కనపడేవివస్తువులన్నియు మూలపదార్థముతో కూర్చబడినవే. కాని వానికి, మనకు ఉన్న సంబంధమునుబట్టియే వానికి మనము విలువ ఇచ్చుచున్నాము. కేవలము పరిమితమైన మానవదృశ్యధర్మముతో వానిని చూచుటవలన కొన్ని ఉపయోగమైన వస్తువులనియు కొన్ని నిరుపయోగమైనవనియు మన మనుకొనుచుందుము. వజ్రానికి ఎంతో విలువ ఇత్తుముకాని మట్టిపెల్లను కంకర కాతిని నిరసనగా చూతుము. ఈ వస్తువులన్నిటికి ఈశ్వర ప్రణాళికలో ఒకపాత్ర ఉన్నదనియు ఆపాత్ర, అవి మనకు వానికి, ఉన్నసంబంధముతో నిమిత్తములేకుండగనే నిర్వహించెద మనియు మనకింతవఱకు సరిగా తోచనేలేదు.

ఈ ప్రపంచములో 'జడవస్తువులు' గా ఎంచబడినట్టివి కూడ పరిణామముచెందుచున్న వని మనము గ్రహించిననాడు ప్రకృతి మనకు ఎంత తేడాగా కనుపింపఁగలదు? మనమందరము ఏలాగున ఒక అదర్శమువలన ఆకర్షింపఁబడి

దాన్నిచెప్పున క్లుప్త పురోగమించుటకు ప్రయత్నించుచు న్నామో, అటులనే అన్ని పదార్థాలు వానిమిశ్రమములు కూడ, వానిలో అంతర్భూతమైయున్న పరమాత్మను గోచరింపఁ జేయు పరిశుద్ధదర్శనము లగుటకు నెమ్మది నెమ్మదిగా పురోగ మించుచునే యున్నవి, జీవాత్మలో పరమాత్మ ఇమిడి యున్నట్లే అన్ని వస్తువులలోఁగూడ ఆయన అంతర్లీనమై యున్నాఁడు. క్రైస్తుమహాశయుఁడు “ గాతిని పైకి ఎత్తుము అక్కడ నన్ను కనుగొనెదవు, కఱ్ఱను కోయుము, అందులోను నేనున్నాను” అని చెప్పలేదా. వినుటకు తగిన చెవులున్నచో సముద్రోఘోషములోను, వనర హోధ్వనులలోనేగాక, అత్యల్పమైన కణమునందుఁగూడ ఈశ్వరప్రణాళికాబద్ధమై తన పాత్రనుతాను నిర్వహించుచున్నప్పుడు కూడ ప్రకృతిమధుర నిస్వనమును మనము వినఁగలుగుదుము. భూర్భువస్సువ ర్లోకములనుండి - వేయేల - దృశ్యాదృశ్యప్రపంచముల అన్ని మూలలనుండి ప్రకృతి ఏకైకజయజయధ్వానము నిత్యమును పైకి లేచుచునేయుండును.

కాలము అనెడి గర్జించు మగ్గముపై పనిచేయుచు ఈశ్వరసాక్షాత్కారముకొఱకు, తగిన వస్త్రమును నేయు చున్నాను.

11 అధ్యాయము

జీవ పరిణామము

దివ్యజ్ఞానము నిత్యము ప్రకటించుచున్న అనేకమహత్త్వసత్యము లన్నింటిలోను పదార్థము, జీవము, చైతన్యము అనునవి అవిభాజ్యుడైన ఏకేశ్వరుని త్రివిధస్వరూపాలు అనెడి విషయము ఎంతో ఉత్సాహమునీయఁగలదు. జీవము లేక ప్రాణము లేని పదార్థమునుగాని, చైతన్యములేని జీవిని గాని ఊహించుట అసంభవము. ఎలెక్ట్రాను మొదలు ధ్యాన చోహానువఱకు నుండు వివిధచైతన్యస్వరూపములు“ ఇరుకునఁ బడి, మూయఁబడి, బంధింపఁబడి యున్న ” ఈశ్వరునిస్వరూపములే యని మానవుఁడు గ్రహించిననాఁడు, అనంత తేజస్సుతో నిండిన ప్రపంచములో జీవితముగడుపుచున్నట్లు అతనికి అనిపించును. దృశ్యాదృశ్యప్రపంచములో ప్రకృతి నిర్వహించుచున్నపని అతనికి అవాఙ్మనసగోచరుని మహిమవలె కనుపించును. ఈ విషయము, మానసికముగ మాత్రమే గ్రహించినను భూర్భువస్సువల్లోకవిషయము లన్నిటియందు నూతనదృక్పథ మేర్పడును. కాని ఈ విషయములను జీవితములో అనుభూతికి తెచ్చుకోఁగలిగిననాఁడు ఇదివఱకెన్నఁడు పొందని ఆనందోత్సాహములు కలుగు నని తెలిసికోఁగలడు.

రసాయనికమూలద్రవ్యముల నిర్మాణమునఁగల పద్ధతు లన్నిటిలోను ఈశ్వరచైతన్యము ప్రసారమగుచుండునని పదవ

అధ్యాయములో తెలిసికొన్నాము. జీవము పరిణామము చెందెడి విధానములు పరిశీలించిచూచినచో పదార్థపరిణామములో ఉపయోగపడిన సూత్రాలే వర్తించునని స్పష్టము కాగలదు. క్రిమి మొదలు దేవతామూర్తివఱకుగల జీవరాసు లన్నింటిలోను క్రిందనుండి పైవఱకు ప్రతిస్థాయిలోను ఈశ్వరుడు తన ప్రణాళికను 'తు' 'చ' తప్పకుండ తన ప్రతినిధుల సాహాయ్యముతో నడిపించుచున్నాడు. అకారణముగ వుట్టుటగాని గిట్టుటగాని యుండదు. జనన మరణములు ఈశ్వరుని మగ్గములోని పడుగుపేకలవంటివి. ప్రతిప్రాణి జీవితము - బీజముగనున్నప్పుడుగాని, వృక్షమైనప్పుడుగాని, జీవితము గడుపుచున్నప్పుడుగాని, మరణించినప్పుడుగాని, దాని పరిణామ విధానము పరిశీలించి చూడఁగోరువానికి - దివ్యజ్ఞానములో అధ్యయనమునకు పనికివచ్చెడి అధ్యాయముగ పరిగణింపవచ్చును.

జీవపరిణామమును నడిపించెడి సూత్రము లేమిటి? అవి అనేకములు గలవు. జీవము కైనుండి వచ్చు బాహ్య ప్రేరేపణములవలన అభివృద్ధి చెందును, అను నది మొదటి సూత్రము. నిద్రించుచున్న జీవిని మేల్కొలుపుటకు బాహ్య ప్రపంచమునుండి ప్రేరేపణ మవసరము. ఈప్రేరేపణ మన్ని వర్గములకు (ఖనిజ, వృక్ష, జంతుమానవవరములకు) అవసరము. ఒక ఖనిజము అభివృద్ధిచెందవలె నన్న ఉష్ణము, పీడన, శ్రమ మొదలైన బాహ్యములైన తాకుడులకు లోను గావలసియున్నది. తేజోమండలములోని అగిడిమంటలు మాన

వుని కర్ణము కాజాలవు. వానికి మానవుఁ డేమాత్రము దగ్గరగ వెళ్లినను అవి అతనిని కాల్చివేయును. కాని ఆజ్వాల, రసాయనమూలద్రవ్యమునకు ప్రాణమువచ్చు ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసములపంటిది. మన భూమి అగిడిమంటతో నిండి యున్నప్పుడు అందుపై మానవుఁడుండి ఉండఁడు. అన్ని వర్షములను మాడ్చివేయుస్థితిలో నున్న భూమి ఖనిజమునకు ఎంతో ఆహ్లాదమును ఇచ్చుచు ఒక ఉద్యానవనమువలె కనపడెడిది. జీవిలోని ఆంతరంగికస్ఫురణ, బాహ్యప్రేరేపణ కూడ జీవపరిణామాని కత్యవసరము. అట్టి తాకిడి లేనియెడల జీవి నిద్రలో మునిగియుండును. ప్రేరేపణసూత్రమునుండి, ఆంతరంగికస్ఫురణలేనియెడల ఉపాధి నిర్వీర్యమగును.

నిర్మాణలయములద్వారా జీవి పరిణామము చెందును అనునది రెండవసూత్రము. తగిన ఉపాధిని నిర్మించుకొనుట కొక్క అవకాశమైనను కలుగుటకుఁగాను అనేకపర్యాయములు ఉపాధిలయమైనను, జీవి లెక్కచేయదు. ఆదర్శోపాధిని నిర్మించుటకు గాను జీవి అనేకపర్యాయములు నిర్మాణలయములు చేయుచు నిత్యాస్వేషణ సాగించును. ఈవిధానమున అనేకస్వరూపాలు వ్యయపఱుపఁబడుచున్నట్లు కనిపించినను, నిజముగా అందులో వ్యయము గాని దూబరాగాని ఏమీ లేదు. ఏల యనఁగా ఉపాధులు లయమైనను ఆఉపాధులలోని పదార్థము హరించిపోదు. అది మిగిలియేయుండును. జీవి మరణించి ఉపాధులనుండి పైకి వచ్చి తిరిగి అదేస్థితిలో వరుసగా నూతనోపాధులలో ప్రవేశించును. జీవమునకు

నాశనము లేదు. కావున ఒకదాని తరువాత నొక ఉపాధిని నిర్మించుకొనుచు అట్టి ప్రయోగపరంపరవలన తనపరిణామమును తనకుతానే అభివృద్ధిచేసికొనుచుండును. (57 వ బొమ్మ చూడుము.)

మనముముఖ్యముగ అవగాహనముచేసికోవలసినవిషయ మేమనఁగ, జీవి పరిణామము చెందుచున్నకొలఁది చైతన్యము కూడ హెచ్చుగ బహిరంతమమగుచుండును. జీవిలో బంధింపఁ బడియున్న చైతన్యము ఎంతబాగుగా వ్యక్తమయిన అంత బాగుగా ఉపాధి పరిణామము చెందిన దని తెలియఁగలదు. ఏదో ఒక మోస్తరుగ జీవితము గడిపివేయుట యనునది జీవికి నచ్చదు. కాని ఈషణ్మాత్రమైనను ఆలోచన చేయుచు, భావనచేయుచు, లక్ష్యముకొఱకు పాటుపడుచు జీవితము గడపవలెనని ప్రకృతి ప్రయత్నముచేయుచుండును. దివ్య శక్తిప్రసారానికి సరణిగ ఉపయోగించు అత్యల్పమైన అణుభాగము (electron) కూడ ఆ దివ్యశక్తిని ఎక్కువగ వ్యక్తము చేయుమనెడి లక్ష్యమునుకలిగి ఉండును. తనలో నిబిడీకృతమైయున్న దివ్యచైతన్యమును హెచ్చుగ ప్రతిబింబించెడి 'బృహద్దర్శని' అగుటకు వృక్షములు, జంతువులు సమస్తము దృశ్యాదృశ్యమైన ఆలోచనలతోను భావములతోను, నిత్యము ప్రయత్నించుచు ఆశించుచు ఉండును. జీవి స్వీయచైతన్యవంత మగుటకు నిత్యకృషి చేయుచు ఈశ్వరప్రణాళికను తెలిసికొని తాను దానిలో తన పాత్రను సంతోషముతో నిర్వర్తించుటకు ప్రయత్నించు చుండును.

వృక్షజంతుపరిణామానికి లక్షణ మని పేర్కొనబడు, 'మనుగడకొఱకు సలిపెడు సంఘర్షణ'లో జీవపరిణామమునకు సంబంధించిన కొన్నిసూత్రములు ఆచరణలో చూడవచ్చు. ఆవేశరహితమైన చల్లబడిపోయిన శాస్త్రీయభౌతికదృక్పథముతో చూచినప్పుడు ఈ 'సంఘర్షణ' అనేది హింసాకాండతోకూడిన రక్తసిక్తమైన విధానముగ కనపడవచ్చు.

వృక్షజంతువర్గములలో మనుగడకొఱకు సంఘర్షణ మనెడిది ఈశ్వరప్రణాళికలోని ఒక విచిత్రమైనభాగము. చైతన్యమును క్రమక్రమముగా ఎక్కువ వికాసవంతముగ చేయుటయే లక్ష్యముగాపెట్టుకొని జీవి తన అంతరంగికప్రేరణలను మార్పుచెందుచున్న బాహ్యపరిస్థితులకు అనుగుణముగా నుండెడి ఉపాధులను ఎంచుకొనుచుండును. మొదట ఈఉపాధులను ఒహుళముగ సృష్టించుచు అందులో 'మనుగడకొఱకు జరిగెడి సంఘర్షణ'ను తట్టుకొని నిలబడగలిగెడి శక్తిగలిగిన వానిని ఎంచి వేటుచేయును. ఇట్లు కోట్లాదిగా పరిణామముచెందుచున్న జీవులకు, వివిధవర్గాలకు సంబంధించిన దేవతలు సంరక్షకులుగానుండురు. ఒక దేవత తన వశములో నున్న జీవులను ఇంక నొక దేవత వశముననున్న జీవునిమీదికి యుద్ధమునకు పంపుచుండును. అందులో కొన్ని జీవులు హత్యచేయునవి, కొన్ని హత్యచేయబడునవి. హత్యచేయునవి బలము ఎక్కువగ సంపాదించుచుండును. ప్రతి దేవత తన వశములోనుండు జీవోపాధులే, ఈశ్వర ప్రణాళికా ప్రకారము నిలిచియుండవలసినవి అనెడి దృష్టితో తమ

యావ చ్చక్తి వినియోగించి వానిని యుద్ధానికి తయారుచేయు చుండును. ఉపాధి లయనుగుటవలన జీవీకేమియు నష్టము లేదు. పైగా జీవి తుదకు విజయమొంద నుపయోగపడు జ్ఞానము, అనుభవము, శక్తి, కూడఁగలుగును. కాబట్టి ప్రకృతిలో నిత్యము సంభవించెడి ఇట్టి ఘోరసంఘర్షణలు కేవలము అనుకరణయుద్ధాలేగాని నిజమైనయుద్ధములుగా పని తెలిసికొనలెను. ఈ అదృశ్యనిర్మాణదేవత లందరు ప్రకృతి కానసరమునకే తమ సర్వస్వము అర్పణచేసి పనిచేయుచుం దురుగాన, అది దృష్టిలోపెట్టుకొని వారి సంఘర్షణలను ఏర్పాటు చేయుచుందురు.

ప్రకృతియందలి చైతన్యశక్తులు గుడ్డిగాఁగాని అనా లోచితముగఁగాని అకస్మాత్తుగాఁగాని పనిచేయుటలేదనియు, నిర్తూణదేవతల ఆదేశములకు లోబడియే పనిచేయుచున్నవనెడి ఈ సిద్ధాంతము కొందఱిక్రింది వింతగా తోచుటయేగాక చాల మందిని ఆశ్చర్యచకితులఁగూడఁజేయును. కాని ఈసిద్ధాంతము బహుసనాతనమైనది. అదృశ్యముగ పనిచేయు అధిష్ఠాన దేవతలు కలరని వారే నక్షత్రములను, గ్రహములను నడి పింతురని దేశములసౌభాగ్యము తీర్చిదిద్దుదురని మానవజాతి చిరకాలమునుండి నమ్ముచునేయున్నది. ఈనాటికి అట్టి నమ్మకము హిందువులలోను జౌద్ధులలోను కలదు. పారశీక, ఇస్లామత బోధలలోఁగూడ ఈ సిద్ధాంతము కలదు. క్రైస్తవ మతములోఁగూడ నున్నదికాని చాలతక్కువమందికి మాత్రమే ఇట్టి నమ్మకముకలదు. దేవతలేగాక వారికిందివర్గములకు

చెందిన దేవతాగణములయందుగూడ ఎక్కువ నమ్మకము కలవా రనేకులున్నారు. పృథివ్యపైజోవాయ్యాకాశములను, భూతములను, దేవతాగణములనుగూర్చి ప్రాచ్యసంప్రదాయము ప్రకారము అందఱకు తెలిసినవిషయాలే. ఆధునిక విజ్ఞానశాస్త్రము తలయెత్తినతరువాతనే యూరపుదేశములో వీనియందు విశ్వాసము క్షీణించినది. ఇట్టి విశ్వాసము మూఢత్వమువలన జనించినదికాదని హక్లీమహాశయుఁడు (Huxley) (ఈ విజ్ఞానశాస్త్రవేత్త భగవంతుని యస్తిత్వమును శంకించినాఁడు) పిండోత్పత్తివిధానమునుగూర్చి వర్ణించుచు వ్రాసిన దానిని బట్టి తేలఁగలదు. ఆ విషయమిచ్చట పొందుపఱచినాను.

(హక్లీ) “ప్రకృతिसంబంధకార్యకలాపాల”తో ఎక్కువ పరిచయము కలిగినకొలఁది శాస్త్రజ్ఞునిలో తబ్బిబ్బు (అబ్బుర పాటు) తగ్గి ఆశ్చర్య మెక్కు వగుచుండును. తానుచేయు విచారణలో ప్రకృతి కనపర్చు అద్భుతపరంపరలలో కెల్ల మొలకనుండి వృక్షము, గర్భసింహమునుండి జంతువు, అభివృద్ధి చెందు విధానము ఎక్కువ మెచ్చుకోఁ దగిన దైయున్నది. బల్లిగుడ్లనుగాని నలికండ్ల పాముగుడ్లనుగాని పరిశీలించినచో అవి చిన్నచిన్నగోళాకారము కలిగియుండును. ఒకమంచి నూత్నదర్శినిలో వానినిచూచినచో వానితో కొన్ని నలకలతో కూడిన, చిక్కనిద్రవముతో నిండిన, ఒక ఆకారములేని సంచి మాదిరిది తప్ప ఇంకేమియు కనుపింపదు. కాని అందులో అనేకాసాధారణములైన అద్భుతావకాశములు ప్రచ్ఛన్న

ముగా నున్నవి. ఆ గోళమునకు కొంచెము ఉష్ణత తాకినచో దానిలో నున్న మెత్తటిపదార్థము తొందరగను నిదానము గను పలుమార్పులు చెందును. ఆ మార్పులు ఏదో ఒక క్రమపద్ధతితో జరుగుచున్న వని అనిపించును. అదంతయు చూచుచున్నప్పుడు ఒకమంచినిపుణుడైన కుమ్మరి మట్టిముద్దకు రూపము దిద్దుచున్న విధానము ద్యోతకమగును. ఆ మెత్తటి ముద్దవంటి పదార్థమును అందలినలుసులను నిర్మాణానికి వీలయినట్లు ఒక సమూహముగా చేరువఱకు, వానిని ఒక అదృశ్యమైన తాపీతో విడఁదీయుచున్న ట్లనిపించును. అటుతరువాత మిక్కిలి సున్నితమైన వేళిలు, వెన్నెముక ఉండవలసిన స్థానము వెంబడి ఒకగీతగీసి దానినిచూపుచు, శరీరాకృతిని తీర్చిదిద్దుచు, ఒకవైపున తలను, ఇంకోవైపున తోకను పొందుపర్చుచున్నట్లు, బల్లి ఆకారమునకు సరిపడునట్లు ప్రక్కలు, అవయవములు బహునిపుణతతో రూపొందించుచున్నట్లు అనిపించును. అదే పనిగా ఇంకను గంటలకొలఁది పరీక్షించిన సూక్ష్మదర్శినికన్న సూక్ష్మాతినూత్నమైన దర్శిని ఏదైన నున్న ఆ లోపల ఎవరో అదృశ్యకళావేత్త దీనినంతను, ఒక పథకము ప్రకారము, నిపుణతతో నేర్పరితనముతో అది సంపూర్తి అగు వఱకు తీర్చి దిద్దుచున్నాఁడా అని తలపనితలంపుగా మనకనిపించును.

జరుగునది సరిగా ఇదే. కోట్లాది నిర్మాతలు పిన్నలు, పెద్దలుకలిపి నిత్యమును ఈ పనిలో నిమగ్నులైయున్నారు. వీరే జీవకణములను నిర్మింతురు. జీవులకు స్వరూపాలుదిద్దు

దురు. పువ్వులకు రంగులువేసి ఆకారాలు తయారుచేయుదురు. ఈలక్షణాలన్నియు తమ యెదుట తమ యజమానుడైన జీవితముచున్న 'దేవత' ఎట్టి నమోనాను ఉంచినాడో దానికి సరిపోయిన వానిని పంశపారంపర్యముగా వచ్చిన లక్షణములనుండి ఎంచి ఉపయోగింతురు. ప్రకృతి ఒక పెద్ద కళాకారమువంటిది. కాని దాని విస్తృతిని దాని భిన్నభిన్న సృష్టిని చూచి మానవుడు తన ఊహశక్తినిగూడ కోల్పోయి వివశుడై పోవును.

ఈ పద్ధతిని జీవి క్రమక్రమముగా పరిణామము చెందును. మనము వృక్షశాస్త్రానికిగాని జంతుశాస్త్రానికిగాని సంబంధించిన ఏ పాఠ్యపుస్తకము చదివినను, వృక్షజంతువర్గములకు సంబంధించిన ఈశ్వరప్రణాళికను అవగాహనచేసికోగలము. ఆ ప్రణాళికయే ఈశ్వరుడని, మనముచూచుచున్న ప్రకృతి శోభ యావత్తు ఆయనమూర్తియే యని, మన మెల్లప్పుడు జ్ఞాపకముంచుకోవలెను. ప్రాచీనాటవికజాతుల, మోటైన మతాభిప్రాయములు, ఈనాటి సంశయాత్ములగు విజ్ఞాన శాస్త్రవేత్తల సిద్ధాంతాలకన్న కొంతవఱకు సత్యానికి నన్ని హితముగా ఉన్నవి. జీవానికి సంబంధించినసత్యములు ఆటవికులు, ఉపాధికిసంబంధించినసత్యములు విజ్ఞానశాస్త్రజ్ఞులు కనిపెట్టిరి. హిందూమతములోని దశావతారసిద్ధాంతములో ఈరెండుభావాల సంయమము సాంకేతికరూపములో సృష్టకము చేయబడినది. 'అవతారము' అనగా అవతరించినది = క్రిందికిదిగినది అని యర్థము. ఇట్లవతరించినవాడు రెండవ

మూర్తి అయిన 'విష్ణువు'. ఈ అవతారపరంపరావర్ణననే 'దశావతారఘట్టము' అని అందురు.

పరిణామము			
హిందూ ధర్మాణముల రేఖాన్యాయము			
విష్ణుయొక్క అవతారములు			
1	మత్స్య	జలచరము	} జంతు
2	కూర్మ	జలభూదరము	
3	వరాహ	భూచరము	
4	"నారసింహ"	మృగ - మానవ	} మార్పు
5	వామన	లుప్తమైనకాశిక	
6	పరశురామ	ఆటవిక	} మానవ
7	రామ	ఆదర్శమానవులు	
8	కృష్ణ	దివ్యమానవులు	} దైవ
9	కలిక	దివ్య	

(98 వ పటము)

అన్ని మతములలోను త్రిమూర్తులలోని రెండవ మూర్తి జీవోపాధులకార్యకలాపములతో ఏకీభావము చెంది యుండును. అందుచేతనే 'దశావతారములు' విష్ణుమూర్తి అంశములేగాని బ్రహ్మ, మహేశ్వరుల అంశముమాత్రముకావు.

హిందూమతగాథల ప్రకారము ఈశ్వరుడు ప్రథమముగా జలచరమైనమత్స్యరూపమున వ్యక్తమైనట్లున్నది. దీని గూఢార్థము మనకు తెలియనంతవఱకు భగవంతుడు మత్స్యరూపము ధరించినాడను భావము కొంచెము హేయముగనే యుండగలదు. ఆ భావానికి హైందవుడు ఊహాచిత్రము నెట్లు నిర్మించుకొన్నాడో రవివర్మ చిత్రించినాడు. అదే 94వ పటములో చూపినాను. ప్రజాబాహుళ్యము మత్స్యవతారమును ఇదే పద్ధతిని ఊహించుకొందురు. ప్రళయసమయ

(84 వ పటము)

ములో మానవజాతిని రక్షించుటకొరకు విష్ణు వీరకారము అవతరించినాడు. పటములో ఈశ్వరునిచేత రక్షింపబడినట్లు చూపిన నలుగురు పిల్లలు మానవజాతికెల్లకు ప్రాణినిధ్యము వహించుచున్నారు. సాధారణముగా ప్రపంచములోని మానవ జాతిలో ఇటచూపబడిన, తెలుపు, మేడిపండు, నలుపు, పసుపు రంగులవారు మాత్రమే గలరు. రక్షింపబడినవారి నుండి తిరిగి మానవజాతి అభివృద్ధిచేయబడినది.

జలచరముగానున్న జీవి పరిణామముచేంది భూచర మగుటయే తరువాతివచ్చిన కూర్మావతారములోని భావము.

కూర్మము జలచరమును, భూచరమునుగూడ అయియున్నది. పూర్తిగ భూమిపైన చరించుజంతువైన 'వరహావ'తారము తరువాతిది. జంతుస్వరూపములోనున్న జీవి క్రమేణా మానవస్వరూపమును పూర్తిగధరించులోగా 'నారసింహ' స్వరూపములో వ్యక్తమైనది. ఇందలి సింహము మృగరాజు. కాన జంతుపరిణామములో ఉన్నతస్థాయి అందుకొన్నట్లు సూచింపబడినది. పూర్తిఅయిన మానవస్వరూపము మొదటి నారిగా వ్యక్తమయినప్పుడు ఆదిమానవుని సూచించు హృన్వాంగుడైన 'వామనావతారము' వచ్చినది. మానవుడు అనేక సంవత్సరములపాటు అభివృద్ధిచెందగా, మంచి బలమైనశరీరము, మహాకాయము గలిగి, స్వార్థపరిత్వము హింసాతత్త్వము, దౌర్బల్యము వినాశకరములగు లక్షణములు కలిగియుండును. భగవాన్ పరశురాముని అవతారము దీనినే సూచించును. (గండ్రీగొడ్డలి ఆయుధము గాఁ గల అవతారమూర్తి). ఈయన తన యావచ్ఛక్తి వినాశమునకే ఉపయోగించెను.

దీనితరువాతదైన శ్రీరామచంద్రుని అవతారములో సంపూర్ణమానవుని చూడఁగలము. వేలాది సంవత్సరములకు పూర్వము భరతదేశము ఆదర్శవంతముగ పరిపాలించి నేటికి 'రామరాజ్యం' అను పేరు చిరస్థాయిగ నొసర్చిన అవతారమూర్తి శ్రీరామచంద్రుడు. ధర్మసంస్థాపనార్థము పితృవాక్యపరిపాలనకొఱకు, ఆయన చేసినత్యాగము వీరోచిత కార్యములు నిరూపించునట్టి గాథలు ఈనాటికి కూడ ప్రతి

భారతీయుని హృదయమున పాదుకొని ఆతనిపునీతుని చేయుచున్నది. మానవశరీరము చాలి పృథ్విపై సంచరించిన ఈశ్వరుడు అష్టమానతారమైన శ్రీకృష్ణభగవానుడు. తాను మానవశరీరములో ఉన్నను తానే భగవంతుడనని తెలియును గనుక మానవులకు జ్ఞానబోధచేసి వారిని పరిపాలించి చేమూతనిచ్చి నడిపించినాడు. ఇంకొక అవతారము రాగలదని గ్రంథాలలో చెప్పబడినది. అది ఎట్టిదయియుండునో ఈనాడు చెప్పటకు మన కలవికాని విషయము. శ్వేతాశ్వము నధిరోపించి భర్తసంహృదపనార్థము 'కలికావతార'ముగ భగవంతుడు అవతరింపగలడని చెప్పబడినది.

జీవిలోని చైతన్యము క్రిమికృమముగ వికసించుచు పరిణామముచేయును. నెమ్మది నెమ్మదిగా భగవంతుని లక్షణాలైన జ్ఞానము, సౌందర్యము, బలము ఎక్కువగ వ్యక్తము చేయుచుండును. ఎవడు ఖనిజముతో బాటు కలగనగలడో, పుష్పముతో భావైక్యము పొందగలడో, పక్షులతో కలిసి ఆనందింపగలడో, జంతువుల వాంఛానుభవములతో సానుభూతి కలిగి యుండగలడో, అతనే వీనిలో ఇమిడియుండు ఈశ్వరోద్దేశమును ఊహింపగల కవి, పండితుడు, సూక్ష్మజ్ఞుని అయియున్నాడు. దృష్టికి గోచరమైన ప్రకృతిని అవలోకించుటమాత్రమే గాక, గడ్డిమొలకమొదలు, వృక్షరాజము వఱకు తమ హృదయాలను తెఱచి సూర్యకిరణాలకు ఏలాగున స్వాగతము చెప్పుచున్నవో, ప్రకృతిగానముతో మేళవించి దానికి శోభ చేకూర్చునట్లు ఇవి ఏలాగున తమ సహజనాద

మును ఆలాపించుచున్నవో వానితో కలిసిపోయి ఆనందానుభూతిని పొందుటలోనే, మానవుడు మానవాతీతుడై దేవతాలక్షణములను వ్యక్తపఱచి చివటకు భగవత్సమానుడు కాగలడు. కాలిగిడ్డి మహాకవి తాను వ్రాసిన ఈక్రింది వాక్యాలలో ఒక చక్కనిభ్రమను మాత్రమే రాకుండా మహాశోభాయమానమైన సత్యమును చూడగలిగినాడు.

“ సజీవప్రకృతిలోని సర్వస్వము వివిధస్వరూపాలుగా కూర్పబడిన సాంగవీణలై, సంకల్పములలో, వణకుచు ప్రవేశించిన నేమి ! వానిపై విస్తారమైన మెత్తని స్థానవాయువు పుసరించును. ఇదే ప్రతివీణకు ఆత్మ పంటిది. ఇన్నిటికీ పరమాత్మ పంటిదికూడను.”

12 ఆధ్యాత్మము

ప్రకృతిసౌందర్యసందేశము

దృశ్యాదృశ్యరూపములతో నిండిన విశ్వమునకు సంబంధించిన జ్ఞానమే 'సత్యము' అని మనము సాధారణముగా అనుకొందుము. ఈ రూపములు మన చైతన్యములో ప్రతిబింబించినప్పుడు ధర్మభావమునకు దారితీయును.

విశ్వానికిసంబంధించిన ప్రతిధర్మము దానితో పెనవేయబడినది. ఈ విశ్వ మిటువంటిది కనుకనే మన మనస్సులు నిర్ణయించు ధర్మనూత్రములు వానిని కనిపెట్టుటకు మనమున్నను లేకపోయినను, అవిమాత్రమున్నవి. 'సత్య' మనునది అన్వేషణాఫలముగా మనకు సంక్రమింపలేదు. 'సత్యము' కూడ విశ్వమువలె నిత్యమైనది, శాశ్వతమైనది.

ఈ సత్యము మనమే. ఈ సంపూర్ణత్వమున మానవుడు స్వల్పాంశమాత్రమే అయినను మనకు గోచరముకాని ఒక మర్మవిధానమురీత్యా తానే ఆ సంపూర్ణత్వైయున్నాడు. ఒకవిధముగా ఈవిషయము నమ్మతగినట్లు లేకపోయినను 'అఖండము' లేక పూర్ణమునకు సంబంధించిన ప్రతిసత్యము, దానిఅంశములోను ఎక్కడో ఒకచోట కనపడితీరును.

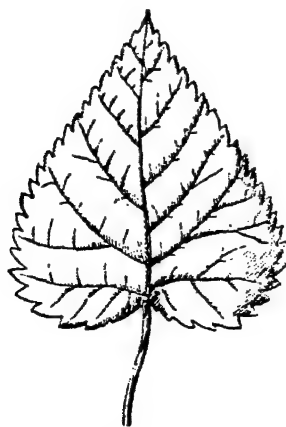
ఈశ్వరునికి, ప్రకృతికి, మానవుని మోక్షప్రాప్తికి సంబంధించిన సత్యము లన్నియు మానవునిలో అంతర్భూతమై యున్నవి. సంపూర్ణ బ్రహ్మసంబంధజ్ఞానప్రేమ సౌందర్య

నిధులన్నియు మానవునియూత్సాంతరంగములో మిక్కిలి లోతైన మూలలో దాగియున్నవి. మానవుడు తగిన అన్వేషణ జరిపినచో సత్యమునంతను తెలిసికోగలడు.

సత్యమును తెలిసికొనగలందులకు వీలైన రెండు మార్గా లున్నట్లు తోచును. మనస్సు నుపయోగించి తెలిసికొనెడిది ఒకటి; బుద్ధి లేక అంతర్వాణి ద్వారా తెలిసికొనెడిది ఒకటి. మనస్సు సహాయము లేకుండా కేవలము బుద్ధిద్వారానే సత్యమును తెలియువిధానము బహుస్వల్ప సంఖ్యాకులకే సాధ్యము కావున సత్యమును తెలిసికొనుటకు ఉపయోగించెడు సాధన సామగ్రినుండి ప్రస్తుతమునకు 'బుద్ధి'ని వదలి వేయుదము. ఈనాటి మానవసంఘములో ఉత్తమస్థాయికి చేందిన వారిలో 'మనస్సు' ఎక్కువ అభివృద్ధి చెందినందున సత్యమును తెలిసికొనుటలో బాగుగానే ఉపయోగించినది. గణితశాస్త్రము, విజ్ఞానశాస్త్రము తత్త్వ శాస్త్రము సత్యము తెలిసికొనుటకు దొరికినవిధానములు.

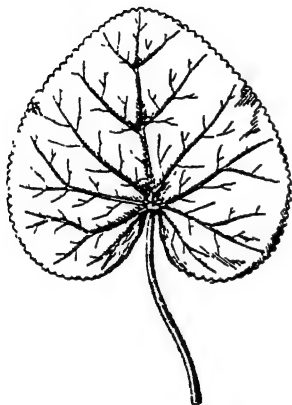
ఇంతవఱకు మనస్సుద్వారా తెలిసిన జ్ఞానము సంపూర్ణమైనదికాదు. ఏలయన ఇంతవఱకు మనస్సు, ప్రకృతికి సంబంధించిన భాగములలో నొక ముఖ్యవిషయమునుగూర్చి ఆలోచింపనే లేదు. అది ప్రకృతిసౌందర్యానికి సంబంధించిన విషయము. ప్రకృతి ధర్మమును మాత్రమేగాక సౌందర్యమునుకూడ ప్రకటించిన దని మనము అర్థముచేసికోలేని నాడు సత్యమును పూర్తిగా దర్శింపలేము.

పదవ అభ్యాయములో ఈశ్వరుని దివ్యమనస్సు కొన్ని మూలసిద్ధాంతముల ననుసరించి ఏవ్రకారముగ నిర్మాణము చేయునో తెలిసికొన్నాము. రసాయనికమూలపదార్థాలను సరిశీలనచేసినప్పుడు, అది మనలను లొంగదీయు దానిబుద్ధి చాతుర్యానికేకాకుండ, దాని సౌష్ఠవమునకు, సప్రమాణ శిల్పానికి మనము ముగ్ధుల మయ్యెదము. 'ఆవర్తిత నూత్రి' ములో (Periodic Law) తెలియఁబర్పఁబడిన అన్ని మూల ద్రవ్యముల నిర్మాణానికి సంబంధించిన పటములను చూడ టాజ్ మహల్ వంటి సుందరభవనమును చూచినప్పుడు ఎట్లు ఆశ్చర్యచకితుల మయ్యెదమో అంతకుమించిన ఆశ్చర్య ముతో నిండిపోదుము. ప్రకృతిఅంతయు ఈశ్వరునిచేతి కళ వంటిది. ఆయన ఏపని చేసినను శిల్పనైపుణ్యము సౌంద ర్యము ఉట్టిపడు చుండును.

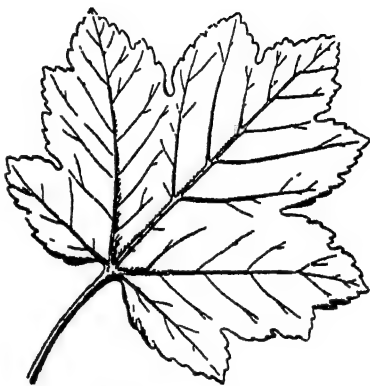

(95వ పటము)

95, 96, 97 పటములలోని ఆకుల నొకసారి చూడుఁడు. ప్రకృతి వాని కిట్టి సౌష్ఠవము సొబగు ఒనగూర్చుటకుగాను యుగయుగాలుగ పనిచేసినది. ఆ పత్రములను నిర్మాణము

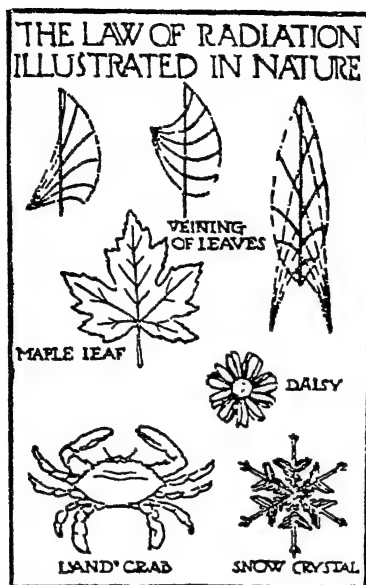
(95వ పటము)

(97వ పటము)

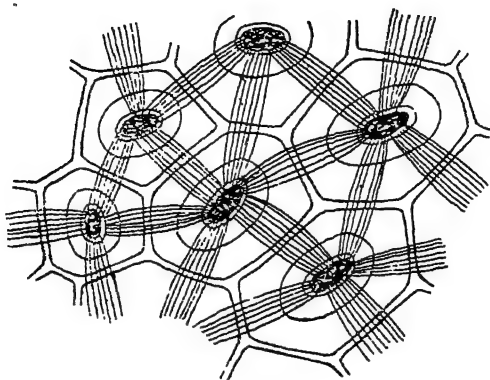
చేయునప్పుడు, గాలిలోని కర్బనితమును వానిలో మిళితము చేయుటలోను, సూర్యకిరణములను వాటి స్క్లరోఫిల్ నిర్మాణము చేయుటకు ఉపయోగించుటలోను, భూమిలోని ఖనిజములను మార్పుచేయుటలోను, భూమ్యాకర్షణశక్తికి వ్యతిరేకముగ వానిని అడుగునుండి పైకి ఎత్తుటలోను, అనేకసూత్రాలు ఇమిడియున్నవి. ఇట్టి చక్కని ఆకులను 'యంత్రము'వలె సృష్టించినదా అని అనిపించునట్లు నిర్మాణముచేసిన ప్రకృతిలోని గూఢముగనున్న రహస్యశక్తి ఏమిటి ?

98వ బొమ్మలో ప్రకృతియొక్క కళాసృష్టికిసంబంధించిన ఒకసూత్రము మనకు కనుపించును. ఈ సూత్రము

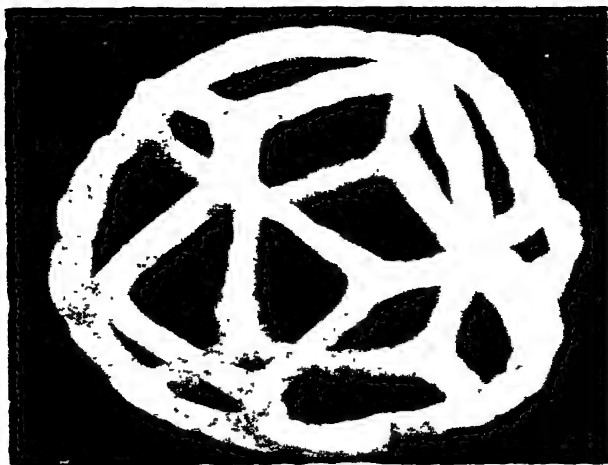
(98వ పటము)

భౌతిక, రసాయన శాస్త్రములకు సంబంధించినదికాదు. ఇది కళాఖండమునకు సంబంధించినది. దీనినే 'కిరణప్రసార' (law of radiation) నూత్రమునెదరు. ప్రకృతి ఒక ఆకును, ఒకపూవును, ఒకమంచుస్పటికమును, ఒకనక్షత్రమును నిర్మించినప్పుడు, అందము మఱొకసారి వ్యక్తమగును. చాలమంది అంత ఎక్కువగ ఆనందింపలేక పోయినను 99 వ బొమ్మలో ఉడవారించిన " స్కోలోపెండిరియమ్ అఫిషి నేరియము " (Scolopendrium officinarium) అనే దానిలోని జీవాంకురము జీవకణముల ఉపరిభాగమువలకు సన్నని ఈనెలాగున ఒకక్రమబద్ధ నిర్మాణము చేసిన విధానములో కళానైపుణ్యము ద్యోతకమగుచున్నది.

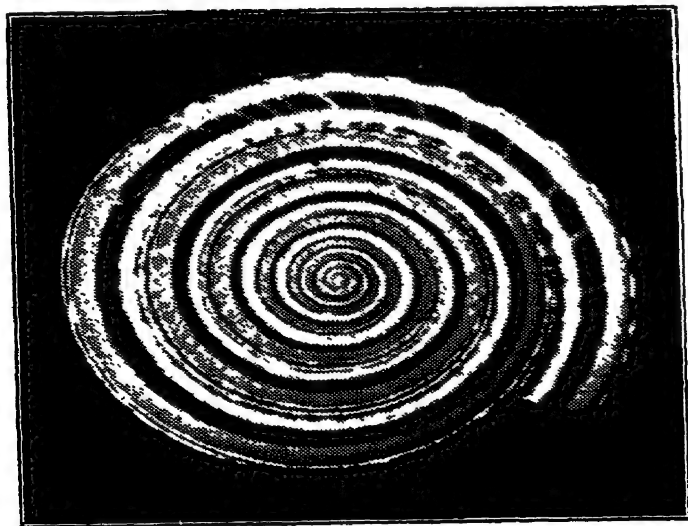

(99 వ పటము)

ఒక్క విషయముమాత్రము స్పష్టముగా కనపడును. ప్రకృతిప్రధానలక్షణము సౌందర్యమే అయినను ఆసౌందర్యము ఔత్తరగణితాకృతి కలిగియున్నది. ప్రకృతిరహస్యములను విజ్ఞానశాస్త్రజ్ఞుడు అన్వేషించునప్పుడు ప్రాచీనవేదాంతులు నుడివినట్లు 'భగవంతుడు' నిత్యము ఔత్తరగణితాకారములో సృష్టిచేయునను వాక్యము పూర్తిగా నిజమని తేలును. 100 వ పటములోవలె మొదట ఒక మెలికయుండి, మధ్యమున కలిసి నాల్గువైపులకు వ్యాపించు ఆకుల ఆకారములో మన కెక్కువ పరిచయము కలిగిన ఔత్తరగణితస్వరూపము వ్యక్తమగుచున్నది. 101 వ పటమును తిలకించినచో వృక్షవర్గములోని జీవశక్తి ఔత్తరగణితస్వరూపములలో నిర్మాణముచేయవలెనను ఆశక్తి వెల్లడించుచున్నట్లు స్పష్టమగుచున్నది. న్యూజిలాండు దేశములో నేను కొన్ని సువత్సరాల క్రిందట తీసిన, ఒకరకము కుక్కగొడుగు ఛాయాచిత్రమే

101 వ పటము

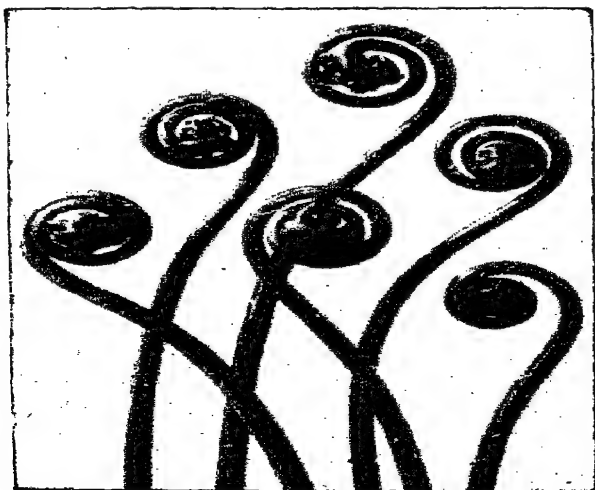

102 వ పటము

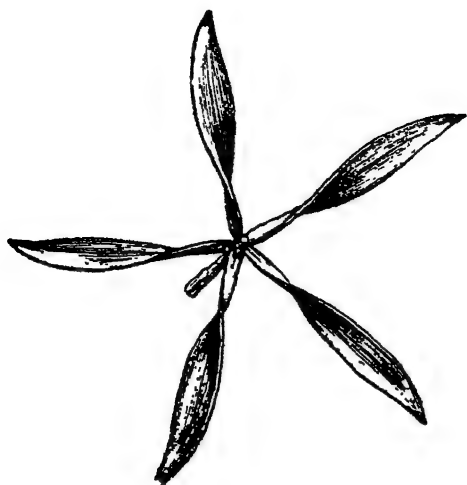

106 వ పటము

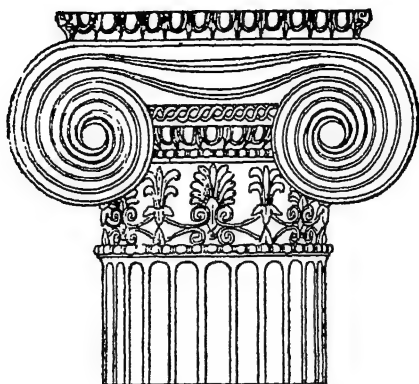

107 వ పటము

(100 వ పటము)

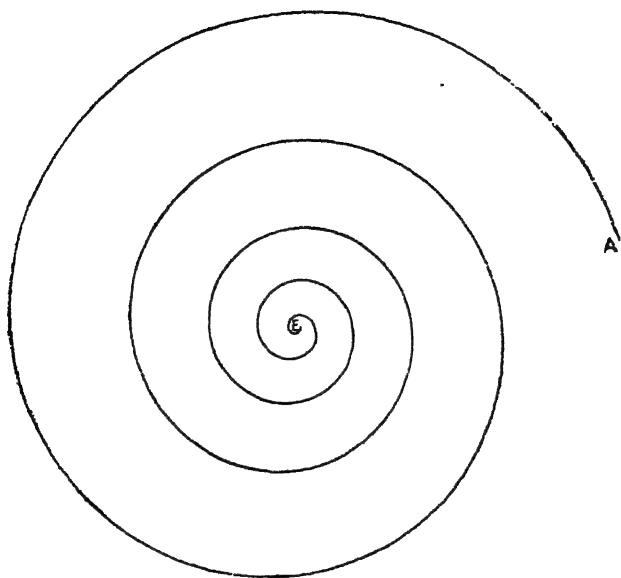
101 వ పటము. వీనియన్నిటికన్న 102 వ పటములో చూపిన సముద్రతీరపు నల్లగుల్ల ఈవిషయమును ఎక్కువగా బలపఱచుచున్నది. ఇది గుండ్రముగా మెలికలుచుట్టుకొని ఒక మరచుట్ట ఆకారముననున్నది. దీనినే లోగర్థిమిక్ వంపు (logarithmic curve) అని అందురు. వీనినిచూడగా కళాప్రపంచములో ఉంటిమా అనిపించును. 103 వ బొమ్మలో చూబెట్టిన గ్రీకుదేశపు శిల్పనైపుణ్యమునకు నిదర్శనమైన అయోనిక్ స్తంభము పై భాగము ఈగుల్లను బట్టి రూపొందించినదే అయియున్నది. 104 వ బొమ్మలో, ఇదే ఆకారమును పెన్నిలుతో రేఖారూపములో చూపినాను. “లిఖ్నాస్పిస్ గిల్టోచై” (Lichnaspis Giltochii) అను సముద్రజలచరాకారము వీని నన్నిటికన్న ఎక్కువ ఆశ్చర్యమును కలిగించును.

(108 వ పటము)

దాని శరీరముపైనుండు పొడుగైన ముళ్లు సమూహములుగ నాల్గువైపులకు ప్రసరించురీతినిబట్టి, ముల్లరు మహాశయుఁడు ఆ సమూహములకు, ఉత్తర దక్షిణ ధ్రువములని, ఉత్తర దక్షిణోష్ణమండలములని, భూమధ్యరేఖ అనియు నామకరణ మిడెను.

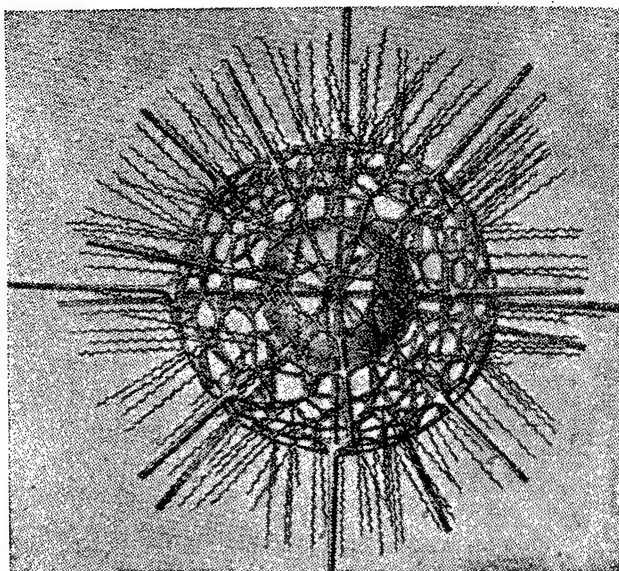
ఖనిజము లన్నింటిని ప్రకృతి క్షేత్రగణితస్వరూపాలలో నిర్మాణముచేయును. మంచుగడ్డ స్ఫటికాకారమున నుండునని మనకు తెలియును. కాని 106 వ పటములో చూపబడిన అద్భుతాకారములో మంచుగడ్డ ఉండునని ఎవరు కలగనగలరు? ఇట్టి ప్రశస్తమైన సమోనాను ఒక గొప్పకళావేత్తయే పోతపోసి తయారుచేసియుండనోవు. దీనిని చూడ ఇంటి సరంబి కొఱకు పోతపోసిన శిల్పములాగున కన పడును. కాని ఇది నిజముగా ఒకమంచుగడ్డఛాయాచిత్రము. 107 వ బొమ్మలో కనపడిచినది 'అడియాంతం పెడాటమ్'

(104 వ పటము)

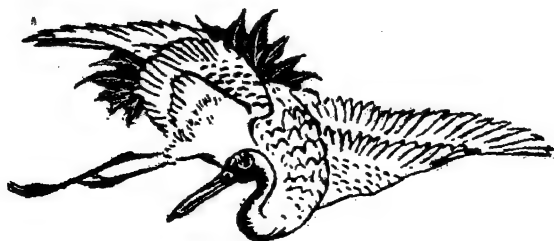
(*Adiantum pedatum*) అను అమెరికాదేశపు మొక్క. అట్టిసాగసైన వంపులు ప్రకృతి ఎట్లు తయారుచేయునో కదా! అట్టి మహాసౌందర్యమును వీక్షించుచు కళాకారుఁడు ముగ్ధుడైనాఁడన ఆశ్చర్యమేమున్నది.

ప్రకృతి సౌందర్యవిపాసి; ఎక్కడచూచిన ఆమె నిర్మాణములో అందముట్టిపడుచుండును. ఆస్ట్రేలియాదేశములోని లైరు (Lyre) పక్షిసాగను, (108 వ పటము) నిదానముగా చూచుచు కూర్చున్న పిల్లి వీపు వంపులోనితీరు (109 వ పటము) ఎక్కడనుండివచ్చినవి? దాని కట్టి చక్కనితీరు వచ్చునట్లు పిల్లి ఎముకలు కండరములు ప్రకృతికేవలము

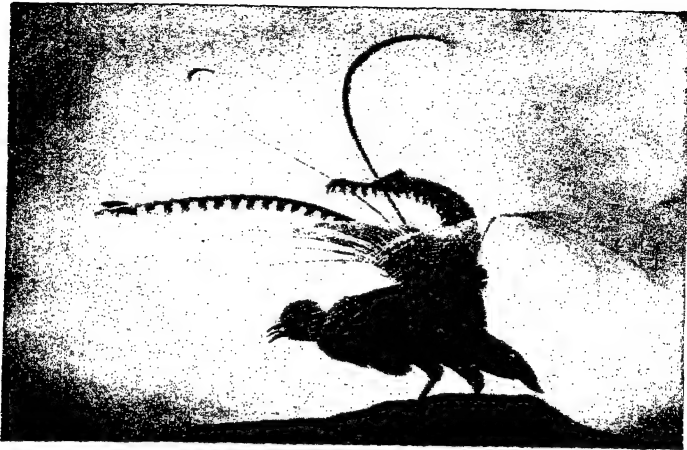

(105 వ పటము)

‘యాంత్రిక’ విధానములో ఎట్లు నిర్మాణముచేయఁగలదు ? ఎగురుచున్న పక్షిని దేనినైన చూడుడు (110 వ పటము) దానిలో ప్రకృతి కళానైపుణ్యముతోకూడిన హస్తమేగా కుండ ఆపక్షి ఎగురుతీగులో ఒక కావ్యము కూడ ప్రకటిత మగుచున్నది.

(110 వ పటము)

108 వ పటము

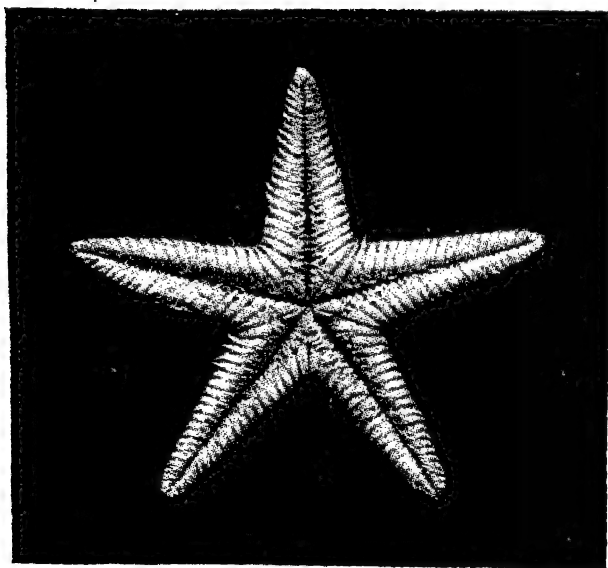
109 వ పటము

113 వ పటము

113a వ పటము

114 వ పటము

వంతఁగొలుపు చక్కని రంగురంగుపక్షులను చేపలను చూడఁజూడ ప్రకృతికళాసృష్టికి అమందానందకందళిత హృదయారవిందుఁడు కాని వాఁడెవఁడు? ఈ రంగులవస్థతిని బట్టి చూడ యాంత్రికవిధానములో జాతిని ఎంచుకొనుట జరుగును అను సిద్ధాంతరూపేణాగాని, ఔత్తరగణిత నిర్మాణము ప్రకృతిలో సహజముగా అంతర్లీనమై యున్నది అనుసిద్ధాంత రూపేణాగాని, ఈరంగులకు కారకుఁడైన మహత్తరకళానిష్ఠా తునిభావనైపుణ్యము సర్థముచేసికోలేము. అనేకసంవత్సరాలు తనచేతితోను కంటితోను సాధనచేసి వర్ణనాతీతమైన ప్రకృతి శృంగారమును అతిసునిశితముగా గ్రహించునంతటి నైపుణ్యము సంపాదించిన కళోపాసకుఁడు మాత్రమే ప్రకృతి యాంత్రికవిధానరీత్యా గాని, ఔత్తరగణితవిధానరీత్యా గాని, నిర్మాణము చేయదని గ్రహింపఁగలఁడు. ప్రకృతిలో వెడకిన ఔత్తరగణితచ్ఛాయలు కనపడవచ్చును కాని ప్రకృతి చైతన్యము ఎల్లప్పుడును కళతో తొణికిసలాడుచుండును.

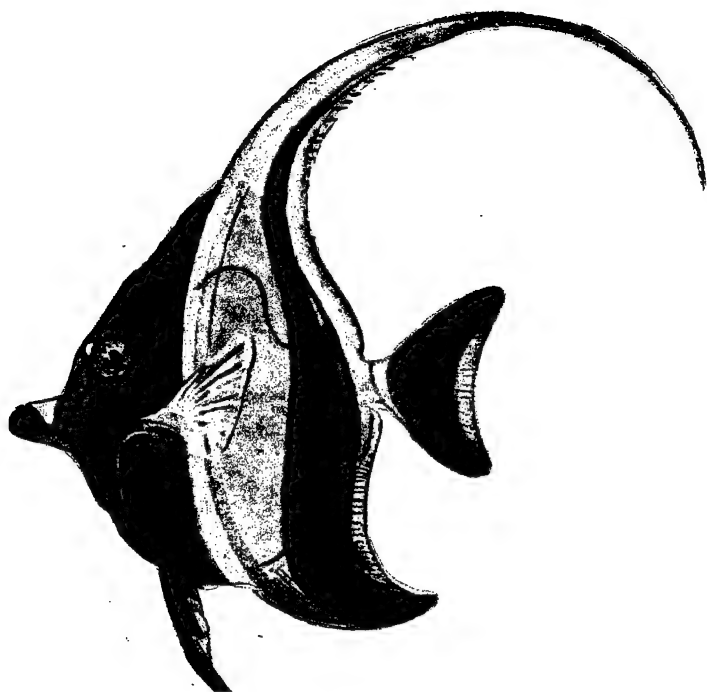
‘హోసలులు’ మత్స్యప్రదర్శనశాలలో భద్రపఱచిన, ‘హావాయి’ ద్వీపముచుట్టునున్న సముద్రాలలోని వేలాది రంగురంగుల చేపలలో ఒకటిరెండు చేపలను చూచినప్పటికి ఏమాత్రపు కళాబీజ మావ్యక్తిలోనున్నను, ఒక కళాప్రవీణుఁడుసృష్టించిన వస్తువులను తిలకించుచున్నా మని అనిపింపక మానదు. వానిలో ‘ట్యూథిస్ ఎఛిలిస్’ (Teuthis achilles) అను కేపలము నల్లరంగుగలచేపను చూచినాను. చేపలకు నల్లరంగు అంతతగినరంగుకాదు. కాని ఈచేపలకు మూతి చుట్టు, చెవిచుట్టు, కంటిచుట్టు ఊదారంగు ఎరుపురంగు

అందముగ దిద్దఁబడినది. పైఁగా ఈరంగులే దాని అధో, పరి, పక్షములవద్ద కూడ అందముగ పూయఁబడినది ; తోఁకకు, తోఁకవద్దనున్న రెక్కలకు ఎఱ్ఱరంగు కూర్పఁబడినది. ఈ చేపను నేను చూచుసరికి ముగ్ధుడనై, ముకుళితహస్తాలతో ఆ అదృశ్యకళావేత్తకు ఆనందపరపశుడనై జేజేలు సమర్పించితిని (ఏమాత్రము కళాదృష్టి గల వాఁడైన ఇట్లు చేసితీరును). మాటలతో వర్ణించుటకు అలవికాని వింత ఆకారము కలిగిన చేపను చూచినాను. దీనిపేరు జాంక్లస్ కేనిసెన్సు (Zanclus-canescens). దీని రంగు కూడ అతినైపుణ్యముతో వేయఁబడినది. దీనిరంగుకన్న, ఆకారమే బహువిచిత్రముగా నున్నది. ఈ చేపను నిర్మాణముచేయునప్పుడు కళావేత్త విరామము తీసికొనుసమయములోనుండి కీర్తనాధోరణిలో చమత్కార దృష్టితో భావనచేసినట్లు తోఁచును. ఇది ఎంతవిచిత్రముగా నున్నదో అంత అందముగా కూడ ఉండి సృష్టికర్త కళాప్రవీణతను నిరూపించుచున్నది.

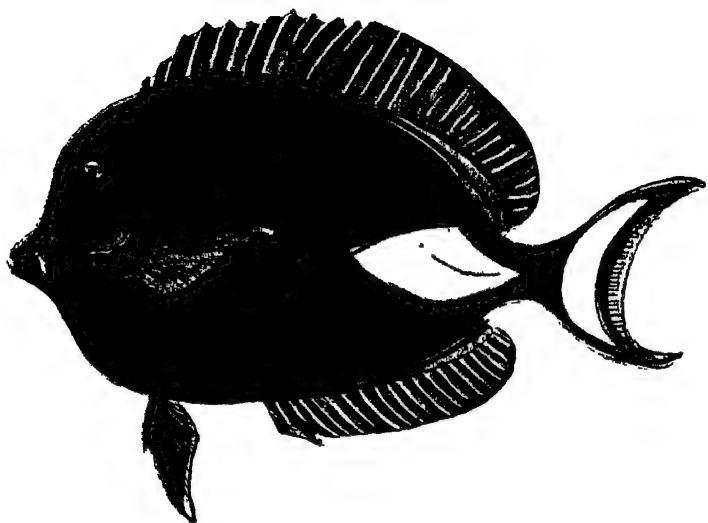
పక్షులఅందమును వర్ణింపవలెనన్న దానికి ఒకేఒకపద్ధతి కలదు. ఇది మాటలతో జరుగునదికాదు. అందువలన పక్షులన్నిటిని ఒకచోట పోగుచేసి సత్యాన్వేషకునిపిలిచి “వీనిని గుఱించి నేను చెప్పఁగలిగినదింతే, వీనినన్నిటిని బాగుగా చూడు, అక్కడికి గ్రహింపలేకపోయిన తిరిగి ఇంకోసారి చూడు” అని అనుటయే నేనుచేయఁగలిగినపని.

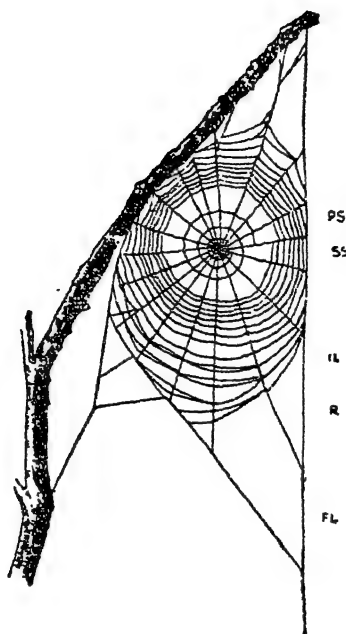
111 వ పటములోని ‘సాలెగూడు’ 112 వ పటములోని రసాయనికమూలద్రవ్యముల ‘ఆవర్తితనూత్రిము’

(111 వ పటము)

మనకు విశేషముకాని ఒకరహస్యపద్ధతిలో అణువును మహత్తుతో ముడిపెట్టుచున్నది. 'సాలెగూడు'నకు కేంద్రమందు లోగర్థిమిక్ (logarithmic) వంపుఉన్నది. షేత్రగణితరూపములో నిర్మాణము చేయుట సాలివురుగున కెట్లు తెలిసినది? 'సాలెగూడు' మోస్తరుగను 'అవర్తితనూత్ర' చక్రమునకు, సరిపోవునట్లు లయబద్ధముగా చిన్నచిన్నవర్ణములుగా కూర్చి అణుభారముల ప్రకారము శ్రమపద్ధతిని పట్టికగా తయారు చేయుటకు అనువుగ, విశ్వము తనతో పాటు 92 రసాయనిక మూలద్రవ్యముల నెట్లు సృష్టించినది?

13 అధ్యాయము

చైతన్య పరిణామము

‘చైతన్యము’ అనగా నేమిటో నిజముగా తెలియఁగలిగిననాఁడు పరిణామానికి సంబంధించిన అన్నిసమస్యలకు తగిన కిటుకు దొఱకును. శక్తి - వదార్థము, జీవము - రూపము, అయిన ఏకైకబ్రహ్మ ఉత్కృష్ట స్వరూపమే చైతన్యము.

“ఓం అమితాయ! కొలవశక్యముకాని అనంతుని మాటలతో కొలవఁబోకు. అగాధములోనికి నీ ఆలోచనారజ్జువురు దింపకుము. అడుగుట జవాబుచెప్పట కూడ పొరవాటే. మాట్లాడకసోపుటయే ఉత్తమము.”

కాని మనప్రకృతినిర్మాణమునుబట్టి మనలో ప్రశ్నలు ఎప్పుడు ఉత్పన్నమవుచునే యుండును. వానికి తగిన జవాబు దొఱకినప్పుడే మనకు జీవితములో తృప్తి అనునది యుండును. నిన్న మనకు తృప్తి కలిగించిన జవాబు నేడు సరిపడక పోవచ్చును. నేడు మనస్సునకు తృప్తి కలిగించిన విషయమును రేపు మనము తిరస్కరింపవచ్చును. కాని నేటి సమస్యకు పరిష్కారమార్గము దొఱకినఁగాని మానవునికి సంతృప్తియుండదు. చైతన్యము పరిణామముచేంచురీతిని మనము మానసికముగా అవగాహనచేసికొఁగలిగిన ‘చైత

న్యము' అన ఏమిటో కొంతవఱకు తెలియును. చైతన్యము పరిణామము చెందు విధానమునుగూర్చిన జ్ఞానమే విజ్ఞానము లలోకెల్ల విజ్ఞానము.

చైతన్యమునుగూర్చిన మొట్టమొదటి ఆశ్చర్యకరమైన విషయమేమనగా, ప్రత్యంశములోను ఆయన సంపూర్ణముగానున్నాడు. మొత్తము యావత్తు ప్రత్యణువులోను ఇమిడియున్నది; అన్నదే 'ఎలెక్ట్రాను' (electron) లోని చైతన్యము చిన్ననూది మొన ప్రమాణముగానున్నను, అది బ్రహ్మాండమైన ఈశ్వరచైతన్యముతో లంకెవేయబడి ఉన్నది. ఆయన అందులో సంపూర్ణముగా ఉన్నను మనము అసంపూర్ణులముగనుక, మనకు ఆయనలో ఎలెక్ట్రానంత మాత్రమే గోచరించును. వేలాది సూర్యకిరణాలు భూతాదర్శముమీఁద పడి ఒకబిందువుగా కేంద్రమునకుఁ జేర్చబడి ఆ కిరణములన్నింటి శక్తి ఆ బిందువులో ఎట్లు ఇమిడియుండునో ఆప్రకారమే ఉపాధిలో నిమిడియున్న చైతన్యములో ఈశ్వరునిశక్తి పూర్తిగ అంతర్భూతమై యున్నది. అణువు మొదలు మహత్తువఱకున్న ఉపాధులన్నింటిలోను వివిధ స్వరూపాల చైతన్యము ఇమిడియున్నది. 'మెండేలియను' అను జీవశాస్త్రవేత్త "సూదితలకన్న చిన్నదైన జీవకణమున పూర్వ మొకప్పుడు పేక్సియరు మహాకవి అంతర్భూతమై యున్నాడు" అని చెప్పినప్పుడు ఆయన కేవలము యోగ సూత్రము ప్రవచించినాడు. మైశ్లీకొలది విస్తరించును ఒక ప్రకృతిదృశ్యమును ఛాయాగ్రహణయంత్రసాహాయ్య

ముతో నొక బిందువులో కేంద్రీకరింపవచ్చు. అట్టి స్థితిలో తెరమీఁద దాని ఆకారము మన కన్నులకు గోచరింపదు. కాని బిందువుగ కేంద్రీకరింపబడ్డ స్థలమునుండి ఆ యంత్రములను దూరముగా జరిపినకొలఁది తెరమీఁద బొమ్మ క్రిమముగా పెద్దది అయి మనకు బాగుగా కనపడును. తెరకు (అనగా కేంద్రబిందుస్థానమునకు) యంత్రమునకు మధ్యమున నున్న దూరమునుబట్టి తెరమీఁద బొమ్మ వివిధపరిమాణము లలో (నైజ) కనపడును. దూరమునుబట్టి బొమ్మ ఆకార ముండును. ఆ ఆకారముబట్టి ఆ బొమ్మ స్పష్టత ఆధారపడి యుండును. ఆ బిందువులోనే ఈ దృశ్యము యానత్తు డెన్నది. కాని ఆబిందువునకు దూరదూరముగా మనము వెళ్లుచున్నకొలఁది ఒకశూన్యమునుండి ఆ బొమ్మ మనవైపు నకు వచ్చునా అనిపించును. చైతన్యపరిణామవిధానాని కిది ఒక సాదృశ్యముగా తీసికొనవచ్చును.

ఒకదీపముపై కప్పబడిన తెరను ప్రక్కకు తొలగించుట వంటి దీ చైతన్యపరిణామవిధానము. తెరను తొలగించుటవలన దీపానికేమీ అధిక్యమురాదు ; కాని అది చీకటిని మాత్రము తొలగించును. అట్లు ఈ దీపము చీకటిని ఎందుకు తొలగించునో ఆదీపముతో మనము తాదాత్మ్యము పొందగలుగువఱకు గ్రహింపలేము. అది చేయుపనిలో త్యాగము, ఆనందము కూడ ఉన్నవి. పరిమితమైన ఉపాధిలో కట్టుబడియుండుటయే త్యాగము. వెలుగునియ్యగలుగుటయే ఆనందము. ఈత్యాగములోను ఆనందములోను పాల్గొనుటయే మోక్షసిద్ధి.

మానవునిలో చైతన్యపరిణామము వితరణనలన కలుగును. జంతువృక్షవర్గములలో అభివృద్ధి పోటీస్పర్ధలద్వారాను, స్వార్థపరత్వముద్వారాను కలుగును. మానవాభ్యుదయమునకు మూలసూత్రములు సహకారము, వైరాగ్యము స్వార్థత్యాగము అయియున్నవి. జీవోపాధులను శిలువపైన ఈశ్వరుడు నిత్యము తననుతాను త్యాగము చేయుచున్నాడు. ఈశ్వరుని మానవుఁ డీవిషయము అనుకరింపఁగలిన నాఁడే 'ఈశ్వరునివలె' అగుటకు వీలున్నది. ఈ బ్రహ్మాత్మాన్నిత్యమును ఎప్పుడును జ్ఞాపకముంచుకోవలెను. మానవ చైతన్యము తనలో దాగియున్న సదవకాశములను అంచెలవారీగా వికసింపజేయును. స్వార్థత్యాగము లేనిదే మానవుఁడు ఒకస్థాయినుండి పైస్థాయికి వెళ్లలేడు. వేలాది జన్మలు వట్టినప్పటికి మానవుఁడు తనలోని పశుత్వమును పూర్తిగా రూపుమాపవలెను. చాలాజన్మలు గడచుసరికి 'స్వార్థత్యాగము' అతనిలో సహజమైన లక్షణమగును. అప్పుడేత్యాగములోనే ఆనందమున్నదని తెలియఁగలఁడు.

చైతన్యము మొట్టమొదట ఆవేష్టనము (involution) చెంది తరువాత పరిణామము (evolution) చెందును. 115 వ పటములో నీ 'ఆవేష్టన' విధానమునే ఉదహరించి సూర్యమండలములోని సప్తలోకములను 7 భాగములుగ చూపఁబడినవి. వాని పై భాగములో సృష్టికి పూర్వస్థితిలో నున్న అవ్యక్తబ్రహ్మను సాంకేతికముగ నిరూపించినాను. అవ్యక్తమును మూచించెడి వృత్తములో త్రిభుజ మున్నది.

త్రిభుజమే త్రిమూర్తులను సూచించుచున్నది. ఆత్రిభుజములో తురీయాత్మ చిహ్నమైన నక్షత్రముగలదు.

ఈశ్వరుడు అవ్యక్తమునుండి ఆదిలోకములోనికి దిగును (ఆవేష్టనావిధానములో మొదటిమెట్టు). ఆదిలోకములో ఈశ్వరుడు సంపూర్ణమైన త్రిమూర్త్యాత్మకముగా

			
ఆది	మహేశ్వరుడు విష్ణు బ్రహ్మ		
అనుపాదక	విష్ణు బ్రహ్మ		
నిర్వాణ	బ్రహ్మ		 ఆత్మ
బుద్ధి			బుద్ధి అంతర్జ్ఞాని
మానసిక	కారణాకరర మనస్సు - అరూపసంకల్ప మానసికకరర నీచమనస్సురూపసంకల్ప		
కామ	కామకరర కామ వ్యక్తిభావ ఉద్దేశిక		
భౌతిక	భౌతికకరర కామిక కర్మలు		

వ్యవహరించును. త్రిమూర్తులనే, బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరులని, పిత, పుత్రుఁడు, పవిత్రాత్మ (Father Son and Holy Ghost) అని అందురు. రెండవ మెట్టుగా అనుపాదకలోకములోనికి ఈశ్వరుఁడుదిగును. అనుపాదకలోకములో బ్రహ్మశక్తి, విష్ణుశక్తి సంపూర్ణముగా చలాయింపఁగలవు. కాని మహేశ్వరశక్తి లుప్తమగును. అనఁగా స్వేచ్ఛతగ్గి కొద్దిగా బంధమేర్పడిన దన్నమాట. అందుకనే పటములో త్రిభుజములో ఒకభుజము అంతర్ధానమైనట్లు చూపఁబడినది. నిర్వాణలోకములోనికి దిగునరికి బంధము హెచ్చగును. ఇక్కడ బ్రహ్మశక్తి మాత్రము పూర్తిగా వ్యక్తమగును. విష్ణుమహేశ్వరుల శక్తులు వ్యక్తమగుట అసాధ్యమగును. అందువలన త్రిభుజములో ఒకభుజము మాత్రమే చూపించినాను.

సర్వశక్తిమంతుఁడైన ఈశ్వరుఁడు ఒకలోకమునుండి క్రిందిలోకమునకు దిగినంతమాత్రాన అతనిశక్తి ఎందుకు తగ్గనలెనో కొండటికి అర్థము కాకపోవచ్చును. ఈవిషయము నిరూపించుట కొక దృష్టాంతము చెప్పెదను. ఆఱుసమభుజములు గల ఘనము (cube) ను అందరు ఎరుగుదురు. దానికి పొడగు, వెడల్పు, ఎత్తు అను మూఁడు పరిణామములున్నవి. అన్ని వైపుల ఈ వస్తువును చూచినప్పుడు ఇది 6 చతురపుముఖములు గలిగి 12 సరిహద్దులరేఖలతో నున్న ఒకఘనమని తెలియును. మనము ఒక క్రిమి (రెండు పరిమాణములకు పరిమితమైన జ్ఞానము మాత్రము కలదు) చైతన్యముతో తాదాత్మ్యము చెంది నామనుకొందము. ఆక్రిమిని ఒకకాగిత

మ్మపై నుంచినచో దాని చైతన్యము ఆకాగితము నాల్గువైపులకు మాత్రమే పరిమితమై యుండును. ఆకాగితముపై ఆఱు సమభుజములఘనమును ఉంచినచో, ఈక్రిమి యీఘనము చుట్టును కాగితముపై మాత్రము తిరుగును. దానికి అప్పుడు ఆఘనములోని ఒక 'చతుష్కం' మాత్రమే తెలియఁగలదు. దానికి 'ఎత్తు' అను పేర పరిమాణము అర్థముకాదు. అనఁగా 6 సమభుజములఘనము అని దానికి అర్థమగుట సాధ్యము కాదు. ఆఘనములోని 6 ముఖములు 6 సార్లు వరుసను అది తిరుగవచ్చు కాని ప్రతి పర్యాయము ఇది ఒక సమచతురము అని మాత్రమే అది భావించుచుండును.

రెండుపరిమాణములు మాత్రమే గ్రహింపఁగలిగిన చైతన్యశక్తిగలప్రాణి ముందర పే పరిమాణములు గలిగిన వస్తువు నుంచినచో ఆ ప్రాణిదృష్టిలో ఆవస్తు వపరిమితమై పోవును. అట్లు పరిమితముచేయు గుణ మా వస్తుస్వభావములో లేదు కాని అది ఆవస్తుస్వభావమును అర్థముచేసికోలేని చైతన్యశక్తి దోషము. అదే ప్రకారము ఈశ్వరుఁడు ఒక్కొక్కమెట్టు దిగినకొలఁది చైతన్యశక్తి తగ్గి బంధితుఁడౌచున్నాఁడు గాని అతని పరిపూర్ణత్వములో మాత్రము లోటు ఏమీ లేదు. ఆయనస్వభావములో కూడ మార్పు లేదు. కాని ఆయన సృష్టించిన లోకాలలో ఒక దానితరువాత నొకదానిలోకి దిగి పనిచేయుటలో ఆలోకముల స్థాయిము అభివృద్ధిచెందుచురాఁగా ఆయనవికాసము క్రమేణా తగ్గి బంధము హెచ్చయి సంకుచితుఁడగును.

ఈశ్వరుఁడు మొదటి మూఁడులోకములోనికి వరుసగా దిగెడికాలములో మానవతురీయాత్మ ఆయనలోనే ఉండును. ఈవిషయము పటమునందలి త్రిభుజములో నక్షత్రమే స్పష్టముగా సూచించును. మనము ఈశ్వరునిలో తురీయాత్మగా ఉండి, చరించుచు జీవింపని తుణ మొక్కటిలేదు. ఆయనఁ గూర్చి మొదట మన కేమి తెలియకపోయినను, అట్లు తెలియకపోవుటయేగాక పైఁగా ఆయన సంకల్పానికి వ్యతిరేకముగఁగూడ సంచరించినను, ఖనిజవర్గమునుండి మానవవర్గము వఱకు పరిణామము చెందుచు అన్నిదశలలోను ఆయననుండి మనము విడిపోవుట ఎప్పుడు సంభవింపలేదు. 'గుప్తసిద్ధాంతములో' (secret doctrine) ఈప్రకారము చెప్పబడినది.

“ఫోహత్ (Fohat) నూత్నాతిసూక్ష్మమైన రజ్జువు సాహాయ్యముతో విస్ఫులింగము, జ్వాలనుండి వేలాడును. మాయతోకూడిన సప్తలోకాలగుండా ఇది ప్రయాణము చేయును. మొదటిలోకములో ఇది ఖనిజస్వరూపముదాల్చును. రెండవలోకములో-ఆశ్చర్యము-ఇది వృక్షమైనది. ఈ వృక్షము ఏడుసార్లు తొందరగా మార్పుచేంది జంతురూపముఁదాల్చినది. వీని యన్నిటి మిశ్రమలక్షణాలనుండి మన స్సూక్ష్మకూడిన మానవుఁ డుద్భవించినాఁడు”

ఎల్లప్పుడును విస్ఫులింగము జ్వాలను ఆశ్రయించుకొని యేయుండును. నిర్వాణలోకములో విస్ఫులింగము, జ్వాలనుండి విడివడి, ఆత్మబుద్ధి మనస్కుఁడుగా త్రిమూర్తిస్వరూపములో వ్యక్తమయినప్పుడు తురీయాత్మలో ప్రత్యేకవ్యక్తిత్వము

ప్రారంభమగును ; కాని జ్వాలాలక్షణాలైన వెలుగు, వేడి ఈవిస్ఫులింగము పొందుచునేయుండును. నిర్వాణలోకములో త్రిమూర్తిగా వ్యక్తమయిన తురీయాత్మ ఈశ్వరుని సూక్ష్మ రూపము ; అన్నివిధములను ఆయనను పోలిన ప్రతిమవంటి వాఁడు ; 115 వ పటములో ఈయనను నిర్వాణలోకములో చిన్న త్రిభుజముగా సూచించినాను.

ఈశ్వరునివలెనే తురీయాత్మకూడ ఆవేష్టనముచేం దును. (involution) తురీయుని స్వస్థానమైన నిర్వాణలోక ములో ఆయన త్రిమూర్తిగా వ్యవహరించును. ఆయన బుద్ధి లోకమునకు దిగుసరికి కొంతవఱకు పరిమితమై ఆయనలోని 'ఆత్మ'భాగము లోపించును. అందువలన త్రిభుజములో ఒకభుజము బుద్ధిలోకములో లోపించినట్లు పటములో చూపబడి నది. అట్లే మానసికలోకమునకు దిగుసరికి ఇంకను బంధితమై డగును. ఒక్క మనస్సుమాత్రమే వ్యక్తమై ఆత్మబుద్ధిభాగములు లుప్తమగును. ఆయన తాను నియమించుకొన్న కారణశరీరమున మనస్స్వరూపములోనే కనపడును. ఇప్పుడు పటములో త్రిభుజములో ఒక్క భుజమే కనపడిచినాను.

ఈ కారణశరీరములో నివసించు జీవాత్మ ఆవేష్టనము (involution) ఇప్పుడు ప్రారంభమగును. జీవాత్మ జన్మలు ఎత్తుటకు ఒకదాని తర్వాత నొకలోకమునకు దిగి, మానసిక, కామ, భౌతికశరీరము లొక్కొక్కటే ధరించునప్పుడు క్రమేపి ఎక్కువగా అతనిశక్తి పరిమితమగును.

జీవాత్మయొక్క తురీయూత్మయొక్క వేయేల ఈశ్వరుని యొక్క గూఢమైన శక్తులను అన్నిలోకములకు సంబంధించిన ఉపాధులద్వారా విడుదలచేయువిధానమే చైతన్యపరిణామము. జీవాత్మ తన ఉపాధులకు శిక్షణగఱపు విధానము ద్వారా చైతన్యమును విడుదలచేయు పద్ధతినిగూర్చి 6 వ అధ్యాయములో చెప్పియుంటిని. 53 వ పటము సాహాయ్యముతో ఈ విధానమును వినరించియున్నాను. జీవాత్మ ఉపాధులను తగినంతపఱకువశపఱచుకొన్నతరువాతతాను మహాశ్వేత సోదరబృందమున ప్రవేశించినప్పుడు చైతన్యవిస్తరణలో తరువాత దశ ప్రారంభమగును. అప్పుడు ప్రథమతారకదీక్ష నొసంగు సమయములో బుద్ధిలోకముక్రింది ఉపలోకములో సంపూర్ణమైన చైతన్యముతో ఎట్లు వ్యవహరింపవలెనో నేర్చుదురు. అప్పుడే మొట్టమొదటిసారి స్వానుభవమువలన (కేవలము నమ్మకమువలన(గాక) ప్రపంచములోని నకలజీవరాసులు, 'తాను' ఒకటే అనియు(అత్మవత్సర్వభూతాని)తనవిధి సర్వము మానవకోటి విధితో దృఢముగాముడిపెట్టబడి యున్నదనియు, తెలియఁగలఁడు. ఇంతేకాకుండ, మానవకోటి యావత్తు తనలో భాగమనియు, బుద్ధిలోకమునకు దిగువనున్నలోకములలో 'నేను' 'నీవు'-'నాది' 'నీది' అనెడి తేడాలన్నియు కేవలము భ్రమ అనియు అతనికిప్పుడు ద్యోతకమగును. ఈ ఉన్నతమైన బుద్ధిలోకములో త్రిభుజములోని రెండుభుజములను స్వానుభవమువలన వ్యక్తముచేయఁగలఁడు.

ద్వితీయతృతీయచతుర్థతారకదీక్షలు పొందుసరికి అతని చైతన్యము ఎక్కువగా విస్తరించి బుద్ధిలోకమంతయు అతనికి పశ్యముకాఁగలదు. 5 వ తారకదీక్ష అనఁగా 'అశ్లేఖ దీక్ష' పొందుసరికి నిర్వాణలోకమున స్వేచ్ఛగా అతనిచైతన్యము పనిచేయుఁగలదు. ఇప్పుడు తురీయాత్మ సంపూర్ణఁడగును. త్రిభుజము పూర్తిగా ఏర్పడును. యాత్రముగించుకొని కావలసిన పదార్థాల నన్నిటి వెంటఁబెట్టుకొని 'శాశ్వత యాత్రికుఁడు, సంతోషముతో స్వగృహానికి చేరఁగలిగినాఁడు.

“దిగువస్థానముల ఉన్న దేవతలు అతనిని చూచి ఓర్వలేరు. ఛిద్రమైన త్రిలోకాలు అతనిని కదపలేవు, అన్నిరకముల జీవితములు గడిపి అన్నిమరణములు మరణించి నాఁడు. కర్మము నూతనోపాధుల నతనికి నిర్మింపదు. అన్వేషణ మక్కఱలేకయే అన్నియు లభ్యమగును. స్వార్థమును త్యజించు విశ్వములో ఆత్మాభ్యుదయము జయమగును. నిర్వాణ మనఁగా సర్వనాశన మని ఎవరైనను అన్న శుద్ధఅబద్ధమని చెప్పనిర్వాణ మన 'జీవించుట' అని ఎవరైన చెప్పిన అది పొరపాటని చెప్పము. ఇది తెలిసికొనలేము. ఈ నిస్పృహమూలాన జీవితాలవెనుక వెలుగుచున్న జ్యోతినిగాని జీవమునకు కాలమునకు అతీతమైన ఆనందమునుగాని, తెలియలేము” (ఆసియా జ్యోతి ఎనిమిదవ అధ్యాయము. (The light of Asia Book VIII).

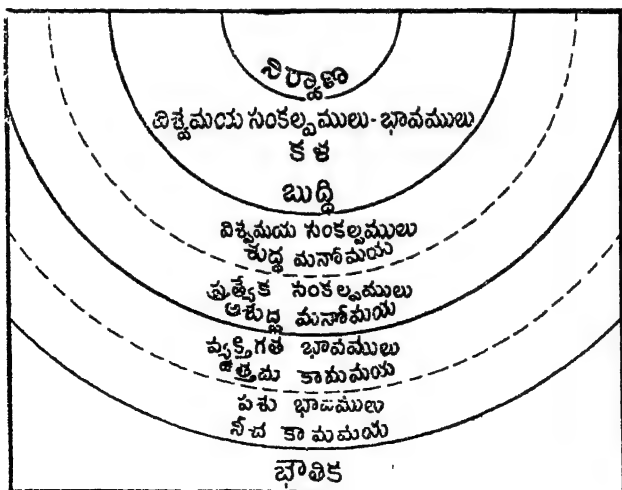
ఈ జీవన్ముక్త సిద్ధిలో (Asekha-Adept) ప్రత్యక్షమైన భవమువలన విస్ఫులింగమైన తాను అద్భుతములనెల్ల సద్భుత విషయమైన సంపూర్ణజ్యోతి లేక జ్వాలనని తురీయుఁడు తెలిసికొనును. ఇంతటినుండి అతను 'అభిషిక్తుఁడైన క్రిష్టాను' అగును. ఈశ్వరకిరీటమును ధరించి ఈశ్వరుని పుత్రునివలె లాభముకొఱకు యుద్ధరంగములోనికి దూకును.

ఈ నాఁటినుండి ఈశ్వరత్రిభుజముయొక్కయు. తురీయుని త్రిభుజముయొక్కయు ఆధారములు రెండు కలిసిపోవును. అనఁగా ఈశ్వరునిలోని మూఁడవమూర్తి అయిన బ్రహ్మతో స్పర్శకలుగును. అందువలననే ప్రైస్తవసాంప్రదాయమున ఉదకముతో నొకసారి అగ్నితో నొకసారి దీక్షాస్నానములు చేయవలెను. 'జాన్' అను బాప్తిస్టు ఉదకముతో మాత్రమే దీక్షనీయఁగలఁడు ; కాని 'క్రిష్టాను' ఒక్కరే అగ్నితోడను, పవిత్రాత్మతోడను దీక్షనీయఁగలరు. “నీకు వశ్చాత్మాపము కలుగుటకుగాను ఉదకదీక్ష నిచ్చి, పునీతుని చేయుచున్నాను. దీక్షనిచ్చుటకు నా తరవాత వచ్చువారి చెప్పలు మోయుటకుగూడ నా కర్వతలేదు. ఆయన నిన్ను అగ్నితోడను, పవిత్రాత్మతోడను దీక్షనిచ్చి పవిత్రుని చేయును”. అని జాన్ మహాశయుఁడనెను.

తురీయాత్మ ఇట్లు అగ్నిదీక్ష పవిత్రాత్మదీక్ష పొందిన పిమ్మట విజయోత్సాహముతోడను, ఆత్మార్పణముతోడను “నా తండ్రి నన్ను తెలిసికొన్నరీతిని నేను నా తండ్రిని తెలియఁగలను. నేనే పునరుత్థానమును జీవమును

అయియున్నాను. మరణించినను నన్ను నమ్మినవారు సజీవులే. సజీవులై యుండి నన్ను నమ్మినవారికి మరణములేదు. .... నా తండ్రి నేను ఒక్కటే” అని చెప్పగలడు. ఇప్పుడు మనమూహింపజాలని మహాన్నతస్థితికే యాత్రికుడు వెళ్లును. అదే అనుపాదకలోకము. అచ్చట తన బుద్ధింద్రియమును మహాత్రిభుజములోని బుద్ధితో ఐక్యమొనర్చును. ఆతర్వాత ఆదిలోకములో ప్రవేశించి భూతభవిష్యద్వర్తమానముల కతీతుడై మనకు పరమాత్మస్వరూపుడైన సూర్యమండలేశ్వరునితో తానైక్యమగును.

జీవాత్మ పరమాత్మలో చేరి దివ్యత్వము వడయుటను గూర్చి వివిధదృక్పథములనుండి తెలియవచ్చును. 116వ పటము లో ఇంకొక విధానమును సూచించినాను. దీనిలోని మూలసూత్ర

మేమనఁగా మన చైతన్యముపై బాహ్యవిషయముల తాకిడి ఎట్లుండునో దానినిబట్టియే మనకు ప్రపంచమును గుఱించిన జ్ఞాన వైఖరికూడ ఉండఁగలదు. భూర్భువస్సువర్లోకముల తాకిడివల్ల కలుగు ప్రతిస్పందములవలననే ప్రపంచమును మనము తెలిసికొనఁగలుగుచున్నాము. ఆ ప్రతిస్పందనము లేక జవాబు అను దాని పద్ధతిమీఁదనే నొకవ్యక్తి చైతన్యవిస్తరణ ఆధార పడియున్నది. ముఖ్యముగా శీతోష్ణవీడనల తాకిడికి మాత్రమే తాతిలో సంచలనము కలుగును. కనుక దానికి భౌతికప్రపంచము మాత్రమే తెలియును. వృక్షవర్గములోనికి మాఱు సరికి కామలోకస్పందములైన ఇప్తానిష్టములకు నది చలించును ; కావున పరిస్థితులకు అనుగుణముగా సర్దుకొనెడు సహజలక్షణము దానికున్నది. భువర్లోకజ్ఞానము కూడ దానికిఁగలదు. దానికున్న భువర్లోక జ్ఞానము మాత్రమే తిస్వల్పము. జంతుస్థితిలో సువర్లోకస్పందముల నది గ్రహింపఁగలదు ; కావుననే దానికి ఆలోచనా భావనలు కలవు. దానికి భూర్భువస్సువర్లోకముల మూఁడింటి అనుభూతి కలదు. కాని దానికి సువర్లోకజ్ఞాన తిస్వల్పము. మానవుఁడు మహర్లోకానుభూతికూడ పొందఁగలఁడు. కావున విశ్వమువల్ల ఉన్న తమైన ఉత్తమ మానసిక (మహర్లోకపు) లోకపు దృక్పథ మతనికిఁగలదు.

నీచకామలోకమున మానవుఁడు పశులక్షణాలైన కామకోధలోభమోహమదమాత్సర్యాల ద్వారా ఉద్యోక పూరితము చేయఁగలఁడు. మానవుని కామశరీరము

సున్నితమగుచున్నకొలఁది అతనికి దయ, ప్రేమ, భక్తి, నానుభూతి మొదలగు లక్షణములు అలవడి, అతని వ్యక్తిగత అవసరాలకు ఎక్కువగా నుపయోగపడినను ఉత్తమకామ లోకానుభవము నియ్యఁగలవు. ఆప్రకారమే మొత్తము మీఁద వస్తువులను గూర్చి మనకున్న అసంబద్ధభావనలు, ప్రత్యేకసంకల్పములకు స్థానమైన నీచమానసిక లోకమునకు సంబంధించిన వైయున్నవి. ఎప్పుడు మన అభిప్రాయములను ఆలోచనలుగను, భావములుగను, విడదీసి వేర్వేరు వర్గముల క్రింద ఏర్పాటుచేసి వానినుండి కొన్ని సూత్రములను కనిపెట్టఁ గలమో అప్పుడే మనము ఉత్తమమానసికలోకానుభవమును పొందుదుము. కారణశరీరముతో ఆలోచన చేయఁగలిగినప్పుడు ప్రత్యేకసంకుచిత భావాల కఠీతుడై తాత్త్వికుని లక్షణమైన విశాలవిశ్వదృక్పథముతో కూడిన మతతాత్త్విక శాస్త్ర కళాభావములు అతనికి స్ఫురించును.

శుద్ధమనస్సు ఉత్తమ లక్షణమునకు కూడ అతీతమైన ఒకగొప్పశక్తి లేక ప్రజ్ఞాన సాధనము కలదు. దానినే దివ్య జ్ఞానులు 'బుద్ధి' యనెదరు. ఈమాటను హిందూమత సార స్వతమునుండి తీసుకొనిరి. ఒకవస్తువును లేక విషయమును బాహ్యమునుండి పరిశీలించి గాక దానితో తాదాత్మ్యమునొంది దానిని 'జ్ఞాత' తెలుసుకొనుటయే 'బుద్ధియొక్క' ముఖ్యలక్షణము 'బుద్ధి' అను నదొకవిధమగు చైతన్యము. ఇది ప్రత్యేకము సంకల్పముగాని భావముగాని కాదు. ఈరెండింటి యొక్క మిశ్రమము కాదు ; ఇది ఈరెండింటికి అతీ

మైన ఒకవిధమైన వర్ణింప నలవికాని సచ్చిదానందము 'బుద్ధి' యొక్క ప్రభావమునకు ఉత్తమమానసికలోకము లోపై నప్పుడు మనస్సు 'వసుద్ధైక' లేక విశ్వభావములను గ్రహింపఁ గలదు. 'బుద్ధి' శక్తి పరిశుద్ధకామలోకస్వభావముపై ప్రతిబింబించినప్పుడు దాని ఫలముగా మానవునియందు కని కరముదయించును. 'బుద్ధి' ఒక దివ్యవాణి. విజ్ఞానశాస్త్రము కన్న దీనివలన గలిగెడి జ్ఞాన మతినిర్దిష్టమైనది. భూత వర్త మాన విషయములనుబట్టియే గాక భవిష్యద్విషయములను కూడ గణనకు తీసికొని ఆలోచన చేయఁగలదు. ఈపరిస్థితిలో జ్ఞాతజ్ఞే, యముతో వికృతముకాఁగలదు. కావున ఇతని గ్రహింపు శక్తి ఉత్తమభావోద్దేకముకన్న ఎక్కువ కచ్చితముగ నుండఁగలదు. దీనినే హిందూవేదాంతములు 'ఆర్షబుద్ధి' అందురు. మునులకు ఋషులకు నుండు బుద్ధివికాస మిట్టిదే.

'బుద్ధి' అననేమో వర్ణించుటకు భాష ఉపయోగపడ నప్పుడు నిర్వాణలోకములో వ్యక్తమగు తురీయుని ప్రజ్ఞ నేలాగున వర్ణించుట? ఏలాగున, శుద్ధసంకల్పము, శుద్ధభావముకంటె బుద్ధివేటుగను అత్యద్భుతముగను నున్నదో అట్లే ఆత్మతత్త్వము బుద్ధికంటె మఱి అద్భుతమైనదని మాత్రము చెప్పిన సరిపోవును.

నిర్వాణలోకపుస్థాయికి మానవకోటి యావత్తు చేరినప్పుడే మానవజాతి సంస్కృతిపరిణామము సంపూర్ణమగును. కొద్దిమంది ప్రతిభాశాలుర కృషిద్వారాను, కళద్వారాను, బుద్ధిలోకానుభవమును (చూచాయఁగా) దృశ్యాదృశ్యముగా

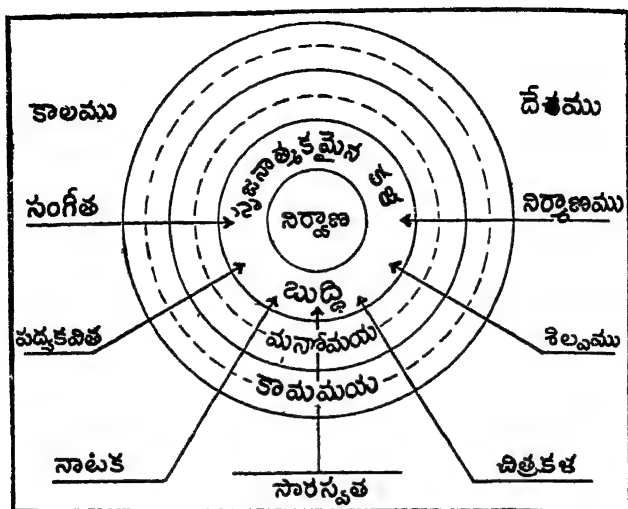
సంపాదింపఁగలుగుటయే ఇంతవఱకు మానవజాతి సాధింపఁగలిగిన ఉత్కృష్టస్థితి. కళ అనఁగా కేవలము చిత్రలేఖనము, శిల్పము, సంగీతము మాత్రమే కాదు. ఎప్పుడు భక్తి, ప్రేమ, తత్త్వవిచారణ మొదలగునవి, బుద్ధిలోకమును స్పృశింపఁగలవో అప్పుడే సద్గుణములద్వారా కళ వ్యక్తమగును. కాని కళను మానవజాతి నిన్న నే కనిపెట్టినదా అనిపించును. శాశ్వతానందముకొలుపునట్టియు ఏదోఒకరోజుకు మాత్రమేగాక సర్వకాలములకు పనికివచ్చునట్లు సృష్టింపఁబడినట్టియు, అందమైనవస్తువులను రూపొందించు ఒకప్రత్యేకస్థానము మానవునిలోఁగలదు.

మతములోఁగాని, కళలోఁగాని, వేదాంతములోఁగాని, శాస్త్రములోఁగాని ప్రతిభాశాలి అయినవాని మనస్సు బుద్ధిలోకములో ప్రవేశించినప్పుడు అతను సృష్టించినదంతయు కళామయమై యుండును. ఇట్టి ప్రతిభావంతుఁడు విజ్ఞానశాస్త్రజ్ఞుఁడైనచో ప్రకృతివిషయములను తన అంతర్వాణి శక్తితో ఊహించి బహుస్పష్టముగను చమత్కారముగను నివేదింపఁగలఁడు ; అతఁడే తత్త్వవేత్త అయినచో తానొక సిద్ధాంతమును సృష్టించి ఆసిద్ధాంతములోని అల్పానల్పవిషయముల నన్నిటిని ఎంతో సానుభూతితో సున్నితముగ ఆలోచన చేసి వానినన్నిటికి ఒకవిధమైన అందమును ఏకత్వమునుకూర్చి పెట్టఁగలఁడు మహాగురువుల నీతిబోధలు, పరిశుద్ధమైన కళను వ్యక్తముచేయును. ఈబోధలలో ఇమిడియున్న ధర్మనిరతియావత్తుమానవసమస్యలు పరిష్కరించుటకు పనికివచ్చును. ఇవి

అన్ని కాలములలోను, ఒక వినూత్న శోభతో కనపడుచు ఉండును

ప్రతిక శాఖండములోను, అన్ని ఖండాలలోని లక్షణాలు ఇమిడియున్నవి. ఒకచిత్రములో నీతిబోధ ఇమిడియున్నది. ఒకస్వరమేళనంలో తత్త్వము ఇమిడియున్నది. బుద్ధింద్రియ దృష్ట్యా చూడ మత మొక విజ్ఞానశాస్త్రమువలె, కళ తత్త్వ శాస్త్రమువలె కనపడుటయే గాక ఇవన్ని ప్రేమస్వరూపాలు అని తెలియుదుము. నీచమానసికలోకములోనే ఏకత్వము భిన్నత్వమగును. అప్పుడు ఒక ప్రత్యేకస్వరూపములో ఏకత్వమును దర్శింపలేనందున మానవుడు, ఈభిన్నరూపాలలోని అన్నిరూపాలు ఒకదాని నొకటి వ్యతిరేకించుచున్నట్లు కనపడును ; కాని బుద్ధింద్రియము వికసించినప్పుడు ఆలోచనా పరుడు, ప్రేమమయుడు, కర్మవీరుడు అయిన మానవుడు తనలోనేతాను ఏకత్వమును బడయఁగలడు. ఈఏకత్వమును మానవుడు బుద్ధిలోకములో తప్ప క్రిందిలోకములలో వ్యక్తము చేయఁజాలడు.

కాలమును దేశమును ఊతగా తీసికొని మానవుడు ఈరెండింటికి అతీతమైన 'తత్' స్థితి పొందుటకొరకు పాఠాలు నేర్చుకొనుచున్నాడు. ఇంతవఱకు మనకున్న ప్రజ్ఞానసాధనము, స్వజ్ఞానాత్మకమైన కళ. కళయొక్క వివిధ ఛాయలు ఏ ప్రకారము ఒకదానితో నొకటి సంబంధించి యున్నవి అనునది తాత్త్విక సమస్యలలో నొకటి. అట్టి వివిధసంబంధములలోను ఒకరకమునకు చెందినదానిని 117 వ పటములో

(117 వ పటము)

చూపినాను. ఉత్తమ సారస్వతములో ఉత్తేజకరమైన 'వాక్చిత్రములు', అనేక సంఘటనలను అభిప్రాయములను కళ్లకుకట్టినట్లు నాటక పద్ధతిలో వర్ణించుట, మనకు కనపడును. కాలముయొక్క, స్థలముయొక్క విలువలను సారస్వతము వినియోగించు పద్ధతిని బట్టి కళ అభివృద్ధి చెందును. కాలమును వినియోగించుట ద్వారా నాటకమునకు దారితీయును, నాటకము పద్యరచనకు, పద్యగచన, దానిలో సహజముగా ఇమిడియున్న సంగీతలక్షణమును బట్టి సంగీతమునకు దారితీయును.

దేశాన్ని వినియోగించుటద్వారా చిత్రకళ ఉద్భవించినది. సారస్వతములోని వాక్చిత్రము ఈచిత్రకళతో కొంత

వరకు ముడిపెట్టబడివున్నది. రెండు పరిమాణములనుమాత్రమే వినియోగించు చిత్రలేఖనము మూడు పరిమాణముల నుపయోగించు శిల్పముగ అభివృద్ధిచెందినది ; శిల్పవిద్య, కల్పనాచిత్రము, సామరస్యముతో కూడిన నస్తునిర్మాణ శాస్త్రము అద్భుత కాళలమునకు దారితీసినది. ఏదో ఒక కాలములోనో లేక కాలములలోనో సంభవించిన సంఘటనలను అంశములను ఆధారముగా తీసికొని నాటకము రచియింపబడును. కాలమునకు సంబంధించిన నాటకమునకు, దేశానికి సంబంధించిన చిత్రకళకు ఉండే సంబంధము తెలిసికొనుట ఎక్కువ కష్టమైన పనికాదు. శిల్పవిద్య మూగకావ్యము వంటిది. కావ్యమన్ననో, ఊహనుండి చిత్రముతరువాత చిత్రమును కాళలముతో నిర్మించిన శిల్పము వంటిది. గొధే, లెస్సింగులు (యూరపు దేశపు కవులు) ' నిర్మాణశిల్పము గడకట్టిన సంగీతము, (architecture is frozen music) అని చిత్రించి నారు. సంగీతమునకు నిర్మాణశిల్పమునకు గల సంబంధమును తెలియచేయు క్లిటుకు ఈ వర్ణనలో కలదు.

బుద్ధిలోకములో తురీయునికి తెలిసిన జీవితపువిలువలను పరిశుద్ధ కళాస్వరూపముల సాహాయ్యముతోనే మానవ చైతన్యము గ్రహించుటకు వీలగును. మానవులలో కళాస్వాదనా శక్తి ఈనాటికి కూడ శైశవదశలో ఉన్నది; కాని సోదరభావము పెంపొందిన కొలఁది జీవితములో కళను ఆస్వాదించు శక్తి హెచ్చగును. ఇంకోవిధముగా ఆలోచించిన కళాచాతుర్యము హెచ్చగుచున్నకొలఁది సోదరభావమును సాధించు శక్తి ఎక్కువగుచుండును.

కళాసృష్టి అంతిమదశకు మనము వచ్చి ఉత్తమకళ కూడ వ్యక్తముచేయలేని మహత్తిరమైన శక్త్యానుభూతులు మనకు కలుగుట ప్రారంభమైనప్పుడు, ఆత్మలోకములో తురీయుని లక్షణములను నిరూపించు సృష్టికలాపములను మనము తెలిసికొనఁగలుగుదుము. ఒకే ఒక కర్మప్రపంచము ఏర్పడునటుల భూలోకముతో నిర్మాణలోకవైభవమును ఎట్లు కలపుటసాధ్యము అనునది భవిష్యద్రహస్యానికి సంబంధించిన విషయము.

చైతన్యపరిణామమును పూర్తిగా అవగాహన చేసి కొన్న భగవంతునిగూర్చిన రహస్యము అర్థము కాఁగలదు; కాని ఆయనయే జీవితసర్వస్వముగనుకను మనముకూడ భగవదంశసంభూతులముగనుకను చైత్యవధములో అభ్యుదయము చెందుచు తత్ఫలముగా, ఆయనను తెలిసికొనుట, ఆయన రూపమును క్రమక్రమముగా పొందుట కూడ జరుగును. కాని భగవంతుని తెలిసికొనుటలో మనలను మనము తెలిసికొనుచున్నాము. ప్రత్యంశములోను ఆయన సంపూర్ణముగా ఉన్నాఁడు అనునదే చైతన్యమునుగుఱించిన రహస్యము దీనిని తెలియుట ఒకఎత్తు. 'ఇదే' అగుట ఇంకొకఎత్తు. మనము ఆయనవలె పనిచేయఁగలిగినప్పుడే ఆయన సంపూర్ణత్వము బడయుట సాధ్యము అనఁగా ఈశ్వరుఁడు అనంతమైన తన పరిధిలోఁగల యావన్మందిని ఎట్లు చూడఁగలఁడో అట్లే మనకు సంబంధించి మనచిన్నపరిధిలోనున్న యెల్లవారిని పూర్తిగాను స్వేచ్ఛగాను మనము చూడఁగలుగుటయే దీనికి

మార్గము. ఈశ్వరుని ఎప్పటికైనను పూర్తిగా అనుకరింపఁ
గలుగుట మనకు సాధ్యముకాదు. అదే మనగమ్యస్థానము
కాబట్టి మనము స్వతంత్రమైన జీవితములు గడుపుటకుగాను
ఆయననుండి మనలను వేరుచేసెను. ఆయన సంపూర్ణత్యాగ
మయజీవితములో ఆయనతో కలిసి పనిచేయుటయే నిజముగ
జీవితమునకు విలువచేకూర్చునని ఆయననుండి బయటకువచ్చి
తిరిగి ఆయనలో ఐచ్ఛికముగ లీనమగుచున్న వారి దృఢాభి
ప్రాయము.

14 అధ్యాయము

ప్రపంచాంతరంగిక పరిపాలకవర్గము

దివ్యజ్ఞాన 'జిజ్ఞాస' కలవానిని చకితునిచేయు సిద్ధాంతములలో ముఖ్యమైనది ప్రపంచమును పరిపాలించుచున్న 'ఆంతరంగికపరిపాలకవర్గము' నుగూర్చిన విషయము. అన్నియుగాలలోనుకూడ ప్రపంచాంతర్జాతీయజీవితము అనేకసంధర్భాలలో లక్ష్యరహితముగా కనబడును. ఇదిగాక చారిత్రకు లొకరు వ్రాసినట్లు చరిత్ర (దేశములకుసంబంధించినది) అనునది మానవజాతిలో నుండెడి లోపాలయు, నేరాలయు, దురదృష్టాలయు జాబితాయే అని అనిపించును. సందేహపూరితమనస్కుడైన నేటి మానవునికి ప్రపంచములో జరుగు ప్రతిసంఘటన ఈశ్వరసంకల్పసిద్ధికి వినియోగపడు నట్లు ఉద్దేశించి జరువబడుచున్న దని నమ్ముట చాలకష్టము. ఏదో దూరపు భవిష్యత్తులో ఒక లక్ష్యమును సాధించు ఉద్దేశముతోనే సృష్టి యావత్తు ముందునకు వెళ్లుచున్న దను విషయమును స్థూలముగా మతదృష్టిగలవారు నమ్ముదురు. కాని 'ఆయన ఆజ్ఞలేనిదే ఒక పిచ్చుకకూడ రాలిపోదు' అను విషయమును అక్షరాల నమ్మవలెనన్న అది హృదయానికి నచ్చవలసినదేగాని మనస్సునకు నచ్చుట కష్టము.

క్రీస్తుప్రభువు ప్రకటించిన ఇట్టి సిద్ధాంతముకంటె ప్రపంచములో ఇంకో అద్భుతవిషయ మేమియు నుండదు.

‘ఆయన ఆజ్ఞ లేనిదే పిచ్చుక మరణింపదు’ అను విషయము అక్షరాలా నిజము. ఏలయనఁగా పిచ్చుక చనిపోవును అనేడి విషయము ఆయనకు గుర్తునకు రాకుండ అది మరణించునప్పుడు దానిని తన ప్రేమపాశముతో బంధించి హాయిగా మృత్యుద్వారమున ఆనందసీమకుఁ గొనిపోకుండ ఒకపిచ్చుక కూడ మరణింపదు. సూర్యునిచుట్టును నిత్యమును తిరుగుచున గోళములోని ప్రతిసంఘటనను మహాత్ములు నడిపింతురు. ఈశ్వరప్రణాళిక ననుసరించి ఎప్పటి కేభాగము పూర్తికావలసియున్నదో అది నిర్వహించుటకుఁగాను మానవుల మంచి చెడ్డలు అన్నింటిని, అనఁగా వారి లోపాలను తప్పులను కష్టములనేకాక వీరత్వమును త్యాగమును స్వప్నమును గూడ, ఉపయోగింతురు.

ఆంతరంగిక పరిపాలకవర్గమునుగూర్చిన విశేషములన్నియు సనాతనగుప్తవిద్యలో (ancient mysteries) ఎంతో విలువఁగల రహస్యజ్ఞానముగా దాచి ఉంచబడినవి; కాని మానవజాతి త్వరితగతిని పురోగమించుటకు ఈనాడున్న అవకాశమును పురస్కరించుకొని ఈగుప్తవిద్యను వెల్లడి చేసినారు. ఇట్లు బహిర్గతము చేయఁబడిన విషయములను చాలమంది లెక్కచేయనేచేయరు; పెఁగాకొందఱపహాస్యముకూడ చేయుదురు. కాని ఈజ్ఞానమువలన కొద్దిమంది జీవితములో నొక నూతనదృక్పథ ముదయించి “ఈశ్వరసంకల్పము పరిణామము” అనెడిసిదాంతమునెఱవేటుటకు హృదయపూర్వకముగాను, నిజాయితీతోను పనిచేయుటకు దీక్షవహింతురు.

ఈ చివరివర్గానికి చెంది ఇదివఱలో హృదయానికి మాత్రమే నచ్చిన విషయాలు ఈనాడు శాస్త్రదృక్పథానికి కూడ సరిపోవునట్లు మనస్సునకు నచ్చచెప్పటకు ప్రయత్నముచేయు వారికొకటి దివ్యజ్ఞానసమాజముద్వారా గుప్తవిద్య చాల భాగము వెల్లడి చేయఁబడినది.

ఈగ్రంథములో ఎక్కువ ప్రాముఖ్యమిచ్చుచు వ్రాసిన విషయ మేమనఁగా, ప్రకృతిలోను, జీవితములోను, మానవ హృదయములోను సంభవించునదంతయు ఈశ్వరచైతన్యనిరూపణమేయని, ఆయన చైతన్యము అంచలవారీగా బహిర్గత మగుచుండు నని, జీవచైతన్యముల ఉపాధులన్నియు పరిణామపు నిచ్చెనలోని మెల్లవలె ఒకదానితో నొకటి సంబంధము కలిగియున్నవని, ఇదివఱలోనే వ్రాసియున్నాను. ఆయన చైతన్యము అణువులలోను కిరీములలోను కూడ ఇమిడియున్నది; కాని 'థ్యానచోహన్'లోను, గ్రహమండలేశ్వరునిలోను ఆ చైతన్యము ఎక్కువగా వికాసముచేదినది. ఈ లోకములోని మానవులందఱిలోను ఆయన చైతన్యము ఇమిడి యున్నది; మన చిన్న సోదరులైన 'జంతువర్గముకంటె, మన మాయన చైతన్యము నెక్కువగ వ్యక్తము చేయుచున్నాము. మానవాతీతవర్గమునకు సంబంధించినవారు ఇదే ప్రకారము మానవునికంటె ఈశ్వరచైతన్యము నెక్కువగ వ్యక్తముచేయుచున్నారు. వీరే ప్రపంచముకొకటి అంతరంగికపరిపాలకవర్గమును నిర్మాణముచేయుదురు.

సూర్యమండలములోని ప్రతిగోళములోను ఆగోళము నకు సంబంధించిన ఈశ్వరప్రణాళికను సడిపించుటకు ఈశ్వరుని మంత్రివర్గ మొకటి పనిచేయును. ఈ మంత్రివర్గమునే మహీపీఠ మందురు. వృద్ధీగోళమున కట్టి మహీపీఠ మొకటి యున్నది. దీనికి సంప్రదాయసిద్ధమైన పేర్ల నేకము లున్నవి. అందులో ఇప్పడెక్కువ వాడుకలో నున్న పేరు 'మహాశ్వేత సోదరబృందము.' ఇది కేవలము మానవాతీతులసంఘము మాత్రమే కాదు ; ఈశ్వరుని చైతన్యముతో నిండియున్న సజీవప్రాణివంటిది. ఇది ఒక "మహాఘనతచెందిన ఉన్నతసంఘము"; అట్టి ఉన్నతసంఘాల కొక నమూనా వంటిది. ఇందలి ఉద్యోగస్థులు అహోరాత్రాలు నిర్విరామముగా కృషి సాగించుచునే యుందురు. ఈ శ్వేతసోదరబృందము నకు చెందిన జీవన్ముక్తు లందరు వారి వారి అర్హతలనుబట్టి తమ ప్రత్యేక శాఖకు చెందిన పనిని నిర్వహింతురు.

ఈ 'మహాశ్వేతసోదరబృందము, ఈశ్వరుని చైతన్యముతో నిండియుండునని ఇప్పడే చెప్పియున్నాను. అవ్యక్తముగనున్న ఈశ్వరుఁడు వ్యక్తమగు నప్పుడు ఏప్రకారము త్రిమూర్త్యాత్మకముగ పనిచేయునో ఆప్రకారము ఈశ్వర చైతన్యము ఆయన త్రివిధస్వభావముయొక్క, భూలోకము లోని ప్రాణినిధులైన ముగ్గురు మంత్రులద్వారా ప్రవహించును. ఈ మంత్రులు ఆయన త్రివిధశక్తులు ప్రవహించుటకు కాలువలువలె పనిచేయుదురు. ప్రధమద్వితీయతృతీయ మూర్తులు, అనఁగా తండ్రి కొడుకు పవిత్రాత్మ, అనఁగా

సనాతనధర్మము ప్రకారము మహేశ్వరవిష్ణుబ్రహ్మలు త్రిభుజములోని మూడడు భుజములు. పృథ్విపై ఈమహాత్రిభుజ ప్రతినిధి అయిన ఇంకనొక చిన్నత్రిభుజములోని భుజమువంటి వారు ముగ్గురు మహాత్ములు - వారే జగత్ప్రభువు, బోధిసత్త్వులు, మహాచోహన్. ఇందులో మొదటి వారు మానవ కోటినిమిత్తం ఈశ్వరుని ౩ రాశక్తిని క్రిందికి తీసికొని వత్తురు. రెండవవారు ఈశ్వరుని జ్ఞానశక్తి ప్రరసామునకు కాలువ వంటివారు. వీరు మానవజాతిశ్రేయస్సుకొఱకు 'ప్రాయశ్చిత్తము లేక పాపపరిహారము' అను నొకరహస్యధర్మమును నెఱవేర్చెదరు. మూడవవారు ఆయనదివ్య మనస్సున కొక ప్రవాహమువలె పనిచేసి మూడవమూర్తి కార్యకలాపాలు వెల్లడిచేయుదురు.

ఈశ్వరుడు తన పని నిర్వహించునపుడు త్రిమూర్తిగా వ్యవహరించినప్పటికిని ఆయనలో అవ్యక్తముగా కొంత భాగముండును. ఇదేప్రకారము మన పృథ్విలోకానికి సంబంధించిన మహిమీతత్రయముకూడ వ్యవహరించును. శాసించు చక్రవర్తి, ప్రణాళికను చూపించు ప్రధానమంత్రి, ఉత్తరువులను నెరవేర్చు సేనాపతి, ఈ ముగ్గురు మహనీయులే కాక వీరి వెనుక 'మానద్రష్ట' ఒకరున్నారు. ఈ నాలుగవ వాగు వెనుకటి చక్రములో మన గోళమునకు జగత్ప్రభువుగా పనిచేసి వర్తమానచక్రములో మహిమీతత్రయము వెనుకనుండి కనిపెట్టుచు మానవశ్రేయస్సుకొఱకు 'భగవత్ప్రణాళికానిర్వహణకొఱకు' మన మూహింపలేని ఎన్నో ఘనకార్యాలు చేయుచుందురు.

118 వ బొమ్మలో 'మహీపీఠము'లోని ఆధికారిక పురుషులను అంతస్థులవారీగా కనబఱచితిమి. మహీపీఠమునకు సర్వాధికారి 'జగత్ప్రభువు'. ఈ గోళముపై మానవులకు దేవతలకు సంబంధించిన సంఘటనలన్నియు, వీరి ఆదేశాలకు ఆజ్ఞలకు లోబడియే జరుగును. మన పృథ్వీగోళములోని సప్తలోకములలోను జరుగు సంఘటనలన్నియు అదివఱకే ఆయన చైతన్యములో పొందుపఱచి ఉంచినారు. ఆయన తేజస్సు పృథ్వీగోళమంతట వ్యాపించి యుండును. గాన ఆ తేజఃపరిధిలో జరుగు విషయము లన్ని ఆయనకు పూర్తిగా తెలియును. ఆయనకు తెలియని రహస్యముగాని, ఆయన గుర్తునకు రాని అన్యాయముగాని (ఎంత స్వల్పమైనదైనను) ఉండదు.

మహీపీఠములో 'చక్రవర్తి' పదవి వహించుచున్న వారు భూలోకమునుండి జీవన్ముక్తి పొందలేరు. ఆయన నిర్వహించుచున్న మహాన్నతపదవి పొందుటకు మన భూలోకమునుండి జీవన్ముక్తులైన వారికి అర్హతలేదు. ఆయన శుక్ర పరిణామవ్యూహములోనే జీవన్ముక్తులైనారు. పృథ్వీపై జరుగవలసిన పరిణామవిధానమును నడిపించుటకొరకు అటు వదిలయిదులక్షల సంవత్సరాలక్రింద శుక్రవ్యూహమునుండి మనవ్యూహానికి విచ్చేసినారు. వారిచ్చటకు నచ్చుసరికే చాంద్రచక్రకల్పమునుండి పృథ్వీచక్రకల్పమునకు మానవ జీవులు పంపబడిరి. ఆయన ఆజ్ఞ లేనిదే ఎవ్వరిని శ్వేతసోదర బృందములో జేర్చుకొనరు. దీక్షాసమయమందు, అభ్యర్థిని, మహాశ్వేతసోదరబృందములో ప్రవేశపెట్టినట్లు అంగీకార

మహాకేవల సోదర బృందము

జ్ఞానదీక్షలు	మౌనప్రస్థ						
దశమ	జగత్ప్రభువు						
నవమ	ప్రత్యేకబుద్ధ	బుద్ధ					
అష్టమ	మనువు	మమ	పా	చా	సా	ని	
సప్తమ	చావోన్	చావోన్	చావోన్	చావోన్	చావోన్	చావోన్	
షష్ఠమ	అశేష(ముక్త)	అశేష(ముక్త)	అశేష(ముక్త)	అశేష(ముక్త)	అశేష(ముక్త)	అశేష(ముక్త)	
పంచమ	చతుర్థ	జ్యోతియరంజ	చతుర్థరంజ	పంచమరంజ	షష్ఠమరంజ	సప్తమరంజ	
చతుర్థ	జ్యోతియరంజ	జ్యోతియరంజ	చతుర్థరంజ	పంచమరంజ	షష్ఠమరంజ	సప్తమరంజ	
తృతీయ	జ్యోతియరంజ	జ్యోతియరంజ	చతుర్థరంజ	పంచమరంజ	షష్ఠమరంజ	సప్తమరంజ	
ద్వితీయ	జ్యోతియరంజ	జ్యోతియరంజ	చతుర్థరంజ	పంచమరంజ	షష్ఠమరంజ	సప్తమరంజ	
ప్రథమ	జ్యోతియరంజ	జ్యోతియరంజ	చతుర్థరంజ	పంచమరంజ	షష్ఠమరంజ	సప్తమరంజ	

సూచకముగ 'చక్రవర్తి' తారక దీక్షనిచ్చు గురువర్మల శిరస్సుపై నొక్కసారి మెఱయును. సనాతనధర్మములో మహీశీతచక్రవర్తిని 'సనత్కుమారులు' (నిత్యయావనులు) అని అందురు. వారు ధరించునది భౌతికశరీరమైనను వారు అయోనిజులు. వారి శరీరము క్రియాశక్తితో నిర్మాణము చేయబడినందున జరావస్థ నెన్నడు పొందదు. ఆయన ఎల్లప్పుడు పదునాడేండ్ల యువకునివలె నుందురు. ఈశ్వరుని ఇచ్చా శక్తియే సనత్కుమారుని రూపము ధరించినది. ఆయన పేరు, సముద్రమువలె, బహువిస్తారమైనది.

ఆయన చుట్టును భూతముల కధిపతులైన నలుగురు ఉత్తమ దేవరాజులు కొలువు తీర్చి ఉందురు, వీరే మానవుల కర్మలను చక్కపెట్టుచుందురు. గొప్ప గొప్ప దేవతలందఱు వీరి కొలువుకూటమునకు చెందియుండి వీరి ఆజ్ఞకు బద్ధులై పనిచేయుచుందురు. నిస్సార్థసేవాపరాయణత్వము వల్ల సనత్కుమారుల ఆశీర్వాదబలముపొందిన పృథ్వీపతులందఱు అగోచరమగు 'వారసత్వ' రీత్యా ఒక నిగూఢమైన దైవబలము సంక్రమించును. ఇంగ్లాండు దేశపు చక్రవర్తి వట్టాభిషేక సమయములో ఆయన వామహస్తములో ఒక చిన్న గోళము, దక్షిణహస్తములో రాజదండము ఉంచెదరు. ఇది 'చక్రవర్తి' సనత్కుమారులవారినుండి వచ్చిన సనాతనమైన సంప్రదాయమునకు చెందిన స్మృతిచిహ్నము. పృథ్వీ గోళము మన దృష్టిలో ఎంత పెద్దదైనను 'సనత్కుమార చక్రవర్తి' అటచేతిలో ఇమిడియుండును. అందువలననే వారి

ఎఱుక లేనిది ఒక పిచ్చుక కూడ మరణింపదు అనునది పూర్తిగా నిజమని స్పష్టమగును.

ఆయన శుక్రిమండలమునుండి వచ్చునప్పుడు ఆయనతో కూడ ముగ్గురు శిష్యులు లేక సహచరులు వచ్చిరి. వారిని హిందూ సంప్రదాయప్రకారము సనందనసనక సనాతను లని అందురు. వీరందరిని (సనత్కుమారులతోసహా) బ్రహ్మమానసపుత్రులని, జ్యోతిష్పుత్రులని అనెదరు. ఈ నలుగురు జ్యోతిష్పుత్రులు శాశ్వతజ్ఞానమునకు శిరస్సు, హృదయము, ఆత్మ, బీజము వంటివారు. జీవతరంగము భూమినుండి బుధగ్రహము పైకి వెళ్ళుసరికి ఈ ముగ్గురు ఒకరి తరువాత నొకరు బుధగ్రహానికి ప్రభువులై అచ్చటి పరిణామము నంతను నడిపించెదరు. వీరినే పౌద్ధమతములో 'ప్రత్యేక బుద్ధులు' అని అనెదరు. వీరు ప్రపంచములో మతములు, స్థాపించుటగాని, బోధించుటగాని చేయరు. వీరు 'ప్రధమరేఖ' లేక 'పరిపాలనరేఖ' కు సంబంధించిన వారు. కాని 'బుద్ధు' లందరును 'ద్వితీయరేఖ' అయిన 'బోధనరేఖకు' సంబంధించినవారు. ఈ ముగ్గురు జగద్గురువులపాత్రల నిర్వహింపరు; కాని బుద్ధులతో సమస్థాయిలో నుందురు. వీరిని అందుకనియే పౌద్ధమతస్థులు, అపార్థానికి దారి తీయునట్లు 'ప్రత్యేక లేక స్వార్థబుద్ధులు' అని అందురు. బుద్ధభగవానునితో పాటు వీరి ప్రేమ కూడ అపారమైనదే. వీరు మానవులకు ప్రసారము చేయునది శక్తిగాని జ్ఞానముకాదు.

ఈపృథ్విపై ద్వితీయరేఖకు సంబంధించిన వారుపొందే మహాత్కృష్టమైన దీక్ష 'బుద్ధదీక్ష'. అనేకయుగాల నుండిచేయుచున్న మానవసేవకు బోధిసత్వులవారో, జగద్గురు వరేణ్యులో ఈదీక్షను పొందడమనునది వారు నిర్వహించిన కార్యములకు మకుటాయమానముగా పరిగణించెదరు. వీరు ఎన్నో మతములు స్థాపించిన తరువాత వారి కడసారి జీవితములో, వివిధ దీక్షలను పొందుటకు సంసిద్ధులైన శిష్యులను పోగుచేసి వారితో సహా భూలోకములో జన్మయెత్తుదురు. ఆ విధముగా భూలోకములో అవతరించి సర్వప్రపంచమునకు అనువగు నొకమహాత్కృష్టమగు ఏకైకమతమును ప్రసాదించి భౌతికశరీరమునకు సంబంధించినంత వఱకు తమ పనిని పూర్తి చేసికొని ఇంతకంటె ఘనమైన కార్యమును నిర్వహించుటకు ఇతర లోకములకు వెళ్లెదరు. ఆయన మానవజాతిని విడిచి వెళ్లినప్పుడు 'జగద్గురువు' పదవి నికొంకరికప్పచెప్పి నిష్క్రమింతురు. బుద్ధపరంపరలలో కడపటి వారు 'గాతమ బుద్ధులు'. వీరి తరువాత 'బుద్ధపదవి'ని ప్రస్తుతము బోధిసత్వులు గానున్న మైత్రేయ ప్రభువు నిర్వహింతురు. ఈపదవి స్వీకరించుటకుముందే సాంప్రదాయము ప్రకారము వీరినే 'మైత్రేయబుద్ధులు' అని అందురు.

మిగతా 'అయిదురేఖలలో'ను అనగా తృతీయరేఖ మొదలు సప్తమరేఖవఱకు సంబంధించిన వారిలో మానవుల కువీలున్న ఉన్నతదీక్ష 'మహాచోహన్' దీక్ష. ఈదీక్ష పొంది తత్పదవిని ఎవరో ఒక్క మహాత్ముడే నిర్వహించును. ఏయు

గములో ఏ రేఖకు గాని ఏ ఉపరేఖకుగాని ప్రభావము హెచ్చుగ నుండునో, అట్టి వానికి సంబంధించిన ఒకమహా త్ముఁడు ‘మహాచోహన్’ పదవి నలంకరించును. ఈయనయే ప్రపంచపరిణామ విధానములకు సంబంధించిన లేఖ్యముల రక్షకుఁడు (keeper of the records). ప్రణాళికను దశల వారీగా అభివృద్ధి చేయుటలో ‘శ్వేతసోదరబృందమువారు’ నిర్వహించు కార్యకలాపాలను నడిపించుచు ఆవేక్షించుచు నుండెదరు. వీరికి “భవిష్యత్తు” అంతయు కన్నులకు కట్టినట్లు గోచరించుచు ఉండును.

ప్రథమరేఖకు, చెందిన జీవన్ముక్తుఁడు సప్తమదీక్ష నీయఁబడిన తరువాత బహు ప్రయాసకరమైన విధులతో కూడియున్న ‘మూలజాతి మనువు’ యొక్క పదవిని స్వీకరించును. వారు పదవిలో ప్రవేశించినప్పటినుండియు ఆనూతన మూలజాతిలోను దాని ఉపజాతులలోను పని చేయుటకు అర్హులైన జీవులను నెమ్మదిగా ఎంచుకొనెదరు. లక్షలాది సంవత్సరములు చరిత్రతో నిండిన ఒకమూలజాతి కాలములో వివిధములైన మార్పులతో ఒక ఉపజాతి తరువాత నింకొక ఉపజాతి నిర్మాణము వేయుచు ఆ ఉపజాతికి సరియైన పద్ధతిని రూపొందించుటకుగాను ఒక్కొక్క ఉపజాతిలో తాను జన్మ ఎత్తుచుండును. ఈపనిని జయప్రదముగా నిర్వహించిన మీఁది ‘అష్టమదీక్ష’ అయిన ‘ప్రత్యేకబుద్ధ’ దీక్ష నొందుటకు అర్హత సంపాదించును. అనేకయుగములట్లు గడచిన పిమ్మట జగత్ప్రభువుగ నవమదీక్ష పొందెదరు. గతించిన ‘మనువు’ లలో

ఇద్దరుమాత్రమే ఇంకను మానవజాతితో నిలిచి యున్నారు. పదిలక్షల సంవత్సరములక్రితము నాల్గవ మూలజాతిని స్థాపించిన 'చాతుష' మనువు, అఱువదివేల సంవత్సరాలక్రితము ఆర్యన్ మూలజాతిని (అయిదవమూలజాతి) స్థాపించిన 'పై న స్వత' మనువు ఇప్పటికిని ఉన్నారు.

118 వ పటమును పరిశీలించినచో అన్ని రేఖలపైన 'అశేఖదీక్ష' నొందిన జీవన్ముక్తులున్నట్లు తేలును. ఈ స్థాయికి వచ్చిన తరువాత జీవన్ముక్తునికి భవిష్యత్కార్యనిర్వహణ కొఱకు ఏడు మార్గములు కలవు. అందులో ఏదైన ఒకమార్గ మెంచుకొనవచ్చును. మానవజాతితోనే కలిసి పనిచేయుటకు నిశ్చయించుకొన్నచో అట్లుచేసి కొంతకాలమైనపిదప ఆఱువ తారకదీక్ష తీసికొనును. ఈస్థితిలో కూడ మానవజాతికి సంబంధించిన పని మానివేసి ఇంకోమార్గము నిర్ణయించుకొన వచ్చును. కాని ఈపనినే సాగించుటకు నిశ్చయించుకొన్నచో 'సప్తమదీక్ష' పొందుటకు అర్హత సంపాదించి 'మనువు' లేక 'బోధిసత్తులు' లేక 'మహాచోహన్' పదవి నిర్వహింపవచ్చును. ఒక్కవిషయముమాత్రము స్పష్టముగా తెలిసికో వలసియున్నది. సప్తమదీక్ష పొందినయెల్లవారికి పైమూఁడు పదవులు రానేరవు. ఒకే కాలమందు ఎవరో ఒక్కరే ఒక్కొక్క పదవిని నిర్వహింతురు. మిగిలినవారు ఈశ్వర సంకల్పసిద్ధికి ఉపయోగించు ఇతరమార్గములలో పనిచేయుచుందురు. ఇందులో 'మహాచోహన్' పదవి నిర్వహించిన వారు ఆ పదవినుండి విరమించిన పిదప తిరిగి తమ భావికార్య

కృమము నిర్ణయించుకోవలసియున్నది. ఇప్పుడుకూడ మానవ జాతి అభివృద్ధికే పనిచేయుటకు నిశ్చయించుకొన్నచో 'అష్టమ'దీక్ష పొందుటకుఁగాను ప్రథమ లేక ద్వితీయ రేఖ లోనికి వీరు నూటవలసియున్నది. అటులనే 'బుద్ధ'పదవిలో నున్న మహాత్ముఁడింకను మహీవీరములోనే ఉండవలెనని నిశ్చయము చేసికొన్నయెడల 'ప్రథమరేఖ'లోకి మార్చుకొని 'నవమతారక'దీక్ష పొందవలసియున్నది.

'అశేఖ'దీక్షకు మించిన దీక్షలు పొందినవారు, మానవ జాతిని విడిచి వెళ్లినవారు, ఏరేఖకు సంబంధించిన జీవన్ముక్తులైనను అట్టి ఉన్నతదీక్ష లీగోళముపై తీసికొనుటకు తగిన అర్హత సంపాదించనప్పుడు ఇతరత్రా అట్టిదీక్షలు తీసికొనవచ్చును. ఒక రేఖకన్న ఇంకోరేఖకు ఎక్కువగొప్పతనమేమియు లేదు. అన్ని రేఖలపైన అన్నిదీక్షలు తీసికొనవచ్చును. కాని ఒక 'ప్రపంచములో' ముగ్గురు 'జగత్ప్రభువులు', సప్త 'మనువులు', సప్త బోధిసత్వులు, కొంతమంది 'మహాచోహన్లు' మాత్రమేకావలసియున్నందున దీక్షలు తీసికొన్న మహాత్మునిందఱకు ఈ పదవులు లభింపవు, కావున 'అశేఖ'దీక్ష తీసికొన్న పిదప చాలమంది నిర్వాణములో ప్రవేశించి మానవ జాతితో సంసర్గములేని ఇతర కార్యములలో నిమగ్నులయ్యెదరు.

దృశ్యాదృశ్య ప్రపంచములలోని పనినంతను 'మహాశ్వేతసాదర బృందములోని' జీవన్ముక్తులు నడిపించెదరు. ఈశ్వరుఁడు తన అధికారమును, జ్ఞానమును, ప్రేమను ఈమహాత్ము

లకు దత్తము చేయును. వారు, ఈశ్వరశక్తిని మానవావసరములకు సంబంధించిన ప్రతిశాఖకు అనగా మతతత్వ శాస్త్రకళావ్యాపారాభ్యుదయ శాఖలన్నిటికి పంచి ఇచ్చెదరు. వీనినన్నిటికి ప్రోత్సాహమిచ్చి నడిపించెదరు. వీరు మానవుల మధ్యమున అవతారమెత్తిగాని లేదా అదృశ్యముగా ఉండిగాని మానవులను, దేశములను చతురంగపు బల్లపైన కాయలవలె ఎత్తులు వేయుచు నడిపించి ఏలాగున అయిన ఈశ్వర ప్రణాళికతో మానవులు సహకరించునట్లు చేయుటకు చాటుపడుచుండెదరు ; కాని మానవులు తమకు కనపటిచెడి అనిష్టత వలన వీరి పని కెక్కువ ఆటంకము కలుగుచుండును. కాని మానవులను బలవంతపెట్టి వారి మార్గమునకు త్రిప్పుకొనుట మహాత్ముల కిష్టము లేనందున అచారమైన ఓషికతో శ్రమపడుచు మానవుల మంచిచెడ్డలు రెండింటిని అనంతమైన ప్రేమతో అర్థముచేసికొనుచు వారికి ఉత్సాహముకలుగఁజేయుచు అందఱను నడిపించెదరు.

మహాశ్వేతసోదరబృందమువారి శాశ్వతహస్తములు మానవజాతిచుట్టు ఒక కవచమువలె నుండెదవు. వారు ప్రణాళికను పూర్తిచేయుటకు శ్రమపడుచుండగా మానవజాతికి మొత్తముమీఁద అవజయమెన్నఁడు కలుగదు. మనవలెనే వారును ఒకానొకప్పుడు పాపులై లోపాలతోనిండియుండియు ఈనాఁడు సంపూర్ణత్వము పొందియున్నందున మనముకూడ ఒకనాఁడు వారి నలె జీవన్ముక్తులము కాఁగలమను ఆశాభావము, సత్యమైనదేకాని కలమాత్రము కాదు.

వారి ప్రేమయే మనకు సౌఖ్యము చేకూర్పగలదు. వారి బలమే మనకు శాంతిని, ముక్తిని ప్రసాదించును. నిత్యము వారి సేవలో నిమగ్నులమైననాఁడు ప్రతివస్తువు 'సత్యం, శివం, సుందరం' అనునవి ధ్యేయముగా పెట్టుకొని పురోగమించు చున్నవను నిశ్చయ బుద్ధి మనకు కలుగును. వారి వలన స్వీకరింపబడి వారి చేతి క్రింద పని చేయుటకు మనలను వారి సిబ్బందిలో చేర్చుకొన్ననాఁడు మనము మోక్షమార్గములో అడుగుపెట్టినట్లు ఎంచుకొనవచ్చును.

15 అధ్యాయము

శిష్య పథము

సనాతనజ్ఞానము మహత్తరమైన పరిణామప్రణాళికను అన్వేషకుని కన్నుల కట్టినట్లు బహిర్గతపఱచుచుండఁగా అందులో కొందరు ఆప్రణాళికకొఱకు ఆత్పార్వణ చేసికొనుదు మని ఎంతో ఆవేదనతో ఆతురతతో తహతహలాడుచుందురు. అట్టి స్వర్గతుల్యమైన దృశ్యమును వీక్షించిన తరువాత ప్రాపంచికవిషయములయందలి రుచి నశించును. అప్పటి నుండి ఆప్రణాళికకు అంకితమై పోయి ఏవిధమైన దాపరికము లేకుండ సేవ, భక్తి, వైరాగ్యములే ఆదర్శముగా పెట్టుకొని జీవితము గడుపును. స్వర్గసీమయందుండు విశాల చైతన్యమును భూలోకములో వ్యక్తపఱచుటయనునది మానవునిలోని ఉత్కృష్టమైన భావము. ఆదర్శ విషయమును దర్శించుటవలన దానిని పొందు అవకాశము ఎక్కువగును; ఏలయన మానవునిలోనే మార్గము జీవము సత్యము ఉన్నవి. మానవుని ఆత్మలో ప్రకాశించుచున్న వెలుగు చూచుటకుఁగాను ఆతని నిద్రనుండి మేలుకొల్పుట అవసరము.

అట్లు ఆతని మేలుకొల్పుటలో అనేకదశలు గలవు. అతనిలోని ఈశ్వరాంశ మఖండజ్యోతిగా ప్రకాశింపవలె నన్నచో మానవుడు అన్నివిధములగు సంస్కృతుల ప్రభావమునకు గుఱికావలసియున్నది. సుదీర్ఘ మగు జీవుని చైతన్య

పరిణామచరిత్రలో ఒక ఘట్టానికి వచ్చుసరికి, స్వార్థసంకుచిత లక్షణాలు నశించి పరోపకారచింతన స్పష్టముగా గోచరించు స్థితి వచ్చును. ఆస్థితికివచ్చిన మానవుని, ఆదర్శజీవి అందురు. అట్టి ఉన్నతస్థితికి వచ్చినతరువాతకూడ ఆ ఆదర్శమునుండి, ఎప్పుడైనా తాత్కాలికముగా అనుకోనితలంపుగా దిగజారుట కూడ సంభవింపవచ్చు. ఎంతబాధకైనను ఎంతనష్టానికైనను ఓర్చుకొని ఆ ఆదర్శముమాత్రము ఎప్పటికి పూర్తిగా విడిచిపెట్టడు.

ఈస్థితిలో అతని ఆధ్యాత్మికజీవితమును తీర్చి దిద్ది అతనికి మార్గదర్శకుడుగనుండి అతనికిగల ఉన్నతాదర్శము త్వరలో సిద్ధించునిమిత్తము ఒక మహాత్ముడు అతనిలో ప్రవేశించును. ఆమహాత్ముడే జ్ఞానగురువు (పరమగురువు). వారిని 'ఈశ్వరతుల్యుడైన పిత లేక గురువు' (Father in God) అని కూడ అందురు. అట్టిజీవి తన జన్మపరంపరలలో,

శిష్యపథములోని వివిధ దశలు

జ్ఞానదీక్ష పొందినవాడు

గురుప్రతుడు

స్వీకృతశిష్యుడు

పరీక్ష్యమాణావస్థ

ఆదర్శపురుషుడు

ఆదర్శజీవితము గడుపుటకుగాను పడినకష్టాలు, సలిపినపోరాటము ఈ మహాత్ముడు చూచుచునే ఉండును. అయినప్పటికి ఈ జన్మలోమాత్రమే ఈతని శిష్యునిగా స్వీకరించుటకు నిశ్చయించి అతనితో ఒక ఒడంబడిక 'పరమగురువు' ఏర్పాటు చేసుకొనును.

'ఆదర్శమానవుడు' మొదలు శ్వేతసోదరబృందములో జేరుటకుతగిన 'ప్రథమదీక్ష' పొందువఱకు గల శిష్యపథములోని వివిధదశలు 119 వ పటములో చూపబడినవి. అందులో మొదటిదశ 'పరీక్ష్యమాణావస్థ' (probationary period) అనగా నొకమహాత్ముడు సాధకుని 'అంతేవాసి'గా శిక్షణపొందుమని నియమించుట. ఈ సంస్కారము భౌతిక లోకములోను లేక కామలోకస్థాయిలోను జరుగును. సాధారణముగా కామలోకస్థాయిలోనే జరుగును. 'పరమగురువు' అజ్ఞప్రకారము ఒకపెద్దశిష్యుడు అభ్యర్థిని వారి వద్దకు తీసికొనివెళ్లగా పరమగురువు నాఅభ్యర్థిని 'అంతేవాసి' (probationer) గాఁ జేర్చుకొనును. ఇదేసమయమందు ఆ అభ్యర్థి 'సజీవప్రతిమ' (living image) ను 'పరమగురువు' నిర్మించును. ఎట్లనగా పరమగురువు తమ ఇచ్ఛాశక్తితో అభ్యర్థి కామమానసికశరీరముల నకలు నొకదానిని రూపొందించి దానికి జీవము పోయును. ఈ సజీవప్రతిమను పరమగురువుల సన్నిధానములోనే ఉంచుదురు. ఒక ఆకర్షణశక్తి ఈ ప్రతిమతో, అభ్యర్థిని కలుపును. తత్కారణముగా శిష్యునిలోకలుగు ఆలోచనలు, భావనలు ఈ ప్రతిమలో స్పష్టముగా ఉల్లేఖింపబడును. పరమగురు వీ 'సజీవప్రతిమ'ను

ప్రతిదినము పరిశీలించి అభ్యర్థి ఎంతవఱకు జయోపజయములు పొందుచున్నాడో తెలిసికొనుచుండును. ఆయన ఈవిషయ పరిశీలన న్యాయాధికారి హోదాలో జరుపుటలేదు, అని వేఱ చెప్పనక్కఱలేదు. అవసరమువెంటెని ఈ 'సజీవప్రతిమ' ద్వారా అభ్యర్థి స్వీకరింపఁగలిగినంతబలము, పరిశుద్ధభావము ప్రసారముచేయుదురు.

సాధారణమానవుడు పరిణామముచెందు 'పిపిలికా' మార్గములోఁగాక, విహంగమార్గమున పరిణామముపొందెడి అవకాశమును ప్రసాదింపు మని తనంతట తాను 'మానవ సంరక్షకులైన, 'పరమగురువులను' అడిగినమీఁదటనే వారతనిని 'పరీక్ష్యమాణావస్థ'లో చేర్చి 'అంతేవాసిగ' గ్రహింతురు. ఇట్లు చేర్చుకొన్న కారణముగా ఇతని కర్మములో కొన్నిసర్దుబాట్లు చేయుదురు. ఇట్లు సర్దుబాట్లు చేయుటలోఁగల ఉద్దేశములేమనఁగా

- (1) ఇత నెక్కువ ఉపయోగపడకుండ చేసి ఇతని అభ్యుదయానికి అటంకముగా ఉన్నకర్మముల బారినండి ఇతనిని తప్పించుట (2) ప్రకృతిరహస్యాలను ఛేదించుటకు తగిన విస్తృతమైన జ్ఞానమును పొందుటకు వీలైన అవకాశములు కలుగఁజేయుట (3) సేవ ద్వారా ఆత్మవికాసమునొందుటకు తగిన సూతన మార్గములను సూచించుట.

ఈ 'పరీక్ష్యమాణావస్థ' కాలములో అభ్యర్థి, తన కర్మము యొక్క తీవ్రమైన తాకిడిని తట్టుకొని ఉదారతను కోల్పో

కుండా ఎట్లుండగలఁడో పరీక్షించిచూతురు. సాధారణముగా మానవులకు అనందోత్సాహాలను కలిగించెడి భోగాలకు సౌఖ్యాలకు దూరమై జీవితములోని రసము తగ్గినట్లు కనపడి నప్పటికి పరమగురువులు ఏర్పాటుచేసిన ప్రణాళికను సక్రమముగా నెఱవేర్చుటకు తగినరీతిని సద్బుకొని పనిచేయఁగలఁడాలేడా అని కూడ పరీక్షించి చూతురు. ఈశ్వరప్రణాళికకొంతభాగము తనపై పెట్టుకొని తాను నిర్వహించుటకు నిశ్చయించుకొన్న వివిధకార్యకలాపాలను ప్రతిపరమగురువు వానియన్నిటికినాయకత్వమువహించుచు వాని మధ్యముననుండి నడిపించును. 'పరీక్ష్యమాణావస్థ'కాలములో జ్ఞానసముపార్జన కంటే గురువుతోసహకరించి పనిచేయుటకొఱకు 'అంతేవాసి'గనుండి శిక్షణపొందుట ఎక్కువ ముఖ్యము. కావున అభ్యర్థులు పరమగురువులుచేయుపనులను, నిర్వహించు అర్హత కలుగుటకుఁగాను అవసరమైన తమవిధానాలను మార్పుకోవలసియుండును. తోడి అభ్యర్థులతో పూర్తిగా సహకరించి పనిచేయుటకు అలవాటుపడవలెను. పనులు ఏలాగో నిర్వహించి సంతృప్తిపడుటకన్న ఆదర్శముగా వానిని నిర్వహించితీరవలెనను విషయానికి తా నెక్కువ విలువ నిచ్చుచున్నట్లు అభ్యర్థి ఋజువు చేయవలెను.

'పరీక్ష్యమాణావస్థ'లో ఒకఅభ్యర్థికి ప్రవేశ మిచ్చినప్పుడు, ఆ జన్మలోనే అతనికి ప్రధమతారకదీక్ష నిచ్చు నుద్దేశము వారికుండును. అంతమాత్రాన అభ్యర్థి తప్పకుండ జయముపొందగలఁడని చెప్పటకు వీలులేదు. అతని కట్టి

సదవకాశము లభించుట కొకహక్కు. ఏర్పడిన దని అనవచ్చును. కాని అట్టి హక్కును సక్రమముగా వినియోగించుకొను బాధ్యత అభ్యర్థిదే కావున అతను పరమగురువుల పెద్దశిష్యుల సలహాల ననుసరించి ఖచ్చితముగ ప్రవర్తించినచో జయముపొందుటకు ఎక్కువఅవకాశమున్నది.

ప్రథమతారకదీక్షకు తగిన అర్హతలను సంపాదించుటకు గాను తీవ్రముగా సాధనసలిపినయెడల అతనిలో సహజముగా నున్న సద్భావము, అతనికి వెలుగు, బలమునిచ్చి సహాయపడును. ఈ సాధనకు కావలసిన యోగ్యతల వివరాలు 120 పటములో కనపటిచితిని. 'పరమగురుచరణసన్నిధి'

సాధనచతుష్టయము

(దీక్షపొందుటకు అర్హతలు)

1. సదసద్వస్తు వివేకము
2. ఇహముత్రార్థఫలభోగవిరాగము
3. శమదమాది షట్స్వపత్తి
  1. శమము (మనోనిగ్రహము)
  2. దమము (ఇంద్రియనిగ్రహము)
  3. తిత్తిక్ష (సహనము)
  4. ఉపరతి (సంతోషము)
  5. వమానము (ఏకాగ్రీక)
  6. శ్రద్ధ (విశ్వాసము)
4. ముముక్షత్వము = ప్రేమ.

(120 వ పటము)

అను చిన్న గ్రంథమునుండి తీసి పొందుపరచినాను. ఆగ్రంథమును రచించిన 'కృష్ణమూర్తి'ని తారకదీక్ష నిచ్చుటకు తయారుచేసిన సందర్భములో పరమగురువు ఆయనకు బోధించిన విషయాలను తనవ్యాఖ్యానసహితముగ, (గ్రంథములతో కెల్ల మకుటమనఁదగు), నీచిన్నగ్రంథములో కృష్ణాజీ పొందుపఱచియుంచిరి. పరమగురువుల నన్వేషించుచున్న ప్రత్యభ్యుత్థి ఈపుస్తకమును చదివి అర్థముచేసికొని ఆప్రకారము జీవితము గడుపుటకు ప్రయత్నము చేయవలెను.

ఈలాగున ఏడు సంవత్సరములకాలము పరమగురువుల పరీక్షలకు గుఱియై తట్టుకొని జీవితముగడిపి వారిదృష్టిలో భగవంతునిపట్ల, మానవులపట్ల స్వార్థరహితముగ సంచరింపఁగలఁడని తోచినచో అప్పుడు పరమగురువు అభ్యర్థిని తన శిష్యునిగ స్వీకరించును. ఈ స్థితిలో వీనిని 'స్వీకృతశిష్యుడు' (accepted disciple) అందురు. 'పరీక్ష్యమాణావస్థలో' తయారుచేయఁబడ్డ 'సజీవప్రతిమ' ఇప్పుడు కరిగిపోయి గురు శిష్యులమధ్యమున ఒకనూతనాంతరంగికబంధ మేర్పడును ఒకవేళ శిష్యుని లోపమువలన ఈబంధము తాత్కాలికముగ తెగిపోయినప్పటికి భావి జన్మములలో పరమగురువులవద్దకు తనను నిత్యము లాగుచున్నట్లు అనిపించుచుండును.

వారు 'స్వీకృతశిష్యు'ని కొక దివ్యానుభూతిని ప్రసాదింతురు. అట్టి అనుభూతివలన శిష్యునికి తాను చేయువనిలో ఉత్సాహమెక్కువగును. తనకున్న అనుభవమునుబట్టి ఏదైన విషయములో కచ్చితమైన తీర్మానమునకు శిష్యుడు రాలే

నప్పుడు అట్టి విషయములో పరమగురువుల అభిప్రాయమును బట్టి తన అభిప్రాయమును సరిదిద్దుకొను శక్తి కలుగును. ఇట్టి శక్తి, శిష్యుడు తన చైతన్యమును పరమగురువుల చైతన్య స్థాయిని అందుకొనునట్లు ఒక్కక్షణము పెంచగలిగిననాడు నచ్చును. వ్యక్తిగతమైన దురభిమానముల బంధమునుండి విముక్తిపొందిననాడు, తన విపరీతాభిప్రాయముల బారినుండి రక్షించుకోగలిగిననాడు, తన గురువర్చుల భావమునుబట్టి తన అభిప్రాయములను సరిదిద్దుకోగల శక్తి శిష్యునికి కలుగును. పరమగురువుపేరుతో మానవాభ్యుదయముకొఱకు చేయు కార్యమువలన, ఎక్కువగ ఉపయోగించు విషయమునకు, తక్కువగ ఉపయోగించు విషయమునకు, ఎక్కువ సహాయకారిగనుండెడు విషయమునకు, తక్కువ సహాయకారిగనుండెడు విషయమునకుఁ గల భేదమును గ్రహించు విచక్షణాశక్తి కలుగును,

‘పరీక్ష్యమాణావస్థ’లోఁ జేర్చుకోఁబడిన కొందఱభ్యర్థులు ఏడుసంవత్సరములు గడపనక్కఱలేకుండ, ఒక్కసంవత్సరపులోపునే ‘స్వీకృతశిష్యులు’ కాగలరు. కాని అట్టి అద్భుతవంతులు బహుస్వల్పసంఖ్యాకులు మాత్రమే ఉందురు. ఇంతత్వరగా వీరిని శిష్యులుగ స్వీకరించుటకు కారణము, వీరు, తమ పూర్వజన్మలలో సంపాదించిన పుణ్యఫలమే. దీనివలన ఇతరులకు లేని బలము ఆవకాశము వీరికి ఉండును. ‘పరీక్ష్యమాణావస్థ’ కాలములో దశాక్రమముగా పరిణామము జరుగును. ఈదశల మధ్యమున ఎంతకాలము గడపవలెనన్నది

అభ్యర్థి సామర్థ్యోపజ్ఞలపైన ఆధారపడి యుండును. అతను కృతనిశ్చయముడై శక్తిమంతుడైనచో వరుసగా ఆటంకముల నన్నింటిని అధిగమించి త్వరగా యోగమార్గమున ప్రవేశింపఁ గలఁడు ; కాని సదవకాశముల నన్నిటిని పోఁగొట్టుకొన్నచో ఒకేదశలో అనేకసంవత్సరాలు గడపవలసియుండును. పరమ గురువులు మాత్రము శిష్యుల మధ్యమున ఏవిధమైన తేడా చూపరు. అందఱకు ఒకేమాదిరి ప్రోత్సాహమిచ్చెదరు. కాని ఎవరి స్వశక్తినిబట్టి వారు ఆ అవకాశమును వినియోగించుకొందురు,

‘గురువుత్పాది’గా స్వీకరించినప్పటినుండి గురుశిష్యుల మధ్యమున సన్నిహితత్వము మఱింత ఎక్కువగును. పరమ గురువు తనతోడిసభ్యులతో గడుపు అద్భుతజీవితమును, శిష్యుని ఆశయాలు, కలలు క్రమక్రమముగా ఎక్కువగా ప్రతిబింబించును. నెమ్మది నెమ్మదిగా శిష్యుఁడు తన గురువుశరీరములో తా నొక జీవకణమువలెను, అతని చైతన్యములో ఒక కిరణమువలెను అగును. గురుదేవు లిప్పుడతనిఉపయోగనిమిత్త మపారమైన జ్ఞానమును ప్రసాదింతురు. అతనికి చెందని ఎంతోజ్ఞాన మతనిసొమ్మగును.

ఇంతటినుండి శిష్యుఁడింకెన్నటికి ఏకాకికాఁడు, కాలేఁడు; సంతోషములోను దుఃఖములోను వెలుగులోను చీకటిలోను, ఒక్కొక్కప్పుడు శిష్యుని కా మహత్తరవిషయము తెలియకుండగనే వారిమహాచైతన్యము శిష్యునిచైతన్యమును కప్పివేయును. ఇప్పుడు తాను తనగురుదేవుని పథకము నిమిత్తము

పనిచేయునపుడు ప్రపంచమతనిని మెచ్చుకొన్నను లేక నిందించినను ఆపనిచేసినది తా నొక్కఁడుమాత్రము కాదనియు, తనతోపాటు తనప్రక్కనుండి గురుదేవుఁడుకూడ ఆపనివిషయమై శ్రమపడుచున్నాఁడను ధైర్యముండును.

“ ఆయన ఇచ్చు ఆదేశాలు మానవులనుకొన్నంత కష్టమైనవికావు. ఆయన నాకు బలమును ప్రసాదించుచు ఎక్కడికి నన్ను పంపినను తెక్కచేయను. ఎక్కడికి ఎప్పుడు వెళ్లి పనిచేయుమన్నను సిద్ధమే. ఆయన పనిమీఁద వెళ్లినప్పుడు (నాపనికాదు) నే నొక్కడనే వెళ్లను.”

పరీక్ష్యమాణావస్థమొదలు ప్రధమతారకదీక్షపర్యంతము గల ప్రతిదశలోను శిష్యునిప్రవేశపెట్టినప్పుడు ‘మహాచోహన్’వారి, సమక్షానికి గురుదేవుఁడు శిష్యుని తీసికొని వెళ్లు ఆచారము కలదు. ‘మహాచోహన్’వారు మహీపీఠ లేఖ్యము లన్నింటిని జాగ్రత్తపెట్టెదరు. వారివద్దనున్న శాస్త్రలేఖ్యములలో ఈ నూతనశిష్యునిపేరు, హోదా మొదలగు వివరములన్ని పొందుపఱుతురు.

సాధారణముగా ‘గురుపుత్రుని’గా స్వీకరించుట, ప్రధమతారకదీక్షనిమిత్తము శిష్యుని హాజరుపెట్టుట, ఒకేసారి జరుగును. వారి సమక్షములోనికి తీసికొనితాబడ్డ శిష్యుఁడు తాను గడుపుజీవితమువల్ల, ఆదర్శాలవల్ల తన సత్కర్మదుష్కర్మల నడుమను సాధించిన సమతవల్ల తాను మహాఘనత చెందిన శ్వేతసోదరబృందగుప్తజీవితములో పాల్గొ

నుటకు వారి శక్తులను ప్రపంచానికి ప్రసారముచేయుటకు కాలువగనుండుటకు అర్హతకలిగియున్నాడని ఆశిష్యుని గురు దేవుడు శ్వేతసోదరబృందమువారియెదుట రూఢిగా చెప్పెను. తనగురుదేవుడేగాక శ్వేతసోదరబృందానికిచెందిన ఇంకొక పరమగురువుకూడ ఈశిష్యుని అభ్యర్థిత్వమును బలపఱుపవలసి యున్నది. మొట్టమొదట అభ్యర్థిని 'మహాచోహాన్'వారి ఎదుట హాజరుపఱిచెదరు. అప్పుడు వారు శ్వేతసోదరబృందములోని ఇంకోసభ్యుని దీక్షాచార్యునిగ నియమింతురు. దీక్షామందిరములోనో లేదా దీనికొకటకు నియమింపబడిన ప్రత్యేకమందిరములోనో వైభవోపేతమైన సంస్కారముతో అభ్యర్థికి ప్రథమతారకదీక్ష యొసఁగఁబడును. ఇదే నూతనజీవితాని కొక నాంది. ఈనాటినుండి దేహాత్మ రానురాను జీవాత్మకు ప్రతిగా మాత్రమే యుండును. జీవాత్మ తన తురీయాత్మనుండి శక్తులను గ్రహించుట ప్రారంభించును.

నిజముగా మానవాత్మ తన ఉన్నతస్వరూపమైన 'తురీయాత్మ'యే. కాని వ్యక్తీకరణసమయములో, జన్మసమూహాత్మనుండి కారణశరీరమును 'తురీయుడు' నిర్మించుకొన్నక్షణమునుండి విస్ఫులింగము, జ్యోతినుండి, ఘోహత్ సూక్ష్మాతి సూక్ష్మమైన సూత్రమును ఆధారముగా తీసికొని వ్రేలాడుచు నుండును. ఆప్రకారముగా జీవాత్మ తురీయునితో సంబంధము కలిగియున్నప్పటికి ప్రథమతారకదీక్ష పొందువఱకు తురీయుని నుండి జీవాత్మకు సమాచారమందునట్టి ఏలేమియునుండదు. దీక్షాసమయములో అచార్యుని ఆజ్ఞప్రకారము ప్రమాణము

స్వీకరించు సమయానికి 'తురీయాత్మ' కారణశరీరములోనికి దిగును. ఆ క్షణమునుండి ఘోహత్ యొక్క బహునూత్నాతి సూక్ష్మమైన సూత్రము, ఒక సూత్రములప్రొగు అగును. అప్పుడు జీవాత్మ ఒక విస్ఫులింగమువలె మాత్రము ప్రేలాడుటకు బదులుగా తురీయాత్మవఱకు వ్యాపించిన ఒక పొగ గొట్టము మాదిరి సూత్రములప్రొగులో చివరిభాగముగనుండి, తురీయునినుండి జీవము, వెలుగు, బలము దిగువకు ప్రసారము చేయుచుండును. ఆనాటినుండి దీక్షితునకు ఇదివఱలో లేని సత్త్వము, నిరోధశక్తి కలుగును. అందువలన నొక పరవ్రతమువలె తనలో దృఢమైన స్థిరత్వమును పొందగలుగును.

ప్రథమదీక్ష నిచ్చినపిదప, అభ్యర్థిని అతనిగురు దేవుడో లేక అనుభవముకలిగిన పెద్దశిష్యుడో, బుద్ధిశరీరములో పనిచేయువిధానమును నేర్పుటకొఱకు బుద్ధిలోకమునకు తీసికొని వెళ్లును. అనగా కారణశరీరమును వదలి పైకి పోవలెను. అప్పుడు ఇదివరలో కలగని సూతనానుభూతి కలుగును. ఇది వరలో ఈ అభ్యర్థి ప్రతిరాత్రి కామమానసికలోకములలో పనిచేయుటకు నెల్లినప్పుడు భౌతికశరీరమునో లేక భౌతిక కామశరీరములనో పడకపై వదలిపెట్టువాడు. పని అయిన తరువాత తిరిగివచ్చి వానిని ధరించువాడు. ఇప్పుడు తత్తమ మానసికలోకమునుండి బుద్ధిలోకమునకు వెళ్లినప్పుడు, కారణ శరీరమును తప్పక వదలవలసియున్నది. కాని ఈ కారణ శరీరము మాత్రము భౌతిక కామమానసికశరీరములవలె వదలినచోట ఉండదు. జీవాత్మ దానిని విడిచివెళ్లిపోవుటతోడనే

కారణశరీరము అంతర్ధానమగును. బుద్ధిలోకమునుండి ఉత్తమ మానసికలోకమువైపు చూడ కారణశరీరము కనవడదు. కాని క్రిందకు వచ్చినప్పుడు తిరిగి కారణశరీరములో పువేశించును. కాని ఈకారణశరీరముమాత్రము తాను, వ్యక్తీకరణ మొందినదిమొదలు లక్షలాది సంవత్సరాలు తన ఆక్రమణలో ఉన్నది కాదు. ఇది, అసలు కారణశరీరముయొక్క నకలు మాత్రమే.

ఈ అనుభవమువలన శిష్యుడు తాను జీవాత్మమాత్రమే కాదనియు అంతకన్న అతీతుడననియు తెలిసికొనగలడు. ఏజీవాత్మను తానింతవఱకు నమ్మి అంటిపెట్టుకొనియున్నాడో, అదికూడ తాను కానని ప్రత్యక్షముగా తెలిసికొనును. ఆజీవాత్మను తానే తన ఉపయోగముకొఱకు, ఎన్నోబాధ అనుభవించి సృష్టించుకొన్నాడు. అట్లు సృష్టించుకొని, తాను పరిణమించుచు, తెలివితేటలు ఎక్కువైనకొద్ది ఆజీవాత్మను సాధనముగా చేసికొని దాని కతీతమైనస్థితిని పొందుటయే అతని ఉద్దేశము. ప్రాణికోటి అంతయు ఒక్కటే అనియు మానవకోటినుఖదుఃఖాలు జయాపజయాలు కూడ తనవే అనియు అవన్ని తననుండి విడదీయుటకు వీలులేని తనలోని భాగము అనియు బుద్ధిలోకానుభవమువలన ఇదివఱలోవలె కేవలము నమ్మకముమీదనే ఆధారపడుటగాక ప్రత్యక్షము భూతివలన తెలిసికొనును. ఆనాటినుండి అతని దృక్పథము లోనే ఒకమార్పు వచ్చును. ఇంతవఱకు స్వప్రయోజనమును కొలతబద్ధగాను 'అహం'ను కేంద్రముగాను పెట్టుకొని పని

చేసిన వ్యక్తి 'అనాధదీనమానవసంఘ' అవసరాలే గీటుగా యిగా పెట్టుకొని పనిచేయును.

దీక్షాసమయమందు ఆత్మ 'ప్రవాహములోకి' దిగును. (121 వ పటము) దీక్షితుని (Initiate) జీవితములో కలుగు గొప్పమార్పును సూచించు భౌద్ధవాఙ్మయములోని వాక్యమిది. ఈశ్వరేచ్ఛ అను మహాప్రవాహములో దిగును. పృథ్వీచక్రకల్పములో 5 వ చక్రములో పరీక్షాదీనమునకు పూర్వము మానవులలో అధికసంఖ్యాకులు ఈశ్వరప్రణాళికను అనుసరింతురనియు అట్లనుసరింపని సోమరివ్యక్తులు పరీక్షాదీనము తరువాత అనర్హులుగా ఎంచబడి పరిణామమునుండి జారిపోదురనియు ఈశ్వరేచ్ఛఅయివున్నది. కాని అట్లు జారిపోయిన వారు శాశ్వతముగా అట్లుండిపోరు. ఒకయుగముమాత్రమే అట్లుండి జారిపోయినప్పటిస్థితినుండి తిరిగి పరిణామముచేందుట ప్రారంభింతురు.

మోక్షమార్గ దశలు

- 5 అశేఖ=ముక్త=గురువు
- 4 అర్హత=పరమహంస=పూజ్యులు
- 3 అనగామి=హంస=తిరిగి జన్మలేదు
- 2 సకృదగామి=బహుదక=ఒక్కజన్మమాత్రమే
- 1 శ్రౌతపన్న=పరివ్రాజక=ప్రవాహమునకెదురీత

కైస్తవులు, మతేతరులందఱు 'శాశ్వతచరకము' అను భవితమునని అనెడిదాని అరము ఇదే. ఇది నిజముగా నిరసింపఁ బడుటకానేకాదు. తమతోడివారితో కలిసివెళ్ల లేక సోమరి పోతులై జారిపోయినవారికొఱకు ఏర్పాటుచేయఁబడ్డ పరిణామవిధానము ఇది. ఈనీచస్థితి శాశ్వతముకాదు. మొదట గ్రీకుభాషలో 'వ్రాయఁబడ్డ' నూతనసువార్త'లోనున్నట్లు ఈస్థితి ఉండునది ఒకయుగకాలము మాత్రమే (aeonion). ఒకసారి ప్రవాహములోనికి దిగినవాఁడు నెమ్మదిగానో త్వరగానో సురక్షితముగా నిర్వాణముపొందఁగలఁడు. సృష్టిచక్రములో మానవుల చరచులక్ష్యము ఇదే. అందుకనియే ప్రథమదీక్ష పొందినవారిని జౌద్ధవాఙ్మయములో 'శ్రోతపన్నా' (ప్రవాహములో దిగినవాఁడు) అని అందురు. సాధారణముగ ప్రథమ చతుర్థతారకదీక్షలమధ్యములో ఏడు జన్మల నెత్తవలసియుండును. ఆలాగుననే 'అర్హత' స్థితినుండి 'అశేఖ'దీక్షపొందు లోపల తగిన పవిత్రత సంపాదించుటకు. సాధనచేయుటకు ఏడు జన్మలుకావలెను. ఒకదీక్షనుండి పైదీక్షకు వెళ్లుసరికి చైతన్యవికాస మెక్కువగుచుండును. కాబట్టి ఇట్టి వికాసము పొందుకొఱకు తగిన అనుభవము, శిక్షణ కావలసియున్నది. ఈపనినంతను నెఱవేర్చుటకు కొందరు ఏడు జన్మలకాలము పూర్తిగా తీసికొందురు. కాని తక్కువకాలములో ఈపని పూర్తిచేయఁగలిగినవారు కూడఁ కొందరుండును. ఇదంతయు ఆవ్యక్తి సంచితకర్మముమీఁద ఆధారపడియుండును. (అనఁగా పూర్వజన్మలలో ఆయన చేసినపని దానివలనపొందఁగలిగిన

శక్తి, పవిత్రతల, అభివృద్ధి) కాని 'ప్రవాహములో దిగి' ఎల్లరు ఆనలియొడ్డు అనేడి ఆనందమయమైన 'నిర్వాణ'ము తప్పక చేరఁగలరు.

ఈ పవిత్రమార్గములో ఒకమజలీనుండి పైమజలీకిఁ జేరుసరికి వారి కెప్పటికప్పుటికి ఇతోధికమైన చైతన్యవికాసము కలుగుటయేగాక, పరమగురువులు, నూతనమైన జ్ఞానమును, శక్తులను, కూడ ప్రసాదింతురు. ఒకదీక్షనుండి తరువాతదీక్షకు పురోగమింపవలెనన్న మానవసంఘమునకు చేసిన సేవను గూర్చిన లేఖ్యమును సమర్పించుట, కొన్నిప్రత్యేకనైతిక మానసికలోపములనుండి విడుదలఅగుట కొన్నిఅధ్యాత్మిక శక్తులను కలిగిఁజేయుట కూడ అవసరము. ప్రథమదీక్ష మొదలు, పంచమదీక్షపొందులోపల అధ్యర్థి పది శృంఖలములను త్రెంపివేయవలెను. ప్రథమతారకదీక్ష పొందినతరువాత, ద్వితీయతారకదీక్ష పొందులోపల ఆయన పై చెప్పిన లేఖ్యమును సమర్పించుచు మూడు శృంఖలములను త్రెంపివేసినట్లు ఋజువుచేయవలె. జాడ వాఙ్మయప్రకారము వానిని (1) సకాయదిత్తి (స్వకాయదృష్టి) (2) విచికిచ్చ (విచికిత్స) (3) సిలబ్ధతపరమానా (శీలావృతపరామర్శ).

'సకాయదిత్తి' అనఁగా 'నేను' ఎవరు అనువిషయమునుగూర్చిన భ్రాంతి. అధికసంఖ్యాకులు 'నేను' అనఁగా భౌతికశరీర మనియే అనుకొందురు. దాని కోరికలతోడను దురాశలతోడను, ఆరోగ్యానారోగ్యములతోడను దాని చావుబ్రతుకులతోడను చాలమంది వికృతభావము చెందుదురు.

ఇంతకన్న స్వల్పముగా అభ్యుదయముచేందినవారు తమ చిత్త వృత్తితోడను, తమ నమ్మకములతోడను, తమ మతభావములతోడను, కళాభిరుచులతోడను, తమకున్న ప్రత్యేకాభిమాన వ్యతిరేకవిషయములతోడను ఏకీభావము కనపఱుతురు. విజ్ఞులు, వివేకులు, పక్షపాతరహిత దృక్పథముగలిగినవారు తమ శరీరముల పోకడలు, భావములు, తమ చుట్టునున్న వాతావరణమునుబట్టి అనఁగా మత కుల జాతిలింగ ప్రభావములనుబట్టి ఒకనాఁడు తనకొఱకు తయారుచేయఁబడి తాను ధరించిన వస్త్రములేగాని తాముమాత్రము అవి కావని గ్రహింతురు. ఉన్నతాదర్శాలుగల కొద్దిమంది మహానుభావులు తప్ప తక్కినవారందరు తాను, తక్కిన మానవులు వేఱనియే సహజముగా తలంతురు.

ఇట్టి భ్రమనుండి తప్పించుకోవలెననిన 'ఆత్మ' అనఁగా ఏమిటో తెలిసికోవలె. 'ఆత్మ' జీవకోటియావత్తునకు హృదయమువంటిది. దానిమంచి, దానిలాభము, సర్వులమంచి, లాభము, పైన ఆధారపడియున్నది. ప్రథమదీక్ష నిచ్ఛుటతోడనే అనుభవజ్ఞుడైన పెద్దశిష్యుఁడు బుద్ధిలోకములోనికి తీసికొనిపెళ్లినప్పుడు అంతవఱకు ఎన్నో యుగాలనుండి ఉన్న కారణశరీరము అంతర్ధానమైనప్పుడు కలిగిన ప్రయోగానుభవములవల్ల దీక్షితునకు తనలోని నిజమైన 'ఆత్మ' అన ఏమిటో బోధపడును. అప్పుడే ఈ ఆత్మకు జాతిమతకుల భేదములనునవి లేవనిస్పష్టముగా తెలియును.

రెండవది యగు 'విచికిచ్ఛ' అనగా అనుమానము లేక శంక. ఈశ్వర ప్రణాళికపట్లనుండు అనుమానము. అందు లోనుప్రత్యేకించిమానవుఁడు కర్మసూత్రముద్వారా జన్మపరం పరలద్వారా పరిణామముచేందున నెడి విషయమునుగూర్చిన అనుమానము. ఈ అనుమానములో అనేకదశలు కలవు. సంపూర్ణమైన అపనమ్మకము మొదలు, దీనిప్రయోగము నిమిత్తిము ప్రాతిపదికగా అంగీకరించుటవఱకుకూడ అనుమానము క్రిందకే వచ్చును. ఈ ప్రాతిపదికమీఁద ఆధారపడి ఆచరణలో బహుయోగ్యమైన జీవితములు గడిపినవారనేకులు కలరు. ఆచరణలో పెట్టుటకొఱకు ఆధారముగతీసికొన్న ఉన్నతాదర్శము మానవుని, తారకదీక్షులద్వారమున తీసికొని వెళ్లఁగలదు. ఈనాఁడు ఆచరణలో పెట్టిన కొన్నిసూత్రాలు కొన్నాళ్లకు, తనలో, లోతుగా ఎక్కడనో ఒకమూల దాగి యున్నవిషయములే యనియు, అవి స్వానుభవమువలన, బాహ్యపరిశీలనవలన, తనలో భాగములనియు, వాస్తవముగ సత్యములనియు ద్యోతకమగును. కావున, రెండవ తారకదీక్షకు అర్హుఁడగుటకు మానవపరిణామమును నడిపించుచున్న మూలసత్యములపట్లనుండు, అనుమానము పూర్తిగా రద్దు కావలసియున్నది.

'సిలబ్బు త్తపరమాసా' (శీలావృతపరామర్శ) అను నది మూడవ శృంఖలము. 'పూబాసంస్కారములపై ఆధార పడుట అని దీనియర్థము. క్రిస్తుమహాశయుఁడు పాలస్తీనాలో "సబ్బతు (అదివారవిరామదినము) మానవునికొఱకు ఏర్పాటు

చేయఁబడినవిగాని, మానవుఁడు సబ్బతుకొఱకు సృష్టింపఁబడ లేదు. కావున ఈశ్వరపుత్రుఁడు సబ్బఁతునకు కూడ ప్రభువు" అన్నాఁడు. బుద్ధభగవానుఁడు నుడివిన 'సిలబ్బతపరమాసా' కూడ ఇట్టిదే. ప్రత్యేకము పూజలమీఁద వ్రతాలమీఁద సంస్కారాలమీఁద ఆధారపడుట కేవలము మూఢసాంప్రదాయము, మూఢవిశ్వాసము అయియున్నది. జ్ఞాని అయిన వాఁడు ఈ మూఢత్వము త్యజింపవలె. ఈసంస్కారములు అనునవి శాస్త్రవద్ధతిని తయారుచేసినచో నవియు ఒకవిధమైన యంత్రమువలె రూపొందును. ఇవి శక్తిని ప్రసారముచేయును. లేదా సామర్థ్యమును నిలవచేయును. కాని ఇవి మానవుని ఆజ్ఞననుసరించి నడచుకోవలసినవే కాని, మానవునిపై అధికారము చలాయించి తమవశములో పెట్టుకొనుట పనికిరాదు. సంస్కారములపట్ల మనకుండవలసిన దృక్పథమిదే.

మనప్రవర్తన తీర్చిదిద్దుటకుఁగాని, ఈశ్వరునితో సహకరించిపనిచేయుటకుఁగాని, సంస్కారముల ఆవశ్యకత అంతగా లేదు ; కాని కొన్ని రకాలమనుష్యులలో భగవద్భక్తి పురికొల్పి వారిని పరవశులను చేయుట కుపకరింపవచ్చు, కాని సంస్కారాలతోఁగాని, పౌరోహితులతోఁగాని నిమిత్తము లేకుండ ఎవరంతటవారు అవలంబించెడి తీవ్రమైన సాధనాభ్యాసములవలన ఈశ్వరానుసంధానము బడయవచ్చు. ఉత్తమ పురుషులయు, మానవాతీతులయు, సలహాలు, మార్గదర్శకత్వము, మానవునిలో ఉన్నతదృక్పథము, విశాలదూరదృష్టి కలుగఁజేయుటకు మాత్రమే ఉపయోగపడును. కాని వీరె

వ్యరును మానవుని మోక్షమార్గమున నడిపించుటకుఁగాని, ముక్తి ప్రసాదించుటకుఁగాని ఉపయోగపడరు. మానవుఁడు తనకుతానై రక్షించుకోవలె. 'మార్గము, సత్యము, జీవము' తనలోనేయున్నవనియు, బయటలేవనియు స్పష్టముగాఁగఱపించుకొనిననాఁడే మూఁడవ శృంఖలమును త్యజించివేయఁగలఁడు.

శిష్యుఁ డెప్పుడు ఈ మూఁడు శృంఖలములనుండి వదలించుకొని తాను చేయవలసినపని సంతను నిర్వహించునో అప్పుడు పరమగురువు శిష్యునికి రెండవ దీక్షనిచ్చుటకొరకు హాజరుపెట్టును. వెనుకటివలెనే తిరిగి ఒకవైభవోపేతమైన సంస్కారము జరుగును. ఈసంస్కారము నడిపించు ఆచార్య పురోహితుఁడు దీక్ష నిచ్చెడిసమయములో అభ్యర్థి చైతన్యములో నూతనఅనకాశములను కల్పించి దాని కనుగుణమైన రహస్యజ్ఞానమును, శక్తినిప్రసాదించును. ద్వితీయతారకదీక్ష పొందిన శిష్యుని 'సకదగామ' (అనఁగా ఇంకొకజన్మమాత్రమే గలవాఁడు) అందురు. ఇంక నొక్కసారిమాత్రమే భౌతికశరీరముతో జన్మఁబెత్తును. ఆ జన్మ పూర్తిఅయినతరువాత అతని కిష్టమైనచో తిరిగి జన్మ ఎత్తనవసరము లేకుండ మిగిలిన దీక్షలన్నియు పొందవచ్చును.

మూఁడవ దీక్ష పొందవలెననిన శ్రోత్రమనశ్శక్తి సలపఱుచుకొనుటయేగాక చేసినసేవాకార్యముల జాబితా సుదీర్ఘముగ నుండవలె. ద్వితీయ తృతీయదీక్షల మధ్యకాలములో చేదింపవలసిన శృంఖలములేవియులేవు. కాని శుద్ధమనస్సు, బుద్ధింద్రియవికాసజ్ఞానమునకు దర్శనము కావలె. మనస్సు

కనిపెట్టలేని సత్యములను శుద్ధమనస్సు, బుద్ధిద్రియసాహాయ్యముతో ఊహించి వివరాలలోసహా తెలిసికోవలెను.

శుద్ధమనస్సు, బుద్ధిచేతిలోని పనిముట్లుగా తయారై, అభ్యర్థి తానుచేయవలసినంతసేవచేసిన మీఁద పరమగురువు, శిష్యుని తృతీయతారికదీక్ష నిమిత్తము హాజరుపెట్టును. అప్పుడు శిష్యుఁడు 'అనగామి' (తిరిగి జన్మనితనివాఁడు) అగును. అతను ఇష్టపడినఁగాని జీవన్ముక్తుఁ డగుటకుఁగాను, భౌతికశరీరములో జన్మింపననసరము లేదు. అతను చేయవలసినపనినంతను అదృశ్యలోకాలలోనే చేయవచ్చు; అచ్చట నుండియే మిగతా రెండుదీక్షలు పొందవచ్చును.

'చతుర్థదీక్ష'పొందుటకు అర్హత కలుగులోపల ఇంకో రెండు శృంఖలములను త్రొంగివేయవలెను. అవి 'కామరాగ' (కామాతురత) 'వత్తిఘ' (కోపము). ఇంతకుముందే మోటు తనముతో కూడియున్న కామకోధములను శిష్యు డంత మొందించెను; కాని ఇంకను బహుసునిశితమైన రూపములో ఈ కామకోధాలు శిష్యుని బంధములో ఉంచును. ఈశృంఖలములను త్రొంగి పాటవేయుటయు సేవాకార్యములు పూర్తిచేయుటయు గాక కొన్ని అదృశ్యలోకాలను తనవశము లోనికి తెచ్చుచున్నట్లు అనసరమైనప్పుడు తనమే ధాశక్తి తన ఉన్నతలోకానుభవాలను జీవితము పొందుపఱచుకొన్నట్లు నిదర్శనాలు చూపెట్టవలెను. నాల్గవ దీక్ష పొంది అతను 'అర్హత్' అగును (అనఁగా పూజ్యుఁడగును.)

ఈ నాలుగు దీక్షలు ఒకదానితరువాత నొకటి పొందు పర్యంతము అతనిని 'శేఖ' (అనగా శిష్యుడు) అనెదరు. ఒక గురువువద్ద ఉపదేశము పొందువానిని శిష్యునిగ పరిగణింతురు. దీనితరువాతది 'అశేఖ' దీక్ష అనగా అంతటితో శిష్యత్వము సమాప్తమగును. తానే గురువగును.* అప్పటికి జ్ఞానము పరిపూర్ణమగును. ఆయనకు సంబంధించిన చక్రకల్పములోని యావత్తు భూతభవిష్యద్వర్తమానములనుగూర్చిన పరిణామమునుపూర్తిగా తెలిసికొనుటకు తగినశక్తి అధికారము అతనిలో నిబిడికృతమై యుండును. అట్టి 'అశేఖ' దీక్ష పొందుటకు అర్హత గలుగవలెననిన అయిదు శృంఖలములను తెగఁగొట్టి వేయవలెను. అన్నిటికన్న మిక్కిలి కష్టమైనవిషయ మిది.

“అదుగో! చూడు యోధుడైనవాడు తన ఘోర శత్రువును ఏలాగున హతమార్చునో ఆప్రకారము సాధకుడు అన్నిదశలలోను మొత్తముపైన పది వాపాలను పిండిగుండచేయును.”

స్వకాయదృష్టి, విచికిత్స, శీలావృతసరామర్శ అను మూడు కాక కామరాగ ద్వేషములను రెండింటిని

---

* హిందూధర్మములో నీ అయిదుదశలను 1 కుటీచక 2 బహూదక 3 హంస 4 వరమహంస 5 అతీత అనెదరు. ఈ అయిదు దీక్షలు క్రైస్తవసాంప్రదాయములో అయిదు పండుగలరూపములో కనపర్చివారు. వానిని 1 కన్యజననము (the Virgin Birth) 2 స్నానము (Baptism) 3 రూపములోమార్పు (Transfiguration) 4 శిలువ వేయుట (Crucifixion) పునరుజ్జీవనము (Resurrection) 5 పవిత్రాత్మయొక్క ప్రవృత్తి నివృత్తులు (Ascension and Descent of the Holy Ghost.)

అనఁగా మొత్తము ఈ అయిదు వాచాలను ఎవరు అణిచివేయుదురో వారు నాల్గింటమూఁడుపాళ్లు జయించినట్లేక్క ;

‘అర్హత’ స్థితికి వచ్చినతరువాత, పంచమదీక్ష అయిన ‘అశేఖ’దీక్షకు అర్హుఁడు కావలెనన్నచో అయిదు శృంఖలములను (బంధములను) త్రేంపి వేయవలెను. అవి 1 ‘రూపరాగ’ అనఁగా ‘రూపప్రపంచములో జీవింపవలెనను కోరిక’ 2 ‘అరూపరాగ’ అనఁగా ‘రూపరహిత ప్రపంచములలో జీవితము గడపవలెనను కోరిక’ 3 ‘మానో’ అనఁగా ‘అహంకారము’ లేక ‘దురభిమానము’ 4 ‘ఉద్దచ్చ’ అనఁగా ‘కోపస్వభావము’ 5 ‘అవిజ్ఞ’ అనఁగా ‘అవిద్య’ అయివున్నవి. వీని అర్థమేమిటో, భావమేమిటో, చెప్పట అత్యంతకష్టమైన విషయము. ఇంకను ‘శిష్యపథము’లో ప్రవేశింపనివాని కీ అయిదు బంధములను గూర్చిన జ్ఞానము అవసరములేదు. పంచమదీక్షకు అర్హుఁడగునప్పటికి మానవునిలో మానవాతీతలక్షణములు ప్రస్ఫుటముగా ద్యోతకముకావలెను. అతను అభిషిక్తుఁడయిన ‘క్రిష్టాస్తు’ కావలె. అష్టాదతడు క్రీస్తు యొక్కసంపూర్ణస్థాయిని అందుకొన్నట్లు ఎంచఁబడును.

ఈ రాజకిరీటమును సంపాదించుటకొఱకే ‘తురీయాత్మ’ ఇంతకాలము అన్వేషణసాగించింది. అందువలన ‘తురీయాత్మ’ జీవితములో ఇది మహాపర్యదినము, సంపూర్ణమైన విజయము పొందిన దినముకూడఅయియున్నది. ఈవిజయమువలన కలిగిన లాభమంతయు యావన్మానవమానవేతరమానవాతీతవర్గముల

కొఱకేగాని తనకొఱకుకానేకాదు. కావుననే ఈ విజయము పట్ల ప్రకృతి యూవత్తు ఆనందములో మునిగిపోవును. ఈశ్వరునివలె తమ సర్వస్వము మానవజాతి ఉద్ధరణకై అర్పణ చేసినవారిసంఘములో ఒకనూతనసభ్యుని చేరికపట్ల ప్రకృతి ఆనందించును ఒక్కమానవుడు 'జీవన్ముక్తుడు' అయినాడు.

“ప్రకృతిఅంతయును ఆనందభీతితో పులకితమై, నమ్రభావమును పొందును. రాత్రి వికసించు పుష్పములకు రజతతార ఈ సువార్తను తన తళుకుమిణుకులద్వారా అందిచ్చును. సెలయేరు, గులకతాళ్లకు, జలజలమనుచు ఈ సత్కథ వినిపించుచు. నల్లని సముద్రతరంగములు పర్వతాలకు దీనిని గర్జించును, నువాసనలతో నిండిన మలయమారుతము లోయలలో గాసముచేయును. గంభీరమైన సాలవృక్షము లీ సంగతిని రహస్యముగా గుసగుసలద్వారా వ్యక్తముచేయును. అదే “ఒకమహాత్ముడుదయించినాడు ఆయనయే ఈనాటి మహాత్ముడు” అని యూవత్ప్రకృతి ఎలుగెత్తిచాటును.

(అంతర్వాణినుండి)

“శిష్యా! ఇంతవఱకు ధ్వనిగహితస్థితిని చవిచూచి ఆస్థితి ప్రశాంతత సనుభవించి దానిబలమును నిలుపుకోగలిగినవారు, నీవు కూడ అట్టి స్థితిలో త్వరలో ప్రవేశింపవలెనని ఆశించుచుందురని తెలిసికో”

“చీకటికృతులకు సంపూర్ణవిజయము చేకూరనీయక వానిని వెనుకకునెట్టి వేయుచున్న ఆకొద్దిమంది బలాధ్యులకు

నీసాహాయ్యమందిమ్ము. అప్పుడు నిజమైన ఆనందసామ్రాజ్యములో భాగస్వామివి కాఁగలవు. ఆ ఆనందస్థితి, నీకు విపరీతమైన శ్రమ, మిక్కుటమైన విచారమే కాక, నిత్యము అభివృద్ధి చెందు మహానందసమ్మిళితమైన ఉత్సాహమును కలుగజేయును” (మోక్షమార్గప్రదీపికనుండి) ఈ మాటలు భగవంతునో మానవునో ఆదర్శానినో సేవించుటకొఱకు అన్వేషణ చేయువారల కొక మహాత్ముఁడు చెప్పెను. పవిత్రోత్సాహము ఔదార్యలక్షణములు గల స్త్రీపురుషులకు మాత్రము ‘శిష్యుఁడు’ అనుభవించు మహానందస్థితి చేకూరఁగలదు. విహికభోగానుభవమువలనఁగాని, మధురస్వప్నాలవలనఁగాని ఇట్టి ఆనందము లభింపదు. మానవుఁడు తన ఊహాశక్తితో భావింపఁగలిగిన మహోత్కృష్టమైన లక్ష్యముకొఱకు పడెడి నిరంతరశ్రమద్వారానే ఇట్టి ఆనందము కలుగును. కన్నెత్తి ఈశ్వరుని చూచి మానవులు ఆయన దూతలము కాఁగలమని తెలియుట; క్రిందకుచూచి మానవులదుఃఖమును అజ్ఞానమును తెలిసికొని తన్నివారణోపాయము వారిచేతులోనే యున్నదని గ్రహించుట; ప్రకృతినంతయు నొక్కసారి కలయచూచి తను ఆమెకు ప్రవక్తకాఁగలనని మానవుఁడు తెలియుట; ఒక్కసారి తనదృష్టిని లోపలకు మరల్చి ‘మృత్యోర్తా అమృతం గమయ’ అను సత్యమును చూపు జ్యోతి తనలో కూడ ఉన్నదని గ్రహించుట; ఇదే మనల నావహించియున్న ‘స్వార్థం’ అను తెరనుచించి గుప్తజ్యోతిని గుప్తకర్మమును కొంతవఱకు చూడఁగలిగిననాఁడు మనలో ఉత్సాహమును

రేకే త్తించును. దివ్యదృష్టి కలిగిన మహర్షులు ‘నాన్యః పంథా విద్యతే అయనాయ’ (ఇది తప్ప వేఱుమార్గము లేదు) అని చెప్పినారు. ఎవరు ఈశ్వరుఁడుచేయుకర్మమును తద్వారా, ఈశ్వరుని చూడఁగలిగినారో వారు వెళ్లుటకు నిజముగా వేఱే మార్గము లేనేలేదు.’

ఈమార్గము బహుదుర్గమమైనది. శ్రమతో కూడినది. పూర్తిగా ఆశలను, కలలను విసువును కూడ త్యజింపవలెను. కాని ఈమార్గాన వెళ్లువాఁడు రాత్రింబగళ్ళు క్రొత్తక్రొత్త ఆశలు కలలు పురికొల్పెడి నూతనోత్సాహముతో నిండి ఉండుటయే కాక, జ్ఞానము, ప్రవీణతవలన కలిగిన ఆనందములో ఓలలాడుచుండవలె. యోగసూత్రములను ప్రవచించు ఒక గ్రంథములో “ఈ మార్గాన నడవఁదలచు సాధకుఁడు తన హృదయమును శిలువకు అంకితముచేయును. శిలువ, హృదయము ఏకమైనప్పుడే అతను గమ్యస్థానము చేరును”. అని వ్రాసినాఁడు. ఆ గమ్య మొక రూపాంతరస్థితి (Transfiguration). ఆస్థితికి రావలసినదనియే ఈశ్వరాజ్ఞ. ఆయన ఎక్కడకు వెళ్లుమన్న అక్కడకు వెళ్లుట అనునదియే ఇదివఱకు ప్రకటించిన రహస్యజ్ఞానమును కనిపెట్టుటవంటిది.

“మోక్షమార్గములో ప్రవేశించు ! ద్వేషముకంటె దుఃఖములేదు, కామమువంటి బాధలేదు, ఇంద్రియములకన్న మోసగాండ్లు లేరు.

మోక్షమార్గములో ప్రవేశించు ! ఎవరు తమ కత్యంతప్రియమైన దుర్గుణములను అణఁగఁదొక్కఁగలరో వారే పురోగమింతురు.

మోక్షమార్గములో ప్రవేశించు! పూర్తిగా పిపాసా తృప్తలను తీర్చి ఆరోగ్యము చేకూర్పఁగల సెలయేల్లు అక్కడ ఉద్భవించును. అచ్చట శాశ్వతపుష్పములు వికసించి దారి నంతను అవి ఆనందము అను తివాసితో కప్పివేయును. త్వరితగతిని పోవుచున్న మధురమైన కాలము అచ్చటనే నిలిచిపోవును.

16 అధ్యాయము

భగవత్సంకల్పమే పరిణామము

ప్లాటోమహాశయుఁడు “భగవంతుఁడు క్షేత్రగణిత సూత్రానుసారి” అని అన్నాఁడట. విశ్వమంతట పృథువైన భగవంతుఁ డొకఁ డున్నాఁడని, ఒక ప్రణాళిక ననుసరించి ఆయన ప్రకృతిని సృష్టించినాఁడని దివ్యజ్ఞానము ప్రకటించిన విషయ మీ సూత్రములో ఇమిడియున్నది. ఆధునికవిజ్ఞాన శాస్త్రదృష్ట్యా నిర్వచింపఁబడిన పరిణామసిద్ధాంతము ప్రకృతికి ‘సంకల్పశక్తి’ కలదని అంగీకరించును; కాని ఆ సిద్ధాంతము సృష్టికర్త అవసరమును అంగీకరింపదు. ప్రకృతిశక్తుల అకారణసంఘర్షణాఫలమే ఈప్రణాళిక అని అందురు. ఈమధ్యముననే, విజ్ఞానశాస్త్రజ్ఞులలో చెదురుచెదురుగా ఇది యాంత్రికవిధానమై యుండదనియు దీనిని సంకల్పించి నడిపించు “అద్భుతమైన గణితశాస్త్రజ్ఞుఁడు” (ఒకమహావిశ్వకర్మ) ఎవరో ఉండి తీరవలెనని అనుచున్నారు.

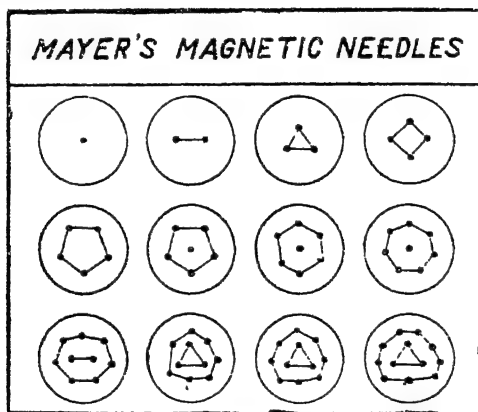
‘ప్రకృతికల్పనాశక్తి’ నెనుక ‘ఈశ్వరసంకల్ప’ మున్నదనియు అది ఈశ్వరసంకల్పప్రతిబింబమేయనియు సనాతన ధర్మము స్పష్టముగా చాటుచున్నది. ‘ఈశ్వరసంకల్పము’ పరిణామము అన్నవిషయము యాంత్రికవిధానముకాదుపైకి “ఆకస్మికమగు అణుసమూహము” అన్నట్లుకనపడునది, ఈశ్వరశక్తుల ఫలమైన కర్మరేఖవంటిది. అది పనిచేయుచుండగనే ఎంతశక్తి

ఏకస్థితిలో ఉపయోగింపవలెనో ప్రతిక్షణము ఆయనే నిశ్చయింతురు.

సూర్యమండల మొక సజీవమైన ప్రాణి అని ఆధునికులూహించలేరు. కాని నిజానికది అటువంటిదే. మధ్యముననున్న సూర్యునినుండి కి వ బొమ్మలో చూపిన, ట్రాన్స్‌ఫ్లటోనియనుగ్రహమువలకుఁగల దూరమును వ్యాసార్థముగఁ గలిగిన గోళము ఈశ్వరుని భౌతికశరీరము. ఆ మహాగోళములోని వ్యవహారములన్నియు, వారి సంకల్పముప్రకారమే జరుగుచుండును వారి మానసికశక్తి పరిమాణము ఊహితము. ఏవో అక్కడక్కడ దాని అద్భుతాలు, సృష్టినిగూర్చి మనముచింతన చేయుచో మెఱుపులాగున కనపడును. అట్టి ఈశ్వరుని మునుస్సురు మన హృదయముతో చూడఁగలిగిన అది అనంతమైన ప్రేమరాశివలె కనపడును. అభ్యుదయకరమైన కళాదృష్టితో చూడఁగలిగిన, అది అంతు లేని సౌందర్యరాసివలె కనపించును.

దృశ్యప్రకృతిలో అది చేయువని చూచుచుండ ఔత్సాహికత ప్రపథకము మనకు గోచరించును. ఎందుకు 'భగవంతుఁడు ఔత్సాహికతనూత్సాహినుసారి'యో మన అల్పమనస్సులు ఆమహామహుని గొప్పమనస్సుతో కలియువలకు మనము తెలియఁజాలము. అంతనలకు కన్నులతో చూచి ఆలోచనానిమగ్నులము కావలసినదే. మనము చూచిన విషయాలలో ఒకకృమము సౌందర్యము సామరస్యము గోచరించును.

పదార్థమంతయు విద్యుచ్ఛక్తిమయము. విద్యుచ్ఛక్తి అన్నను, దానివలన ప్రేరేపింపఁబడు అయస్కాంతశక్తి అన్నను ఏమిటో ఇంతవఱకు ఎవరికి తెలియదు. ఈ రెండు శక్తులయొక్కస్వభావము తెలియకపోయినప్పటికి వీనిలో ఒక పైన అయస్కాంతశక్తి పనిచేయుచుండ క్షేత్రగణితస్వరూపాలు ఏర్పడును. జీలుగుబెండునకు సూదులుగుచ్చి వానిలో

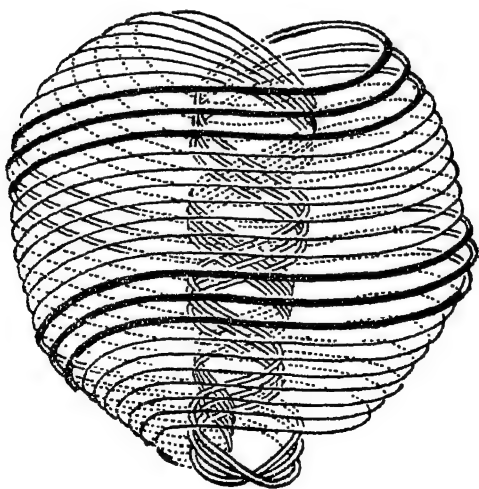
(122 వ పటము)

అయస్కాంతశక్తి ప్రవేశపెట్టి వానిని ఉత్తరదక్షిణదుర్గములుగల అయస్కాంతములుగ చేసి ఆ బెండులను నీటిలో పడవేసిన అవి నీటిమీఁద తేలును. అప్పుడు ఆనీటిమీఁద తేలుచున్న సూదులపై ఒక శక్తివంతమైన విద్యుదయస్కాంతమును దగ్గఱగా పెట్టి పట్టుకొన్నయెడల అవి 122 వ బొమ్మలో చూపిన రూపములను పొందఁగలవు, ఆసందర్భములో ఒక్కసూదియున్న బెండుతేలుచుండ ఈవిద్యుదయస్థాం

తముప్రభావమువలన అది నిలువుగా నిలబడును. అట్లే సూది గ్రుచ్చబడిన ఇంకోబెండును కూడ నీళ్లలోవేసిన అప్రభావమువల్ల మొదటిది రెండవది ఒకదానివొక్క కొకటి వచ్చును. ఆప్రకారమే మూడుబెండ్లు ఉన్ననాడు త్రిభుజాకారముగా తేలును. నాలుగు ఉన్ననాడు చతురస్రాకారము దాల్చును. అయిదు అయిన పంచకోణరూపము పొందును. ఆఱు అయిన పంచకోణరూపముదాల్చి 6 వ సూది ఆపంచకోణముయొక్క కేంద్రములోకి వచ్చును. ఈలాగున 52 బెండులతోగూడిన సూదులతో ప్రయోగము జరపడమైనది. 51 సూదులతో ప్రయోగముజరపగా 6, 11, 14, 19 సూదులకలయికతో నాల్గువృత్తములుగా రూపొంది మిగిలిన ఒక సూది వానికేంద్రములో ఉండును. 52 అయినప్పుడు అదే ఆకారముండును, కాని కేంద్రములో రెండు సూదులుండును. అయిస్కాంతప్రభావములో నున్న ఈ సూదులీప్రకారము ఔత్త్రగణితస్వరూపాలు ఎందుకు పొందుచున్నవి? అయిస్కాంతశక్తి ఈ ప్రకారము పని నిర్వహించుటకు భగవత్సంకల్పమే దీనికి కారణము.

ఈశ్వరప్రణాళికరీత్యా ఏవస్తువు ఏపని నిర్వహించవలెనో నిర్ణయింపబడినది. భౌతికశక్తుల ప్రారంభదశలోనే 'సంఖ్య' 'ఔత్త్రగణితము' ముఖ్యపాత్రవహించుచున్నవి. 'సంఖ్య' సూత్రముపైనే ఈ విశ్వమంతయు నిర్మాణము చేయబడినదని 'పైథాగరస్' మహాశయుడు బోధించినది ఇందుకనే. ఎటువైపుచూచినను ఔత్త్రగణిత స్వరూపాలే

గోచరించును. నిర్మాణములోను చలనములోను గల సమ శృతియే సంగీతము గనుక “విశ్వము” పని నిర్వహణలో, గీతా లాపన చేయుచు నేయుండును. ‘మహాకాశము’ గుండ ‘ఎలె క్ట్రాన్లు’ వేగముగా చొచ్చుకొనిపోవుచు కెరటాలను ఉత్పత్తి చేయును. కాని ఆ విధానములో ఉద్భవించు నాదము సాధారణమానవునికి వినిపింపదు. సూర్యుని చుట్టును తిరుగుటకు ‘మహాకాశము’లో చొచ్చుకొనిపోవుచున్నప్పుడు జనించు మధురధ్వనిని మనము వినివచ్చు (ఇది నాకు స్వానుభవము) దృశ్యాదృశ్యగ్రహములు ప్రతిదానికి ఒక ప్రత్యేకస్వరము కలదు. కావున ‘గోళములమధురాలాపము’ (music of the spheres) అనునది వాస్తవమే కాని భృమమాత్రము కాదు.

తుది భౌతికాణువువైపు నొకసారి దృష్టిని మరలించుడు (123 వ బొమ్మ) అది హృదయాకారముగ నుండి జీవముతో తొణికిసలాడు చుండును. మూడు లావుపాటి ఏడు సన్నని పెనవేసిన తీగచుట్టల (whorls) తో అది ఒక 'శక్తిని మార్పు' పనిముట్టుకూడ అయియున్నది. అందులోని ప్రతి పెనవేసినతీగచుట్ట ఏడు తరహాల మర తిరుగుడుచుట్టల (spirals) తో చేయబడును. ఈ పెద్ద, చిన్న మరతిరుగుడుచుట్టలే దాని నిర్మాణమున కాధారభూతములు. వీనితో అణువు ఒక ప్రత్యేకపని నిమిత్తముచూపించింపబడినది.

“మూడు లావుపాటి పెనవేసిన తీగచుట్టలగుండ మూడురకముల విద్యుచ్ఛక్తి ప్రవహించుచుండును. ఏడు సన్నని పెనవేసినతీగచుట్టలు మహాకాశములో అన్నిరకముల తరంగములకు అనగా వేడి, వెలుగు, ధ్వని మొదలైనవానికి ప్రతిస్పందము చేయుచుండును. ఇవి సప్తరంజనిలోని సప్తరంగులను కనపర్చును. సంగీతములోని సప్తస్వరములు వానినుండి బయలుదేరును. అనేకవిధములుగ భౌతికస్పందములకు ఇవి ప్రతిస్పందించును. అవి ఈ ప్రకారము మెఱయుచు, పాడుచు, సంచలించుచు, నిత్యమును చరించుచు ఊహితమైన తేజస్సు సౌందర్యము కలిగి ఉండును. అణువునకు మూడువిధములైన చలనముకలదు. ఇవి బైటనుండి ఒత్తిడి అవసరములేకుండ సహజముగా తనకుకలవు. తన ఇరుసుపైన నిత్యము బొంగరమువలె తిరుగుశక్తి ఒకటి. తన ఇరుసును కేంద్రముగా చేసి ఆ ఇరుసుయొక్క తిరిగిడు

పై భాగము ఒక చిన్న వృత్తాకారములో కదలుచున్నట్లు తన ఇరుసుతో ఒకవృత్తమును వివరించు శక్తి రెండవది. హృదయ నాడి స్పందించు నట్లు ముడుచుకొనుచు, తెరిచుకొనుట మాదిరి క్రమపద్ధతితో కూడిన స్పందములు కలిగిన శక్తి మూడవది. ఒక శక్తిని దానిపైకి ప్రసరింపజేసిన అది క్రిందకుమీఁదకు ఆడును. ఇటుఅటుదుముకును. ఆశ్చర్యము కొలుపునట్లు అతివేగముగా పరిభ్రమించును. కాని పై చెప్పిన మూడు రకములచలనములు మాత్రము ఎప్పుడును నిలిచి ఊంటవి. ఏడురంగులలోను ఏదో ఒకరంగు వచ్చుటకు తగినన్ని స్పందములు స్పందించునట్లు చేయఁగలిగిన అరంగునకు సంబంధించిన తీగచుట్ట దిట్టముగా మెఱయును.” (అనిబిసెంటు-లెడ్జీటరు వాసిన “గుప్తరసాయనశాస్త్రము” అను గ్రంథమునుండి సేకరింపఁబడినది).

అణువు కిట్టి విచిత్రమైన స్వరూపము ఇన్ని విధముల చలనము, విధులు ఎందునకు? అది ఈశ్వరసంకల్పము కాబట్టి. అణువు అల్పజీవి అయినను తనతో అది సహకరించి పనిచేయవలె నని ఈశ్వరుఁడు ఎదురుచూచుచుండును. ఆయన ప్రతినీధులు యుగాలతరబడి, అణువునకు తన విధులు సక్రమముగా నెఱవేర్చుటకొఱకు శిక్షణ ఇచ్చుచునేయున్నారు. ఎప్పుడు మానవులు తమవిధులను సంపూర్ణముగా నెఱవేర్చుటకు ఇష్టపడుదురో అప్పుడు ఈనాఁడు సాధ్యముకాని శక్తితో మానవులు, అణువు కలిసిగట్టుగా ఒకేపని నిర్వహింతురు.

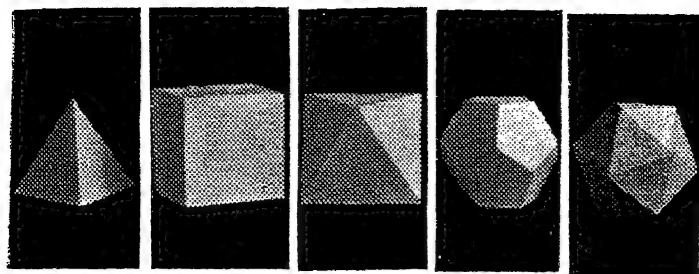
రసాయనికమూలద్రవ్యముల ఆకారములను చూచినప్పుడు ఒకక్రమపద్ధతి సామరస్యము, సౌందర్యము, స్పష్టముగా గోచరించును. అన్నిరకముల మూలద్రవ్యముల నిర్మాణమునకు అయిదు ప్లేటానిక్కు-ఘనములను (five platonic Solids as in Fig. 124) ఆధారముగా తీసికొన్నట్లు కనిపించును (124వ బొమ్మలో ప్లేటానిక్కు-ఘనముల చూడవచ్చు). ఈశ్వరుడు మొదట ప్రపంచనిర్మాణముకొఱకు సృష్టించిన 'ఇటుక'లతో సూర్యమండలమును నిర్మించినప్పుడు ఆయన, నిజముగా 'క్షేత్రగణితసూత్రానువర్తి' అనిపించును. ఎందువలన కాల్పియం, చతుర్భుజాకారము 'భాస్వరము' షడ్భుజాకారము కలిగియున్నవి? అది ఈశ్వరసంకల్పము కాబట్టియే. ఈశ్వరప్రణాళికలో ప్రతిమూలపదార్థము ఒక పాత్రవహింపవలసియున్నది. ప్రతివస్తువు విశ్వానికి తమకు చేతనైనట్లుగా ఈశ్వరస్వభావమును వ్యక్తపఱచును. ఈశ్వర చైతన్యపు అనంతమైన సంపూర్ణత్వమునకు ప్రతీవస్తువు ఒకదర్పణము వంటిది. ఈశ్వరచైతన్యశక్తులను భూలోకమునకు కొనివచ్చుటకొఱకు ప్రకృతి ప్రత్యుత్తరమును ఈశ్వరచైతన్యానికందిచ్చుటకొఱకు పైకిలోపలకు ప్రసారముచేయుటకొఱకు ప్రతిమూలద్రవ్యము ఒకప్రవాహమువంటిది.

అణుప్రపంచములోనికి వచ్చునరికి ఖనిజములను చూచి, స్ఫటికములు క్షేత్రగణితస్వరూపాలలో సంపూర్ణత తీసికొనివచ్చినట్లు అందఱు కనిపెట్టఁగలరు. ప్రవీణులైన వారు తయారేసిన అతిసునిశితమైన పనిముట్లతో చేయఁగలి

గినవానికంటె ఈస్ఫటికములలోని కోణము లెక్కువ కచ్చితముగనుండును. కోణములుగల ఘనములను మంచిఅందముగను, పొందికగను నిర్మించినపిదప, వంపులతోకూడిన ఘనములను, ఖనిజములోని జీవకళ, వానినుండి రూపొందించును. 125 వ బొమ్మలో చూపినట్లు, శిలాలోహ స్ఫటికములను మరచుట్టమాదిరి వంపులతో తీర్చిదిద్దినప్పుడు ఆఖనిజ కల్పనాశక్తి లేకవైచిత్ర్యమునకు మనమెప్పుడును చకితులము కావలసియేయుండును. ఖనిజవర్గకార్యకలాపాలు చూచుచున్నకొద్ది అవి ఈశ్వరోద్దేశముయొక్క ఘనతను శ్లాఘించుచున్నట్లు కనపడును. ఈశ్వరోద్దేశములో 'సంఖ్యాతత్వము గోచరించును. అతత్త్వప్రభావమువలన మూలద్రవ్యముల సంయోగము జరిగి నప్పుడు ఒక క్రమపద్ధతి, సామరస్యము, అందము కలిగిన స్వరూపములుగ తయారగును. ప్రతిఖనిజము తనకు సుబాధించిన ఈశ్వరప్రణాళికోదేశమునునే అవేర్చుచుండును. కళాకారుడు ఊహించి తెలుసుకొనఁగలిగినట్టి, గణితశాస్త్రజ్ఞుడు కనిపెట్టగలిగినట్టి ఈశ్వరోద్దేశములో నిమిడియున్న ఔత్సాహికతనూత్రములకు స్ఫటికప్రపంచ మొక దర్పణము వంటిది.

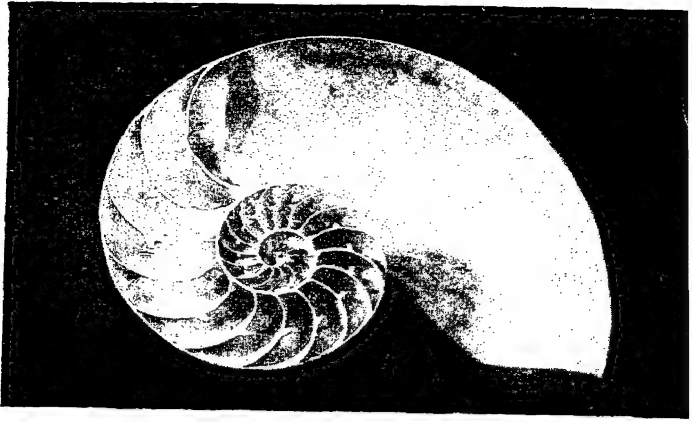
ఈశ్వరచైతన్యము ఇంతకన్న కొంచెము మెత్తిటి వదాంధులలో వ్యక్తమగునప్పుడు నాదము, శ్రావ్యత, ఉన్నతస్థితికి జెల్లినకొద్ది క్లిష్టమగుచుండును. ప్రతిమొక్కా కళాదృష్టితో నిర్మాణముచేయఁబడినది. చెట్టుమొదలులో కొమ్మ వస్థలనుండి బయలుదేరినవలెనో ఆకొమ్మలో రెమ్మలు

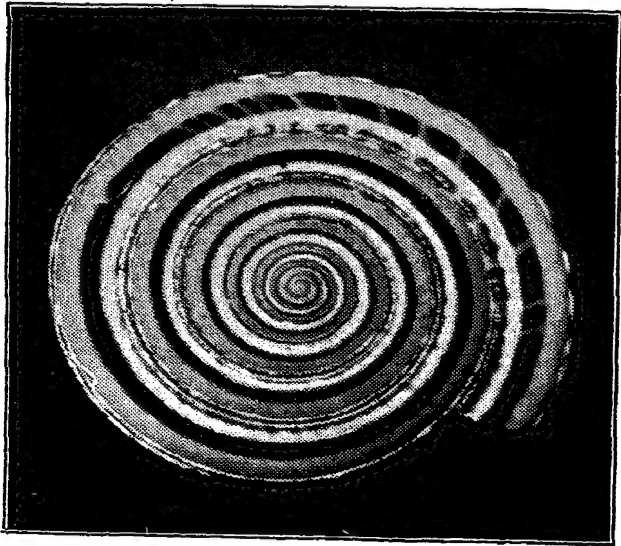
124 వ పటము

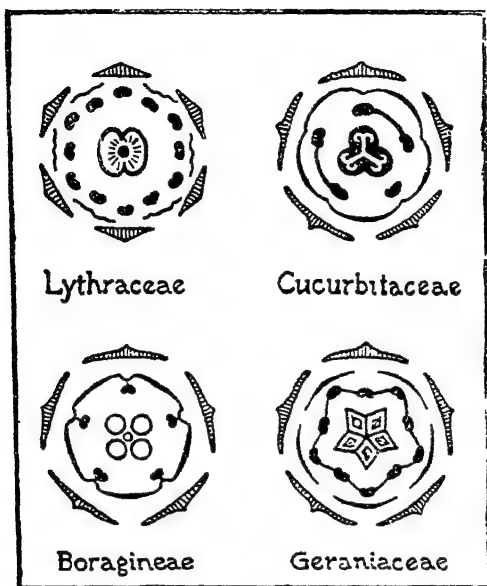
125 వ పటము

127 వ పటము

128 వ పటము

(126 వ పటము)

ఏప్రకారము ఉండవలెనో ఆరెమ్మలపై ఆకులు ఏస్థానములో ఉండవలెనో ఇవన్నియు ఒకఉద్దేశమును పురస్కరించుకొని తేత్రగణిత సూత్రాల ననుసరించి నిర్దిష్టబడినవి. పుష్పములన్నియు, ఏదో ఒక సంఖ్యానియమముతో, వాద్యసాధనములోని తీగవలె, తయారుచేయబడిన ట్లగవడును. పుష్పములోని, రేకలు, కర్ణికలు, అండకోశములు మొదలైనవాని ఏర్పాటునుగూర్చి ఆలోచనచేయగా, ఖనిజవర్గములో మనము గుర్తించిన తేత్రగణితస్వరూపాలు తిరిగి కొన్ని కొన్నిమార్పులతోడను, కొత్తమోస్తరు కలయికతోడను వృక్షవర్గములో రూపము కనపడును. 126 వ బొమ్మలో కన

పఠించిన నాలుగురకముల స్వరూపములను నిర్మాణముచేయుటలో 'ఈశ్వరుడు, ఔత్త్రగణితసూత్రానువర్తి' అను విషయము స్పష్టముగా తెలియును. జంతువర్గములోకి వచ్చు సరికి, 127, 128 బామ్మలలో కనపఠించిన గుల్లలకారములో ఈశ్వరుని ఔత్త్రగణితస్వభావములోని వైభవము మఱిత స్పష్టముగా గోచరించును. అవి చాల అందముగా ఉన్నవనుటలో సందేహముమాత్రము లేదు. గణితశాస్త్ర సూత్రముల కనుగుణముగా నున్న సాబగైన వంపు, 'యంత్ర' విద్యాపాటవాన్ని మైమరపించుచునట్లు వానిలోపల నిర్మాణముచేసినచక్కని గదులు మాటవీమిటి? ఈ గుల్లలను రూపొందించుట ఒక గొప్పగణితశాస్త్రజ్ఞుని పని అనియు ఆయన మనస్సంతయు సంశ్లావ్యతతో సమశృతితోడి నిండిఉండుననియు స్పష్టముగా మనకు గోచరించును.

ఖనిజ వృక్షవర్గములలోవలె ఈశ్వరుడు జంతువర్గానికి సంబంధించిన కోటానకోట్ల ప్రాణుల నిర్మాణములో కూడ ఔత్త్రగణితసూత్రాలనే అనుసరించును. పైకి అంతఎక్కువగ ఈ విషయము గోచరించకపోయినను, జంతువుల కండరముల చలనము అందముగను లయబద్ధముగను కనపడును. ఖనిజ, వృక్షములలో కంటే, జంతువర్గములో సౌందర్యమెక్కువగా ద్యోతకమగును. అవయవములసంపు అంగవిన్యాసపుతీరు, కదలుచు తిరుగుచున్నప్పుడు కనపడు క్లిష్టమైన లయబద్ధమైన పొందిక, జంతువర్గముయొక్క ప్రత్యేకలక్షణములని చెప్పవచ్చు. ప్రతిజంతువు విషయములోను ఈశ్వరుడు ఔత్త్ర

గణితసూత్రాలను అనుసరించుచు తన ప్రణాళికోద్దేశనిర్వహణ కది చేయవలసిన కర్తవ్యమును బోధించుచుండును.

అణువు మొదలు జంతువర్గమువఱకుఁగల అన్ని జీవవర్గములోను 'భగవత్సంకల్పము పరిణామము' అనెడు సూత్రము పనిచేయుచున్నట్లు కనపడును. ఎప్పుడు ఒకజంతువు జీవకళ, తురీయుని ఉపాధిగా రూపొంది పరిపూర్ణత్వము పొందుట కొఱకు యాత్రప్రారంభించునో, అతనికి ఏలాగున జీవింపవలెనో తెలిసి ఉన్నట్లయిన, దృశ్యాదృశ్యప్రపంచములలో, ఉపాధిపరంపరలలోని మానవుని జీవితసరళి అంతయు మనోవాక్కాయకర్మముల ఏకస్వనము, సమశృతి కాఁగలదు. ఈశ్వరుని మధురస్వరసమ్రేళనములో నొక సుస్వరముగా తన జీవితమును రూపొందించుటలో అతనిలో ప్రత్యణువు, ప్రతి జీవకణము కూడ క్రమబద్ధముగాను, సౌందర్యముగాను అనుగుణముగాను ఉండుటకుఁగాను ఉజ్జూతలూగును. మనమెచ్చుటకు వెల్లినను మన భౌతికకామమానసికకారణశరీరములతో గీతాలాపనచేయుచునే యుండుము. ఈశ్వరుని నాదముతో మన గీతమును మేళవింపచేసి ఆ నాదమును కొంతవఱకు వృద్ధిపఱచుచు నూతనస్వరములను కల్పనచేయుటయో లేదా ఆనాదముయొక్క శ్రావ్యతను ధ్వంసముచేసి దానిని బలపఱచుటకు ఉత్తములుచేయు ప్రయత్నమును తారుమారుచేయు అపశృతిని ప్రవేశపెట్టుటయో జరుగుచుండును.

మానవునిలో నిగూఢమైయున్న దైవశక్తిని వికాసవంత మగునట్లు చేయుటయే మానవులకు సంబంధించినంతవ

అకు ఈశ్వరోద్దేశమైయున్నది. మనము జననమరణచక్రానికి బంధింపబడి, జన్మపరంపరలద్వారా వేటువేటుగా ప్రత్యేకజీవితములు గడిపి అనుభవముసంపాదించుటకొరకే ఈశ్వరుడు ఆయనలోనున్న మనలను బయటకుపంపును. మన సంపూర్ణజీవితములో ప్రతిజన్మ ఒకదినమువంటిది. ఒకవర్గము నుండి ఉన్నతవర్గమునకు వెళ్లుటకు తగిన బోధలు, జన్మపరంపరలో వారి దూతలద్వారా నేర్చుకొందుము. (129 వ బొమ్మ చూడుడు).

మోక్ష మార్గములలో	
దశ	కర్మకు పాటువు
జీవన్ముక్తుడు	నాదేంవేడు ఆయన సంకల్పమే
శిష్టుడు	ఈశ్వరుని కారకే
ఆధ్యాత్మికవేత్త	నేకు నేను తోడ్పడెదను
నాగరికుడు	అందరము కలసి పంచుకొందము
ఆటవికుడు	ఇది నాకు కావలెను

(129 వ పటము)

ఆటవికుని పురోభివృద్ధికి కావలసినది 'స్వార్థపరత్వము' అతనిలోని వ్యక్తిత్వము బహుపటిష్ఠమైన కేంద్రముకావలెను. అందుకొరకు నిత్యము 'ఇది నాకు కావలెను' అనునదియే అతని

జీవితనినాదుము కావలెను. ఈలాగున అనేకజన్మలు గడిపినతరువాత ఈశ్వరసంకల్పములో కొంతమార్పు వచ్చును. అప్పుడా వ్యక్తి 'నాకు కావలెను' అని అనక 'మాకు కావలెను' అను విషయానికి ఎక్కువ ప్రాముఖ్యమిచ్చును. ఈస్థితిలో అతను తన కొఱకేకాక 'అందరము' కలిసి అనుభవించుటకొఱకు ఈశ్వరుని సహకారమును వాంఛించును. సంఘమునకు చెందిన ఒక పౌరునిగ తనను బావించుకొని 'అందరము కలిసి పంచుకొందుము' అను సిద్ధాంతానికి కట్టుబడును. తరువాతస్థితిలో అతని మనస్సు ఆధ్యాత్మికవిషయములపైకి మఱులును. అప్పు డతని కితరుల కష్టాలను పంచుకొనుటయే జీవితపరమావధి అనిపించును. ఆధ్యాత్మికమువైపు పురోగమించు మానవుల హృదయాలలో 'నీకు నేనుతోడ్పడెదను' అను, భావమే, తనసంకల్పమైనటుల భగవంతుడు నిత్యము స్ఫురింపజేయుచుండును.

గురుదేవుని పేరు చెప్పి ప్రతికార్యము చేయుట యనునది 'శిష్యుని' ప్రథమకర్తవ్యమని ఈశ్వరోద్దేశము. తన గురుదేవుడు ప్రపంచాభ్యుదయముకొఱకు సృష్టిచేయు ఆశీస్సులను ఎప్పటికప్పుడు జాగ్రత్తపటిచి, ధర్మాధికారివలె వానిని వినియోగించవలెను. జీవన్ముక్తుడగుటయే ఈవిధానమునకు చరమలక్ష్యము. అంతటితో మానవునికి సంబంధించినంతవఱకు ఈశ్వరోద్దేశము పూర్తిగ నెరవేతినట్లెంచవలసియున్నది. ఆస్థితిలో జీవాత్మ పరమాత్మతో వర్ణనకతీతమైన పద్ధతిలో ఐక్యము చెందును. "భగవదచ్చయే నాకు పరవశిగాని నా ఇచ్చ ఎంతమాత్రముకాదు" అను సూత్రమే అతని

పనికి ఆధారభూతము. తన విజయమునంగతి తనకు తప్ప తనకింది స్థితిలో వారికి తెలియదుగనుక 'అహంబ్రహ్మస్మి' అను ఆర్షవాక్యముయొక్క 'నేనునాపితబకటే' అన్న కీర్తిస్తు చేప్పినవాక్యముయొక్క అర్థము అప్పుడతడు గ్రహింపఁ గలఁడు.

పరమగురువునకు ప్రతీక్షణము అనుభూతిలోకివచ్చు ఈఅద్భుతవిషయమే ఆటవికులకైనను, నాగరికులకైనను, ఆధ్యాత్మికవేత్తలకైనను, శిష్యపథములోనున్నవారికైనను, వేయేల యావత్తుమానవకోటికి ఈశ్వరుఁడు సంకల్పించిన అంశమైయున్నది. సాపాత్ములయు వుత్సాహులయు సర్వుల సహకారముతో ఈశ్వరుఁడు తన ప్రణాళికను నియమిత కాలానికి నెఱవేర్చితీరును. అందుకొఱకే మనమందరము జీవితములు గడిపి అభ్యుదయము సాధించుటకొఱకు అనువైన ప్రపంచమును తానెంతో త్యాగముచేసి రూపొందించి నాఁడు. ఆయన ఎచ్చటపనిచేసిన అచ్చట అపజయమనునది వుండదు. అయిన నిర్వహించుపనిలో ఆయనతో కలిసి పని చేయుటలోనే, ప్రవీణత, అమృతత్వము పొందగలము.

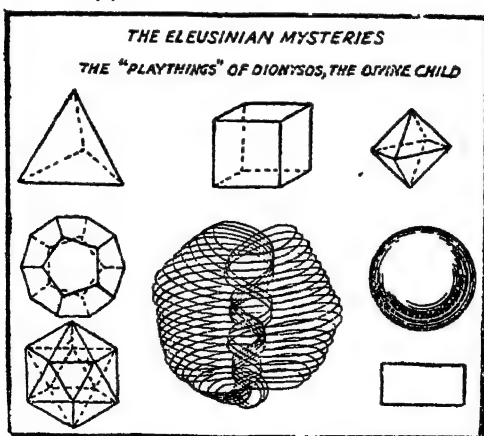
అప్పుడప్పుడు మనకు అనిపించునట్లుగా, ఈశ్వరప్రణాళిక బాధతోడ అలసటతోడ నిండియున్నట్టివిగాని, అనేక విధాలుగ దుఃఖములపాలుచేసినఁగాని ఈషణ్మాత్రమైన ఆనందమును ప్రసాదించని నిర్దాక్షిణ్యవిధానముగాని, కాదు. నడక నేర్చుకొనుటకు ఒకశిశువు తనువేయు తప్పుటడుగులవల్ల చాల ఆయాసము అదుర్దాకూడ పడును. కాని వానికి ఉత్సాహము

కలిగించు తల్లి సమస్తముఖమును ఆనందపారవశ్యముతో నిండిన కళ్లను చూచునరికి, ఆమె ప్రేమకాగిట పొందబోవు ఆనందము ముందు ఈ ఆయాసమును పూర్తిగా మరిచిపోవును. అన్నిజీవరాసులకు ఇదేవిధానము వర్తించును. ఒకవిధముగా చూస్తే పరిణామవిధానము అంతటినీ ఆయాసమయమైన దైవస్పృహకి, ఇంకోదృష్టితో చూస్తే ఉల్లాసాన్ని కలిగించు క్రీడవంటిది అనిపించును. దీనినే భగవంతుని 'మహాలీల' అందురు. 'సన్మార్గప్రవర్తనకు సంబంధించిన సూత్రాలే, ఈ క్రీడలో ముఖ్యముగా గమనించెడి నిబంధనలు.

ప్రకృతికార్యకలాపములకు అంతర్వాహినిగా ఉన్న ఆనందమును ఎవరంతటవారు అనుభవించి తెలిసికోవలసి ఉన్నది. ఎన్నికష్టాలు అనుభవించినను, ప్రేమయే పరిణామ పరాకాష్ఠ, అని చెప్పగలుగుటకు ముందు అనేకజన్మలు ఎత్తవలసియుండును. అన్నివస్తువులకు ప్రేమ, ఆనందము, గుండెకాయవంటివని, పరిణామమార్గములో కలిగెడి విషాదము యావత్తు బహుతాత్కాలికమైనదని మానవుడు తెలియువఱకు అతని పరిణామము పూర్తికాదు.

జగత్కార్యమంతయు ఒక క్రీడవంటిది అని గుప్తవిద్య బోధించుచున్నది. పరమశివుని సృత్యములో సృష్టియావత్తు బయలుదేరిన దని హిందూమతముబోధించుచున్నది. ఎల్యూషియన్ గుప్తపద్ధాంతములోకూడ ఇట్లే చెప్పబడియున్నది, ఈ గుప్తపద్ధాంతము ప్రకారము దీక్షపొందునాతడు 'పవిత్ర పాత్ర'లో ఉన్న దివ్యకిక్లోరుని (అతనినే 'డయానిసన్'

అందురు). ఆటవస్తువులను గ్రహించి తెలిసికోవలె. అందులో పాచికలు, బొంగరము, బంతి, అద్దము ఉన్నవి. వానిని 130 వ బొమ్మలో చూపితిని. స్ఫటికములయు, రసాయనిక మూలద్రవ్యములయు అభివృద్ధికి ఇరుసువలె నీ 'పాచికలు' అనగా పంచపెటానిక్ ఘనములు' (five platonic solids) ఉపయోగపడును. 'బొంగరము' కడపటిస్థూలాణువు యొక్క నమోనా, 'బంతి' భూగోళానికి చిహ్నము. ఈశ్వరుడు ఉన్నతస్థానమునుండి రూపొందించు కార్యక్రమమును ప్రతిబింబింపజేయు సప్తలోకములకు 'అద్దమొక' గుర్తు. ఇవన్ని ఈశ్వరుని దివ్యకిశోరునిగా భావనచేసినప్పుడు ఆయన అటవస్తువులుగా చిత్రింపబడినవి. ప్రకృతికార్యవిధానాలకు అంతర్వాహినిగా ఉన్న ఆనందమును ఎల్యూషియను గుప్తదీక్ష పొందినవారికి ఈరహస్యార్థమును గ్రహించి, అనుభూతిలోనికి తెచ్చుకొనుట ఎట్లా బోధింపబడెడిది.

ఇంతవఱకు సీగ్రంథముద్వారా నేను బోధించుటకు ప్రయత్నముచేసిన దివ్యజ్ఞానసూత్రముల సారమును 131 వ బొమ్మలో పొందుపఱచినాను.

పరిణామ సూత్రములు

1. దివ్యదైతన్యము జీవోపాధులు అనుకరణచేయున దాని యుండును.
2. జీవిని బంధమునుండి విడుదలచేయుటకొఱకు ఉపాధి నశించి అంతకన్న సున్నితమైన ఉపాధిలో తీరిగి ప్రవేశించును.
3. దృశ్యాదృశ్యోపాధులన్నియు క్షేర్రగజరసూర్యముల ననుసరించి నిర్వాణముచేయబడుచున్నవి.
4. ఇట్టినిర్వాణము యావత్తు ఈశ్వర సంకల్పితమైన 'అదర్శ నమోనా' ననుసరించి జరుగెను.
5. మానవుడు స్వార్థముద్వారా తన వృత్తిత్వమును బల పఱచుకొనును. స్వార్థత్యాగము ద్వారా తన శక్తులను లోకసంగ్రహార్థము ప్రసరింపజేయును.
6. ఖనిజ, వృక్ష, జంతు మానవ దేవతా వర్ణములన్నింటి యందు దైవాంశము అంతర్భూతమైయున్నది. తరచు ధేరములు లేకుండా అన్నింటిలోను ఈశ్వరుడు సమాన పరిపూర్ణస్థితిలోనే యున్నాడు.

మనచుట్టు నిత్యమునుజరుగు విషయాలలోఁగల మర్మ మేమనఁగా. సర్వము చైతన్యస్వరూపమనియు, అది ఎప్పుడును ఏవిధమైన లోటులేని సంపూర్ణస్థితిలో నుండుననియు, 'ఆయన ఎచ్చట ఏస్థితిలోనున్నను సంపూర్ణమైన స్థితిలోనే యుండు'నని తెలిసికోవలెను.

ఇంతవఱకు మానవుని ప్రమాణముగ తీసికొని అతని వ్యక్తిత్వానికి సంబంధించినంతవఱకు నూత్రమే ఈశ్వరప్రణాళికను గూర్చి అలోచనచేసితిమి. అప్పుడప్పు డీ అన్వేషణలో దాని బృహద్రూపపుచిహ్నాలుకూడ మెఱుపువలె కనపడుచు ఉండెడివి. ఇప్పుడు ఈప్రణాళికాసంపూర్ణ స్వరూపమును చూచుటకు ప్రయత్నముచేయవలసి యున్నది. మనము నివసించు గోళపుహద్దులను అతిక్రమించి వెళ్లఁగలిగిననాఁడు సూర్యమండలమునకంతటికి వర్తించు, ఈశ్వరప్రణాళికను ఆకళింపుచేసికోఁగలుగుతాము.

అట్టి ఉన్నతస్థాయినుండి సూర్యమండలమును చూడఁగలిగిననాఁడది అనేక రేఖలుగలిగి వివిధరంగులతో విరాజిల్లు అద్భుతమైన విశ్వపుష్పమువలె కనపడును. ఆ పుష్పకేంద్రములో సూర్యభగవానుఁడు ధగధగామెఱయు బంగారువర్ణము కలిగిన గర్భకేసరమువలె కనపడును. (132 వ పటము మొదట నున్నది చూడుడు). సూర్యమండలమంతట సప్త గ్రహమండలేశ్వరులలో ప్రతిఒక్కరు సూర్యభగవానుని ప్రభావమును ప్రసారముచేయుచు చొచ్చుకొని తిరుగుతారు. కాని వాటిలో ప్రత్యేకము ఏదో ఒకరకమైన ప్రభావానికి

లోనైన పదార్థము యావత్తు ఆకాశములో 'కోడిగొడ్డు' ఆకారమైన రూపము దాల్చును. అట్టి ఒక్కొక్క రూపానికి సూర్యభగవానుడు బృహత్తేజఃకేంద్రముగను, ఆ ప్రత్యేక ప్రభావము ప్రసారముచేసిన గ్రహమండలేశ్వరుని అణిష్ఠాన గ్రహము, అల్పతేజఃకేంద్రముగను ఉండును. ఇట్టి ప్రభావమును వెదజల్లు అండాకారగోళముల, పరస్పరసంబంధాలలో మాపులు కలుగుచుండును. అట్టి మార్పులు మనకు భౌతిక గ్రహాల స్థానచలనమునుబట్టి కొంతవఱకు తెలియఁగలవు. కావున ఈశ్వరుడైన సూర్యమండలేశ్వరుడు వారిచేతికింద వారితో కలిసి పనిచేయు సప్తగ్రహమండలేశ్వరులు కలిసి కేంద్రములో భగభగ మెఱయుచు స్వర్ణవృద్ధయముతో విరాజిల్లుచున్న అనేక రేఖలుగల మహాపుష్పమువలె కనుపించును. (పూర్తివివరములకు లెడ్జిటరు మహాశయుని 'ఆంతరంగిక జీవితము' అనుగ్రంథములోని 'సాంకేతవిద్య'ను గూర్చిన అధ్యాయము చూడవగును).

ఎవరు సూర్యమండలేశ్వరుని విశ్వరూపమును సందర్శింపఁగలిగినారో ఆయన ప్రేమసౌందర్య మహిమపట్ల వారికి అనుమానము ఏమాత్రము ఉండదు. మతతత్త్వములద్వారాగాని, కళావిజ్ఞానములద్వారాగాని సేవామానవత్వములద్వారాగాని కలుగు సత్యదర్శనానుభూతి, లక్ష్యానికి ఒక అడుగు దగ్గరగా తీసికొనివెళ్లును. అనఁగా మన సూర్యమండలేశ్వరునిలో అమితమైన ఆనందముతోను పూర్తిచైతన్యముతో ఉండి చిరిచుచు జీవితము గడపఁగలుగుదుము.

ఉ ప స ం హా ర ము

మానవుఁడు వానివిధి, ప్రకృతి దాని సందేశము, ఈశ్వరుఁడు ఆయన కార్యకలాపాలు - వీనినిగూర్చి దివ్యజ్ఞానము ఏమి చెప్పినది, శీఘ్రగతిని చేయఁబడిన ఈసింహావలోకనముద్వారా కొంతవఱకు మనకు తెలిసినది. ఆదర్శభావాలలోను ఆశాజనకసిద్ధాంతాలలోను విశ్వవిశాలమయిన కారుణ్యములోను దివ్యజ్ఞానముతో సరిపోల్చఁదగిన తత్త్వదర్శనము వేటొకటిలేదు. మానవమేధస్సునకు దృశ్యాదృశ్యప్రపంచాలలోని జీవితరంగానికిసంబంధించిన వివిధకార్యకలాపాలయొక్క అద్భుతమైనవిశ్వదృశ్యమును, దివ్యజ్ఞానము వెల్లడిచేయును. ఆదృశ్యమును తిలకించి మొదట మానవుఁడు కొంతవఱకు నిశ్చేష్టుఁడైనను తరువాత దాని సౌందర్యమును అవలోకించి ముగ్ధుఁడై తన్నయుండగును. ఒక్కవిషయము స్పష్టముగా చెప్పగలను; ఏమనఁగా దివ్యజ్ఞానము ప్రతివిషయమును సప్రమాణముగా ఖండితముగా నిర్వచనముచేయును. అనుమానానికి ఎట్టితావు ఉండదు. “ఇవన్నియు ప్రకృతికి సంబంధించిన శాశ్వతసత్యములు.” అని పరమగురువులు మనకు చెప్పి, మనలనొక ఆదర్శమైన జీవితము గడపవలసినదని సలహానిచ్చిరి; ఏలయన పౌరపాటుభావములకు లోనుగాక ఋజుమార్గమును అనుసరింపఁదలచిన న్యాయమైన ప్రీపురుషులకు ఆదర్శజీవితము తప్ప వేఱుమార్గములేదు.

కాని 'ఇదంతయు సత్యమని నాఅంతటనేను ఎట్లు తెలిసికొనఁగలను' అని, పైకి కేవలము సమ్యక్ముపై ఆధారపడినట్లు కనపడు దివ్యజ్ఞానసిద్ధాంతములను గూర్చి ఎవరైన జిజ్ఞాసువయినవానికి సందేహముకలుగవచ్చును.

జ్ఞాన మనేకవిధములు - ఇంద్రియములు నివేదించునట్టిది మనస్సునకు గోచరమగునట్టిది, హృదయము భావన చేయునట్టిది అంతర్వాణి తెలిసికొనునట్టిది కూడ జ్ఞానమే. ఇందు ప్రతీది ఏ మానవుని స్వభావమునుబట్టి ఆ మానవుఁడు సత్యమును తెలిసికొను మార్గము అయియున్నది. మన మందరము ఒక్కమోస్తగుగ లేము. ప్రపంచము, అందు నిత్యము జరుగుచున్న సంఘటనలయొక్క విలువలు జీవితములో మన మన్వేషించు విషయములనుబట్టి మాఱుచుండును. మానవుని మానసికహృదయనిర్మాణమునుబట్టియే అతని జీవితధృక్పథముండును.

ఒకనికి సత్యమనితోచిన దింకొకనికి మాయవలె కనుపించినను, సత్యాసత్యమును తెలిసికొనుటకు అందరకు పనికివచ్చు గీటుతాయి ఒకటి ఉన్నది. సత్యమునకు నిర్బంధించు శక్తి కలదు. ప్రకృతియందలి సత్యమును మనము స్పష్టముగాను కచ్చితముగాను చూడఁగలిగిననాఁడు అది మనస్వభావమును తనవైపు ఆకర్షించి తన ననుసరించి పనిచేయునట్లు చేయును. ఆసత్యప్రభావము మనపై ఒక్కొక్కప్పుడు చురుకుగను ఒక్కొక్కప్పుడు మందముగను పనిచేయవచ్చు; కాని దానిప్రభావము ఎట్టిదనఁగా దాని గుప్పిటనుండి మనస్సు

ఎన్నటికీ తప్పించుకోలేదు. మనస్సు నిజముగా మాయనుగాక సత్యమునే దర్శింపఁగలిగినను అది దినదినప్రవర్ధమానమగుచు అతనిదృష్టికి మహాత్కృష్టవిషయములను క్రమక్రమముగా వెల్లడిచేయుచుండును. కోట్లాదిగా సందేహము లుత్పన్నము కానచ్చు కాని అవన్ని కలిపి ఏ ఒక్క సత్యమునుకూడ బలహీనపఱుపలేవు. ఎవరు సత్యములు గ్రహించితి నని అనుకొనునో అతఁడు తనలో ఉదయించు వేలాదిశంకల నన్నింటిని ఒకదానితరువాత నొకదానిని సంహరించుచు మంచి ఓర్పుతో నిత్యము పోరుసల్పుచు ముందునకు సాగి వెళ్లును.

ఈ దివ్యజ్ఞానప్రసాదాలన్నియు ప్రకృతినత్యాలైనచో ఎప్పటికైనను ప్రతివారికి అందలి సత్యము ఋజువుకాఁగలదు. మానవుఁడట్టి సత్యముల కనుగుణముగ యోజనచేయఁగలిగిన ఈ సత్యములన్నియు నేఁడో రేపో ప్రతిమనస్సులోను హత్తుకొనిపోఁగలవు. మానవునిలో తగిన ఆంతరంగిక శక్తులు అభివృద్ధిచెందుచున్నకొద్దీ ఒక సత్యము తరువాత నింకొకసత్యము నాతఁడు చూడఁగలఁడు. ప్రస్తుతపరిణామస్థాయిని బట్టి అణువు మొదలు సూర్యుండలమువఱకుభగవత్సంకల్పముప్రకారము అవి నిర్వహించు అన్ని కార్యములు చూడఁగలుగుట మనలో చాలమందికి సాధ్యముకాదు. అతని చైతన్యము వికాసము చెందుచున్నకొద్దీ, అతని శక్తిసామర్థ్యాలుకూడ అభివృద్ధిగాంచుచున్నకొలది, ఎక్కువ విషయములారతనికి గోచరింపఁగలవు. మొదట కేవలము నమ్మకముపైన ఆధారపడిన విషయాలన్నిటి

యదార్థత ఇప్పుడు ప్రత్యక్షమగుభూతివలన స్పష్టముగా తెలిసి
కొనును. ఇట్టి ప్రత్యక్షమగుభూతివలన అప్పుడప్పుడందరకు కలగ
వచ్చును. కాని అత్యంతవైభవోపేతమైన సంపూర్ణసాక్షా
త్కారము జీవన్ముక్తునికీమాత్రమే సాధ్యము.

అట్టి సుదీనమాసన్నమగునటకు ప్రతిమానవుఁడు తాను
దర్శింపఁగలిగిన సత్యానికనుగుణముగ శక్తివంచనలేకుండ
పనిచేయుచుండవలెను. పంచేంద్రియములు మనస్సు మాత్రమే
గాక, మన ఆశయములు, భావనలు, ప్రేమ, త్యాగములు
కూడ జ్ఞానమును మనకు ప్రసాదించు సాధనలని తెలిసికొన్న
నాఁడు ఇప్పుడు మనము మూసిపెట్టివుంచిన అనేకమార్గముల
ద్వారా సత్యము ప్రవాహమువలె మనలోకి వచ్చిపడుచుం
డును. మనస్సుతోను గ్రహింపఁగలుగు విషయాలకు జీవితము
అతీతమైనది. మనస్సు ఎక్కువ ప్రయోజనమైన ఉపకరణ
మైనప్పటికి దానిశక్తి బహుపరిమితమైనట్టిది.

దివ్యజ్ఞానసత్యముల నొకదానితరువాత నొకదానిని
ఋజువుచేసికోవలె నని ప్రయత్నముచేయు జిజ్ఞాసువునకు ఒక
ముఖ్యసత్యమును అంగీకరించి ఆచరణలో పెట్టుటకన్న దృఢ
మైన మార్గ మింకొకటి లేదు. అదే విశ్వమానవసాభ్రాత్ర
మనెడి సత్యము. ప్రతిమానవుఁడు తనవంటివాఁడే అనియు
ఉభయులందు అంతర్వాహినిగా ప్రవహించుచున్న పృథి
ఒకటే అనియు, తనకేది బాధగాను కష్టముగాను ఉండునో
అదే అతనికి బాధగాను కష్టముగాను నుండుననియు ప్రతి
మనుష్యుఁడు జ్ఞాపకముంచుకోవలెను. తన ఇరుగుపొరుగు

వానిని చూచినప్పుడెల్ల “ఇంతవఱకు నాకు తెలియనిరూపములోవున్న నేనే అతఁడు” అని అనుకోవలెను. తనకు బయటనున్నను అతఁడు తనలోని గుప్తభాగ మని ఓషికతో పరిశీలనచేసి తెలిసికోవలెను. తన ఔదార్యమువల్ల, చిరకాలముగా అనుభవించు బాధలవల్ల అభ్యుదయము చెందుచు, ఈశ్వరునికి, మానవునికి సంబంధించిన రహస్యజ్ఞానమును శ్రద్ధగా కనిపెట్టి తెలిసికోవలె నను ఆత్మత పెరుగుచుండును. ప్రేమతో చేసెడిసేవయే ఆచరణదివ్యజ్ఞానము. అట్లు ఎవరు ప్రేమపూర్వకముగ సేవచేసెదరో వారు దివ్యజ్ఞాను లయి తీరెదరు.

దివ్యజ్ఞానప్రవచనాలన్నియు, యదార్థములనియు, ఒక తత్త్వవేత్తయొక్క ఉహజనితములు కావనియు, నిరూపించుట కిది ఒకటే మార్గము, ఒకవేళ దివ్యజ్ఞానబోధల నన్నిటిని ఎవరైన సంపూర్ణముగ విశ్వసించలేకపోయినను అధమపక్షము వానిని ఆచరణలో పెట్టిచూచినయెడల దివ్యజ్ఞానము అద్భుతమైన సత్యములను ప్రవచించిన దని తెలియఁగలదు తాను, తనసర్వస్వము అనఁగా, తనలోని ఉన్నతమైన ప్రేమ, త్యాగము, సంపూర్ణమైన విశ్వాసము ఆత్మార్పణము తనలో దాగియున్న సత్పదార్థమే యనియు తత్పదార్థము తాను వేఱుకాదనియు, నిత్యము తనలో స్పందించు ప్రత్యక్షపు తెలిసికొన్నప్పుడు ఇందుకు అవసరమగు ఉపకరణము లన్నియు తనలోనే యున్నవని తెలిసికోఁగలుగును. మానవ ప్రకృతిలోనే దివ్యసత్యము లన్నియు ఇమిడియున్నవి. మాన

వుని కీ సత్యము లవరిచితములు కావు. అవి అతనిని నిత్యము వెంటాడు స్వప్నమిత్రులవంటివి.

మానవుడు భగవదంశసంభూతుడు కావున జ్ఞాన మతని జన్మహక్కు, జ్ఞాన మొక్కటియే కాదు. శక్తి సామర్థ్యాలుకూడను సాహసకార్యాచరణకు, బాధల ననుభవించుటకు, విజయము సాధించుటకు, అవసగమైన శక్తికూడ అతని జన్మహక్కు. ఎవరు తనను ఆదరాభిమానములతో ప్రేమింతురో వారికి 'దివ్యజ్ఞానము' సంపూర్ణానందమును కలిగించెడి విజయోత్సాహమును కానుకగా ప్రసాదించును.

సన్మంగళానిభవన్తు.

కొన్ని పటములను గూర్చిన వివరములు

14-20 పటముల వివరములు 2 వ అధ్యాయములోనున్నవి

21 వ పటము పదిలక్షల సంవత్సరములక్రితం భూగోళస్థితి

22 వ పటము ఎనిమిదిలక్షల .. ..

23 వ పటము రెండులక్షల .. ..

24 వ పటము క్రీ॥ పూ॥ 9584 .. ..

38 వ పటములో $a = \text{అ. } b = \text{బ. } c = \text{క. } d = \text{ఢ. } e = \text{ఞ}$ అయియున్నది

39 వ పటములో $f = \text{ఠ. } g = \text{ఠ. } h = \text{న. } i = \text{వ}$ ..

42 వ పటములో $p = \text{ట. } r = \text{ఠ. } o = \text{ఠ}$ ..

60 వ పటము పెద్దవృత్తము విశ్వము లేక ఐహమ్మండమును, 7 చిన్నవృత్తములు సప్తవిశ్వగ్రహమండలేశ్వరులను, వాటిలోని నక్షత్రములు, ఒక్కొక్క విశ్వగ్రహమండలములోనున్న కోటాన కోట్ల సూర్యమండలాలను సూచించును

62 వ పటములో పెద్దవృత్తము సూర్యమండలమును, 7 చిన్నవృత్తములు సప్తగ్రహమండలేశ్వరులను సూచించును

64 వ పటము మూలప్రకృతి లేక శూన్యము—కోయిలాన్ సూచించబడినది దీని, ఒక క్యూబిక్ మీటరుబరువు 000, 000, 000, 000, 001 గ్రాములు; ఇది లెక్కకు అతీతము, దీని సగటు పీడనశక్తి ఒకచతురపుటంగుళమునకు 750,000 టన్నులయియున్నది మొదట్లో ఉన్నది చీకటిమాత్రమే—బైబిలు

65 వ పటము అట్టి మూలప్రకృతిలోనికి విశ్వేశ్వరుడు తనశక్తిని ప్రసారముచేసి గట్టిగా నొక్కివట్టగా అనేకతేజఃకేంద్రములు వెలువడినవి వాటినే నల్లవలకపై తెల్లబిందువులుగా సూచించడమైనది

79-80 పటములలోని వివరములకొరకు 257-58 పుటలలో చూడవలెను

90 వ పటములో నక్షరజనియొక్క, 91 వ పటములో ప్రాణవాయువుయొక్క వివిధనిర్మాణదశలు కనపర్చబడినవి

92 వ పటములో ఏకసంయోగరసాయనికములైన సోడియం, క్లోరిన్, రాగి టోమిసమ్, వెండి, అయోడినముల అణు నిర్మాణమును గూర్చి తెలుపబడినది.

త ప్పొ వ్వు ల ప ట్టి క .

పేజీ	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
9	12	లైసీయ	'లైప్' అను
17	21	నశించినట్లే	నశించనట్లే
23	19	సంబంధించినవి	సంబంధించినవి
31	9	కిష్టపడుదు	కిష్టపడుదురు
80	13	భావజీవితము	భావిజీవితము
88	14	ప్రియమ	ప్రియతమ
88	18	ప్రియసీ ప్రియులు	ప్రియసీ ప్రియులు—
91	10	రుద్రభూమి,	రుద్రభూమి
97	12	సమయమును	విషయమును
104	12	నూనక	నూతన
116		38 వ పటము (బదులు) 44 వ పటము	
132	8	నామకరణముచేసినకాదు	నామకరణముచేసెను
137	9	కాలమానసిక	కామమానసిక
	20	ముంచి	మించి
141	10	మృతిచెందినట్లు	మృతిచెందనట్లు
143	10	ఇట్టివే	ఇట్టి
159	8	దగతీర్చుకొనుటకు	దప్పితీర్చుకొనుటకు
170	1	సర్గము	స్వరము
178	10	వివరము	వర్గము
190	5	పంపుచున్నది	పంపుచున్న
209	16	జంతువులు	బిందువులు
220	60 వ పటములో	క, వ, య (లకు బదులు) ఇ, గ, చ ఆని చదువవలెను.	
225	ఆఖరు పంక్తి	3	ఇ
227	..	చక్రకాలము	చక్రకల్పము
248	..	లంబాంతరాయస్కాం	లంబాంతరాయస్కాంతము
290	5	రాకుండా	కాకుండా

పేజీ	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
309	9	త్రమును	మాత్రము
311	18	పరిణామము	పరిమాణము
323	20	స్వజనాత్మక	స్వజనాత్మక
326	12	చైత్య	చైతన్య
335	1	తారక	తార
338	18	వేయుచు	చేయుచు
340	17	నిందరకు	లందరకు
360	21	పూజాసంస్కారము	పూజాసంస్కారములు
363	2	వివరాలలో	వివరాలతో
384	16	అయిన	ఆయన
..	19	విండియున్నట్టివిగాని	విండియున్నట్టిదిగాని
392	6	సత్యములు	సత్యమును

